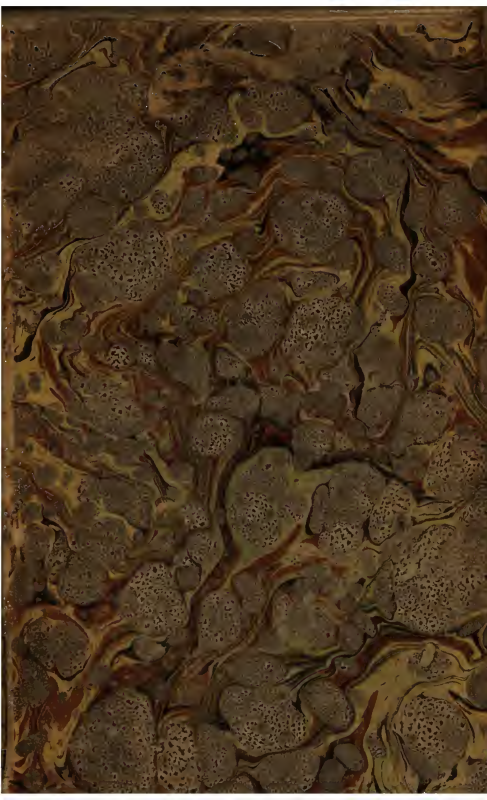


THEOPHILI CHRISTOPHORI
HARLES

SVPPLEMENTA

AD

INTRODVCTIONEM

IN

HISTORIAM LINGVAE GRAECAE

TOMVS PRIMVS.

JENAE
IN BIBLIOPOLIO ACADEMICO
1804.





PRAEFATIO.

Quae me cauſſa ad conſcribenda in Notitiam litteraturae romanae breuiorem ſupplementa commouerit; eadem me impulit ad ſpicilegium hocce colligendum. Dies enim diem docet, et in immenſo quaſi litteraturae oceano quotidie paene nouae aut antea incognitae merces adueniunt aut demum oculis ſubiiciuntur In illis tamen

* hic

hic explicandis paullulum discessi a ratione, quam sequutus sum in locupletanda Notitia litteraturae romanae. Nam ne latius euagarer, aut crambem veluti bis coctam recoquerem, quoniam in hoc opusculo conficiendo non omnia quidem, at multa tamen, quae in additamentis ad Bibliothecam graecam Fabricianam vel omiseram, vel nondum potueram scire atque adiicere, vel minus plene recteue scripseram, itidem eram, quatenus in hisce supplementis commode recipi poterant, iure quasi postliminii reducturus, omissis, quae praesertim de ipsis auctoribus, de editionibus antiquioribus aliisque scriptis in Bibliotheca Gr. Fabriciana iam memoriae prodita sunt, in iis tantum, quae ibi desiderarentur, in praesenti congerendis cum maxime in enarratione

ne editionum recentiorum aliorumque maioris minorisue molis librorum, in quibus de graecis auctoribus aut narratur, aut varia iudicatur ratione, diligentius verſari, ſtudui. Interea tamen temporis, dum plagulae Msstae in manibus operis redemtoris, viri honeſti, haerebant; editiones aut verſiones quorumdam auctorum graecorum prelo ſunt demum emiſſae aut in meam venerunt notitiam, quas omnes, ne complura ſupplementa, variis in locis diſperſa lectorem fatigent quaerentem, in fine tomi poſterioris adiiciam.

Quod reliquum eſt, non poſſum, quin cum grati animi ſignificatione palam praedicem amicitiam atque beneuolentiam cel. Eichſtadii, qui, me rogante, paſſim recognouit plagulas, eoque de hoc tomo paſſim vel emendando

vel locupletando, et de me ipſo bene mereri haud deſtitit. Te vero, L. B. vt peccatis, ſiue a me ipſo, ſiue ab operis, quibus praeeſſe non potui, commiſſis, humaniter ignoſcas, mihique faueas, oro rogoque. Scripſi Erlangae, die XII. April. cIↃIↃCCCIV.

Gottlieb. Chriſtophor. Harleſs.

SVPPLEMENTA

AD

INTRODVCTIONEM IN HISTORIAM LINGVAE GRAECAE.

AD PROLEGOMENA.

Ad pag. 1. not.

Alexandri Politi, graecar. litter. in Piſano Lyceo Profeſſoris — oratio de litterar. graec. neceſſitate, in Piſano Gymnaſio, a. cIↃIↃCCXXXIII. publice habita. *Gottlob Aug. Jenichen* recenſuit, et ſingularia quaedam de Alexandro Polito adiecit. Lipſiae 1737. 4.

Tib. Hemſterhus. orat. de L. Gr. praeſtantia, ex ingenio Graecorum et moribus probata; in eius et Valkenarii orationibus, iunctim editis Leidae. 1784. 8. — *Pet. Gierding* diſſ. de ſtudio L. Gr. linguae lat. praemittendo. Hauniae 1791. 8.

Niemeyer über die Lesung griechischer Dichter, zur Entdeckung der stufenweissen Ausbildung moralischer Begriffe, Ein Beytrag zur Methodik des Unterrichts. Halae Saxon. 1792. *mai.* 8. — *M. Jo. Ge. Purmann,* Rect. Pr. *über den Geist der griechischen Dichter.* Francof. ad Moen. 1775. et 1777. 4.

Ad pag. 5. lin. 17.

Corrige *Dutens*, eiusque libro add. Discourses on different subjects by the Rev. *Richard Polwhele*, The II. edit. To which are added two Discourses and an Essay. London. 1791. II. voll. 8. Ille autem in altero adiuncto sermone: Essay on the comparative Learning and Morality of the ancients and moderns, omnino nec tamen firmis adlatis vtens argumentis, recentiorem aetatem litterariam praefert cum antiquissimae tum vero ei, qua regnantibus Elisabetha atque Anna floruerunt in Anglia litterae. Sine vlla igitur haesitatione Miltonum Homero, Camoens Virgilio, Cornelium, (Corneille) Racinum, Shaksparium, et Otwagum Aeschylo, Sophocli atque Euripidi, Molierium et Congrevium Aristophani ac Plauto, Popium et Boilauium Horatio atque Iuvenali, Clarendonum Thucydidi, Lytteltonum Xenophonti, Dauilam Liuio, Macchiauellum et Gibbonum Tacito praeferendos opinatur. In architectura quidem et arte sculptoria antiquiores praestitisse recentioris aetatis artificibus, in reliquis autem doctrinis artibus-

que

que antiquitatem a recentiore noſtra aetate eſſe ſuperatam iudicat et pro tripode quaſi edicit.

Moderatius et curatius iudicat D. *Jeniſch in Vorleſungen über die Meiſterwerke der griechiſchen Poeſie, mit beſonderer Hinſicht auf die poetiſche Meiſterwerke der neueuropaeiſchen Litteratur. In* II. *Theilen. Erſter Theil. Berol.* 1803. *mai.* 8.

Ad pag. 6. lin. 3.

Conf. *Ant. Schori* liber aureus de ratione docendae diſcendaeque L. Gr. Noua editio adornata a *Fried. Wilh. Jonathan Dillenio. Stuttgard.* 1780. 8.

Jo. Jac. Simon, Prof. in vniuers. Treuerica etc. Pr., quo L. Gr. aduerſus quorumdam anteceptam opinionem vindicatum ibat. Auguſtae Treuiror. 1787. 4.

Knetſchke Pr. de lingua graeca haud raro doctorum culpa diſcentibus inuiſa. Zittau. 1792. fol.

M. G. C. Oertel, Rectoris quondam ſcholae Neoſtad. ad Aiſſum, Pr. de cauſſis L. Gr. in ſcholis diſcendae. Norimbergae 1768. 4.

J. K. F. Wernlein Pr. *Ueber die Mittel, den griechiſchen Sprachunterricht auf Schulen zu erleichtern. Neoſtad. ad Aiſſum.* 1795. 8.

Et tamen quidam, nomine prudenter non addito, auſus eſt ſtudium L. Gr. et L. ex ſcholis exterminare, in: *Bittſchrift an die deutſchen*

ſchen Fürſten, die lat. und griechiſche Sprache aus den Schulen zu verbannen. Cöthen. 1790. 8.

Ad cl. *Brehmii bibliographiſch. Handbuch etc.* (de quo libro paullo inferius ſermo erit,) part. I. pag. 394. ſqq. et pag. 408. ſqq.

Ad pag. 7.

Cel. *Alter in Lips. allg. Litt. Anzeiger a.* 1801. *no.* 31. *p.* 292. nuntiauit, *Demetrium Alexandridem* conſcripſiſſe hiſtoriam Graecorum inde ab antiquiſſimis vſque ad noſtra tempora. III. voll. 8. —

Add. *Lawätz Handbuch für Bücherfreunde etc.* tom. I. part. I. pag. 399. ſeqq.

Ad pag. 9. ſub. fin.

Corrige ita de *Saxii* Onomaſtico: Pars *ſexta* prodiit 1788. — Pars *ſeptima et vltima*, cum indice omnibus partibus communi. 1790. — *Pars octava*, eaque mutato auctoris conſilio poſtrema, in recenſendis recentiſſimi aeui ſcriptoribus eruditis occupata, prodiit nuper a. 1803.

Idem vir de republica litteraria optime meritus opus illud maius in compendium redegit, huius ſententiae: *Onomaſtici litterarii epitome, tam hiſtoriae vniuerſae, quam reliquarum artium fidei aeſtimandae rectrix; ſiue faſti ſcriptorum veteris et medii aeui veriſimilibus, quantum fieri poterat, accuratioribusque ſubinde, quam in prima editione, temporum notis; nec non paulo maiori numero digeſti.* Vltraiecti ad Rh. 1792. 8.

Ad

Ad pag. 11. *lin.* 12.

Ex *Baylii* Dictionaire, (cuius noua editio in minore forma promissa est,) selegit anonymus quidam in libro: *Peter Bayle Historisch-kritisches Wörterbuch, deutsch übersetzt im Auszuge etc. Lübec.* 1779. et 1780. tom. I. II. et in alium ordinem redegit in tom. I. capita, quae ad Theologos pertinent, in II. autem tomo graecos et rom. poetas. Pari modo *L. Henr. Jacob* philosophos ex eo seligere coepit. Halae. 1797. I. tom.

Lycée, ou Cours de Litterature ancienne et moderne, par *J. F. Laharpe*. tom. I—VII. an. VII. (1799.) Paris. ap. Agasse. In tom. I—III. persequitur auctor antiquam litteraturam. T. I. agitur cap. 1. de Aristotelis arte poetica; cap. 2. de Longino περὶ ὕψους; cap. 4. sectt. 2. de poetis epicis graecis ac lat. cap. 5. de tragoedia veterum. T. II. cap. 6. de comoedia veterum, cap. 7. de lyrica poesi vett. Graecorum ac Romanorum; cap. 8. de idylliis; cap. 9. de satyra, sect. 1. et 2. de epigrammatibus sect. 3. cap. 10. de elegiacis et eroticis poetis. Lib. II. de eloquentia; lib. III. de historia et philosophia. A libro IV. incipit litteratura Franco-Gallorum. Ad Germanorum ysus accommodare hoc opus, vitiis aeque ac virtutibus conspicuum (V. Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 106—108.) instituit *Eichstadius*, versione vernacula, quae compendium operis, cum multis annotationibus et correctionibus interpretis, continet,

Com-

Commodum hiſtoriae Litteraturae gr. compendium eſt *Jo. Aug. Kienäcker Handbuch der Geſchichte der griechiſchen Litteratur. Berolini.* 1802. 8.

Nouum opus incepit cl. *Brehm.*

Bibliographiſches Handbuch der geſammten neuern, ſowohl allgemeinen als beſondern griechiſchen und römiſchen Litteratur. Von Georg Niklas Brehm, Prof. der Philoſophie zu Leipzig. Erſter Theil. Allgemeine griechiſche u. römiſche Litteratur. Lipſ. ap. Caſp. Fritſch. 1797. *m.* 8. — *Zweiter Theil. Beſondere griechiſche Schriftſtellerkunde. ib.* 1800. Ex priore parte huc potiſſimum pertinent ſectio I. de libris, in quibus hiſtoria vel omnis Graeciae Latiiue, vel ſingularum gentium ſingulorumque hominum eſt expoſita; ſect. IX. de libris ad notitiam et litteraturam vtriusque linguae ſpectantibus; ſect. XII. de ſubſidiis et via vtriusque linguae diſcendae docendaeque, et ſect. XV. de libris, in quibus ſiue vett. auctorum enarratur vita, ſiue illorum ſcripta atque edd. indicantur, ſiue catalogi editt. aut manuſcriptorum exhibentur, ſiue de libris editis aut verſionibus iudicatur. — In altera parte recenſere coepit ſecundum ordinem ſcriptorum graecorum alphabeticum recentiores potiſſimum editiones ac verſiones librosque, in quibus varia ratione memorati graeci auctores emendantur, explicantur aut illuſtrantur. — *Aug. Matthiae* prolus. de hiſtoria litterarum graecarum ſecundum aetates ac tempora ſua deſcri-

ſcripta, in Miſcellaneis philologicis, vol. I. part. 2. Altenburg. 1803. 8. pag. 217. ſqq.

*Ad pag. 15. not. *). lin. penult.*

Lege *Ikenii*, et pag. 17. not. lin. 16. leg. *Rhenferdii*. — *Fried. Gottlieb Rinck* diſſ. de linguarum orientalium mira conuenientia cum graeca. Regiomont. 1788. 4. *Gerbrandi Bruining* tractatus de Graecorum aliorumque populorum originibus, earumque anteriore termino cataclyſmo, in Actis literariis ſocietatis Rheno-Traiectinis. tom. III. Lugd. B. et Traiecti ad Rhen. 1801. 8. p. 227 — 397. Huc praecipue pertinent §§. LV — LXIV.

Ad pag. 18. not. fin.

In nouis miſcellaneis Lipſiens. vol. VII. part. I. pag. 99 — 137. exſtat *J. P. S.* (*Süſsmilch*) ſpecimen gloſſarii harmonici graeco-phoenicii; ſectio I. exhibens voces, quarum conuenientia materialis et formalis cum orientalibus eſt manifeſta et certa; tum in part. II. pag 215 — 247. ſpeciminis gloſſarii graeco-phoenicii quae reſtant. In praef. ad prius ſpecimen pag. 101. promiſit plura ſpecimina, tum ex graeca, tum ex germanica et anglica linguis petita; et, ceterum, ait, eo tantum vsque hunc laborem continuabo, quo vsque eum ad propoſitam demonſtrationem, linguas nimirum europaeas, graecam inprimis et germanicam, veluti matres reliquarum, Sarmatica, ſeu Slauonica excepta, vtpote quae mihi plane ignota, in orienta-

ta-

talibus contineri, neceſſarium exiſtimauero. — Enimuero, num ad exitum rem perduxerit, neſcio; ſaltem in reliquis nouorum miſcell. Lipſ. partibus continuationem non reperi.

Ad pag. 21. not.

Add. *Fabricii* B. Gr. vol. VI. lib. IV. c. 37. pag 198. et lib. VI. cap. 40. ibid. pag. 685. ſq.

Ex lingua *Ammonitarum* ſeu potius *Cuttitarum*, quae pars fuiſſe dicitur ſtirpis Ammonitarum, poſt multas migrationes ac mutationes factas, ortam eſſe linguam graecam, demonſtratum, ſcilicet! iuit *Philippus Allwood* in: Litterary Antiquities of Greece, as developed in attempt to aſcertain Principles for a new Analyſis of the Greek Tongue, and to exhibit thoſe Principles as applied to the Elucidations of many Paſſages in the ancient Hiſtory of that Country. To which are added Obſeruations concerning the Origin of ſeveral of the literal Characters in uſe among the Greeks. Lond. 1800. 4. At quam lubrica ſit iſta opinio, quam inanis ille labor, bene docetur in ephem. litter. Gotting. 1800. nr. 188.

Ueber Griechenlands älteſte Geſchichte und Sprache. Ein Verſuch von Wilh. Friedr. Hetzel, (Prof. tum Gieſs. nunc Dorpatenſis,) Leucopetrae et Lips. 1795. 8. Ingenioſe quidem, ſaltem operoſe atque copioſe v. c. demonſtrare quaſi adniſus eſt, originem L. Gr. eſſe Semiticam, h. e. colonos Semitarum n. Pelegitarum, qui graece Πελασ-

γοὶ

γοὶ dicti essent, eam circ. tempora Isaaci patriarchae primos ex Asia intulisse in Graeciam. Conf. *Jo. Fried. Fischeri* Animaduersionum ad Jac. Velleri Grammaticam, *specimen primum.* Lipſ. 1798. 8. pag. 5. ſqq., vbi multa is collegit, docteque expoſuit de litteris graecis, earum numero, origine, figuris, nomine, ſcriptura, huiusque variis generibus, vi et poteſtate etc.

Quando litterae *curſiuae* ſ. minuſculae adhiberi coeperint, dubium adhuc eſt. Illam quidem inſcriptionem, quae a. 1743. inter rudera Herculanenſia eruta, et exhibita in *Pitture antiche d'Ercolano* p. 34. tom. II. *curſivis*, vti aiunt, litteris nigris et rubris in pariete exarata, notatur ſpiritibus et accentibus, ſpuriam et fictitiam eſſe, manumque prodere recentiſſimam, monet *cl. Villoiſon* in epiſtolis Vinarienſib. Tiguri, 1783. 4. pag. 106. et 120., qui antea ſecus ſenſerat in Anecdot. graecis tom. II. p. 143. ſq. Inprimis cl. *Schow* in charta papyracea graece ſcripta muſei Borgiani p. 111. ſq. fidem et antiquitatem inſcriptionis illius pluribus iisque grauibus oppugnat argumentis. Ante Titi tamen tempora in vſu fuiſſe litteras *curſiuas*, hodie non negatur. Sic eiusmodi litteras, ſed ductus extemporales, (nos Germani vocant eos *Gekrizzel*) olim adſcripſerant claſſiarii Pompeiani aliiue columnis gypſatis areae exercitationibus militum deſtinatae in caſtro militari, iuxta portam Pompeianam ſito, annoque 1767. detecto, (v. *Ge. Henr. Martini das gleich-*

gleichsam auflebende Pompeii etc. Lips. 1779. 8. p. 139. sq.) Docte et copiose illud monumentum et illarum litterarum antiquitatem vsumque explicuit cel. *Murr*, in opusculo (II. plag.): *Specimina antiquissima scripturae graecae tenuioris seu cursiuae, ante imp. Titi Vespasiani tempora*, ex inscriptionibus extemporalibus classiariorum Pompeianorum exhibet cum earumdem explicatione *Christoph. Theoph. de Murr*, cum tabula aenea, Norib. 1792. min. fol.

Varia graecarum litterarum specimina, tabulis inscripta aeneis, proponuntur in: *The Origin, and Progress, of writing*, as well hieroglyphical as elementary; illustrated by engravings taken from marbles, Mssts and charters ancient and modern, etc. *by C. Th. Astle* Londini. 1784. 4. et in: *An analytical Essay on the Greek Alphabet, by Richard Payne, Knight*, Londin. 1791. mai. 4. cum XI. tabulis aeneis, quod opus valde laudatur in ephem. litter. Gotting. a. 1792. plag. 196. pag. 1962. sqq.

Ad pag. 22. lin. 2.

Sigea siue lapidis *sigeensis* inscriptio, commentario Chishuli illustrata, repetita est a *Muratorio* in Nouo thesauro inscriptt. tom. IV. p. 2103 — 2117. item in *Franc. Hesselii* praefationis adpendice, stella 7. ad *Gudii* Inscriptiones, 1731. fol. — Lucem quoque illi accendere studuerunt *Mich. Maittaire in dissertatiuncula in sigeam inscriptionem* p. 180 — 183.

183. inserta eius Miscellaneis graecorum aliquot scriptorum carminibus, Londini 1724. 4. et *Sam. Barker* in litteris ad Wassium datis: ***A. Letter to Mr. Wasse, concerning a Passage in the Sigean Inscription***, et in Bibliotheca. litterar. Londin. 1724. 4. nr. X. Acute expendit illam *Ric. Bentleius* in epistola franco-gallica, quam proposuit cel. *Saxius* in tom. II. Actorum literar. societatis Rheno-Traiectinae, Lugd. Bat. et Traiecti ad Rh. 1795. 8. nr. 1., praemisso Saxii nuncio et admonitione de Richardi Bentleii epist., qua Chishullianae inscriptionis, vt vulgo dicitur, Sigeae interpretatio expenditur.

Ad pag. 22. lin. 5.

Amyclaeam inscriptionem ***Payne*** in libro antea memorato fictitiam esse pronuntiat, atque censor illius in ephem. Gotting. litt. efficit quidem ex Paynii argumentis, illam a Fourmontio esse ex pluribus inscriptionibus et aliquot fragmentis compositam. Neque aliquid eorum, quae Fourmont Amyclae vidisse se iactitauit, reperit ibidem Hawkin in itinere suo; contra cum Fauvel existimat, Fourmontum omnia finxisse. v. eph. litter. Gotting. a. 1792. p. 1965. et a. 1800. p. 1806.

Ad pag. 22. lin. 11.

Siue in recent. ed. *Fischeri* animaduerss. tom. I. pag. 24. Add.

Dissertation sur une ancienne Inscription Grecque relatiue aux Finances des Atheniens, contenant l'état des Sommes, que fournirent pen-

pendant une année, les Treſoriers d'une Caiſſe particulière. Par M. l'Abbé *Barthelemy*, Garde du Cabinet des medailles etc. Paris. 1792. 4. v. Addenda ad tom. II. part. 2. p. 317. ſq. et *Caſaubon.* animadu. ad Athen. X. p. 453.

Add. Petr. Ger. Duckeri diſſ. praeſide Kyrl. Mich. van Goens ventilatam de Simonide, Ceo. Trai. ad Rh. 1768. 4. cap. IV. p. 72. ſqq.

Ad pag. 23. §. 5.

Quomodo vocabula graeca ex alia lingua, aut ex graecis latina et germanica per transpoſitionem litterarum orta fuerint, ingenioſe, nec raro audacter et contorte infinitis paene exemplis demonſtrare adniſus eſt M. *Car. Fried. Guil. Kadiſch in: Deutſcher Monatsſchrift*, m. Maio, Lipſ. a. 1799. p. 27. ſqq. — *Jo. Arn. Kanne ausführlicher Erweis der Verwandtſchaft des Teutſchen und Griechiſchen*, Lipſ. 1802. mai. 8.

Ad pag. 25. *lin.* 24.

Sic etiam ortae ſunt diuerſae linguae in Caucaſo. Vid. D. *Jac. Reinegg's — Allgemeine hiſtoriſch-topographiſche Beſchreibung des Kaukaſus. Aus deſſen nachgelaſſenen Papieren geſammelt und herausgegeben von Fr. Enoch Schröder*, part. I. *Gotha u. St. Petersburg* 1796. 8. conf. *Gothan.* ephem. litter. a. 1797. plag. 22. pag. 202. ſqq.

Ad pag. 28. *ſqq.*

De rhythmo Graecorum liber ſingularis, Oxon. 1788., cuius auctor eſt *Guil. Cleauer*, epi-

episcop. Cestriensis, qui etiam, nomine suo non praefixo, edidit: Decretum Lacedd. contra Timotheum Milesium, Oxon. 1777. 8. —

Foster on Greek accents. Londin. 1762. 8. — melius ibid. 1763. 8. in cat. bibl. Askew. pag. 3. — *Car. Phil. Mich. Snell vom Ursprunge der griech. Accente. Giessae.* 1776. 4.

Antiquitatem accentuum graecorum, qui hodie sunt in vsu, docte arguteque, at frustra, defendere conatur auctor opusculi: On the Prosodie of the Greek and Latin Languages. Kosbon 1796. 8. conf. *Villoison* comm. ad §. 7. memoratam, qui laudauit locum *Augustini* Quaest. in Genes. I. qu. 162. tom. III. pag. 313. Antwerp., vnde patet, accentus et spiritus tum ad discernenda vocabb. notatos esse.

Jo. Walker crit. pronouncing Dictionary of the english Language in a key to the classical pronounciation of greek and latin proper Names-concl. with Observat. on the greek and latin Accent and Quantity etc. Lond. 1798. 8.

On the Prosodies of the Greek and Latin Languages. Lond. 1796. 8. In legendis graecis auctoribus non secundum metrum aut prosodiam, sed secundum accentus pronuntiandum, nec accentus omittendos esse contendit auctor; agit de accentuum antiquitate, quam ad Platonem vsque refert; vulgarem tamen accentus rationem mutat, veteresque, putat, in pronuntiatione et toni et quantitatis habuisse rationem. Enimuero

uero multa adfert, quae incerta sunt, aut diu reiecta meliusne explicita. In adpendice refutare studuit *Primatt.* qui scripsit lib. *accentus rediuiui*, et accentus quidem defendit, sed in poetis legendis metricam declamationem arbitratur esse necessariam. Contrarium statuitur in: *Metronariston*, or a new Pleasure recommended in a Dissertation upon a Part of Greek and Latin Prosody. Londini. 1797. 8. Contra accentuum vsum pro metrica declamatione acriter pugnat et, Mekerchi libro de veteri ac recta pronuntiatione L. Gr. atque Vossii libro de poematum cantu potissimum vsus, et de Mekercho, Patricio Bruggensi, qui pluribus locis erat legatus et in legatione Londini. 1591. mortuus, de eiusque libro copiosius, multa lectu digna collegit. De vtroque lib. v. ephem. litt. Gotting. 1798. nr. 188. p. 1872. sqq.

Linguam gr. non pronuntiandam esse secundum accentus, bene docuisse dicitur *D. Henry Gally* in libro, cuius censura legitur in Critical Review, a. 1797. Febr. p. 139. sqq.

De vera sermonis graeci enuntiatione vsuque accentuum v. quoque *Dawes* in Miscellan. criticis, sect. III. p. 56. sq. et *Burgess.* in adpend. ad illam sect. p. 306. sqq. edit. Lips. a me curatae; passim quoque de vi et potestate, forma, origine, cognatione, ac permutatione litterarum syllabarumque ab vtroque agitur.

De pronuntiatione et prosodia, de syllabis et vocabulis mutis, de diphthongis et conso-

ſonantibus, de accentibus, eorumque anti-quitate et neceſſitate variaque illorum ratione ac mutatione per totum librum I. docte acuteque diſputat cl. *Godofr. Hermann* in parte prima, de emendanda ratione graecae grammaticae. Lipſ. 1801. 8.

Accentuum doctrinam diligenter perſequutus eſt *Fried. Volgang. Reizius*, Profeſſor quondam Lipſiens. in proluſion. inſcriptis *proſodiae graecae accentus inclinatio*, pars I. Lipſ. 1775. epimetron partis primae, et pars II. ibid. 1782.¾.— recuſae ſunt praefixo hoc indice: *De proſodiae graecae accentus inclinatione ſcribebat Fried. Volg. Reizius.* Additum eſt eiusdem carmen: ſaeculum ab inuentis clarum. Editio repetita, curante *Wolfio*. Lipſiae. 1791. 8. adde *Montfaucon* in noua Diplom. p. 480. ſq. et quae cl. *Alter* in: *Ueber Georgianiſche Litteratur*, *Wien* 1798. p. 55. ſqq. et de vſu accentuum aliorumque ſignorum in codd. mſſtis attulit.

Ariſtophanem Byzantium, ann. circiter CC. ante Chriſtum, Olymp. 145. florentem, accentuum, h. e. ſignorum inuentorem fuiſſe, ad imitationem notarum muſicarum, iam adfirmauit Voſſius, auctoribus Apollonio et *Arcadio*. Atque Muſice et Grammatice olim fuerunt coniunctiſſimae, et Graecorum amor cantus reddidit ipſam eorum linguam laeuiorem; conf. *Arnaud* comm. ſur la proſe grecque, in Mem. de l'Acad. des B. L. tom. XLI. 393. 398. Voſſii fidem ſuſpectam habuit *Primattius* in *Accentibus rediuiuis* p. 46. Sed Bur-

Burgeſſ. ad Daweſii miſcell. crit. p. 501. ed. Oxon. ſ. p. 420. ed. Lipſ. Voſſio maiorem tribuens fidem, putabat, *Arcadii* libros περὶ τόνου τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου καὶ περὶ εὑρέσεως τῶν προσῳδιῶν, qui inediti lateant in codd. bibl. Paris. poſſe litem dirimere. Neque Burgeſſ. erraſſe, poſtea clare cognouit docuitque cl. *Villoiſon*, qui ex duobus illis codd. in epiſtol. *Vinariens.* pag. 115. ſqq. ea, quae hanc litem dirimerent, depromſit et graece formulis typographicis curauit deſcribenda. In codd. autem Paris. 2102. ac 2603. haec eſt inſcriptio: Ἀρκαδίου περὶ τῆς τῶν τόνων εὑρέσεως καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν, καὶ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων. Idem V. D. obſeruat, *Arcadii* opus nihil aliud eſſe, niſi Herodiani τῆς Καθόλου ἐπιτομὴν, et multa in hanc ſententiam de vſu accentuum, ſpirituum etc. antiquo praeclare docteque dixit collegitque.

Ad. pag. 28. fin.

Conf. *Dan. Peuceri* commentar. differentium apud Graecos vocum, potiſſimum ex Ammonio, Leſbonacte et Philopono collectus et locupletatus. Dresdae. 1749. 8. — Collectio vocum, quae pro diuerſa ſignificatione diuerſum accentum accipiunt; auctore *Cyrillo*, vel potius *Philopono*, in vſum ſcholae Lugd. Batauae. ed. altera. Lugd. B. 1751. 8. conf. Fabr. B. Gr. VI. p. 321.

Ad. pag. 29. §. 7.

Philopappus Huralthoſpitaliorum fratrum; ſeu Apologeticum pro veteri ac germa-

mana linguae graecae pronuntiatione, ex hodierna Cacophonia in priscam Euphoniam facile vindicanda. Ad clariss. vir. D. Mich. Hospitalium etc. Edit. secunda emendatior et auctior. Basileae, typis Leonhardi Ostenii. 1587. 8. pag. 16. et 19. dedit auctor exempla locaque, quomodo pronuntianda sint.

De pronuntiatione litterarum graecarum, maxime vocalium ac diphthongorum, *Rhodomannus*, Erasmiam tuitus rationem, longam scripsit adnotationem ad Quintil. Calabr. VI. 246. pag. 359 — 361. ed. J. Corn. de Paw.

D'Ancillon de pronuntiatione vocalis Ἦτα quaerit, num vt *E* laxum, an vt Ἰῶτα pronuntiari debeat? in Miscellan. Lips. a Pezoldio curatis, tom. VIII. Lips. 1718. 8. obs. CLXVI. pag. 57. sqq. et contendit pluribus, antiquos ή pro *e* longo habuisse ac pronuntiasse, adhuc temporibus Constantini M., nec nisi circa V. aut VI. saeculum aerae christianae mutationem fieri coepisse. *Fischer* quoque in animaduerss. ad Welleri gramm. gr. spec. I. p. 21, vbi plura de hac controuersia collegit, praeferendam censuit Erasmianam vocalium pronuntiationem. — cel. *d'Ansse de Villoison* comm. de pronunciatione, accentuatione et prosodia L. Gr. antiquae, in *Manuel de la Langue gr.* s. Enchiridio L. Gr. an. X. repet. a *Millino* in Magasin encycl. tom. V. 7me. ann. nr. 20. p. 456 — 481. et latin. in epitomen redacta in cel. *Beckii* comment. societat. philol. Lips. vol. III. part. I. p. 36 — 40.

Enimuero fac, illam esse antiquissimam vniceque veram, hoc tamen certum esse existimo, nos nescire, plurimos certe haud recte tenere veram legitimamque pronuntiationem. Cuius aures, licet Reuchlinianae consuetudini haud adsuetae, non offenduntur dura illa et vasta, immo agresti vocc. ἀυτὸν, σαυτὸν etc. pronuntiatione, ex ore multorum quidem Erasmianorum saepe diducto effusa? — Huc quoque referri possunt *Grainville* dissertat. sur les divers rhythmes employés par les premiers poëtes dramatiques de la Grèce, in Magazin encycl. (1801) a. VI. tom. V. nr. 17. p. 51 — 58. et *P. J. Barthez*, Medic. nouvelles Recherches sur la Déclamation théatrale des anciens Grecs et Romains. Ibid. a. VI. (1801.) tom. V. nr. 18. p. 209 — 224. De vtraque comm. v. *Beckii* comment. soc. philol. Lips. vol. III. part. I. p. 40. sqq. ibid. part. II. pag. 344. memoratur ex Nouo Mercurio germanico, a. 1802. part. VIII. Aug. p. 254. sqq. comm. de Neograecis, et primum quidem de pronuntiatione linguae eorum et doctrina. Defenditur hodierna L. Gr. pronuntiatio; neque Graecos recentiores antiquos litterarum sonos amisisse, immo mollius exprimere. etc.

Ad pag. 32. §. 8.

Lin. 10. sq. corrige: *de praepositionibus et aliis eiusmodi generis grammaticorum signis notisque.*

Ad

Ad pag. 32.

Quaeſtionem et litem, quot caſus nomina apud Graecos habeant, et de qua multus eſt Perizonius ad Sanctii Mineruam, *Euerh. Scheidius* in animaduerſſ. ad Sanctii Min. in edit. nouiſſima Vltraiectina, a. 1795. 8. pag. 84. ita diremit: „aliud eſt de caſuum *vi*, aliud de terminatione quaerere. De *vi* caſuum ſi quaeratur, adparebit, plures eſſe, quam *quinque* caſus apud Graecos, quin et apud ipſos Latinos plures, quam ſex ſeptemue poni poſſe; at nihil certius eſt, quam *quinque* tantum caſuum *terminationes* dari in lingua graeca." Memorat idem paucis ante annis editam *Valentini Slothouweri* diatriben de origine et cauſſis caſuum praeſertim in graeca et latina lingua. —

Hemſterhuſii *) placita de analogia linguae gr. et ad origines illius inueſtigandas vberius explanarunt Lennep. et Valckenarius. Prioris libellus inſcriptus *I. D. a Lennep*, eloquentiae et L. Gr.in acad. Groeningana Prof. *in analogiam linguae graecae*, cui praemiſſa eiusdem viri docti oratio de linguarum analogia, ſine anni nota, ſed foediſſimis mendis commaculata, prodiit in min. 8. et in titulo proſtare dicitur Londini, — Pariſiis, — Bruxellis, — Lugduni Bat. — Vltraiecti ad Rhenum etc. Poſtea correctius editus eſt, omiſſa oratione, at Valkenarii egregiis obſeruatt.

 etc.

*) Conf. *Ruhnkenii* elogium Tiberii Hemſterhuſii, pag. 40. ſqq. ed. II. Lugd. *B.* 1789. mai. 8.

etc. praemiſſis, et eruditis Scheidii animaduerſſ. ſubiunctis, huius ſententiae:

L. C. Valckenarii Obſervationes academicae, quibus via munitur ad origines graecas inueſtigandas, lexicorumque defectus reſarciendos; et *Jo. Dan. a Lennep* Praelectiones academicae, de analogia linguae graecae, ſiue rationum analogicarum L. Gr. expoſitio. Ad exempla MSS. recenſuit, ſuasque animaduerſiones adiecit *Euerhard. Scheidius*. Traiect. ad Rhen. 1790. mai. 8. Add. quae idem *Scheidius* in prolegom. ad Lennepii Etymologicum L. Gr. de origine vtriusque linguae et primis vocabulorum ſtirpibus docte ingenioſeque obſeruauit. Ab illo tempore viri docti vel in praeceptis L. Gr. grammaticis vel in ſingularibus libris illam Hemſterhuſio-Lennepianam diſciplinam, (neque tamen aliis viris graece doctis antea plane incognitam,) vel adoptarunt vberiusque illuſtrarunt, vel hinc inde paulisper immutarunt aut oppugnarunt. Conf. ſobrium *Hermanni* de illo nimio iuſtoque ſubtiliore originationis gr. ſtudio iudicium in libri de emendanda ratione gr. grammaticae parte prima p. 123. ſq.

D. G. Sharpe ſcripſit Origin and ſtructure of the Greek Language 1767., qui a pronomine ἐγω omnia deriuauit vocabula; contra hunc diſputauit *D. Guil. Vincent* in: The origination of the greek verb. etc.*) Is autem

*) V. Addenda ad Introd. tom. II. part. II. p. 318. ſqq. vbi quarumdum recentiorum gramm. notitiam adieci.

tem censuit, omnia verba gr. suas inclinationes s. terminationes debere verbo ἑω, in eiusque locum postea successisse ἑιμι et ex ἑω deinceps etiam ortum esse pronomen ἐγω.

Horne Tooke in libro edito: Ἐπεα πτεροεντα, or Diuersions of Purley. Lond. 1786. demonstratum iuit, duas tantum ab orgine fuisse partes orationis, nomina et verba, vnde deriuata essent aduerbia et coniunctiones, omnesque particulas esse vocabula certae significationis; cuius operis, multis excursibus, etiam politicis, et controuersiis cum anonymo quodam, qui scripsit *Cassander's Strictures on Mr. Tooke's ἐπ. πτερ.* onusti, nouam editionem III. tom. 4. parari, cognoui ex *Intelligenz-Blatt der J. A. L. Z.* a. 1800. nr. 96. col. 801.

Quo facto *Vincent* ea, quae in suo priore libro scripserat, vberius subtiliusque et vero argutius explicuit firmareque studuit in: *The Greek verb analysed.* An Hypothesis in the source and structure of the Greek Language, and of Language in general, is considered. By *W. Vincent*, D. Lond. 1795. m. 8. conf. ephem. litt. Gotting. 1796. plag. 6. pag. 55. sq.

Thomas Beddoes, medicus, in adpendice ad suas *obseruations on the nature of demonstratiue euidence — and reflexions of language*, Londin. 1793. 8. de Batauorum studio graecae originationis inuestigandae refutat disciplinam doctrinamque etymologiae Hemsterhusio-Lennepianam, vel ideo parum pro-

probabilem, quod homines rudes eam, quae putatur, linguae gr. vocabulorumque formandorum ac ſtruendorum quaſi metaphyſicam ſcientiam habere haud potuerint. Idem contra Hemſterhuſium ſuumque popularem Monboddo contendit, non verbum, ſed nomen fuiſſe ſtirpem et veluti fundamentum orationis ac vocabulorum. Denique Tookium vindicat ab aliorum crimine, in eiusque it ſententiam, linguam duabus principibus conſtare partibus, nomine et verbo, reliquasque orationis partes vocat particulas, ex illis formatas.

Idem fere contendit, *Thom. Günther Browne* in: *Hermes unmaſked or the arts of ſpeech, founded in the Aſſociation of words and ideas; with an anſwer to Dr. Vincent's Hypotheſis of the Greek verb.* Lond ap. Payne 1795. min. 8. et in continuatione. *Hermes* vnmaſked. Letter III. and. IV. containing the Myſteries of Metaphyſics, ibid. ap. Ridyway. 1796. min. 8. atque contra *Vincentium Harriſiumque*, auctorem operis: *Hermes, or inquiry concerning vniverſal grammar*, etiam in linguam translati germanicam ab *Ewerbeckio*, (*Hermes oder philoſophiſche Unterſuchung über die allgemeine Grammatik, aus dem Engliſchen überſetzt von Chriſt. Gottfr Ewerbeck; nebſt Anmerkungen und Abhandlungen von Fried. Aug. Wolf und dem Ueberſetzer*, Halae Sax. tom. I. 1788. 8. alter tomus nondum adſpexit lucem;) ſecundum Hartleyanam cognitionem

ſ.

ſ. theoriam adſociationis idearum demonſtrare conatur, quomodo ex vnico nomine verbum cum reliquis orationis partibus ſit profectum. Add. *Fabricii* B. Gr. vol. VI. pag. 605. ſqq. et quae ibi adſcripſi.

Ad pag. 36. *not.* *)

At *ionicam* linguam ſiue dialectum antiquiſſimam, quae etiam in Homeri carminibus deprehenditur, eſſe a recentiore diuerſam, eſt notandum.

Ad pag. 38. *lin. antep.*

Scribe: 1766. — Praeter ea *de dialectis* diligenter ſcripſerunt, aut multa collegerunt aliosque VV. DD. laudarunt *H. Stephanus* in comm. docto de atticae linguae ſeu dialecti idiomatibus, ſubiuncto Gloſſariis duobus, ab illo editis, 1573. fol. — *Chriſt. Theophilus Nigrinus* in diſſ. de cauſſis dialectorum, ſpeciatim graecarum. Leucoreae, 1702. — *Rich. Bentlei.* in diatr. de dialecto attica, qualis initio et progreſſu temporis fuerit, in reſp. ad cenſuram Boyle §. XII. pag. 174. ſqq. et pag. 219. ſq. atque §. XIII. pag. 221. ſqq. de recentiore dialecto attica, ſecundum Lennepii interpretat. eius edit. Phalar. epp. ſubiunctam, — rec. in Bentleii opuſculis philolog. Lipſ. p. 326. ſqq. — *J. Jac. Ferber.* in diſſ. inſcripta: Suſpiciones hiſtorico-technicae de dialectis graecis ex conſideratione originum migrationumque graecarum nationum collectae. Vitebergae, 1709. 4. — *Fiſcher.* in Anim-

Animaduerſſ. ad Velleri grammt. gr. I. pag. 28 — 56. et deinceps de diuerſis ſingularum ſyllabarum litterarumque formis, dialectis ac mutationibus.

Ad pag. 39. lin. vlt.

Eiusdem *Sturzii* Pr. III. Gerae, 1793. et IV. ibid. 1794. 4. — *Pag.* 40. *lin.* 1. add. *ſiue ſecundum meam edit., cap.* 56. *vol.* VI. *p.* 164. ſqq.

Pag. 41. *lin.* 11. §. 10. leg. *ſenſum*, et *lin.* 24. add. ſecundum meam Fabr. B. Gr. edit. vol. VI. cap. 39. pag. 271. ſqq. Cl. *Hermann* lib. ſaepius laudato adiecit et ex codd. duobus Auguſtanis primus euulgauit graece 1) *Herodiani* fragmentum περὶ ἡμαρτημένων λέξεων, quae pars eſt eius libri, ex quo excerpta habemus Phrynicho et Moeridi adiecta, 2) fragmentum lexici graeci, ſiue, vt Hermann in praefat. pag. XV. ſuſpicatur, *Nicephori Gregorae* technologiam grammaticam, 3) libellum de conſtructione verborum, 4) praecepta de proſodia, ex Herodiano aliorumque ſcriptis grammaticorum veriſimiliter hauſta. — Excerpta ex Grammatica *Georgii Lecapeni* dedit ex cod. Moſquenſi cl. *Matthaei* in Lectionibus Moſquenſib. vol. I. pag. 55. ſq.

Ad §. 11. *pag.* 43. *not.* **)

Plura de pluribus Aldinis grammaticorum veterum collectionibus obſeruata et vberibus expoſita ſunt in Fabricii B. Gr. meae edit. lib. IV. cap. 39. vol. VI. p. 293. — 299.

Ad

Ad pag. 46. lin. 5.

Noua multoque locupletior atque emendatior *Fiſcheri* animaduerſſ. editio prelo poſtea eſt emiſſa inſcriptaque: *Animaduerſionum ad Jac. Vellerii grammaticam graecam ſpecimen* I. Lipſiae. 1798. —, *Specimen* II. ib. 1799.— Speciminis III. *pars prior* poſt mortem Fiſcheri, ab hoc tamen iam prelo parata, curante *Kuinoel*, ib. 1800. mai. 8. Idem graece doctiſſ. *Kuinoel* partem ſupplebit poſteriorem.

In eadem pag. lin. 30. leg. *concinnarant.*

Ad pag. 47.

In catalogo *Bünau.* tom. I. vol. III. cap. 3. de lingua gr. pag. 1799. ſqq. permulti enumerantur libri atque editiones, huc pertinentes.— Nubem grammat. graec. excitauit *Lawätz* in *Handbuch für Bücherfreunde* etc. tom. I. part. I. p. 407. ſqq.

Cl. *Brehm* in Bibliograph. *Handbuch*, part. I. pag. 491. ſqq. recenſet haud paucas grammaticas gr. recentiores. — Grammaticae gr. variae, a Nic. Glykys ex Joannina, Venetiis ante an. 1798. typis expreſſae ex eius catalogo citantur in Lipſ. *Allg. Litt. Anz.* a. 1799. nr. 67.

In *Fabricii* B. Gr. vol. VI. cap. 39. p. 271. ſqq. exhibetur catalogus grammaticorum gr. vett. atque editionum; tum pag. 382. ſqq. ſequitur index recentiorum grammat. graec. a me auctus, et in fine voluminis VI. dedi ſupplementa quaedam. Quapropter in qua-

rum-

rumdam recentiorum grammaticarum commemoratione acquiefcam. — Propter libri raritatem memoranda funt: *Graecae linguae Rudimenta*, praeter hactenus edita fingulari et diligentia et breuitate in puerorum vfum confcripta, *Ludouico Lopadio* autore. Adiecimus et *Cebetis Thebani Tabulam*, Graece et Latine; h. e. totius humanae vitae elegantiffimum typum, quo ftudiofis non linguae tantum, fed mentis quoque fimul formandae materiam exhibeamus, minime negligendam. Bafileae M. D. XXXVI. 8. — Item Ἐπιτομὴ Γεωργίου Γιθαυμήρου περὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, καὶ Σχηματισμοὶ τῶν χρόνων. Penitius caetera, quae libellus hic continet, verfa plagella docebit. *Colon* ex officin. Eucharii. 1536. 8. — *Jehne* grammatica, in Introd. p. 47. memorata, primum exiit prelo a. 1782. dein emendat. et auct. Hamburg. 1790. 8.

(*Jaroflai Schmidt*, Gorzenfis Profeff. phyfices,) *Anleitung zur griechifchen Sprache, zum Gebrauch der ftudierenden Jugend in den K. K. Staaten.* Pars I. pro claffibus inferioribus. Vindob. apud Trattnern. 1780. 8. — Eiusdem inftitutionum grammaticarum L. Gr. pars altera, continens fupplementa grammatica, Chreftomathiam graecam, Lexicon hermeneutico-analyticum, in vfum fcholarum Auftriacarum. Viennae, typis Jo. Th. Nobilis de Trattnern, 1781. 8. pro claffibus rhetoricis ac poeticis.

De

De (*Hassii* Prof. Regiomontani) *Versuch einer griechischen und lateinischen Grammatologie etc.* v. add. ad tom II. part. II. Introduct. in hist. L. Gr. p. 319. Seucre de eius conatu et ratione demonstrandi iudicauit cl. *Hermann*, vestigiis Reizii, Prof. quondam. Lips. praeceptoris sui, vt plurimum insistens, in libro saepius laudato, pag. 124. sqq. in libro II. cap. I., in quo de Hemsterhusiana aliorumque ratione explicandae gramm. aperte sentit. In illo libro toto vulgaria praecepta ratioque docendae discendaequae grammaticae gr. sagaciter acuteque emendantur et fere immutantur. Index autem libri hic est:

Godofredi Hermanni de emendanda ratione graecae grammaticae, pars I. acced. *Herodiani* aliorumque libelli nunc primum editi. Lipsiae. 1801. mai. 8. In huius partis libro I. in capp. XXII. agitur de elementis, in libro II. qui absoluitur XXXII. capp. de partibus orationis. In vltimo capite exhibet auctor indicem verborum irregularium, et a praeceptis opinionibusque aliorum grammaticorum freqnenter facit discessionem.

Elementa etymologica L. Gr. in vsum tironum, succincte edita a *J. J. Malero*, Carolsruhae. 1750. 8. — reuisa, aucta, emendata a *W. F. Wucherer*, P. P. O. ibid. 1796. 8.

Vollständige griechische Sprachlehre. Eine berichtigte und vermehrte Auflage der zu wenig geschätzten Märkischen Grammatik; mit den gelehrten Bemerkungen mehrerer Sprach-

Sprachforscher, insbesondere der Herren Prof. Reitz u. Ilgen. Herausgegeben v. D. Friedr. Hülsemann, Rector des Johann. zu Lüneburg. I. Band, welcher den Elementar- und etymologischen Theil enthält. — II. Band, welcher den Syntaktischen Theil, mehrere Anhänge und ein vollständiges Register enthält. Lipſ. 1802. min. 8.

Jo. Chriſt. Struchtmeyeri Rudimenta L. Gr. maximam partem excerpta ex Jo. Verwey noua via docendi graeca. Ad ſyſtema analogiae a Tiberio Hemſterhuſio primum inuentae, ab eruditiſſimis vero ſummi huius viri diſcipulis latius deinceps explicatae effinxit et paſſim emendauit *Euerard Scheidius.* Acceſſit etiam Euer. Lubini clauis L. Gr. Editio *ſecunda.* Zuthphen. 1797. 8. *Prima* editio comparuit 1784. Scheidius in altera ed. contulit Vrſini, Clenardi, aliorumque obſeruatt. vt loca quaedam emendaret aut ſuppleret; librum autem tertium plane immutauit et adcommodauit doctrinae analogiae Hemſterhuſianae.

Buttmani grammatica gr. (v. Addenda ad tom. II. part. 2. p. 319.) iterum, aucta et tota noua, prodiit Berolini. 1799. 8. conf. ephem. litter. Gotting. a. 1799. nr. 208. inprimis Jen. A. L. Z. a. 1801. nr. 135. p. 289. ſqq. Contra illam quidem Jen. cenſuram Buttmann ampliſſimis verbis defendit ſe in Intelligenz-Blatt der Jen. A. L. Z. a. 1801. nr. 147. p. 1182—1189. ſed cenſor ibid. a p. 1189 ſuum tuetur firmatque iudicium.

Tren-

Trendelenburgii grammatica gr. (*Anfangsgründe der griechischen Sprache,*) primum edita est Dantisci 1782. 8. et mutato primo s. inscriptionis folio, Dessau. 1783. 8. — tum emendatior et omnino fere immutata prodiit, Lips. 1788. 8. cum praefatione longa lectuque dignissima de natura, structura et conformatione coniugationum graecarum maxime secundum disciplinam Hemsterhusio — Lennepianam. Tertium emendat. Lips. 1790. et quartum, ibid. 1796. 8.

Trendelenburgii rationem et doctrinam sectatus est M. *Guil. Lange, in: Griechische Sprachlehre nach ihrem wesentlichen Inhalte und Herrn Prof. Trendelenburg Theorie der griechischen Coniugation.* Lipsiae. 1791. mai. 8. — Contra oppugnarunt eam *Jo. Primisser in Gedanken über das von Trendelenb. vorgeschlagene System der griechischen Koniugation,* Lips. 1793. 8. — et *Jo. Heinr. Philipp Seidensticker über die griechische Koniugation, in Aufsätzen pädagogischen und philologischen Inhalts.* Helmstad. 1795. 8. Nec probare illam videtur *Hermann* l. c. pag. 124. qui Primisseri peritiam L. Gr. ingeniumque laudat.

Hemsterhusii, Valkenarii, Lennepii, Scheidii, Trendelenburgi Primisserique praecepta opinionesque modo adoptauit, modo examinauit, modo noua ratione amplificauit cel. *Guil. Fried. Hezel in: Ausführliche griechische Sprachlehre; nebst Paradigmen der griechischen Deklinationen und Konju-*

jugationen in Tabellen. etc. Weissenfels und Leipzig. 1795. 8. cum tabb. XXXV. in obliquo folio.

Tum in eiusdem: *Kürzere Griechische Sprachlehre für Schulen, nebst vollständigen Paradigmen der Nenn- und Zeitwörter in 35 Tabellen.* ibid. 1799. 8. cum XII. tabulis in obliquo folio; maior pars, nempe etymologica, est epitome maioris grammaticae Hezelianae, a M. *Soldano* facta; minus vero probatur censori, nescio, cui? *in Erlang. Litter. Zeit.* a. 1799. nr. 207. — In iisdem ephem. litt. eiusd. an. nr. 83. seuerius iudicatur de libro:

Versuch einer neuen Behandlung der griechischen Coniugation und Declination. Ein Handbuch zum leichtern Verständnisse der griechischen Autoren. Halae. 1799. m. 8.

Grammatik der griechischen Sprache für gelehrte Schulen, von M. Jo. Gottlob Grüsse Conrect. des Lyceums zu Wittenberg. Lips. 1800. m. 8. II. tom.

M. Ludw. Hörstel, öffentl. Lehrers der griech. und lat. Sprache, der Geschichte und Geographie am Katharineum zu Braunschweig, Formenlehre der griechischen Sprache. Zum Gebrauche beym 1sten Cursus der griech. Sprache. Bremae 1800. m. 8. Nouam quorumdam doctrinam nimis sectatur; multa tamen bene pertractat, iudice V. D. in ephem. litter. Gotting. a. 1799. nr. 208.

Griechische Sprachlehre verfasst von Jo. Heinr. Kistemacker, Prof. der Philo-

logie zu Münfter. Münfter. 1791: 8. conf. Jen. A. L. Z. a. 1797. n. 193. m. Jun. p. 728.

Griechifche Sprachlehre von J. Chr. Fr. Wetzel, Rector des Lyceums zu Prenzlau. Lignit. et Lipf. 1798. 8. Laudatur in bibl. noua vniuers. germ. Kilon. vol. 43. part. II. fafc. 7. p. 472. fqq.

Neues Lefebuch zur leichtern Erlernung der griechifchen Sprache, von Ch. Stolzenburg, Rector zu Anclam, mit Anwendung der Hemfterh. Valken. Lennepifchen Grundfätze und einem vollftändigen Wortregifter nach der neuen Theorie der griechifchen Conjugation eingerichtet. Erfte Abtheilung. Lipf. 1800. 8. Commendatur liber in Jen. A. L. Z. nr. 295. p. 143. fq. m. Oct. a. 1802.

Aliae grammaticae gr. memorantur in Fabr. B. Gr. et *Brehmii Handbuch* etc. locc. citatis.

Tres graece fcriptas grammaticas adhuc indicabo:

In lingua vulgari: Γραμματικὴ Ἑλληνικορωμαϊκὴ, περιέχουσα τοὺς Κανόνας τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας etc. Veron. 1782. 8. Θησαυρὸς Γραμματικῆς, συντεθεὶς μὲν, ὡς οἶοντε, ἐυμεθόδως παρὰ τοῦ ἐπιστημονικωτάτου ἰατροφιλοσόφου Κωνναντίνου Καραϊωάννιου etc. cum additamentis et exemplis adiectis, editus cura *Polyzoes Kontu,* (τοῦ ἐν ἱερεῦσιν ἐλαχίστου Πολυζώη Κόντου, διδασκάλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.) Budae vol. I. 1796. vol. II. 1797. 8. conf. ephem. litt. Gotting. a. 1797. plag. 183. pag. 1802. fq. Non eft grammatica in

vfum

vſum tironum; ſed ſecundum rationem antiquiorum Grammaticorum, praecipue Theodin Gazae confecta, conſtat VII. ſectionibus et quaelibet ſectio diuiſa eſt in ἐδάφια ſ. paragraphos. Quinque vero declinationes numerantur et vndecim coniugationes. etc. add. cel. *Alter* in Lipſ. A. L. Anz. a. 1800. nr. 47. pag. 463. ſq.

Παιδαγωγὸς, ἢ πρακτικὴ Γραμματικὴ παρὰ Στεφάνου Κομμητᾶ, τοῦ ἐκ Φθίης. Vindobon. ap. Franc. Anton. Schraimbl. 1800. mai. 8. In lingua gr. docta èſt ſcripta et in IV. diſtributa libros. Bini adiecti ſunt dialogi, ex optimis auctoribus collecti.

Pars quodammodo Grammatices eſt, in qua magnam partem de vſu et ſignificatione particularum agitur: Σπλάγχνον Γραμματικῆς ἢ περὶ μορίων- συγγραφὲν μετὰ πόνου πολλοῦ, καὶ ἀρίστῃ τάξει συντεθὲν παρὰ τοῦ λογωτάτου κυρίου Ἀνανίου Αντιπαρίου, καὶ διδασκάλου τῆς ἐν κωνςαντινουπόλει ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας. Νῦν πρῶτον τύπῳ ἐκδοθὲν ἀναλώματι τοῦ — πατριάρχου ἱεροσολύμων — Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἐν ἔτει σωτηρίω, ᾳ ψ ξ δ′ (1764) ἐν ἐτιησίν· παρὰ Αντωνίῳ τῷ Βόρτολι. in 4.

Teſoro della Lingua greca volgare ed Italiana, opus poſtumun *P. Alexii de Somavera*, capucini etc. edit. a *P. Thoma Pariſino*. Paris. 1709. 4. mai. — Idem *P. F. Thom. Pariſinus* edidit. *Nouuelle methode pour apprendre les Principes de la Langue Grecque vulgaire etc.* Paris. 1709. 8. mai. De vtroque libro v. Acta erudit. a. 1711. m. Aug. p.

345

345 — 348. — Inftitut. L. Gr. vulgaris auctore *Petr. Medocaac.* Rom. 1732. 4.

Ad §. 12. *pag.* 49.

Add. *Lawätz Handbuch etc.* I. part. I. p. 429. fqq. — *Deuarii* libell. a *Reufmanno* editus, iterum prodiit, aut, quia nullae accefferunt emendatt. nouum forfan titulum tantummodo accepit, Lipfiae. 1793. 8. — Hic quoque memorandae commendandaeque funt, critico praefertim, duae cl. *Everwini Waffenberghii*, ling. gr. et antiqq. gr. Prof. in academia Franequerana ord. differtatt. philologico-criticae, quarum *prior* infcripta eft: de tranfpofitione, feu faluberrimo in fanandis veterum fcriptis remedio, quo loca confufa, facta traiectione, reftituuntur, quam, exercitii academici gratia confcriptam et exemplis e Tyrtaeo, Theognide, Mofcho, Xenophonte, epiftolis Socraticis, ipfoque adeo N. T. petitis ornatam-defendet *E Eukema*, Franeq. 1786. 4. — *pofterior* autem: de nominibus hominum et locorum propriis librariorum culpa aliisue de cauffis in veterum fcriptorum libris frequenter oblitteratis aut vitiatis. Quam- exemplis e Theognide, Apollodoro, Dionyfio Periegeta, Plutarcho, Longo, Cicerone, Velleio, Hygino, Gellio, Horatio, Propertio, Martiali petitis ornatam-defendet *Petrus Greidanus*, d. 12. Jun. 1790. 4. ibid. de qua conf. Jen. A. L. Z. a. 1793. nr. 28. p. 221. fqq.

Inter vetera syntaxeos gr. compendia quondam laudabantur: — Syntaxeos graecae, quatenus a latina differt, compendium editum a *Jo. Casp. Suizero.* Tiguri. 1651. 8. — Ratio syntaxis apud Graecos, selectioribus ex nouo maxime Foedere, et ecclesiae primitiuae patrum monimentis illustrata exemplis, vsuique L. Gr. studiosorum destinata a *J. Casp. Suizero,* Tigurino. Tiguri. 1651. 8. — Syntaxeos graecae compendium, in quo ex Posseliana repetuntur ea potissimum, quae Latini vel non habent, vel a Graecis habent; annotatis hoc fine ad marginem interdum etiam Graecismis circiter LX. opera et studio *M. Tob. Echarti*, scholae senat. Numburg. Rectoris. — iterum excus. — Lips. 1658. 8. — Syntaxis graeca, in vsum scholarum, ex optimis autoribus collecta et concinnata a *M. Jo. Nendorfio*, scholae Goslariens. Rect. Addita est doctrina de tonis seu accentibus eiusd. autoris; item tractatus *Mat. Marci Dabercusii* de dialectis Graecorum. Editio altera, priore emendatior. Goslar. 1655. 8.

Ad pag. 50. §. 13. lin. 7. sqq.

De Budaeo et eius variis libris rarioribus, praecipue de commentariis L. Gr. variisque eorum editionibus vberius egit *Freytag* in adpar. litter. tom. I. p. 375. sqq. maxime de commentariis p. 379. sqq., qui secundam editionem prodiisse adnotat Basil. 1530. fol. et forte, ait, eadem et vna est editio, quam Jo. Ludolph. Bünemann. in catal. MSS. et librorum

rum

rum rariff. p. 46. *Coloniae* 1530. prodiiffe adfirmat. Enimuero haec *Colonienfis*, quam ipfe habeo; editio diuerfa eft et in fronte et in calce a Bafileenfi. Infcriptio Colqn. haec eft: *Commentarii L. Gr. Gul. Buddaeo*, confiliario aulico fupplicumque libellorum in Regia Magiftro, *auctore*. Infra fymbolum typogr., circa quod legitur *fymbolum Sanitatis*, fcriptum exftat: *Coloniae, opera et impenfa Joannis Soteris*. an. MDXXX. *menfe Martio. Cum gratia et priuilegio imperiali ad Sexennium*. In folio fecundo fequitur epiftola Budaei ad regem Francifcum graece fcripta, Paris. 1529; tum index vocc. graec. locupletior, quam antea effet, factus, inque ordinem redactus meliorem; poftea index latin. vocc. quae fubinde in hifce comment. explicantur. Illos indices excipiunt commentarii, in quorum fine legitur Budaei epiftola gr. τῶν νέων τοῖς τῶν ἑλληνικῶν λόγων ἐφιεμένοις. Denique in vltima pagina infigne idem Soteris typographicum, paulifper tamen diuerfum ab eo, quod et in fronte libri et in *Fr. Roth. Scholtzii* thefauro fymbolorum et emblematum (typograph.) fect. 44. nr. 449. cernitur.

Ad pag. 50. fub. fin.

Zeunii operam in emendando locupletandoque Vigero - Hoogeveen. libro pofitam acrius culpauit *Hoogeveen*. in libello: *Zeunii* animaduerff. in Franc. Vigeri de praecipuis L. Gr. dictionibus librum, ad iuftam exami-

nis lancem reuocatae, Leidae. 1781. 8. et varias nouasque inseruit obſſ. His vſus eſt, adiectis nouis emendationibus, Zeune in altera editione: *Vigerus* — de praecipuis L. Gr. dictionibus liber; cum animaduerſſ. *Henr. Hoogeveen*, quibus adiunxit et ſuas *J. Car. Zeune*. Edit. altera auctior et emendatior. Lipſ. 1789. 8. — cum Hoogeuenii et Zeunii animaduerſſ. edidit et auxit *Godofr. Hermannus*. Lipſiae 1802. conf. nou. bibl. vniuerſ. Berol. vol. 81. part. II. faſc. 5. — 8. a. 1803. pag. 504. ſqq.

Conf. etiam *Eberh. Gottlob. Glandorfii* Pr. I. Idiomata graeca, qua ratione ſint in ſcholis tradenda, idoneamne ſuaſerint Vigerus et editores Vigeri. Onoldi. 1782. 4.

Ad pag. 52. §. 15. *lin.* 2.

In vol. VI. m. edit. pag. 680. ſqq. — De *rhythmo* et *metris* Graecorum adhuc memorandi ſunt: *Iſaac. Voſſius* de poematum cantu et viribus rhythmi. Oxon. e theatro Sheldon. 1672. mai. 8. — Anonymi de rhythmo Graecorum liber ſingularis, in vſum iuuentutis collegii Aen. Nas. etc. Oxon. 1789. — Inprimis commendandi ſunt.:

Godofredi Hermanni de metris poetarum graecorum et romanorum libri III. Lipſ. 1796. mai 8. (conf. ephem. litt. Lipſ. a. 1796. plag. 29. pag. 281. ſqq. et Gotting. a. eiusd. p. 2049.

Eiusdem *Handbuch der Metrik*. Lipſ. 1799. 8. (conf. ephem. litter. Gotting. a. 1799. p. 473.

473. ſqq. et de vtroque opere Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 368. p. 705. ſqq.)

Huc quoque referri poteſt: *Chriſt. Guil. Ahlwardti* Pr. *Bemerkungen über einige Stellen griechiſcher Dichter*, (in hoc Pr. iambi quidam in nonnullis Aeſchyli locis emendantur,) *vorzüglich in Rückſicht des Sylbenmaſses.* Oldenburg. 1801. 4. conf. cenſuram in *Beckii* comment. ſoc. phil. Lipſiens. I. part. 2. p. 204. ſeqq.

Ad pag. 55. §. 16. lin. 6.

Acceſſit *Adami Franc. Kollarii* ad Petri Lambecii commentarior. de auguſta bibl. caes. Vindobon. libros VIII. *ſupplementorum liber primus poſthumus* Vindob. 1790. fol.

Ad pag. 56. med.

Multorum codd. adpendicem ad Zanetti catal. ſ. graecam D. Marci bibliothecam etc. dedit cel. *Villoiſon* in Anecdotis graecis, tom. II. p. 247 — 249. — Inprimis commendanda eſt *Jac. Morelli* bibliothecae regiae D. Marci Venetiarum cuſtodis bibliotheca MSta graeca et latina. Tom. I. Baſſani. 1802. mai. 8.

Haud paucos codd. gr. memorat *Franc. Anton. Zacharias* in Itinere litterario per Italiam ab a. 1753 — 1757. Venetiis. 1762. 4.

Ad pag. 57. fin.

Aſſemannus in bibl. orientali Clementino-Vatic. I. Romae. 1719. fol. dedit catal. codd. graecorum p. 513. bibliothecae Papae Pii II. et pag. 598. Abrahami Maſſad Maronitae.

Ad

Ad pag. 68. *lin.* 5.

Add. ſupplementa ad Notitiam breu. I. pag. 16. ſqq. et de catalogis potioribus pag. 27. ſqq. ac part. II. p. 475. ſq. — Typographos prae ceteris notatu dignos recenſent *Struuius* et *Iuglerus* in Biblioth. hiſtor. litterariae ſelecta, tom. III. Jen. 1763. mai. 8. p. 2087. ſqq. 2140. ſqq. 2172. — 2257.

Ad pag. 74. *fin.*

De *Danis*, etiam philologis atque antiquariis, v. *Alberti Thura*, Laurentii Fil. *idea hiſtoriae litterariae Danorum*, in duas partes diuiſa, quarum prior Danorum linguam, ſcholas, gymnaſia, academias, collegia academica, honores academicos, Profeſſores, ſtudioſos, bibliothecas, bibliothecarios, typographea, et bibliopolia breuiter recenſet; poſterior ſtudiorum in Dania per duo fere ſaecula poſteriora originem, progreſſum et fata complectitur. Hamburgi. 1723. 8. inprimis p. 329. ſqq. de Danorum meritis in linguam graecam et graecos auctores. — Catalogum Virorum doctiſſimorum, in graecis litteris optime verſatorum laudeque eruditionis florentium, poſſe, ſi opus ſit, valde augeri, nemo negabit; nec vero vllius famae laudique omiſſione illorum nominum detrahetur.

Ad. pag. 75. *lin.* 8.

Corr. *emendandis.*

Ad

Ad pag. 78. *lin.* 11.

Dawesii miscellanea critica recudi feci, Lipsiae. 1800. mai. 8. — Praeter ea commemorare iuuat libros quosdam, in quibus graeci quoque auctores critice tractantur.

Dissertationes selectae criticae de poetis graecis et latinis, nempe *Jac. Palmerii* Κριτικον ἐπιχειρημα pro Lucano contra Virgilium ex scriniis J. Berkelii; *A. F. Ren. Rapini* comparatio Homeri et Virgilii e Gallico in Latinum translata; *D. Blondelli* comparatio Pindari et Horatii; *Jac. Tollii* poetarum latinorum cum graecis comparationes, nempe Pindari et Horatii, Theocriti et Virgilii, Apollonii et Ouidii, Petronii et Virgilii, Senecae et Sophoclis. Omnes simul recensuit et edidit *Janus Berkelius*, Abr. fil. Lugd. in Bat. 1707. 8.

Gotefridi Richteri, Bernsbacensis, specimen obseruationum criticarum in varios auctores graecos et latinos. Jenae 1713. 8. A pag. 76. critice is persoquitur loca 1) in *Origenis* philosophumenis, 2) in *Aeliani* varr. historiis, 3) in *Callimachi* fragmentis, a Rich. Bentleio collectis, 4) in *Menandri* et *Philemonis* reliquiis, a Clerico congestis.

Theodori Sellii, Vesaliensis, specimen obseruationum miscellanearum. Lugd. B. 1718. 8.

Aug. Matthiae Obseruationes criticae in Tragicos, Homerum, Pindarum etc. Gottingae. 1789. min. 8. In annalibus litter. Helmstadt. 1789. m. Aug. pag. 160. sqq. laudatur quidem auctor; plura tamen loca vel vindican-

cantur a crisi Matthiae, vel aliter explicantur et corriguntur. — *Eiusdem* Obseruatt. in quaedam poetarum graecorum loca, *in neüem Magazin für Schullehrer*, edit. a Ruperto et Schlichthorst, tom. III. part. 2. Bremae. 1795. 8. In eodem promtuario sunt variorum VV. DD. obseruatt. ad var. auctores gr. aut emendationes passim editae collectaeue.

Museum Turicense aperuit *Jo. Jac. Hottingerus*, volum. primi tomus prior. Tiguri, 1782. 8. — tom. posterior, ibid. eod. anno. Huc pertinent *Jo Jac Steinbruchelii* ep. super loco difficili Sophoclis et Obss. ad Euripidis Hecubam, atque *J. Jac. Zimmermanni* vindiciae Anaximandri et Anaximenis.

Musei Oxoniensis litter. fascic. secundus, quo continentur aliae *Corrayii* emendatt. in Hippocratem, *Thomae Gray* in Platonem obseruatt., *Jac. Burnet* in Herodotum, supplementum *Tyrwitti* edit. Aristotelis de A. P. et alia, prodiit Londini. 1797. 8. de I. fasc. v. Add. ad. Introd. II. 2. p. 321.

Jo. Bapt. Casp. d'Ansse de Villoison epistolae Vinarienses, in quibus multa veterum scriptorum loca emendantur ope librorum ducalis bibliothecae, Tiguri. 1783. 4.

Jo. Henr. Just. Köppen Pr. Animaduerss. in scriptores gr. exhibet etc. Hannou. 1787. 8.

Christiani Friderici Matthaei (olim Professoris vniuersitatis Mosquensis, in praesenti P. P. O. Witebergens.) *Lectiones Mosquenses vol* I. Lipsiae. 1779. 8. In hoc volumine I. continentur: 1) *Jo. Chrysostomi* ho-

homilia quaedam; 2) specimen catenae ineditae ad IV. Euangelistas; 3) Excerpta ex anonymi libello medico; 4) Exc. ex grammatica *Georg. Lecapeni*; 5) Notitia codicis *Columellae* et ad eius librum X. ex eodem V. L. 6) variae lectiones ad *Aratum*; 7) variae lectt. ad *Cleomedis* librum I. de meteoris. — *Volum* II. eod. anno; in eo sunt: 1) *Seueriani* oratio quaedam; 2) *Gregorii Thessalon.* (Palamae) dialogus, qui inscribitur Theophanes; 3) Scholium *Theodori Studitae*; 4) Fragm. *Gregorii Nazianzeni*; 5) specimen scholiorum in Psalmos; 6) Interpretatio symboli; 7) glossarium paruum in epistolas apostolorum; 8) varr. lectt. ad *Plutarchi* lib. de placitis philosophor. 9) animaduerss. ad modo laudatum glossar. in epp. apostolorum.

Multorum graecorum auctor. loca emendantur, corriguntur, vindicantur, vel illustrantur et explicantur in *Actis litterariis societatis Rheno-Traiectin e.* Lugd. B. tom. I. 1795. — tom. II. 1795. — tom. III. 1801. 8.

Gilbert Wakefield Silua critica, siue in auctores sacros profanosque commentarius philologicus. Cantabr. Partt. I. — III. 1789 — 1792. Londini. part. IV. et V. 1793. — 1795. 8. Sagacitas ingenii aeque celebratur, ac nimium emendandi, praecipue loca noui foederis, studium culpatur. Atque Wak. coniecturas in N. T. examinare coepit cel. D. *Henr. Car. Alexand. Haenlein*, Theol. Erlang. in Pr. quorum sextum, s. Examinis curarum criticar. atque exeget. Gilb. Wakef. in libros N.

N. T. partic. VI. ſtricturas in euangel. Matthaei continens prodiit. Erlang. 1803. 4.

Jo. Steph. Bernhardi, Reliquiae Medico-criticae. Editit *D. Chriſti. Godofr. Gruner.* Jenae. 1795. 8.

Gotthold Ephr. Leſſing, Reliquiae philologicae etc. (*philologiſcher Nachlaſs über griechiſche und römiſche Schriftſteller;*) adpendicis loco additae ſunt libro: *G. Ephr. Leſſings Leben, nebſt ſeinem noch übrigen litterariſchen Nachlaſs — — von deſſen Bruder Karl Gotthelf Leſſing*, part. I—III. Berol, 1793—1795. in part. III. nr. 2. p. 252. ſqq. Emendantur aut explicantur illuſtranturque loca graeca Homeri in Odyſſea et Batrachomyomachia, in Aeſchyli Agamemnone, Euripidis Jone, in Muſaeo, Xenophontis Cyropaedia, Luciano, Plutarcho, in Gale opuſcul. mythologicis, Diogene Laertio, Demetrio Phalereo, Suida, Themiſtio, et Euſtathio in comm. in Homeri Iliada.

Quae *Leſſing.* paſſim in ſcriptis ſuis in ſcriptores gr. et latin. commentatus erat, ea collegit Reichenbach. latine vertit ediditque et inſcripſit:

Gotth. Ephr. Leſſingii Obſeruatt. criticae in varios ſcriptores graecos atque latinos ex operibus eius collectae atque in ordinem redactae a *Frid. Jac. Reichenbachio*, Art. M. et ſcholae Thom. Lipſ. coll. V. Berolini. 1794. 8.

Illuſtrantur aut emendantur e graecis auctoribus loca Ariſtotelis, biographi anonymi Sophoclis, Clementis Alexandrini, Euſebii

bii in Chronico, Ignatii, Joannis apoſtoli in Apocal. Conſtanti Manaſſis, Pauſaniae, Petri apoſtoli, Plutarchi, et Suidae.

Analécta philologica, auctore *Jo. Arn. Kanne.* Lipſ. 1802 4. Continentur 1) *Themiſtoclis* epp. critice explicitae; 2) epigrammata graeca; 3) diſputatt. de myſteriis Orphicis.

Frid. Guil. Ehrenfried. Roſtii, Rectoris ſcholae Thomanae, Pr. Analectorum criticorum in varios ſcriptorum graecorum locos faſciculus. Lipſ. 1802. 4.

Miſcellanea philologica. Edidit *Auguſt Matthiae*, Gymnaſii Altenburg. Director. Altenburgi. vol. I. part. I. et II. 1803. 8.

De *Grùteri* theſauro critico aliisque libris criticis egi in Notitia breuiore. pag. 50. ſqq. et in ſupplement. I. pag. 39. ſqq., vbi ad p. 44. adnoto, me interea nactum eſſe tomum ſeptimum. Francof. ap. viduam Jonae Roſae. 1634. 8. In inſcriptione dicitur *Lampas — tomus ſeptimus, qui recens caeteris acceſſit, ex otioſa bibliothecarum cuſtodia erutis a Jano Grutero.* Enimuero huius tomi auctor non eſt Gruterus, ſed ingratus eius diſcipulus, *Jo. Philipp. Pareus*, nec aliud quidquam, praeter obſeruatt. criticas in Plautum continet, et in Gruterum inuectiuas.

Nubem ſcriptorum criticorum excitatam reperies in catal. bibl. *Bünau.* tom. I. vol. III. p. 1873 — 1883. et de arte critica, cap. XV. pag. 1884. ſqq.

Ad

Ad §. 19. *pag.* 79. *sqq.*

In lin. 7. leg. *memoranda.* — De *Philoxeni* etc glossar. v. Introd II. part. I pag. 404. — De Etymolog M aliisque v. Fabric. B Gr vol VI pag 593. sqq. — Et de Glossariis ab H. Stephano, Bonau. Vulcanio et Labbeo editis, Fabric. ib. p 635 sqq. — Etymologica et Lexica graeca varia in typograph. *Nic. Glykis* ex Joannina, Venetiis ante an. 1798. excusa, nominantur in eius catalogo, excerptaque leguntur in Lips. A. L. Anz. 1799 nr. 67. — De *Varini Phauorini* Lexico etc. Fabric. l c. pag. 648. sqq.

Ad pag. 80. *med.*

Saxius in Onom. II. p. 159. „*Etymologici*, ait, *Magni* incertus auctor circiter a. Chr. 990. vocabulorum sermonis graeci caussas indagasse et collegisse fertur. Mihi saltem *Suida* recentior, et *Thom. Wartono* in praefat. ad Theocritum p. XV. not. I. a. dom. clɔ. forte antiquior visus est." Idem plura de incerta auctoris aetate, et de cod. s. apographo bibl. Vltraiectinae disserit. Conf. *Mitscherlich*, in Lips. *allg. littr. Anz.* a. 1800. nr. 157.

Pag. 81. *lin.* 22. *leg. pag.* 512.

Pag. 82. De *Stephani thesauro* huiusque duplici editione aliisque lexicis recentior. v. *Fabr.* l. c. pag 651 — 677.

Ad pag. 83. *fin.*

Hederich primum edidit Lexicon suum manuale etc. a. 1722. *Hederico-Ernestin.* Lex. ma-

manuale gr. prodiit quoque cura *Will. Young.* Londini. 1755. 4. v. *Osmont* Diction. typogr. I. p. 339. — auctum a *Tho. Morell* Lond. 1778. 4. — cura *M. Wendleri* ed quarta, auctior et emendatior. Lipsiae et Londini 1796. mai. 8. — Ex Hed. - Ernest. Lexico maximam partem ortum esse videtur M. *Christ. Zimmermanni* ill. Gymn. Stutgard Prof nouum Lexicon manuale graeco - latinum et latino - graecum in vsum scholarum etc. Stutgard. 1771. mai. 8.

Ad pag. 84. *lin.* 5.

Vollbeding suppleuit auxitque Lexicon suum in: 1) *Geographisch. Zusätzen und Erläuterungen zum gr. deutsch. Handwörterbuch.* Lips. 1787. 8. — 2) *Supplementen, Emendationen u. Berichtigungen etc.* Lips. 1788. 8. 3) *Deutsch - griechisch. Handwörterbuch.* ib. 1790. 8.

Cel. *Schneider*, Prof. Francofurt. ad Viadrum, egregium condidit Lexicon, ab aliis minoribus valde diuersum. *Kritisches griech.-deutsches Handwörterbuch beym Lesen der griech. profanen Scribenten zu gebrauchen.* Züllichau. et Lips. pars. I. 1797. — pars. II. 1798. m. 8. in praefat. ad part. II. critice persequitur litteraturam lexic. multorum graecorum. *F. Gul. Riemer* id contraxit cum inscriptione: *J. G. Schneiders Kleines griech. deutsches Wörterbuch, ein Auszug aus dessen grösserm.* I. Sect. A. - I. Jenae. 1802. mai. 8. — *J. Gottfr. Haas* edidit Lexicon graeco - german.

man. (*Vollständiges griech.-deutsch. Wörterbuch etc.*) diligenter confectum, in quo multa ad geographiam et historiam antiq. pertinentia adtulit, et ad originationem atque significationem vocc. linguam quoque hebraicam comparauit, II. partt. Lipf 1796. et 1801. conf.Jen. A. L. Z. a. 1797. nr. 252.

Jo. Frid. Jac. Reichenbach, Conr. fcholae Thomanae Lipf. *Allgemeines griech.-deutsches Handwörterbuch zum Schulgebrauche.* I. Band. A—K. Lipf. 1801. 8.

Quod is in praefatione ad tom. I. in Schneideri Lexico gr. plura defiderabat, et culpabat, Schneid. prudenter et modeste fe defendit, *in Intellig.-Blatt der Jen. A. L. Z.* nr. 145. m. Aug. a. 1801. p. 1166. fqq.

Haafii et Reichenbachii Lexica recenfentur copiofe et comparantur tam inter fe, quam cum Lex. Schneideri, multis adfperfis doctis animaduerficnibus; eadem multis locupletantur, vocabulorum fignificationibus ex auctoribus gr., quorum loca citantur, in Lipf. *Jahrbuch der neuesten Litteratur* a. 1802. fcid. 211. et 212.

Bentoti Lexicon τρίγλωσσον. Vindob 1791. commendatur in Wieland. nouo Mercurio germ. 1802. part. VIII. m. Aug.

In catal. Nic. Glykys. Venetiis 1798. 8. citatur *Lexicon Georgii Constantini*, in fcholis Graecorum frequens: Λεξικὸν Γεωργίου τετράγλωσσον, ἑλλην. ῥωμαις. ἰταλ. λατιν. παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ πορτόλῃ. 1757. — Γεωργίου τετράγλωσσον, περιέχον δηλαδὴ τὰς τεσσάρας δια-

,λε-

λέκτους, ἑλληνικὴν πεζὴν, ἤτοι ἁπλὴν γραικὴν, λατινικὴν καὶ ἰταλικὴν· πρῶτον μὲν συνταχθὲν καὶ φιλοπονηθὲν, καὶ ἐις φῶς ἀχθὲν σπουδῇ καὶ πόνῳ Γεοργίου Κωνσταντίνου, ἐξ Ἰωαννίνων· νῦν δὲ αὐξηθὲν καὶ προςθήκῃ 1785 λέξεων καὶ πλουτισθὲν πολυειδεσίν ἱστωρ. καὶ μυθολογ. ἐιδήσεση ἐν Βενετίᾳ. 1786 tom. I. παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. min. fol. Eſt opus admodum imperfectum. Conf. cl. *Alter* in Lipſ. A. L. Anz. nr. 184. m. Nov. 1800. col. 1815. qui animaduertit, tomum II. nondum in lucem emiſſum eſſe; priorem editionem fuiſſe repetitionem Varini Lex. cum additamentis Conſtantini, Joannienſis, Venetiis circa 1786. mortui; tertiam quoque comparuiſſe editionem; atque *Anthymum Gazem* plenum Lexicon gr. antiquae et recentioris linguae, quod copia vocabulorum omnia alia ſuperet, eſſe editurum. Add. eumdem cel. *Alter* ibid. a. 1801. nr. 31. p. 290. ſq. de nouo promiſſo Lex. gr. III voll. forma max. — Atque *Anthymus Gazis*, archimandrita, edidit Proſpectum Lexici gr. promiſſi, Vindob. 1801., quem in compendium contractum, ſuisque obſſ. inſtructum reddidit cl. *D'Anſſe de Villoiſon*. (Extrait du Proſpectus, ecrit en grec vulgaire, d'un Dictionaire grec etc.) in *Millin* Magaſin encyclop. VIII. an. (1802) tom. I. nr. 2. p. 214. ſqq. et inde pauca ſunt excerpta in *Beckii* comm. ſoc. philol. Lipſ. vol. III. part. I. pag. 146. ſq.

Λεξικὸν ἁπλορωμαΐκον, Γερμανικὸν καὶ Ἰταλικόν. *Neu griechiſches Deutſch - Italieniſches*

ſches Wörterbuch. Herausgegeben von D. Karl Weigel. Lipſ. 1796. mai 8.

Vtiſſimus et doct liber eſt: *Lexicon technochologiae Graecorum rhetoricae* Congeſſit et animaduerſionibus illuſtrauit *Io. Chriſti. Theoph. Erneſti*, Philoſ. Prof. Lipſ. Lipſiae. 1795. mai. 8.

Non ſolum ad opera Hippocratis, ſed etiam reliquorum medicorum graecorum facilius legenda riteque interpretanda, immo ad rectam aliorum auctorum gr. et gr. ipſius linguae intelligentiam pleniſſimum opus eſt:

Oeconomia Hippocratis alphabeti ſerie diſtincta; in qua dictionum apud Hippocratem omnium, praeſertim obſcuriorum, vſus explicatur et velut ex ampliſſimo penu depromitur, ita vt *Lexicon Hippocrateum* merito dici poſſit. *Anutio Foeſio*, Mediomatrico medico, authore. Francofurti. ap. Andr. Wecheli heredes, Claud. Marnium et Io. Aubrium. 1588. fol.

Ad §. 20. *pag.* 91.

Aliquot eiusmodi collectiones plene recenſentur in Reliquiis aliquot libror. libellorumque ex bibl. *J. A. Rieggeri*, Eq. ſcrin. I. Vindob. 1784. 12. p. 66. ſqq.

De veteribus *Gnomicis* diligenter agitur in libro inſcripto: De veterum poetarum ſapientia gnomica, Hebraeorum in primis et Graecorum, commentatus eſt *Vlricus Andreas Rhode.* Hauniae. 1800. 8. add. ſuppl. in tom. II. Introduct. etc. part. II. p. 322.

Σκόλια

Σκόλια, hoc eſt, *carmina conuiualia Graecorum* metris ſuis reſtituta et animaduerſionibus illuſtrata, praemiſſa diſquiſitione de hoc genere carminis. Edidit *Carol. David. Ilgen*, philoſ. et LL. OO. P. P. O. in acad. Jenenſi. Jenae. 1798. 8. Conf. *neue allgem. deutſche Bibl.* vol. 58. part. II. faſc. 7. a. 1801. p. 469. ſqq.

Quae in *Fabricii* B. Gr. vol. IV. lib. III. cap. 32 pag. 413. ſqq. de Anthologia gr. eiusque antiquis collectoribus, Meleagro, Philippo, Agathia, Conſtantino Cephala, Maximo Planude, et de editionibus etc. collegi et diſputaui, ea hic repetere nolo. Praeclara tamen ſupplementa atque emendationes ſuppeditauit cl. *Chardon-la Rochette* in Magaſin Encyclopédique. Paris. tom. I. et II. IV[me] année et tom. II. V[e] année. Multa etiam rectius meliusque docuit et hiſtoriam epigrammatum graec. tam ſcriptorum quam editorum concinnauit, et de Meleagro reliquisque antiquioribus collectoribus docte egit cl. *Frider. Jacobs* in prolegomenis ad Anthologiae graecae tomum VI. ſiue animaduerſſ. in epigrammata anthologiae gr. vol. I. partem priorem. Quae quidem h. l. tantummodo commemorare ſufficiat. — Cura enim et diligentia cel. *Jacobs* Brunckiana editio multo ornatior, eruditisque animaduerſſ. inſtructa, reſciſſis tamen carminibus Gnomologicorum, Anacreontis, Sapphus, Erinnae, Callimachi, Theocriti, Bionis, Moſchi aliisque, quae ad Anthologiam non pertinent, prodiit:

Anthologia graeca ſiue poetarum graecorum luſus. Ex recens. Brunckii. Tom. I. — IV., qui textum epigrammatum graecum continent, Lipſiae. 1794. 8. — tom. V. qui indices complectitur. a. 1795. — tom. VI — IX. a. 1798. — 1800., qui comprehendunt notas et peculiarem quoque habent inſcriptionem: ***Frider. Jacobs*** animaduerſiones in epigrammata anthologiae graecae, ſecundum ordinem Analectorum Brunckii, vol. I. pars I. et pars ſecunda, 1798. — vol. II. pars I. 1799. — pars II. 1800. 8. — vol. III. pars I. (ſiue Anthologiae tom. XI.) 1802. 8. (*v. Brehm. bibliogr. Handbuch.* tom. II. pag. 84. ſqq.) — Idem V. D. ediderat Emendationes in epigramm. Anthologiae Graecae. Lipſ. 1793. 8. v. Addenda etc. ad Introd. p. 322. ſq. — Saepius ſub prelo ſudauit: *Nouus graecorum epigrammatum et poematum delectus* cum noua verſione et notis, opera *Th. Johnſon,* A. M. in vſum ſcholae Etonenſis. Londini; edit. tertiam a. 1706. 8. citauit *Fabr.* B. Gr. vol. IV. p. 448. vbi v. not. — ed. octauam emendatiorem a. 1740. 8. ipſe habeo, et ed. decimam a. 1767. alicubi indicatam vidi. Adiecit quaedam Anacreont. et Theognid. Moſchi amor. fug. et Pythag. A. C.

Hugon. Grotii verſionem, a multis deſideratam laudatamque tandem in lucem protulit *Hieron. de Boſch*, et inſcripſit:

Anthologica graeca cum verſione latina Hugonis Grotii, edita ab Hier. de Boſch. Vltraiect. tom. I. 1795. mai. 4. pag. VII — XX. ſunt

ſunt Hug. Grotii prolegomena ad hanc Anthologiae editionem. Textus eſt Wechelianus hinc inde refictus, idemque ordo. Verſio Grotii laudatur in ephemerid. Gotting. litter. a. 1795. plag. 196. — tom. II. ibid. 1797. continet libr. II. et III. Anthol. Planudeae. Boſch non probat Brunckii mutationes, quarum multas correcta ed. Aldina. a. 1521. reiicit. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1797. nr. 152. p. 1515. ſqq. — tom. III. ibid. 1798. continet reliquam partem Anthol. Planud. cum verſione Grotii, et IV. mantiſſas, n. II. adpendices Aldi et H. Stephani cum Gruteri inſcriptionibus aliisque ſingulatim repertis et editis. Conf. Jen. A. L. Z. a. 1799. nr. 306. et 307. ac Gotting. ephem. litter. a. 1799. p. 2021. ſqq. Inprimis de tribus tomis cel. *Chardon-la-Rochette* in Magaſin encyclop. VI. an. Meſſidor a. 8. p. 304. ſqq. et *Beckii* comment. ſociet. phil. Lipſ. tom. I. p. 107—123. vbi Chardoni Rochettii cenſura Boſchianae edit. latine verſa, eſt repetita. — tom. IV. complectetur emendationes atque animaduerſiones VV. DD. in gr. Anthol. et inedita epigrammata ad Ald. edition. cum varr. lectt. cod. Heidelberg. (nunc Pariſini.)

Opuſcoli Poſtumi di Giouanni Paolo Ricolui, continenti 1) ſaggio ſulla critica poema del ſign. Aleſſandro Pope, tradotto dall' Ingleſe in verſi ſciolti. 2) *Diſſertazione ſoura l'Antologia, o ſia Raccolta di Epigrammi Greci.* 3) Lezione accademica ſoura *Menandro*, et i frammenti delle di lui commedie.

4) *Homeri* Batrachomyomachia Latino atque Italo metro reddita. Corredati di varie critiche annotazioni. In Torino, MDCCLXXVII. (1777. hanc anni notam prae ſe fert meum exemplar, alibi citatum a. 1762. reperis) nella ſtamperia reale. in 4. *Ricolui* in diſſ. de Anthol. LX. epigrammata, et tria in lectt. acad. de Menandro dedit cum lat. et italica verſione, atque interdum illuſtrauit notis.

Epigrammi tratti dal greco, dall' abbate *Carlo Felici*, Profeſſore di belle Lettere, in offic. Seminarii Fraſcati. 1787. 8. ſunt CXLV. epigrr. italice verſa.

Frid. Jacobs V. Cl. acceperat ab Vhdenio XXII. epigrammata, adhuc inedita, ex cod. olim Vaticano deſcripta, eaque publicauit, ac pag. 137 — 204. emendauit illuſtrauitque in libro: *Animaduerſiones criticae in Calliſtrati ſtatuas et Philoſtratorum imagines. Accedit deſcriptio nondum edita Anaglyphorum in templo Apolloniadis*; ſiue, *Exercitationum critic. in ſcriptores vett.* tom. II. Lipſ. 1797. 8.

Epigrams translated in to engliſh Verſes from the Original greek and ſelected from the Compilation of Rich. Fr. Ph. Brunck, publ. at Strasburg. 1773. Londini. ap Robinſons. 1789. min. 8. cum notis. v. the monthly Review for April. 1792. p. 381. ſq. et *neue Biblioth. der ſch. Wiſſenſch. u der Künſte*, tom. L. part. I. p. 175. ſq. — Plura epigrammata *germanice* verſa ſunt ab *Herdero* iam laudato, — a *Toblero* in: *Schweizeriſchen Muſeum*, an. 1785. p. 788. ſqq. a. 1786. p. 574. ſq. a.

1787.

1787. p. 992. ſqq. — a *Cludio* in: *Bibliothek der alt. Litt. u. Kunſt*, part. I. et III. — a *Tonning* et *Sonntag* in: *Quartalſchrift für ältere Litter. und neuere Lecture*, a. 1784. III. Quart. et a. 1785. faſc. VI. a *Sonntagio* in: *Zur Unterhaltung für Freunde der alten Litterat.* faſc. I. Rigae. 1790. 8. p. 9. ſqq. p. 77. ſqq. p. 104. ſqq.

Com. de Vargas ſull' Epigramma greco. Siennae. 1790. 8. — rec. ibid. 1796. 16. et in eiusdem *Opera Italiane*, Turini, apud Mich. Angel. Morum. 8. tom. III. — In linguam german. conuerſus eſt libellus: *Ueber das griechiſche Epigramm. Ein Verſuch von Eduard Romeo Grafen von Vargas; aus dem Italieniſchen überſetzt von F. H. Bothe.* Berol. et Stettin. 1798. 8.

Ennius Quirinus Viſconti in libro: Inſcrizioni Greche Triopee, ora Borgheſiane, con verſioni et oſſeruationi, Romae. 1794. 4. Quinque epigrammata, maximam partem ex rom. cod. Anthol. ineditae adiecit, quorum poſtremum, ab *Antiphilo* confectum, emendauit cenſor, (cel. *Eichſtädt*,) in J. A. L. Z. a. 1796. nr. 61. m. Febr. col. 488. Atque *Fiorillo*, qui nouam earumdem Inſcriptionum curauit edit., cuius index eſt: *Herodis Attici quae ſuperſunt*, adnotationibus illuſtrauit *Raphael Fiorillo*, bibl. regiae acad. Georg. Aug. a Secret. etc. Lipſ. 1801. mai. 8. eadem et alia edita epigrr. emendauit expoſuitque. — Omiſſis aliis collectionibus atque edd. memorandae ſunt: — *Anthologia ſelecta* ad vſum ſtudio-

diofae italicae iuuentutis. Liburni. 1753. 8. (64. pagg.) Continet 102 epigrr. editore *Jo. Bapt. Zemobettio.* — *Anthologia minor* f. florilegium epigrammatum graecor. ex Anthologia Planudea et Brunckii Analectis felectorum, adiectis verff. lat. Hug. Grotii, auctore *Jo. Arn. Kanne*, Hal. Sax. 1799. 8.

Sagaces in Antholog. gr. animaduerff. fcripfit *Ludou. Purgold in Obff. criticis in Sophoclem, Euripidem etc.* Jen. 1802. 8. cap. 18. p. 277. fqq.

Sed ne nimis extra oleas vagari videar, h. l. tantum adhuc commemorabo egregia acuteque fcripta:

Analecta critica in Anthologiam graecam, cum fupplemento epigrammatum maximam partem ineditorum. Collegit Imm. G. Hufchke. Jenae et Lipf. 1800. mai. 8.

Ad pag. 98. *fin.*

Cononis narrationes; *Ptolemaei* hiftoriae ad variam eruditionem pertinentes; *Parthenii* erotica gr. cum notis variorum et fuis emendatius edidit, ac de eiusdem nominis veteribus fcriptoribus praefatus eft *L. H. Teucher.* Lipf. 1794. 8.

Ad pag. 104. *lin.* 8.

Graecorum chirurgici libri. Sorani lib. de fracturarum fignis. Oribafii duo de fractis et luxatis, e collectione Nicetae. Ed. *Anton Cochius.* Florent. 1754. fol.

Ad

Ad pag. 105. *med.*

Historicorum Graeciae principum perditorum, (n. Theopompi, Ephori, Philisti, Anaximenis, Callisthenis, Clitarchi etc.) fragmenta editurus est *Georg. Frid. Creuzer*, Prof. Marburg. et consilium suum exposuit in *Beckii* comment. soc. philol. Lips. II. 2. p. 335. sqq.

De scriptoribus historiae *Byzantinae*, edit. et nouis accessionibus v. *Fabr.* B. Gr. vol. VII. p. 518. sqq.

Notatu digna quoque sunt, et rariora inuentu:

Leonis Allatii Συμμικτα s. opusculorum graecorum et latinorum vetustiorum ac recentiorum, libri duo. Edente, nonnullis additis, *Bartoldo Nihusio.* Colon. Agripp. 1653. 8.

Ad pag. 108.

Anecdota graeca, quae ex Mss. codd. nunc primum eruit, Latio donat, notis et disquisitionibus auget *Ludouic. Anton. Muratorius.* Patau. typis seminarii. 1709. 4.

Ad pag. 110. *med.*

Anthologiam graec. poet. iterum edidi multo auctiorem etc. Baruthi. 1792. 8.

Ad pag. 111.

Noua Chrestomathia tragica, graeco-latina. Edita a *Jo. Car. Volborth.* Gottingae, 1776. min. 8. Insunt Aeschyli Choephorae,

So-

Sophoclis Electra, Euripidis Electra et Senecae Agamemnon.

Frid. A. dr. Stroth Aegyptiaca feu veterum fcriptorum de rebus Aegypti commentarii et fragmenta, Graece. pars I. Gothae. 1782. pars II. 1783. 8.

Siue delectum et ordinem particularum fpectes, fiue interpretationem, commendanda eft *Köppeni* Anthologia: *Griechifche Blumenlefe, mit erklärenden Anmerkungen, herausgegeben von Joh. Heinr. Juft. Köppen etc.* III. part. Brunfuig. 1785—1787. 8. Lectu digna eft introductio in hiftoriam linguae, dialectorum et poefeos Graecorum, parti III. praemiffa.

Tetralogia Dramatum graecorum, Aefchyli Agamemnon; Sophoclis Oedipus rex; Euripidis Phoeniffae; Ariftophanis, Concionatrices. In vfum fcholar. (cur. *F. A. Wolf.*) Halae Sax. 1787. 8.

Gilbert Wackefield Tragoediarum delectus. tom. I. Hercules furens, Alceftis, Euripideae, et Trachiniae, Sophoclea. tom. II. Jon, Euripidea; Philoctetes, Sophoclea; et Eumenides, Aefchylea. In vfum fcholarum. Londini. 1794. mai. 8. Eft critica edit. fcholis minus apta. cf. Jen. A. L. Z. a. 1796. tom. IV. p. 660. fqq.

Ἐκλογαὶ ἱστορικαί. Selecta principia Hiftoricorum, Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Polybii, illuftres loci. Plutarchi vitae Demofthenis et Ciceronis. Delectu, praefatione, adnotatione, difcipulorum infti-

tu-

tutioni accommodauit *Dan. Wittenbach*, Hiſt Eloq. Litt. gr. et lat. in illuſtri Athenaeo Amſtel. Prof. Amſtelod. 1794. 8. cum eruditis adnotatt. quae p. 337. incipiunt. conf. Ephem. litt. Gotting. a. 1796. plag. 63. pag. 628. ſqq.

Extraits des differens Auteurs grecs à l' vſage de l'école roy. militaire avec la Traduction françoiſe et les explications grammaticales des mots par *J. Fr. Vauvilliers*. Paris. 1786. 12. voll. VI.

Hiſtoriae mythologicae Chreſtomathia gr. ex ipſis auctoribus gr. excerpta, collecta, digeſta. Pars prima, Argiuor. Thebanor. Cretenſium et Atticorum hiſtoriam mythologicam tribus particulis complexa. Scholaſticae et academicae iuuentutis in vſum edidit *Cr. Sahl.* Hafniae. P. I. II. 1790. 8.

Griechiſche Anthologie, aus den beſten Dichtern geſammelt, nach den Dichtungsarten geordnet, und mit litterariſchen Notizen begleitet. Für Gymnaſien und Akademien. Herausgegeben von M. Fried. Rambach, Prof. der Alterthümer bey der Königl. Akademie der bildenden Künſte etc. Berol. 1796. m. 8. Laudatur in noua vniuerſ. Bibl. germ. vol. 30. part. I. faſc. 3. a 1797. p. 176. ſqq.

Ἀναλεκτα ἑλληνικα ἡσσονα *ſiue collectanea graeca minora*, cum notis philologicis, ad vſum tyronum accommodata, (per *Andr. Dalzel.*) Lond. ap. Murray. 1787. 8. — Ed. II. emendat. Edinb. 1792. 8. — Conf. Gotting. ephem. litt. an. 1792. nr. 192. p. 1926. ſqq.

Illa

Illa recudi fecit et paruum lexicon analyticum adiecit *J. Godofr. Grohmann*, A. M. et Philos. Prof. in acad. Lipsiensi. Lipsiae. 1797 mai. 8.

Ab eodem *Dalzelio* edita sunt *Ἀναλεκτα μείζονα*, siue collect gr. mai. ad vsum iuuentutis acad. tom. I. complect. excerpta ex variis orationis selectae scriptoribus cum notis philol. quas partim collegit partem scripsit *And. Dalzel.* Edinb ed. II emendatior. 1789. mai. 8. — tom II. complectens excerpta ex variis poetis. Edinb. et Lond. 1797. 8.

Ἑλληνικά *seu antiquissimae Graecorum Historiae* res insigniores vsque ad primam Olympiadem cum geographicis descriptionibus, e scriptoribus graecis collegit, digessit et vsui secundae classis scholarum accommodauit — M. *Car. Godofr. Siebelis.* Lipsiae. 1800. 8.

Μουσῶν ἄνθη, s. poetriarum graecar. carmina et fragmm. edidit, earum vitas, animaduerss. et indices adiecit *A. Schneider.* Giessae. 1802 8.

Ἐκλογαὶ ποιητικαὶ, s. carmina gr. selecta. In vsum scholar. collegit et indic. instruxit *Aug. Matthiae.* Altenburg. 1802. 8.

Neues Lesebuch zur leichtern Erlernung der griechischen Sprache von Ch. Stolzenburg, Rector zu Anclam. Mit Anwendung der Hemsterhuys - Valkenaer - Lennepischen Grundsätze und einem vollständigen Wortregister nach der neuen Theorie der griechischen Coniugation eingerichtet. Erste Abtheilung. Lips.

Lipſ. 1800. 8. conf. Gothan. ephem. litter. a. 1801. plag. 41. pag. 335. ſq.

Eclogae phyſicae hiſtoriam et interpretationem corporum et rerum naturalium continentes, *ex ſcriptoribus, praecipue graecis, excerptae*, in vſum ſtudioſae litterarum iuuentutis a *Jo. Gottlob Schneider.* volumen I. textum exhibens. Jenae et Lipſ. 1801. mai. 8. In II. ſectiones diuiſum eſt opus vtiliſſimum, ſecundum ordinem in compendiis ſuetum; textus eſt ſaepius, vel ex codd. correctus. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1801. plag. 27. p. 266. ſqq. alter tomus continet notas et indicem.

Memorare adhuc iuuat Anthologiam, a Neandro contextam, atque tam ab vtilitate, quam raritate commendabilem: Ἀνθολογικὸν — — *Anthologicum graeco - latinum*, h. e. inſigniores flores ſeu ſententiae, decerptae ex *Heſiodo, Theognide, Pythagora, Phocylide, Arato* et *Theocrito*, omnibus poetis vetuſt. et ſapientiſſimis, et in locos prope bis centum digeſtis, cum expoſitione, vſu et accommodatione ſingulorum in margine. His acceſſ. III. libelli ex ſcriptis Platonis, Xenoph. Plutarchi et Juſtini mart. confecti, per *Mich. Neandrum.* Baſil. per J. Oporin. 1556. 8.

Alias eiusmodi chreſtomathias gr. recentiores refert *Brehm in bibliograph. Handbuch.* I. p. 671. ſqq.

Collection des auteurs grecs claſſiques, cont. Diſcours grecs choiſis de diuers Orateurs par M. l'Abbé *Auger.* II. Voll. Paris. 1788.

Di-

Diuers Traités de Lucien, Xenophon, Platon et Plutarque, accompagnés de Sommaire Francois et des notes fur le Text, publiés par M. l'Abbé *Gail.* ib. eod. anno. — Thèocrite, Bion, Mofchus et autres, appellés vulgairement petits poètes, publiés par le même. ibid. 1788. m. 12.

In *Soirées literaires* (quae eft bibliotheca verforum quorumdam antiquiorum ac recentiorum opufculorum, atque antiq. commentationum in fafciculis, fingulis XIV. diebus apud Honnert et Morin in min. forma f. 18. a. 1796. edi coepta,) funt in I. fectione antiquae litteraturae, interprete *Coupé* in IV. tomis cum generali infcriptione: *Collection des poétes Grecs.* finguli autem tomi folent quoque feparatim edi et infcribi: 1) *Opufcules d'Homere*, (n. hymni cum fragmentis et baltheum f. Zona Veneris; item Venus ac Mars a Vulcano deprehenfi,) *Traduction nouvelle. par* Monf. *L. Coupé* II. part.. 2) *Oeuvres d' Hefiode* I. vol. 3) *Oeuvres de Theognis et Phocylide*, I. vol. etc. Verfio eft in or. profaica, fine vllis notis.

Ad fin. prolegomenorum. pag. 111.

Schummelii et Schluteri notit. de verfion. germanicis praeftitit cl. *Degenii* ftudium operaque in conficienda illarum Litteratura:

Litteratur der deutfchen Ueberfetzungen der Griechen von Jo. Fried. Degen etc. tom. I. II. Altenburgi. 1797. fq. — *Nachtrag etc.* Erlangae. 1801. 8.

Ad

Ad pag. 113. *de SIBYLLA.*

Ad sect. 2. *lin.* 8.

Sambethe. conf. *Lambec.* comm. de bibl. Vindob. VIII. p. 91. sqq. vbi copiosus est de libris sibyllinis.

Ad sect. 4. *Xisti Betuleii* edit. prodiit Basil. 1545. 4. quam recensui ad *Fabr.* B. Gr. I. p. 258. (in Introd. in hist. etc. est vitium typograph. 557. et leg. 257.) — Carmina *Sibyllae Erythraeae*, in quibus resurrectio corporum, mutatio saeculorum, dei aduentus ad iudicium, praemia ac supplicia hominum describuntur, in linguam latinam ad verbum translata. Scholiis, quae ad Grammaticam attinent, additis. Paraclesis item ad graecarum litterarum studiosos etc. Cracouiae excusum per Florian. Vnglerium. 1528. 8.

Ad pag. 114. *lin.* 7.

Freytag in adparatu litter. III. p. 85. sqq. dubitat, edit. Paris. a. 1589. exstare. v. Fabr. B. Gr. l. c. pag. 259. At censor illius vol. I. Fabr. in ephem. litt. Norinberg. a. 1791. nr. 29. Freitagii dubitationem eo tollit, quod Obsoroeus in fine dedicat. optat, vt omnes, qui eum iuuissent, in h. edit. deus clementer in istis gallicanis furoribus saluos et incolumes praestet, et ab iisdem cito liberet. Ex quo censor (*Jäger*) colligit, quum a. 1599. illi furores fuissent sedati, omnino a. 1589. scribi debuisse, adeoque exstare illius anni editionem.

Ad pag. 114. sect. 5.

Rariſſimum eſt *Opuſculum de vaticiniis ſibyllarum*, cum figg. ligno inciſis. in fine: *Finis opuſculi de vaticiniis ſibyllarum. Impreſſum Oppenheim* (procul dubio a Jac. Koebel ante annum 1490.). De hoc opere et alio opuſc. cum multis figg. ligno inciſis, conſtante duobus probabiliter foliis: *Les dicts des douze Sibiles* in fol min. ſ. l. et a. in calce: *Cy finiſſent les dicts de douze Sibiles*, et de Sibyllis ipſis copioſe agit *Gotthelf Fiſcher in Beſchreibung einiger typographiſchen Seltenheiten etc. Erſte Lieferung. Mainz.* 1800. 8. pag. 73—85. — *Van Dale* de oraculis ethnicis. Amſtel. 1683. 12. pag. 459. ſq. *Fontenelle* Reponſe a l'Hiſtoire des Oracles, Argentor. 1707. 8. — *Oudin* in comment. de ſcriptor. — eccles. tom. I. col. 142. ſqq. — *Blühdorn* de oraculorum graecorum origine et indole. — De verſionibus *anglicis*, aliisque libris, in quibus agitur aut in vtramque partem diſputatur de ſibyllinis oraculis et in Britannia ſunt excuſi, *v. Brüggemann* View etc. p. 3. ſqq. et in ſupplement to the View etc. pag. 5. — *Jo. Floderi* diſſ. indicans veſtigia poeſeos Homericae et Heſiodeae in oraculis Sibyllinis, in *Stoſchii* muſeo critico, vol. I. faſc. I. pag. 16—47. — De Vaticiniis Sybillarum. Baſil. ap. Andr. Cratand. 1519. 4.

Ad pag. 116. lin. 16.

Sunt quoque in *Clerici* Opp. philoſophicis, tom. II. ed. a. 1695.

Les

Les diuins Oracles de *Zoroaſtre*, ancien philoſophe, interprétés en rime françoiſe par *François Habert.* Paris. 1558. 8. — *Zoroaſtri* oracula gr. Stanleius in comm. ad Aeſchylum partim explicuit, partim illorum correxit tectum.

Cl. *Tychſen* de reliquiis religionis Zoroaſtreae apud gentes peregrinas, ſect. I. de *Zoroaſtre*, eius ſcriptis et opinionibus, in commentatt. Gotting. ſocietatis doctrinarum, 1793. 4. Is arbitratur, Zoroaſtrem fuiſſe natione Medum, qui iam ante Cyri tempora nouam introduxiſſet religionem, antiquitatem ſcriptorum Zoroaſtri ab Anquetilio editorum defendit, neque tamen ea omnia, aut maxime praecipua eſſe cenſet, neque ex iis Zoroaſtrem poſſe omnino cognoſci. Negat, Zoroaſtrem docuiſſe Monotheiſmum; contra ea putat, eum ſtatuiſſe duo rerum principia, bonum alterum, alterum malum. — In commentat. II. (v. Gotting. ephem. litter. a. 1794. plag. 65.) agit idem de religionum Zoroaſtr. apud exteras gentes veſtigiis, n. apud Judaeos, Chriſtianos, Graecos, Syros Chriſtianos et Mahomedanos.

Quae ab eruditis Britannis de *Zoroaſtre, Hermete, Triſmegiſto* atque *Sanchoniathone* ſcripta editaque ſunt, ea recenſet *Brüggemann* in View etc. pag. 6. ſqq. et in Supplement etc. pag. 5. ſq.

Ad

Ad pag. 118. *sect.* 4. *de HERMETE.*

Rarissimis libris est adnumerandus: *Mercurius Trismegistus* de vnitate et potestate dei, latine translatus a *Marsilio Ficino*. In calce: *Impressus Ferrarie per Magistrum Andr. Gallum ciuem Ferrarie.* — Anno M.CCCCLXXII. (1472.) 4. v. cel. *Panzeri* A. T. I. p. 393. nr. 5.

Ad pag. 120. *lin.* 15.

De *Cyranide* conf. omnino *Prosper Marchand* in Dictionaire historiq. tom. II. Hagae Com. 1759. fol. pag. 1 — 8. vbi quoque de duabus agitur edit. rarissimis.

De *Asclepio* v. Fabr. B. Gr. I. p. 12. §. IX. et cap. VIII. pag. 62. sqq.

Ad pag. 121. *sect.* 3.

Orus Apollo de hieroglyphicis notis, e versione *Bernardini Trebatii*. Basil. ap. Frobenium. 1515. 4. (*Panzer.* A. T. VI. pag. 194.) — *Orus Apollo Niliacus* de hieroglyph. notis a *Bernardino Trebatio* Vicentino latinitate donatus, a *Chonrado* (sic) *Peutinger* Frobenio communicatus. Basileae. ap. Jo. Froben. m. Febr. 1518. 4. in bibl. publ. Norica. v. cl. *Panzer* l. c. pag. 204. nr 216. qui eidem edit. adhaerere notat *Jo. Franc. Pici* Mirandulae libros II. physicos 1. de adpetitu primae materiae, 2. de elementis; eiusd rhetoricos duo de imitatione ad Petr. Bembum; *P. Bembi* libr. de imitatione. Sed censor operis Panzer. cl. *Müller* in ephem. litt. Erfurt a. 1800. nr.

nr. 25. animaduertit, in ſuo exemplo Pici ac Bembi ſcripta deeſſe, neque in fronte nec in fine nominari, ideoque arbitratur, illa ſcripta fuiſſe tantum exemplo Panzer. a bibliopega adiuncta.

Ad pag. 122. *lin.* 1.

Adde, illam edit. romanam, *Hori Apollinis ſelecta hieroglyphica*, eſſe repetitam gr. ac lat. Romae apud C. Vallietum, ſumt. J. Franſechini, cum figg. 1606. 8. — Sub finem §. 3. — Hieroglyphes, trad. du Grec par *Jean Baptiſte Requier*. Paris. 1779. 12.

Ad pag. 123. *ſect.* 3. *lin.* 4.

Leg. *quam Fiſcher. non vidit.*

Pag. 124. *lin.* 2. ſcr. *Brunnerus.* — et *lin.* 9. corr. 1686.

Ad pag. 125. *lin.* 5.

Idem Fiſcher. quintum edidit, et denuo recenſuit Palaephatum, Lipſ. 1786. mai. 8. — Ab eodem Fiſchero edita eſt in programmate a. 1799. 4. euulgato, *Interpretatio latina libelli Palaephati de incredibilibus, auctore Angelo Coſpio.* — *Germanice* verterunt *Meinecke*, Quedlinb. 1774. 8. et *Jo. Dav. Büchling*. additis obſeruatt. mythologicis, Halae Sax. 1791. mai. 8.

Ad §. 6. *SANCHONIATON.*

Ad. pag. 127. *ſect.* 4.

Sanchoniatonis narratio de ortu mundi comparatur cum narratione moſaica a *Fulda*

E in

in *Pauli* Prof. Jenenſ. Memorabilibus, Lipſ. 1792. vol. II. nr. 4. Idem exiſtimat, in Sanchon. narratione Porphyrium, Philonem Byblium et Euſebium multa mutaſſe atque intexuiſſe; praecipue Philonem nomina Phoenicia male mutaſſe in Graeca. conf. Saliſburg. *Oberdeutſche Litt. Zeit.* 1792. nr. 128. pag. 804. ſq.

Ad pag. 127. lin. vlt.

Orpheum ſuperſtitem fuiſſe excidio Troiae, negat *Tywhitt* ad carm. de lapidib. p. 6. not.

Ad. pag. 129. ſub. fin.

De Argonauticis nuper praeclare meritus eſt cel. *Schneiderus*, Prof. Francof. ad Viadrum: Ὀρφέως Ἀργοναυτικά. *Orphei quae vulgo dicuntur Argonautica.* Ex libris ſcriptis et coniecturis virorum doctorum ſuisque aucta et emendata interpretatus eſt *Jo. Gottlob Schneider*, Saxo. Jenae. 1803. m. 8. gr. cum eruditis notis, maximam partem criticis. In epiſtola nuncupatoria primum moderate reſpondet *Ruhnkenio*, qui Schneideri ſententiam, in Analectis criticis faſc. I. p. 51. ſqq. propoſitam, acriter impugnarat in altera epiſtolar. criticar. edit., tum pag. XXVII. ſubſcribit Heynii iudicio, auctorem carminis fuiſſe poetam Alexandrinae aetatis, qui ex carminibus Argonauticis vetuſtioribus variis materiam poemati ſui generis elegerit ita, vt fabulas antiquiſſimas et a vulgari narratione diuerſas immiſceret, nec omnes tamen nar-

ra-

rationis partes ad iuftum inter fe concentum, fermone etiam antiquiffimi poetae Orphei tempora fimulante atque imitato, callide redigeret. etc. — Priftinam eius fententiam paullo poft ad fin. fect. 6. adtuli.

Ad §. 7. *ORPHEVS.*

Ad pag. 130.

Tres *hymni Orphici* e codd. mfftis primum in lucem editi funt notifque criticis illuftrati a *Gilberto Wakefield*, in filua critica, part. IV. p. 248. — 253. (Londini. 1793. 8.) Primum tamen hymnum paullo ante effe quidem euulgatum in libello, anglice fcripto, *de Myfteriis*, adnotat *Wakef.* fed, vt idem quoque iudicat, negligenter exaratum mutilumque et coniecturis magis adhuc deprauatum.

Specimina hymnorum XLIX a *G. Cp. Toblero* germanice verforum, *in Schweizerifchen Mufeum*, vol. I. a. 1783. nr. 9. et vol. II. nr. 2. — Septimum hymnum germanice vertit *Conr. Gottlob Anton* in: *Treue Ueberfetzung. lateinifcher, griechifcher u. hebräifcher Gedichte, in den Versarten der Originale.* Lipf. 1772. 8. pag. 125. fq. — Item in linguam german. transtulerunt H. in Jouem *Hohl in kurzem Unterricht in den fchönen Wiffenfchaften*, Chemnit. 1772. 8. — H. in valetudinem *Cludius in Bibl. der alten Litteratt. v. Kunft.* part. III. pag. 49. et tres hymnos *Lenz* in

Gotting. *Musenalmanach* a. 1790. — Inni di *Orfeo*, esposti in versi volgari (per *Ant. Jerogades.*) Neapoli. 1778. 8. — Sex Hymni anglice versi a *Guil. Dodd*, additi eius interpretationi anglicae Callimachi. Londin. 1755. 4.

Ad pag. 131. *sect.* 6.

Burette in Mem. de l'Acad. des Inscr. tom. X. pag. 262. sqq. — *Charakteristik der alten Mysterien etc.* Francof. et Lips. 1787. 8. conf. Annal. litter. Helmstad. m. Jul. 1789. pag. 53. sqq. — The mystical Initiations or Hymns of *Orpheus*, translated from the original greek; with a preliminary Diss. on the Life and Theology of Orpheus. By *Th. Taylor.* London. Payne, 1787. 8. — De *Orpheo* atque de mysteriis Aegyptiorum, auctore *K. Lycke.* Hafniae. 1786. 8. — Orphicos versus et fragmenta poetarum graec. a scriptoribus ecclesiastic. citata examinauit atque correxit *Jo. Jortin* in: Remarks on ecclesiastical History. Londini. 1751. 8. vol. I. p. 300—328. — Quaedam Orphei loca emendantur et explicantur in *Ric. Dawes* Miscell. crit. ed. Burgess. p. 495. — in *Steph. Westoni* libro: *Hermesianax etc.* Lond. 1784. 8. p. 113. sqq.

De fragmentis Orphicis ad astronomiam et agri culturam spectantibus, comment. auctore *Car. Gotthold Lenz.* Gottingae. 1789. 8. Ad illa refert fragm. haud pauca colligitque ex carm. Ἔργα καὶ ἡμέραι, quod vero Alexandrinum quemdam poetam habuerit parentem.

tem. Pari modo astronomica et astrologica colligit, ad quae refert carm. Δωδεκατηρὶς et περὶ σεισμῶν, quod posterius vulgo in fronte praefert nomen *Hermetis Trismegisti*, ideoque abest ab Orphicorum collectionibus; at Brunck, Fabricii iudicium sequutus, sub *Orphei* nomine in Analectis III. 1. sqq. prodire iussit. Lenz propter mentionem prognosticorum de intestinis terrae motibus, et tremorum terrae frequentiorem suspicatur, auctorem, poetam Alexandrinum, vixisse sub imperatoribus romanis, quum crebri terrae motus per Asiam atque Italiam multas prostrassent vrbes. — De Geographia Argonautarum *Schönemann* scripsit commentat. Gottingae. 1788. 8.

M. Io Christ. Guil. Gerlachi, Gothani, disp. de hymnis Orphicis. Gottingae. 1797. *Gerl.* existimat, ab Alexandrino quodam hymnorum Orphicorum alios fuisse interpolatos, alios confectos; neque vero vel interpolatos ipsum Orpheum habuisse architectum. Demosthenes quidem H. in Δίκην (H. 61.) tribuit Orpheo, et Euripides in Alceste v. 968. sqq. prouocat ad H. Orphei. Enimuero id solummodo probat, hanc tum fuisse vulgarem sententiam aut traditionem. Quod Pausanias loquitur de genuinis hymnis, sequitur, vt alii habiti sint spurii, quos Vossius opinatur auctorem habuisse Onomacritum. Verum is Musaeo suppofuit oracula, non Orpheo hymnos. Atqui spurios ab iis, quos habemus, fuisse diuersos, ex eo patet, quod

quod, quae Paufanias ex iis feruauit, in noftris non inuenimus. Ex *Paufania* IX. 30 manifeftum fieri videtur, illum noffe antiquos hymnos Orphicos. Fieri igitur potuit, ex hymnis vtriusque generis, quos nouerat Paufanias, quaedam in iis, quos habemus, fuiffe conferuata; antiquiora autem, etiam in hymno in Ἔρωτα, per interpolationem obfcuriora nec fatis cognita explorataque effe reddita. Alii accefferunt ferius; alii etiam exftiterint tempore Paufaniae, qui hunc latuerint; fed plura aliaque leges in cit. difp. Gerlachii, qui praeterea fingulos hymnos critice perfequitur. Plures igitur deinceps exftiterint *poetae Orphici*, h. e. poetae, qui ad imitationem Orphei eiusmodi componerent hymnos, qui, poftea collecti, in fronte praefixum habuerint nomen Orphei. In qua collectione primum locum obtinuerint, qui vel reuera effent vel haberentur, Orphei hymni, at probabiliter interpolati, mutilati auctiue. Quo fieri potuit, vt, iam antiquioribus temporibus, omnes illi collecti perperam vnico tribuerentur Orpheo. Nec mirum id videbitur, quum, idem accidiffe Hefiodo in catalogo, Aefopo, Anacreonti, etiam Dauidi, regi Judaeorum, aliisque, hodie praetereat neminem. Add. *Fried. Snedorf.* libell. de Hymnis veterum Graecorum, Hafniae et Lipf. 1786. 8. vbi pag. 48. fqq. docte difputat de Orpheo, eius hymnis, horumque probabili ortu formaque, et de quorumdam argumento. Ille pag. 51. fq. opinatur, hymnorum

rum Orphicorum collectionem, quam hodie habemus, ex carminibus diuersorum poetarum, diuersis temporibus viuentium, ab incerto quodam, fortasse post Christum natum, conflatam esse, in qua idem ille multis etiam locis carmina ipsa mutarit. *Orphici*, ait, sunt vocati, non, vt putat *Souchai* *), quod ipsam Orphei doctrinam continerent, sed, vt multae fabulae, quas Aesopus ipse non fecit, Aesopicae vocatae sunt, quod is inuentor eius generis fuit, sic *hymni Orphici* dicti sunt omnes ii, qui ad imitationem illius hymnorum et ad eumdem vsum scripti erant.

Ad pag. 132. *lin.* 6.

Cel. *Schneider* in carminum Pindaricorum fragmentis pag. 76. ex Pindari fragmento, collato cum scholiaste Apollonii ad Argonaut. I. 61. et cum Orph. Argonaut. v. 168. sqq. demonstrari posse censet, auctorem Orph. Argonauticorum ad sequiorem aetatem pertinere, in quibus eadem de Caeneo leguntur, quae scholiastes Apollonii et Plutarchus in comp. Stoicor. et poet. p. 237. a Pindari ingenio ficta atque excogitata esse perhibent.

Slothouwer scripsit notas criticas in Orphei carm. v. Add. ad Introd. II. 2. p. 321.— *Jo. Toup.* in Emendatt. in Suidam et Hesychium in tom. I—III. passim plura Orphei loca emendat. add. *Brüggemann* View etc. pag. 11.

Ad

*) In Memoires de l'Acad. des I. et B. L. tom. XVI.

Ad §. 8. de MVSAEO.

Ad pag. 132. sect. 4. lin. antepen.

Bandinius in Iuntar. typogr. annal. II. p. 87. meminit quidem edit. Oppiani Juntinae a. 1515. sed *Musaei* additi nullam facit mentionem. Contra pag. 147. recenset ed. Juntin. *Musaei* gr. ac lat. cum Orpheo et Homeri Batrachom. gr. 1519. 8, et pag. 234. ed. *Hesiodi*, *Theognidis*, *Sibyllae* carmin. *Musaei*, *Orphei* ac *Phocylidis*, per Bened. Juntam. 1540. 8.

Rarior est collectio, in qua singulae quidem partes suam habent inscriptionem, atque clausulam cum insigni typographico, et cuilibet praefatus est Frobenius, sed per omnes partes series paginarum haud interrupta est seruata. 1) *Homeri* Batrachomyomachia, gr. et lat. p. 1 — 31. — 2) *Musaeus de Ero et Leandro*, gr. et lat. p. 33 — 63. — 3) *Agapetus* de officio regis ad Iustinian. Caesarem, gr. et lat. p. 65 — 101. sequitur *Hippocratis* iusiurandum, cum lat. Nic. Perotti interpretat. — 4) *Galeomyomachia*, h. e. felium et murium pugna, tragoedia graeca; p. 105 — 127. In calce singulorum libellorum legitur: apud *Joann. Frobenium* in inclyta Germaniae Basilea, mense Jan. M. D. XVIII. (1518.) 8. Meo exemplo praemissa est alia collectio, eod. ann. ibid. excusa, coniuncta cum superiore, sed quae peculiarem habet paginarum seriem: *Aesopi Phrygis* vita et fabellae, cum lat. interpret. *Gabriae graeci* fabellae XLIII,

XLIII. — cum lat. interpr. Ex *Aphthonii* exercitamentis de fabula gr. et lat., de fabula ex imaginibus *Philostrati* gr. et lat. Ex *Hermogenis* exercitam. de fabula, Prefciano interprete. In calce: Bafil. ap. I. Frob. m. Jan. 1518.

Mufaeus cum fabb. Aefopi, Homeri Batrachom. aliisque. Bafil. 1554. 8. et multo faepius.

Mufaeus gr. et lat. inter Poetas gr. minores *Radulphi Wintertoni*. Cantabr. 1635. 1652. et faepius, recent. Lond. 1712. 8.

Lufus amatorius, fiue poema de Herone et Leandro, e graeca in latinam linguam translatum; cui aliae (tres fcil.) acced. nugae poeticae. Auctore C. B. (*Carolo Blake.*) Londini. 1694. 4.

Mufaeus gr. ac lat. inter Poetas min. graecos felectos et emendatos, cum vocc. difficiliorum explicatione grammatica, in vfum fcholarum. Londini. 1739. 8.

Ad pag 134. *med.*

Mufaeus — cum verfione lat. et italica, cum praef. de variis Mufaeis et de auct. *Mufaeo* (quem Neapoli ortum, fub Theodofii imp. vixiffe opinatur,) cum notis et V. L. priorum editt. — edidit Francefco *Mazarellae. Furao.* Neap. 1787. m. 8.

Car. Frid. Heinrich primum edidit Specimen animaduerfionum in Mufaei carmen de Herone et Leandro. Gottingae. 1792. 8. — dein ipfe recognouit contextum et eruditis inftruxit adnotationibus *Mufaei de Herone et*

et Leandro carmen, gr. Hannouer. 1793. min. 8. In prooemio egit copiosius de poetae aetate incerta, quam tamen adligat saec. aut II. aut III. aut IV.; tum iudicat de carmine eiusque virtutibus, denique disputat de origine fabulae amatoriae de Herone et Leandro. Docta censura, adspersis quorumdam locorum interpretationibus atque emendationibus, legitur in Jen. A. L. Z. a. 1793. m. Nov. nr. 325. itidemque de Musaei aetate agitur.

Musaei carmen — nouiter emendauit et notas adiecit *L. H. Teucherus*. Lips. 1795. 8.

Les Amours de Léandre et de Héro, poème de *Musée* le Grammairien; traduit en françois, avec le Texte grec, la Version Latine, des Notes critiques et un Index, par *J. B. Gail.*, Professeur de litterature grecque au Collège de France. L'an IV. (1796.) Paris mai. 4. conf. Lips. ephem. litt. a. 1796. m. Aug. nr. 66. et Jen. A. L. Z. a. 1797. nr. 241. m. Jul. vbi quaedam carminis loca emendantur aut explicantur. — Héro et Léandre, poème traduit du Grec, orné de 9. fig. en couleurs, par *Delencourt*. Argentor. 1802. 4.

De versionihus v. ad Fabr. B. Gr. I. pag. 135. — *Blankenburg* ad Sulzer. Theorie etc. tom. II. pag. 508. — De *germanicis* in specie *Degen*. l. saepius cit. Hic adnotare iuuat *german.* vers. *Comitis Christi. de Stollberg*, in eius *Gedichten aus dem Griechisch.* pag. 254 — 272. — *Fürchtegott. Christiani. Fuldae*, versibus hexametris. Lipsiae. 1795. 8. —

Hero

Hero und Leander, aus dem Griechisch. des Musaeus. Basil. ap. Thurneysen. 1784. 8.

Der nächtliche Schwimmer, oder Hero u. Leander, eine Reliquie für Liebende, von Musaeus. Ronneburg. et Lips. 1799. 8. — Est metrica versio, at libera, cum adnotatt., in quibus Musaei carmen modo laudatur, modo reprehenditur. In adiuncta commentat. de arte auctoris gr. poetica iudicatur.

Multas versiones anglicas copiosius refert *Brüggemann* in View etc. p. 12. sqq. et supplem. p. 6. n. *Chstphori Marlow*, in eius: *The Sestiad.* 1593. — it. Lond. 1598. 4. — *Marloe's* Hero and Leander, cum I. libro Lucani. 1600. 4. — *Ge. Chapman*, Lond. 1606. 1616. 1629. 4. — verss. anglicis cum adnotatt. in textum gr. auct. *Robert. Stapylton.* Oxon. 1645. 4. et Londini. 1647. 8. — *Thom. Hoy*, cum versione libri I. Ouid. de arte amandi. Lond. 1682. 4. — *Laurent. Eusden*, in *Dryden* Miscellany Poems. Lond. 1716. 8. vol. VI. p. 266. rec. Glasguae. 1750. 8. — *Stirling*. Lond. 1728. 12. — *R. Luck*, additis quibusdam poematibus latinis. Lond. 1736. 8. — *G. Bally*. Lond. 1747. 8. — *J. Slade.* Lond. 1753. 8. — *Franc. Fawkes*, cum verss. *Anacreontis*, *Sapphus*, *Bionis*, et *Moschi.* Lond. 1760. 12. p. 294—321. — anonymi, Lond. 1774. 4.

In Mem. de l'Acad. des Inscr. vol. IV. sunt *de la Nauze*, Remarq. sur l'Hist. d'Hero et de Leandre; — atque in VII. vol. *Nic. Mahu-*

hudel Reflex. critiq. ſur l'Hiſt. de Hero et de Leandre.

---

§. 9. *HANNO.*

Ad pag. 136. *ſect.* 1. *fin.*

Ex *Strabone* I. p. 47. colligit *Penzel* ad verſionem Strabonis german. I. pag. 401. ſqq. *Hannonis* aetatem referendam eſſe ad tempora ante bellum Troianum.

Ad pag. 137. *ſect.* 4. *et* 5.

The Voyage *of Hanno.* Translated and accompanied with the greek Text. (cum notis Voſſii ac Geſneri.) Explained from the Accounts of modern Trauellers; defended againſt the obiections of Mr. *Dodwell* *) and other Writers, and illuſtrated by maps from Ptolemy, Danuille and Bougainuille. By *Thomas Falconer*, A. M. Tellow of C. C. C. Oxon. 1797. mai. 8. Textus gr. is eſt, qui in Hudſoni Geogr. min. legitur. Falconerii vero methodus ordoque in comment. culpatur in ephem. litter. Gotting. a. 1798. nr. 4. p. 28. ſqq. Jen. A. L. Z. 1799. nr. 225.

Cl. *Conr. Mannert* in *Geographie der Griechen und Römer.* part. I. ed. II. Norinbergae. 1799. 8. pag. 47. ſqq. — Voſſii ac Dodwelli rationes refutat, et Hannonis expeditionem, nar-

*) *Dodwelli* diſſ. neque ſubtilis eſt criticaque; neque argumenta contra diſſentientes certa habentur riteque probata.

narratione Scylacis comparata, colligit, factam eſſe tempore eo, quo primi reges in Perſia regnabant, et plura acute docteque diſputat de Hannonis periplo, quem genuinum eſſe docet.

Fr. Mich. Vierthaler in Beyträgen zur Geographie und zur Geſchichte derſelben, part. II. Salisburg. 1798. 8. docte et copioſe agit de Hannone einsque periplo, et de iudiciis atque hypotheſibus Bougainuillii, Campomanis, Mannerti, (ſecundum I. edit. Geographiae,) atque Heerenii etc. — Falconerii et Vierthaleri libros argumentaque vberius recenſet *Brehm, in Bibliographiſch. Handbuch etc.* part. II. pag. 469—478. idemque memorat *Car. von Knoblauch*, (mortui a. 1794.) *über die Ankunft der Karthager auf der Inſel der Gorillen, ein Fragment aus einem künftigen Kommentar über Hannos Periplus, im neuen teutſchen Merkur.* m. Jan. Lipſ. 1792. — Add. *Rennel* in: The geographical Syſtem of Herodotus etc.*) ſub finem p. 719. ſqq. cum tab. geographica.

Epimenidem, Cretenſem, de quo multae fabulae ſunt narratae, ante Homerum vixiſſe, fuerunt, qui traderent. Sed multo ſerius eum fuiſſe in viuis, alii fuſius oſtenderunt. At de eius vrbe patria, aetate, arte diuinandi, et quando Athenas venerit, ad illam vrbem, Cylonio pollutam piaculo, luſtrandam atque purgandam, (praeeunte *Platone* de Legi-

*) v. infra ad §. 40. p. 291. de *Herodoto*.

gibus I. tom. VIII. pag. 41. edit. Bipont.) magnus eſt diſſenſus apud veteres non minus, quam recentiores; qua de re eiusque ſcriptis, quae a veteribus commemorantur, vberius diſputauit *Fabric.* in B. Gr. I. p. 30. ſqq. et iis, quae ego ibidem latius expoſui, addi debent *Grabneri* de Epimenide, Athenarum luſtratore, animaduerſiones antiquariae, ad Diogen. Laert. I. cap. X. §. 3. Miſenae. 1742. 4. — *Meiners* in hiſtoria doctrinarum in Graecia, tom. I. pag. 45. *Barthelemy* in Voyage du Anachars. tom. I. not. 2. in adpend. in primis *Car. Frid. Heinrich*, (publ. doctor Magdalen. ſcholae Breslau.) qui primum elegantem eruditamque comment. *Ueber Zeit, Abſicht und Folgen der Berufung des Epimenides nach Athen*, inſeruit Biblioth. artium etc. (*Bibliothek der ſchönen Wiſſenſchten und freyen Künſte*,) vol. 46. part. I. Lipſ. 1797. pag. 1. ſqq. vbi p. 12. ſq. de loco Platonis citato agit, et Diogenis Laertii rationes probat, Epimenidem Athenas veniſſe Olymp. XLVI. I. ante Chr. nat. 596. Poſtea ſingularem doctumque conſcripſit libr.: *Epimenides aus Kreta, eine kritiſch - hiſtoriſche Zuſammenſtellung aus Bruchſtücken des Alterthums. Nebſt zwey kleinen antiquariſchen Verſuchen.* Lipſ. 1801. m. 8. de quo libro v. ephem. litter. Gotting. 1800. m. Dec. nr. 205. p. 2043. ſqq. *Jahrbuch der neueſten Literat.* Lipſ. 1801. nr. 113. m. Jan. p. 165. ſqq. et Jen. Allg. Litt. Zeit. a. 1801. m. April. nr. 117.

Ad

Ad ſect. II.

Ad pag. 139. *ſqq.* §. 2. *de HOMERO.*

Vt omni paene, ita etiam noſtra aetate inquiſitio de Homero eiusque carminibus, quaenam eum habuerint auctorem nec ne? de eorum aetate, ſcriptura, interpretatione etc. adeo vexauit viros doctos, et in tot diuerſas traxit partes, vt omnium eorum, quae ab vtraquae parte diſputata ſunt, commemoratio me ab inſtituti ratione multum abduceret. Tot etiam excitatae ſunt tragoediae et vero tempeſtates, vt fluctibus componendis me imparem lubentius profiterer, quam vt maris quaſi procellis me committerem. Neque vacat, omnes referre nedum recenſere editiones et libros libelloſque huc pertinentes. Atqui forſan aliquando plura dicere atque colligere fas erit in Supplementis ad Fabricii bibl. graecam. Quae cell. Heyne, Wolf, Voſſius, aliique viri docti recentiores de Homero diſputarunt, multaque alia iam collegit cl. *Brehm in Bibliographiſchem Handbuch etc.* part. II. pag. 584 —752. Ad interpretationem quoque et hiſtoriam Homeri facere poſſunt, quae viri docti in Jen. A. L. Z. a. 1797. nr. 397. et 398. m. Dec. et a. 1803. nr. 123. ſq. protulerunt. — Ad aetatem Homeri definiendam fuerunt, qui provocarent ad *Certamen inter Homerum et Heſiodum;* at enim id exſtitiſſe inter Rhapſodos Homeri atque Heſiodi, et tale certamen muſicum aut canticum fuiſſe in inſu-

ſula Delo, ac Raphſodorum laborem opuſque eſſe hymnum homericum in Apollinem Del. opinatur et probatum it *Car. Frid. Heinrich* in Specimine antiquario de certamine Homeri atque Heſiodi, adiecto eius libro ſupra laudato: *Epimenides aus Kreta etc.* Lipſ. 1801. m. 8.

Ad pag. 143. *not. de Hymnis.*

V. ad *Fabr.* B. Gr. I. p. 541. ſqq. — *Du puy* in obſſ. crit. in Homeri H. in Cererem, in Mem. de Litter. des Inſcr. vol. XLVI. Paris. 1793. multas Ruhnkenii emendatt. atque correctiones improbauit, Ruhnkenio, vt videtur, haud probaturo illius emendationes atque admonitiones. — Italice verſi ſunt tres hymni in Venerem, cum Orphei, Sapphus et Procli in illam hymnis in: Traduzione dal Greco. Florent. 1790. m. 8 — *Hymni Homerici* cum reliquis carminibus minoribus Homero tribui ſolitis et *Batrachomyomachia.* Addita eſt *Demetri Zeni* verſio Batrachomyomachiae dialecto vulgari, et *Theodori Prodromi Galeomyomachia.* Textum recenſuit et animaduerſionibus criticis illuſtrauit *Carol. David. Ilgen*, (tum Prof. Jenenſis, in praeſenti Rector Scholae Portenſis.) Halis Saxon. 1696. mai. 8.*) Praeclara, erudita longaque cenſura

*) In prolegomenis negat, extitiſſe Homerum et confeciſſe Iliada ac reliqua carmina, ſed opinatur voc. Ὅμηρον idem eſſe ac Ἀοιδὸν, *poetam*, *cantorem* carminum, praecipue hero-

ſura eſt in noua bibl. artium bonarum etc. (*Neue Bibl. der ſchönen Wiſſenſchaften und freyen Künſte,*) vol. LIX. part. I. pag. 107. ſqq. Lipſiae. 1797. 8. — Cenſor potiſſimum H. in Cererem latius perſequitur, et plura eius loca emendat aut illuſtrat: contra Ilgenium et Nic. Ignarrum, qui edidit Emendationes H. homerici in Cererem, Neapoli 1784. mai. 8. diſputat, cenſetque, illum hymnum ab Homero quidem eſſe compoſitum, ſed a Rhapſodis ex aliorum in Cererem Hymnis, quales ſcripſerunt Pamphus, Muſaeus, Eumolpus, Erechteus, Laſus, Archilochus, Pindarus, Bacchylides atque Ariſtocles, valde interpolatum. — In eadem biblioth. vol. LXV. part. I. p. 41. ſqq. a. 1801. eſt longa doctaque cenſura libri egregii: *Animaduerſiones in hymnos homericos*, cum prolegomenis de cuiusque conſilio, partibus, aetate, *Aug. Matthiae.* Lipſiae. 1800. mai. 8.

Add. *Beckii* comment. ſociet. philolog. Lipſienſ. I. part. I. p. 133. ſqq. — *Waardenburgii*, Lingenſis Gymn. Profeſſ. proluſio: *Obſeruatt. criticae ad aliquot hymnorum homericor. loca*, 1801. v. ephem. litt. Gotting. a. 1801. nr. 207. pag. 2071. ſq. — *Einige Vorſchläge zu Verbeſſerungen im Homeriſchen*

roicorum aut epicorum, ſimul citharam pulſantem; eiuſmodi cantorem incepiſſe illa carmina, alios continuaſſe, alios abſoluiſſe etc. quae quidem omnia, acute excogitata, in coniecturis poſita ſunt.

ſchen Hymnus auf den Apoll. von F. C. Matthiae, Rect. et Prof. Grünſtadt. 1792. 8. (add. *Neues Magazin für Schullehrer*, tom. I. part. I. p. 129. ſqq.) Auctor hymnum illum, interpolationum plenum, cenſet, conſtare octo fragmm. multos verſus, iudicat, eſſe ſpurios, alios tranſponit et emendat. Sed diſſentit eius frater in prolegomm. ad laudatas Animaduerſiones §. 5. p. 16. ſq. — Hymnus in Apollinem Delium, verſibus heroicis in linguam german. a *F. A. Eſchen* conuerſus, exſtat in *Wieland. neuem teutſchen Merkur*, part. VII. m. Jul. 1798. p. 222. ſqq. Batrom. a *Com. de Stollberg in Deutſch. Muſeum, m. Mart.* 1784. 8. Ibid. menſ. Nou. 1780. eiusd. verſio hymn. in Cererem. Idem VII. hymnos liberius vertit german. *in Schilleriſchen Muſenalman.* Tubingae. 1799. — *in Berliniſch. Blättern, m. Mart.* 1798. et in *Lyceum der ſchönen Künſte*, vol. I. part. 2. — XXX. *Hymnen, verdeutſcht von Chr. Grafen zu Stolberg*, in eius *Gedichten aus dem Griech.* Hamburg. 1782. 8.

Ad pag. 144. lin. 3. ſqq.

Longini iudicium, Odyſſeae Iliada eſſe praeferendam, examinat improbatque *Gräffe in neuem Magazin für Schullehrer etc.* Gottingae. tom. II. part. I. pag. 41. ſqq. a. 1793.

Ibid. ad §. 3. lin. 2. corr. adiri.

Editiones Homeri, verſiones, aliaque ſcripta ad illum pertinentia, quae in M. Brittannia

nia prodierunt, enumerantur a cel. *Brüggemann* in: A View of the englifh editions, translations and illuftrations etc. pag. 14 — 41. et in eiusdem Supplement to the View etc. p. 7. fqq. — Diligentem earum editionum, quae criticum vfum habere poffunt, enumerationem, vel potius fagacem recenfionem inftituit cel. *Heyne* in prolegomenis ad tomum III. fuae edit. pag. III — XXXV. Quare h. l. opera in colligendis fupplementis collocanda fuperfedere licebit. Monente autem cel. *Heynio* critici vfus funt edd. Florentina, Aldina fecunda, aliqua ex parte Argentina prima, tum Romana, Adr. Turnebi, et Henr. Stephani, qui lectionis inde vulgatae auctor eft habendus, claffıcae autem nonnifi duae, Romana et Florentina.

Ad. pag. 147. *lin.* 16.

„Perperam memorari, ait *Heyne* p. XIX. l. c. edit. Bafil. 1531. aut 1533. nunc compertum habeo, et effe primam omnium Bafil. editionem 1535. Haec ducta eft ex Argentor. 1525. aut 1534."

Ibid. lin. 26.

Corrige M. D. XXXV.

Ad pag. 148. *lin.* 4. *et* 5.

Edition. *Bafil.* 1543. nullam fuiffe cenfet cel. *Heyne* l. c. pag. XX.

Ad pag. 153. *lin.* 11.

Commoda eft editio. — *Hom. Ilias*, ex recenf. Sam. Clarkii. In vfum fcholarum et

academiar. edidit, notas adſperſit, clauem adiecit *Aug. Herm. Niemeyer.* Halae Sax. vol. I. 1778. — vol. II. 1781. 8. — Editio II. emendatior et auctior vol. I. 1784. vol. II. 1792. 8. Clauis adhuc deſideratur.

Ad pag. 153. *lin.* 21.

Homeri Odyſſea et Batrachomyomachia in vſum ſcholarum; editio *Fr. Aug. Wolfii* altera, priore emendatior prodiit Halae. 1794. 8., in qua edit. cel. W. multa loca mutauit. v. Jen. A. L. Z. a. 1795. nr. 167. m. Jun. — Idem vir doctiſſ. nouam plane Homeric. carminum recenſionem inſtituit, et in Prolegomenis multa, quae ad Homerum, eiusque carmina, ad hiſtoriam atque antiquitatem initiaque artis ſcribendi, num hanc calluerit Homerus et ipſe ſcripſerit carmina, ad rhapſodos, ad collectionem et hiſtoriam antiquiſſimarum recenſionum etc. pertinent, erudite, ingenioſe acuteque diſputauit. Inſcriptio generalis eſt: *Homeri opera omnia* ex recenſione *Fr. Aug. Wolfii*, *tomus prior.* Tum ſequuntur prolegomena, quae etiam ſeparatim emi poſſunt, inſcripta: *Prolegomena ad Homerum*, ſiue de Operum Homericorum priſca et genuina forma variisque mutationibus et probabili ratione emendandi, ſcripſit *Frid. Aug. Wolfius*, vol. I. Halis Saxon. 1785.*) Illa denique excipit *Ilias*, gr. cum

*) Pag. XXI. §. 7. init. „Illud, inquit, mihi vnum propoſitum fuit praecipue, vt textum Ho-

cum peculiari inſcriptione: *Homeri Ilias.* Ex veterum criticorum notationibus optimorumque exemplarium fide recenſita. volum I. Rhapſodiae I—XI. Vol. II. Rhapſod. XII.—XXIV. graece. Halis Sax. 1794. m. 8.*) Conf. longam de illa edit. narrationem in: *Neue allgemeine deutſche Bibl. Anhang zum* 1—28. *Band, 3te Abtheil.* 1798. p. 497. ſqq. Jen. A. L. Z. a. 1796. m. Jan. nr. 33 et 34. ephem. litter Gotting. a. 1795. plag. 136. et Magaſ. encycloped. a. III. part. 10.

Homeri Ilias ad codicem Vindobonenſem *graece* expreſſa. Recenſuit *Franc. Car. Alter,* Profeſſor Gymn. Vindobonens. vol. I. Viennae. 1789. mai. 8. Pag. 614. ſqq. cl. Alter enumerat vitia codicis Vindob., ad quem expreſ-

Homeri ad normam eruditae antiquitatis emendarem, atque eum verbis, interpunctione, accentibus prope talem exhiberem, qualis ex recenſionibus olim probatiſſimis refictus, ſi tantum ſperare fas eſt, Longino alicui ſeu alii veteri critico, qui copiis Alexandrinorum perite moderateque vti ſciret, ſatis placiturus fuiſſe videretur.

*) *In Wielandi teutſch. Merkur.*. part. III. a. 1796. m. Mart. p. 328. ſqq. ſunt anonymi *Zweifel über die in den Wolfiſchen Prolegg. zum Homer aufgeſtellte Hypotheſe;* atque cel. *Sainte-Croix* Refutationem: Refutation d'un Paradoxe litteraire de Mr. Wolf, ſur les Poeſies d'Homere. Paris. 1798. 8. edidit; haec germanice verſa: *S. Croix Widerlegung des Wolfiſchen Paradoxons über die Gedichte Homers. Aus d. Franzöſiſchen.* Lipſiae. 1798. min. 8.

preſſa eſt illa editio, ad edit. Clarkii emendata. — vol. II. Ilias — *latine* expreſſa, cum varietate lectionis ex codd. Vindobon. ib. 1790. 8.

Homeri Odyſſea, graece, nouis curis expreſſa. Recenſuit *Fr. Car. Alter*, Prof. L. Gr. philoſ. D. Acc. Batrachomyomachia, Hymni, ceteraque poemata, Homero vulgo tributa; cum varietate lectionis ex codd. Vindobonens. Viennae. 1794. mai. 8. Secundum cod. gr. n. LVIII. apud Neſſel. et num. CLXXXIX. ap Lambec. recenſuit *Alter* V. C. textum Odyſſ. et in praef. diligenter reliquorum codd. Vindob. Homer. exhibuit notitiam aliasque ſubiecit. obſſ. grammaticas atque criticas. Pag. 602 — 1011. variae codd. Vindeb. lectiones in edit. odyſſeae Vindobon. leguntur.

῾Ομηρου ᾿Ιλιας καὶ ᾿Οδυσσεια. ᾿Εϛιν ἀληθως βασιλικον πραγμα ἡ ῾Ομηρου ποιησις. ᾿Εξ ἐργαϛηριου τυπογραφικου ᾿Ακαδημιας της ἐν ᾿Οξονια. Ετει αώ. (1801.) Iliadis tom. II. Odyſſeae tom. II. cum varr. lectt. et Porſonus ſua addidit de nonnullis lectt. iudicia, ſuas emendationes et ex cod. Harlei. membr. ſcholiis atque correctionibus margini adſcriptis inſtructo, iam a Bentleio negligenter collato, vnde Porſonus omnes lectt. atque emendatt. enotauit. v. cl. *Beckii* comment. ſociet. philol. Lipſ. III. 2. p. 361. ſq. — Ibid. p. 363. ſqq. eſt adcurata recenſio edit. eximiae *Heynianae*, laboris multorum annorum, adhibitis editt. et libris ſcriptis aliisque ſubſidiis litterariis; in his

his ſcholia atque lexica, in Homerum recens edita, quorum magna pars nondum ad vtilitatem lectionis Hom. erat collata, ſed ad fructum carminumque intelligentiam atque interpretationem plena, diligenter ſunt conſulta. Inſcriptio haec eſt:

Homeri carmina cum breui annotatione. Acc. variae lectt. et obſeruatt. veterum Grammaticorum cum noſtrae aetatis critica. Curante *C. G. Heyne*. tom. octo. Lipſiae et Londini. 1802. mai. 8. Quaedam exemplaria et chartae bonitate praeſtant, et ornata ſunt 28. figg. ſ. parergis ex aere expreſſis. Contextui graeco, (nam latina verſio ſeorſim eſt in tomo III. repoſita,) ſunt praeter potiorem vulgatae lectionis varietatem et digammi aeolici (de quo in tomo VII. in excurſu II. pag. 708. ſqq. copioſe agitur,) notationem, ſubiectae breuiores notae ad verborum ſenſum paucis declarandum; criticae et exegeticae animaduerſiones, ſeparatim a vol. quarto ſunt poſitae, longiores autem diſputationes excurſibus concluſae, et ſingulis voll. addita ſunt ſupplementa, potiſſimum e ſcholiis Victorianis. Quae in ſingulis voluminibus contineantur, ea iam indicata ſunt in *Beckii* commentar. l. c. — Inprimis notandi ſunt excurſus II. et reliqui in tomo VIII., in quibus de Iliade, eius partibus ac rhapſodiarum compage, de Iliadis argumento et partibus, de rhapſodis et Iliade per rhapſodias decantata, de Homero, num Iliadis, quam nunc habemus, auctor fuerit, quod negatur, aliis-

que

que rebus erudite acuteque ſaepe contra vulgatam ſententiam diſſeritur.*)

Homeri Ilias prima, gr. et lat. ex rec. Sam. Clarkii, adiect. clauis *Sam. Patrik.* Ed. noua. Hauniae. 1802, 8.

Homeri Ilias, rhapſod. I—VI. graece cum not. german. et indice vocc. in vſum ſcholarum, edid. *Cp. Cr. Brohm.* Stendal. 1786. 8.

Ad pag. 154. lin. 13.

Collatio textus Iliadis Wolfiani cum eo, quem recens edidit — *de Villoiſon*, auct. *A. L. Umme, in Schul-Magaz.* I. 2.

Ibid. lin. 16.

Scr. Romae 1517. fol. cura *Jo. Luſcaris.*

Ibid. lin. antepenult.

De Porphyrio, conf. *Ge. Henr. Nöhden*, comment. de Porphyrii ſcholiis in Homerum. Gotting. 1797. 8. Is in cap. II. decem enum-

*) Plura de iis, quae in his Excurſibus expoſita ſunt, et alia diſertius diſputauit cel. *Heyne*, in commentar. de antiqua Homeri lectione indaganda, diiudicanda et reſtituenda 1796. in comm. ſoc. reg. ſcient. Gotting. vol. XIII. pag. 159. ſqq. In ſententiam Wolfii Heyniique nuper tranſiit cel. *Schneider* in praef. ad Orphei Argonaut. p. XXVIII. ſqq. per partes Rhapſodiar. oſtendendo, auctores carminum Homericorum fuiſſe diuerſos, atque in odyſſea multo ſeriorem auctoris aetatem vitamque hominum inuentis et moribus cultiorem agnoſci.

enumerat copioſeque deſcribit codd. msstos, in quibus Porphyrii ſcholia ſuperſunt. Add. cel. *Heyne*, tom. III. edit. in prolegom. ſect. III. p. LIII. ſqq. de ſcholiis in homerica carmina, lexicis et gloſſariis.

Ad pag. 156. *lin.* 3.

Multo emendatiora ac pleniora *Joannis Tzetzae* Antehomerica et Poſthomerica e codd. edidit et commentario inſtruxit *Fridericus Jacobs*. Lipſ. 1793. m. 8. conf. ephem. litter. Gotting. 1793. plag. 104. pag. 1041. ſqq., vbi etiam in textu gr. quaedam emendantur.

Ad pag. 156. *med.*

In edit Baſil. *Euſtathii etc.* omiſſus eſt Deuarii index, et breuior loco eius ſubſtitutus auctore *Sebaſt. Guldenbeck.* — Epitome quaſi, at minus ſollerter apteque confecta, eſt Κέρας Ἀμαλθείας. — *Copiae cornu* ſ. Oceanus enarrationum homericarum, ex Euſtathii in eundem commentariis concinnatus, *Hadriano Junio* autore. Baſil. 1558. fol.

Ad pag. 157. *lin.* 3.

Rhapſod. Δ ſiue lib. V. ibid. 1793. Rhapſod. Z—I. ſiue lib. VI—IX. Dresd. 1794. etc. — Odyſſ. Rhapſ. A. ſiue liber I. Thoruni. 1794. 8. etc.

Ad pag. 158. *lin.* 7.

Com. de Stolberg, vertit german. hymnos XXX. — Batrachom. cum minoribus hy-

hymnis homericis, *in Blüthen griechischer Dichter; übersetzt von F. K. L. Freyh. von Seckendorf.* Vinar. 1800. 8. — *Batrachom.* versio germ. *Jo. Henr. Woltersdorf.* Hamburg.. 1784. 8. — Batrach. gr. lat. et ital. Venet. 1744. 4. *v. Pactoni* bibli. degli autori-volgar. tom. III. p. 16. sq. — De quibusd. *Batrachom.* edd. v. supra ad I. de Musaeo.

F. A. Eschen, versio hexametr. german. (*Der Froschmäusekampf aus dem Griechischen.*) *in Bisteri Berlin. Blättern.* a. 1798. *2tem Vierteljahr.* p. 374. sqq.

Ad pag. 159.

Multas versiones recentiores recenset *Brehm* l. c. p. 618. sqq. v. etiam Addenda, in tom. II. part. 2. Introd. p. 325. sq. — *Hom. Werke, übersetzt von J. Hein. Voss.* vol. I — IV. Altonae. 1793. 8. cum figg. et tabb. geographic. de quo opere praeclaro multus est Brehm. p. 620. sqq. — edit. II. nouis curis castigata. Regiomont. 1802. IV. voll. 8. cum pluribus tabb. aeneis. *v. Beck.* comment. soc. philol. Lips. II. part. 2. p. 277. sqq.

Dacieriae versio gallica repetita est Geneuae. 1779. IV. voll. 8. — *Rochefortii* versio Iliados et Odysseae gallica recusa est Paris. 1781. II. voll. 4. — *Paul. Jer. Bitaubé* versio prodiit quoque Paris. 1787. 16. XII. voll. cum figg. — Iliade, traduction nouuelle en Prose, par Mr. *Denis le Brun.* cum textu graeco. Paris. 1776. 12. vol. II. etc. — *Iliade;* trad.

trad. en vers françois, par Mr. *Dobremes*, Paris. vol. I—III. — Opufc. d'Homere, vers. a *L. Coupé.* Paris. II. voll. 1796. 18. In prolegomm. agit de hymno veterum, antiquiffimo carminum genere, et de Batrachom. Homeri, quam etiam vertit. Idem addidit notitiam commentatorum vett. Homeri.

Ad pag. 160.

De verfionibus *anglicis* et *italicis. lin.* 2. corr. 1715 — 1720. Singulas editt. enumerat *Brüggem.* in View etc. p. 26. et in Supplement p. 8. memorat recent. ed. with additional notes critical and illuftratiue by *Gilb. Wakefield.* Lond. 1796. 8. XI. voll. add. *Brehm* l. c. p. 645. fqq. *Wakef.* in introduct. praemiffa Odyffeae animaduertit, Popium linguam gr. minime calluiffe, latinae autem vix eam habuiffe cognitionem, quae fufficeret ad vulgarem lat. verfionem recte intelligendam, multaque culpat. Praefixa quoque Popii comment. Effay on the Life of Homer. *Thom. Parneltum,* (nat. Dublini. 1679. mort. 1713.) Popii familiariffimum, habuiffe dicitur auctorem. — *Scot,* verfionis Popianae auctoritatem imminuturus, edidit: An effay towards a tranflation of Homer's Works in blank verfe, with notes by *Jof. Nicol. Scot,* M. D. Londini 1755. 4. at cenfores multa reprehenderunt. v. eph. litt. Lipf. 1755. nr. 70. — Elegans quidem, at iufto liberalior verfio metrica Iliados, Odyffeae et Batrachom. eft facta a *Guil. Cowper.* Lond. 1791. 4.

4. II. tom. — Ed. II. — with copious Alterations and Notes, (*W. Cowpert*,) prepared for the Preſſ by the Tranſlator, and now publiſhed with a preface by his *Kinſman*. Lond. 1802. IV. voll. 8.

Ad pag. 160. *lin. antepen.*

De verſione *Ceſarotti*, (cuius tom. IX. et vlt. prodiit Patau. 1794. et noua ed. tom. I. Venet. 1795. 8.) conf. *Stephan. Arteaga Lettere al ſign. G. B. C. intorno alla Traduz. di Omero dell' Abb. Ceſarotti.* 1787. 8. — Comica Odyſſeae parodia, ſ. Omero traueſtito eſt *L. Odiſſea di Omero*. traſportata in ottaua rima da Monſignor *Bali Gregorio Redi Aretino*, in Redi Opp. Venet. 1751. vol. I. repet. Turini. 1790. 1792. II. voll. 8. v. *Pactoni* Bibl. cit. p. 14. ſq. (qui pag. 11. ſq. pariter recenſet L'Iliade Giocoſa del Sig. *Gio. Franc. Loredano*, Nobile Veneto: publicata da *Henr. Giblet Caualier*, (ſub quo nomine latet ipſe Loredanus.) Venet. 1653. 12. — ed. III. 1654. — ed IV. a. 1602. et 1686. 12. et ſec. edit. quartam in *Loredani* Opp. vol. V.) add. Jen. A. L. Z. 1793. m. Jan. nr. 23. p. 182. ſq. et *neue Bibl. der ſch. Wiſſ.* vol. 49. part. I. p. 147. ſq. — *Homers* Iliade, *traueſtirt nach Blumauer. I. Band. Weiſſenfels u. Leipzig.* 1796. 8. miſerum opus eſſe dicitur in Jen. A. L. Z. a. 1796. m. Oct. nr. 312. — De verſione Iliados *Hiſpanica*, verſib. hendecaſyllabis, auct. *D. Inatio Gorcia Malo*, Matrit. 1788. 1789. III. tom. 8. *u. Neue Bibl. der ſch. Wiſ-*

ſen-

ſenſch. Lipſ. 1794. vol. 51. part. II. p. 327. — et ibid. p. 326. de verſione *Polonica* Il. lib. I—VIII. auct. *F. X. Dmockowſki.* Warſou. 1790. 8. — Rhaps. I. in linguam *Bohemicam* tranſl. a. *Jo. Negedy.* Pragae. 1802. 4. — in ling. *Danicam* verſſ. hexametris a *Jo. Baggeſen* in Scandinauiſkt Muſeum. tom. I. Hauniae. 1798. p. 8—55.

Ad pag. 161. *lin.* 1. *et* 2.

Scr. *Raymundo Cunichio*, cuius verſio recuſa eſt *Vindobonae*, (Neoburgi.) 1802. mai. 8. — *F. X. Allegre*, Homeri Ilias lat. carmine expreſſa, ed. Romana venuſtior et emendatior. Romae. 1788.

Ad pag. 165. *med.*

Nur eine Ilias, nur ein Homer, von Bouterweck, in: Akademie der ſchönen Rednerkünſte, angefangen von G. A. Bürger, fortgeſetzt durch eine Geſellſchaft von Gelehrten. I — IV. Stück. Berol. et Gotting. 1797. 8. in partic. quarta. Ex compoſitione totius carminis eiusque partium colligit unitatem negatque, opus eſſe plurium hominum ingeniorumque. Secus ſentire, aut omnino negare, Homerum calluiſſe artem ſcribendi, Wood, Wolfium, Merian, Heynium, Ilgenium, aliosque, iam vidimus, atque Brehm, l. c. copioſus eſt in librorum et commentationum, quae huc pertinent, recenſione. Add. Fabr. B. Gr. I. pag. 352 ſqq. — Quod in Homero nulla fiat litterarum, quamquam ſunt,

ſunt, qui id negent, aut epiſtolarum mentio, id quidem argumentum ad artem ſcribendi Homero abnegandam, haud validum eſſe videtur. Homerus enim ipſe non narrat hiſtoriam, ſed in vtroque carmine homines, qui diu antea vixerunt, et quos ignoraſſe litteras artemque ſcribendi facile conceſſerim, agentes inducit, et cogita homines ſummae auctoritatis atque dignitatis, etiam imperatores medii aeui, barbarie graſſante, qui ignorarunt vel nomen ſuum ſcribere, et tamen ars ſcribendi iam diu inuenta erat. Heroes igitur homerici, ſi litteras pingere neſciuerunt, ab Homero, quamquam ipſe artis ſcribendi haud expers fuerit, litteras ſcribentes induci non potuerunt. — Breuitatis ſtudio pauca adhuc excitabo ſcripta iudiciaque recentiora. *Merian* in Quaeſt. ſi Homère a écrit ſes Poèmes, in Mem. Acad. Berol. pro a. 1788. et 1789. p. 513. ſqq 4. et a. 1793. ſuam ſententiam, Homerum ipſum non conſignaſſe ſcripto poemata ſua, corroborare adlaborauit. — Cl. *Böttiger in neuem teutſch. Merkur* 1796. part. II. p. 133. ſqq. *über die Erfindung des Nilpapyrs u. ſeine Verbreitung in Griechenland* amplecti videtur cl. Wolfii ſententiam. — Contra ea *Mannert in: Geographie der Griechen u. Römer*, part. VI. faſc. 3. Norinbergae. 1802. 8. in libro octauo de ſitu antiquae Troiae, aliquoties contra Lecheualier adſentitur Pocockio, atque exiſtimat, ab uno tantum homine Iliada eſſe compoſitam, a ſerioribus autem hinc in-

de

de corruptam atque interpolatam, et artem ſcribendi inter Graecos aſiaticos, praeter nonnullorum opinionem, fuiſſe antiquiorem. — In the tranſaction of the Royal Iriſh Academy, vol. IV. Dublin. ſ. a. in ſectione: Polite Letters, eſt comment. *Edw. Ledwich*, in Il. VI. σήματα λυγρά. Falſum eſſe ſcepticiſmum, ſcribit, ſi quis dubitet, ſcripturam ſ. litteram eſſe intelligendam, e contrario fuiſſe alphabetum Pelaſgicum et Phoenic. a Cadmo mutatum, epiſtolam Bellerophonti miſſam fuiſſe exaratam antiquioribus et obſoletis litteris ſ. ſignis (in old obſolete Letters.) — Atque ex Il. VI. *Jo. Godofr. Amelang*, Woodii et Meriani iudicia potiſſimum impugnans, in libr. *von dem Alterthum der Schreibekunſt in der Welt, beſonders in Briefen, und insbeſondere von der Correſpondenz in Homer.* Lipſ. 1800. m. 8. in ſect. II. p. 15. ſqq. efficit, Graecis heroicae aetatis innotuiſſe ſcribendi artem; σήματα eſſe etiam litteras, et λυγρά non ad ſcribendi difficultatem, ſed ad effectum triſtem ſpectare, et alia ad tuendam ſuam ſententiam adfert argumenta. In ſect. III. p. 119. ſqq. quaerit de Troiae euerſionis tempore, quod ponendum ſtatuit intra a. MLIX. et M. a. Chr. h. e. Dauidis et Salomonis aetate. Plura ex illo libro protulerunt cenſores in ephem. litt. Gotting. 1800. nr. 185. p. 1846. ſq. et in *Beckii* comm. ſoc. philol. Lipſ. I. 2. p. 279. ſqq. — ibid. p. 283. ſqq. vberius recenſetur liber, in quo antiquitas artis ſcribendi et carminum Homeri defen-

fenditur: *Die Erfindung der Buchſtaben-Schrift, ihr Zuſtand und früheſter Gebrauch im Alterthum. Mit Hinſicht auf die neueſten Unterſuchungen über den Homer. Von J. Leonh. Hug.* Prof. theol. Friburgenſi. Vlm. 1801. 4. adiecta tab. aen. Add. Leipz. *Jahrbuch der neueſten Litterat.* p. 72. ſq. de arte ſcribendi apud Graecos antiquiſſimos. — *H. W. A. de Marées*, Prof. Gymnaſ. Berol. in *Verſuch über die Cultur der Griechen zur Zeit des Homers. Nebſt einigen geographiſchen Anmerkungen zu Rob. Woods Verſuch über das Originalgenie des Homer.* Berol. 1797. min. 8. p. 84. ſqq. oſtendit, Homerum tenuiſſe artem ſcribendi, ſuaque carmina litteris conſignaſſe. — *Ueber Homer's Sprache, aus dem Geſichtspunkt ihrer Analogie mit der allgemeinen Kinder- und Volksſprache von Jo. Jac. Heinr. Naſt*, Prof. Gymnaſii Stuttgardt. 1801. 8. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1802. p. 1487. ſq. — Ex Hom. igitur Il. 2. 168. 169. vbi Bellerophon per Proteum dicitur miſſus ad regem Lyciorum cum tabulis, in quibus hic rogatur, vt illum interficiat, aliis videtur probabile, ante Homerum litterarum quidem in ligno ſculpturam fuiſſe cognitam. *V. Gotthilf Fiſcher* in Eſſay ſur le monumens typographiq. de Jean Gutenberg, Mayencais, Inventeur de l'Imprimerie, à Mayence l'an 10. p. 14. qui citat *Martorellum* de regia theca calamaria cum additament. Neap. 1760. 4. et ad *Auguſtin. Rode* libr. 1800. recenſ. in ephem. litt. Gotting. 1801. nr. 91. —

In

In iisdem Lipf. comm. l. c. pag. 277. ex *Sebaldi Fulconis Jo Rauii* Orationibus II. altera de poefeos hebraicae prae Arabum poefi praeftantia, tam veritatis, quam diuinae maieftatis religionis in veteri cod. facro traditae argumento, altera de poeticae facultatis excellentia et perfectione fpectata in tribus poetarum principibus, fcriptore *Jobi*, *Homero* et *Offiano*,*) habitis publice — Lugd. B. 1800. mai. 8. ea, quae ad Homeri laudem atque commendationem pertinent, potiffimum excerpta leguntur.

Ad pag. 168. *lin.* 10.

Recherches fur la vie et les écrits d'Homere, traduites pour la premiere fois, de l'anglais de *Thom. Blackwell.* — par *J. N. Quatremère.* Roiffy à Paris. a. 7. in 8. conf. Magafin encyclop. tom. V. 4. an. nr. 18.

Ad pag. 171. *lin.* 18.

Köppenii erklärende Anmerk. tom. IV. 1791. — tom. V. 1792. tomum vltimum, qui poft mortem Koeppenii defiderabatur, promiffit *C. F. Heinrich*, qui duorum priorum tomorum nouam curauit edition. Hannou. 1794. et 1795. 8. — In cenfura partis IV. in Jen. A. L. Z. a. 1793. m. Febr. nr. 41. p. 323. fqq. de fcuto homerico, quod multorum VV. DD.

*) Homerus et Offian. quoque comparantur in lib. menftruo: *Horen*, a. 1795. part. X. pag. 86. fqq.

DD. etiam nostra aetate diligentiam atque ingenium exercuit, disputatur eiusque describuntur partes. — In Essays by a Society of Gentlemen at Exeter. Exet. et Lond. 1796. m. 8 est comm. de scutis Herculis ap. Hesiodum et Achillis ap. Homerum. Prius putat auctor, esse antiquius, et vertit vtriusque poetae descriptionem, atque aliorum diiudicat interpretationes; ait, neutrum illorum scutorum non posse considerari tamquam opus arte factum. Conf. censor. in ephem. litt. Gotting. a. 1797. pag. 393.

Ad. pag. 172. lin. 7.

Jo. Henr. Voss über Homers Ocean, in Promtuario Gotting. (Gott. Magazin,) 1780. Idem in versione Homeri german. supra laudata et alibi geographiam homericam explicare atque illustrare sustinuit. Magna etiam controuersia praesertim in M. Britannia, est orta de Troia, eius situ et regione tam homerica, quam hodierna. Woodii, le Cheualier, (de quo v. etiam Add. in tom. II. part. II. introduct. p. 326.) Bryanti, (qui negauit, Troianum bellum fuisse, et Troiam ipsam Homericam exstitisse vmquam, ideoque multos nactus est aduersarios,) Wakefieldii, Dallaway, Morriti, Vincentii, Choiseul Gouffier opiniones scriptaque, horumque versiones, item Mülleri et Car. Gotth. Lenzii libros recenset *Brehm* l. c. p. 673. sqq., de quibus alio loco plura dicentur. Add. *Thom. Falkoner* Remarks on some passages in Mr. Bryan-

Bryant's Publications respecting the War of Troy. By the Edition of the Voyage of Hanno. Oxon. 1799. 8. — *Guil. Franklin* Remarks and Obseruations on the Plain of Troy, made during an Excursion in June 1799. Lond. 1800. 4. — et *Beckii* comm. citt. I. 1. pag. 123. sqq. et 1. 2. p. 312. ac *Schlichthorst* comm. *über die Gränzen der mythischen und historischen Geographie und den Begriff der Homerischen in Wielandi neuem teutschen Merkur.* a. 1791. part. XII. p. 430. sqq. — Add. de geograph. antiqua acutas obss. cel. *Vossii in Musenalmanach* 1789. — *in neuem deutschen Museum*, 1790. — in comm. ad vers. suam germ. Virg. Eclog. ac Georgic. pluribus locc. et in *mytholog. Briefen*, atque alibi. — Post ea, quae a me ad Fabricii B. Gr. et in Introd. iam indicata sunt, scripta maioris minorisque molis, quae ad intelligentiam aut interpretationem Homeri aut inquisitionem carminum variorumue locorum criticam pertinent, larga adhuc seges colligi potest, nec spernendam vim congesserunt cl. *Brehm* et *Brüggemann* ll. citt. ad quos ablego lectores Homeri cupidos. Quapropter in paucorum commemoratione acquiescam. — A Series of Letters. By the Rev. *William Tasker.* A. B. Second ed. 1798. 8. Maximam illorum partem occupat inuestigatio, num Homerus habuerit scientiam anatomiae, quod multis rationibus argumentisque confirmatur. Praeterea agit auctor de pestilentia in Achiuorum castris, de Nepenthe Homeri, quod inuen-

 tum

tum aegyptiacum et potum, opio commixtum, fuiſſe putat. — De aliis ſimilis argumenti libellis, et *Millini* libro, de Mineralogia Homeri, gallice ſcripto, Paris. et Argent. 1790. 8. eiusque verſione germ. cum correction. *Frid. Theod. Rinckii*, Regiomonti et Lipſ. 1793. 8. *v. Brehm* l. c. p. 709. ſqq. — III. Pr. *Ch. F. Matthaei*; inſunt ſcholia inedita ad Il. I. Dresdae. 1786. 4. — *Frid. Guil. Hezel, im Schriftforſcher, einem Sonntagsblatt*, faſc. I. part. II. Gieſsae. 1791. 8. contulit Homerum cum ſcriptoribus ſacris V. T. et quidem comparat 1) illorum mores ritusque; 2) illorum dictionem vſumque loquendi; 3) illorum philoſophiam. conf. ephem. litt. Erford. a. 1792. ſcid. VI. p. 41. ſqq. — *C. P. Conz in: Weitere Bemerkungen über die ältern Vorſtellungen vom Schickſal, Nothwendigkeit und Strafgerechtigkeit, in Stäudlini Magazin für Religions- Moral- und Kirchen-Geſchichte.* Gotting. 1801. 8. p. 187—215. perſequitur potiſſimum opiniones effataque Homeri atque Senecae. — In: *Auserleſene Abhandlungen, philoſophiſchen, aeſthetiſchen, litterariſchen Innhalts, aus den Memoir. de l'Inſtitut national, oder auch andern Jahrsbüchern gelehrter Akademien überſetzt und mit einigen Anmerk. begleitet von Karl Adolph Caeſar, Prof. in Leipzig.* Lipſ. 1802. m. 8. ſunt, nr. 2) *eine Abhandlung über die Sitten u. Gebräuche der Griechen zu den Zeiten des Homers, von P. K. Levesque,* ex Feithio, Wood et Koeppen. nr. 3) eiusdem *Lev. über*

den

den Homer, ex Mem. de l'Inſtit. nat. des Sc. et Arts. tom. II. p. 22 — 37. primum de poetis agitur ante Homerum, qui huic viam quaſi munierunt, Oleno, Orpheo, Pampho, etiam Amphiarao et Daphne, Tireſiae filia, tum de Orobantio, Troezene orto, denique de Homero eiusque carminibus epicis. — M. *Stolz* diſp. de ingenio Homeri. Lund. partic. I. a. 1789. — II. et III. a. 1790.

Ueber die Homeriſchen Gleichniſſe, ihre Uebereinſtimmung und Abweichung von den Gleichniſſen neuerer Dichter; über ihr Eigenthümliches und Behandlung bey Erklärung derſelben. Nebſt einer Beyſpielſammlung der wichtigſten Homeriſchen Gleichniſſe und Erläuterungen derſelben von Jo. Fried. Wilhelm Egen. Magdeburg. 1790. 8. conf. *Allgem. deutſche Bibl.* vol. 112. part. 1. Kilon. 1792. p. 239 ſqq. — *Chriſtph. Dahl*, gr. linguae P. P. O. diſſ. de natura ſimilitudinum ex Homero, reſp. *G. Backman*, ſpec. I. Vpſal. 1791. — *G. W. C. Starke*, Rect. ſcholae Bernburg. Pr. *Ueber einige Gleichniſſe des Homers etc.* (Rhapſod. V. Odyſs.) Bernburg. 1793. 8. et in *Ruperti* ac *Schlichthorſt Magazin etc.* ſ. commentatt. philolog. vol. V Bremen. 1797. 8. Alia eiusdem comment. ſ. continuatio eiusd. argumenti *in Bürger. Akademie der ſchönen Redekünſte.* II. 1. Gotting. 1798. 8. — De πάϑει et characteribus Homeri in Iliade diſputat *Gul. Tindal*, A. M. et Rector Billingford. in Norfolk, in: Iuuenile Excurſions in Litterature and Criticiſm.

Col-

Colchester. 1791. 12. fect. II. nr. 1. — M. *Matth. Norberg* difp. refp. *Engeftröm*, de lingua et doctrina Homeri. Lund. 1796. 4. — De libris *Longini* deperditis, ad Homerum pertinentibus, *v. Ruhnken* in diff. de Longino, praemiffa editioni Long. a Toupio curatae, §. 14. p. 37. fqq. — M. *Guftav. Gadolin*, LL. OO. et gr. Prof. difp. refpondente *Jo. Caftrén*, homerica nonnulla animae nomina explicans. Abo. 1801. — *J. G. Berndtii* Lexicon homericum, feu index copiofiffimus vocabulorum rerumque omnium formularumque dicendi complurium, quae in tota *Homeri Iliade* occurrunt, adiecta fubinde interpretatione germanica in vfum tironum adcommodatus. tom. I. Stendal. 1795. mai. 8. — tom. II. 1796. Grauis cenfura eft in Kilon. noua bibl. germ. vniu. a. 1798. vol 40. part. 2. fafc. 7. pag. 458. fqq. — M. *Jo. Sal. Schweiggeri* (in praefenti Profeff. Gymn. Baruthini,) tres doctae diff. de Diomede Homeri. Erlangae. 1800. 8., de quibus plura leges in cel. *Beckii* comment. foc. phil. Lipf. I. 2. p. 152—158. — Sed haec fufficiant, ne nimis verbofus effe videar.

Ad pag. 173. lin. 7.

The Iliad of *Homer* engraued by Tho. Piroli from the compofitions of *John Flaxman.* Rom. 1793. 34. tabb. Flaxmanni homericas tabulas Iliadis repetere Berolini coepit *Wachfmannus*. Multo tamen rariora funt exempla tabularum *Flaxmanni* ad Odyffeam. —

Ho-

Homer nach Antiken gezeichnet v. Heinr. Wilh. Tischbein — mit Erläuterungen v. Christian Gottlob Heyne, Gottingae. 1801. m. fol. fasc. I. *Ilias*, tabb. aen. maiores VI. et plures minores — fasc. II. *Odyssea*, tabb. mai. VI. et minor. plures. De quo praestanti opere v. ephem. litt. Gotting. a. 1801. nr. 16. p. 153. sqq. in primis longam et diligenter scriptam notitiam de pictis tabb. aeque ac eruditis cel. *Heynii* commentatt. in *Beckii* commentat. soc. philol. Lips. I. part. 2. pag. 291 — 312. vbi quoque p. 311. sqq. de iniqua operis censura in Lips. allg. Litt. Anz. a. 1800. nr. 189. p. 1857. sqq. et nr. 190. p. 1865. sqq. atque responsionibus s. vindiciis, ibid. 1801. nr. 75. p. 721. sqq. ac nr. 76. p. 729. sqq. atque *in neuem teutschen Merkur* a. 1801. part. 3. pag. 218. sqq. agitur.

Ad pag. 175. §. 3. *de HESIODO, sect.* 2.

De certamine Hesiodi cum Homero, et de scholis cantantium in Graecia *von Car. Frid. Heinrich*, supra ad pag. 139. laudatum.

Ad pag. 176. *sect.* 3. *nr.* 2. *et* 3.

Conf. Addenda ad Introd. etc. II. 2. pag. 326. sqq. Laudatus *Heinrich* doctam conscripsit commentat. *Ueber ein Hesiodisches Bruchstück, den Schild des Herkules, in: Neue Bibl. der schönen Wissensch. etc.* tom. 56. part. II. Lipsiae. 1795. p. 195 — 325. et adfirmauit, scutum Herculis esse ex duobus, iisque diuersis

ſis fragmentis compoſitum, nec ea fragmenta ex vno eodemque carmine mutua eſſe ſumta. Idem, *Theogoniam*, ſuſpicatur, ab alio potius antiquo poeta, quam ab Heſiodo, eſſe compoſitam. Add. cel. *Eichſtädt in kurzgefaſstem Handwörterburch über die ſchönen Künſte von einer Geſellſchaft von Gelehrten*, tom. I. p. 594. coll. cel. *Heinrich* l. c. p. 208. ſq., qui etiam in adp. I. ad libr. mem. *Epimenides aus Kreta etc.* pag. 165. arbitratur, *κατάλογον γυναίκων*, (de quo v. ad *Fabr.* B. G. I. p. 578. ſqq.) carmen ad aetatem poeſeos Heſiodeae referendum et per partes feſtis muſicalibus decantatum, ſic formam ſuam accepiſſe.

Ad pag. 177. ſect. 4. lin. 6.

Editio Heſiodi, Mediolani, per Anton. Zarottum. 1483. fol. eſt ficta. v. cel. *Panzer* A. T. vol. II. p. 47. nr. 225.

Ad pag. 178. lin. 19.

Heſiodi O. et D. Nicolao Valla interprete, (cum eodem poemate graeco, at ſeorſim.) Baſil. ap. Jo. Froben. m. Febr. 1518. 4. vide *Panzer*. A. T. VI. p. 204. nr. 217.

Ad pag. 179. lin. penult.

Item Lipſiae per Jac. Thanner. 1503. 4. Colon. 1510. 4.

Ad pag. 182. lin. 15.

Wintertoni ed. iam comparuit 1628. — Editio Lond. 1739. priorem partem edit. Winter-

tertonii, omiſſis Wintertonii obſſ. in Heſiodum, continere dicitur.

Ad pag. 183, *lin.* 3.

Lege *auctarii.* — *Schreuelii* editio etiam recuſa eſt, Londini 1659. 8. Cantabrig. 1672. 8. — *Heſiodus*, gr. et lat. cum vocum difficiliorum explicatione grammatica, ac tabulis aeri inciſis etc. in Poetis minoribus graecis ſelectis et emendatis, in vſum ſcholarum. Londini, 1728. 1739. 8.

Ad pag. 186. *med.*

Heſiodi O. et D. cum indice analytico et exegetico. Strengnes in Suecia 1776. 8. — *Heſiodi* ſcutum Herculis, cum Grammaticorum ſcholiis graecis. Emendauit et illuſtrauit atque praemiſſa praef. ad C. G. Heynium edidit *Car. Frid. Heinrich.* Vratislauiae 1802. m. 8. Conſuluit quoque edit. doct. codicem Vratislauienſem. Conf. *Beckii* commentar. ſociet. philol. Lipſ. III. 2. p. 370. — Ἡσιόδου ἔργα καὶ Ἡμέραι. *Heſiods Tagwerk, mit erklärenden u. krit. Anmerkung: u. einem Wortregiſter von W. Lange.* Lipſ. 1790. 8. — Ἡσιόδου E. καὶ 'H. *Hes. moraliſche u. ökon. Vorſchriften von L. Wachler.* Lemgou. 1792. 8. cum obſ. et indice. — *Heſiodi O. et D.* in vſum auditorum, adiecta lectionum, quae alicuius momenti videbantur, varietate, edi curauit *Birgerus Thorlacius*, etc. Hauniae. 1801. 8. — Scutum Herculis, gr. in *Koeppenii griech. Blumenleſe*, part. I. p. 97 — 146. cum introduct.

duct. multisque notis egregiis. Conf. *Brehm bibl. Handbuch.* II. p. 322. ſqq., vbi variorum recentiores verſiones recenſentur, et Addenda ad Introd. II 2. p. 326. ſq. — *Heſiod. Gedichte, ins Deutſche* (verſibus hexametris) *überſetzt, nebſt Epiblämen* (varii generis et pretii, ad interpretationem atque intelligentiam Heſiodi parum facientibus,) *von Chr. Heinr. Schütze.* Hamburg. et Kilon. 1797. 8. — In linguam gallicam translata ſunt Hes. opp. a *C. L. Coupé.* Paris. 1796. et in Coupé Collection de Poètes grecs. 12. — Item in Soirées litteraires paſſim per partes I—IV. Paris. 1796. 8. De anglicis verſſ. aliisque ad Heſiodum pertinentibus lib. vide *Brüggemann.* View etc. p. 42. ſq.

Ad pag. 188. *lin.* 11.

Dav. Ruhnken. obſſ. criticae in Hes. in Epiſtolis crit. ed. II. Lugd. Bat. 1782. 8. — *Heyler* de ſcuto Herculis, Pr. Grunſtadt et Worms. 1784. 4. — De Theogonia, ab Heſiodo condita, *Heyne* in commentatt. ſoc. Gotting. tom. II. p. 125. ſqq. et *de la Barré* in Mem. de l'Acad. des Inſcript. tom. XVIII. 1. ſqq. — De Heſiodo cl. *Henr. Car. Abr. Eichſtädt, in Handwörterbuche über die ſchön. Künſte von einer Geſellſchaft Gelehrten,* tom. I. part. I. Lipſ. 1795. 8. — *Jacobs* de mytho quodam *in Bibl. der alten Litterat. u. Kunſt,* part. X. p. 48. ſqq. — *Jo. Caſp. Frid. Manſo in Nachträgen zur Theorie des Sulzers.* tom. III. part. I. Lipſ. 1794. 8. —

C.

C. F. Heinrich de fcuto Herculis *in N. Bibl. der fchön. Wiffenfch.* 56. II. p. 195. fqq.

Ad pag. 189. §. 4. *de ARCHILOCHO.*

Ad fect. 4. *lin.* 2.

Ap. Henr. Stephan. ed. II. 1566, 12. tom. II. p. 376. fqq. — in edit. VI. graeco-latina H. Steph. — locupletata. Ebroduni, ex focietate Heluet. Cald. 1624. 12. p. 630. fqq. — In Selectis ex Homeri Odyffea, Hefiodo etc. ed. II. Eton. 1777. 8. — Fragm. in *Brunckii* editione Anacreontis mai. Argentor. 1786. 8. — *Scolia* in *Ilgen* carmin. conuiualib. Graecor. p. 179. fqq. 189. fqq. — Fragmenta quaedam funt germanice verfa a *Chrifti. Com. de Stolberg*, *in Gedichten aus dem Griechifchen überfetzt.* Hamburg. 1782. 8. et à *Jo. Georg. Herder. in zerftreuten Blättern;* collect. II. edit. II. Gothae. 1796. 8.

Ibid. ad fect. 6.

Aug. Matthiae coniecturae et emendatt. in Ruperti ac Schlichthorftii promtuario f. *neuem Magazin für Schullehrer*, tom. III. part. 2. Bremae. 1795. 8. — Ibid. in tom. II. 1. p. 246. fqq. *J. F. Ch. Jedelii* animadu. in epigr. quoddam Archilochi, de voc. difficili ἐντός.

Ad

Ad pag. 192. §. 5. *de* TYRTAEO.

Ad lin. 13.

Corr. *Dahl*, cuius continuat. a. 1790. tertia part. Vpſal. 1800. prodiit. Add. Τυρταίου ἄσματα. I cantici di *Tirteo* tradotti ed illuſtrati da *Luigi Lamberti*. Paris. et Argent. an. 9. (1801.) 8. Lambert. italicae metricae interpretationi adiecit latinam ſolutam, et quasdam Brunkii atque Klotzii animaduerſiones. — *Tyrtaei* elegias cum pluribus carminibus Bionis, Moſchi, Anacreontis, Theocriti etc. germanicis verſibus reddidit *F. C. L. lib. Baro de Seckendorf, in Blüthen griechiſcher Dichter etc. Vinar.* 1800. 8. — *Bothe* germanice vertit *in Probe einer Verteutſchung von Popens Verſuch über den Menſchen.* Berol. 1793. — The War-Elegies (IV) of Tyrtaeus, imitated and addreſſed to the People of Great Britain with ſome Obſeruatt. on the Life and Poems of Tyrtaeus. By *Henry James Pye.* Lond. 1795. 8. Pye exemplum ſuum imitatione felici, et, quantum fieri potuit, ab illo parum diſcedente adſequi ſtuduit. —

Ad §. 6. ALCMAN.

Ad pag. 193.

V. ad §. 4. ad pag. 189. de Stephan. editt. Lyricor. — *Staueren.* ad Cornel. Nep. XV. 6. 2. pag. 426. ed. II. mai. plures adfert Alcmoeones, in hiſtoria vera illuſtres, quorum varietas viros doctos in errorem abſtulit.

Ad

Ad §. 7. *ALCAEVS.*

Ad pag. 195. *sect.* 5.

De scolio in laudes *Harmodii etc.*

Id cel. *Ilgen* in ed. Σκόλια h. e. carmina conuiualia etc. Jenae 1798. 8. diuidit pag. 46. sqq. in quatuor scolia, n. X – XIII., diuersa, et copiose disputat de Hipparcho eiusque interfectoribus, Harmodio atque Aristogitone, et quae caussa caedis ac quis euentus fuerit; p. 58. sqq. ostendit, quatuor illa scolia vulgo, at perperam, pro vno haberi a viris doctis; pag. 60. sq. iudicat, si uerus sit Callistratus auctor, eum non nisi istius cantiunculae esse, quae incipiat Φίλταθ' Ἁρμόδι (scolii XIII. ap. Ilgen.). Tum IV. illa scolia graece reddit, emendat, acute docteque explicat. Fragmm. sunt quoque in *Jacobs* Anthol. gr. — *J. G. Herderi* comm. de Alcaeo in eius *Terpsichore*. Lübec. 1790. 8.

§. 8. *SAPPHO.*

Ad pag. 199. *lin.* 7.

Himerius in orat. I. §. 4. p. 328. sqq. vbi v. Wernsdorf, Sapphus epithalamium (θάλαμον,) s. odam nuptialem in Venerem valde laudat eiusque argumentum et rationem describit. — La Faonide. Inni ed Odi di *Saffo*, tradotti dal testo greco in metro italiano, da G. J. P. A. Londini. Molini 1792. 4. — *Abrah. Gottlieb Raabe*, P. P. extraord. Pr. Inter-

terpretatio odarii Sapphici in Venerem. Lipſ. 1794. 4.

---

§. 9. SOLON.

Ad pag. 203. ſub. fin.

Expoſitio verſuum Solonis et aliorum quorumdam, (*Mimnermi, Tyrtaei, Callinoi*) latina et commentatio de his *Joachimi Camerarii.* Lipſiae. ſ. a. 8. pag. 165. in fine alterius comment. ſubſcripſit *anno Chriſti Jeſu* MD. LI. (1551.) *Cal. Octobr.* Pag. 148. idem adnotauit, init. alterius comment. in Solonis elegiam, a Demoſthene citatam, de cauſſis, quae adferunt exitium regnis et magnis ciuitatibus, a Phil. Melanchthone conuerſam, ſe alios verſus ante annos VIII. adiunxiſſe orationi ſuae de bello ſuſcipiendo et gerendo contre Turcas. — Quatuor carm. german. vertit *Chriſt. Com. de Stollberg* in ſuis carminibus ſupra laudatis.

Ad §. 12. *AESOPVS.*

Ad pag. 208. lin. 13.

Wernsdorf. in tom. V. Poetarum latin. minor. part. 2. prolegg. pag. 666. not. z. ex Auſonii epiſt. 16. ad Probum ſuſpicatur, *Titianum* (de quo p. 663. ſqq. agit,) inter Romanos forte primum fuiſſe, qui *Babrii* fabulas in proſam reduceret.

Ad

Ad pag. 210. *lin.* 30.

Cum iis, quae ad *Fabr.* pag. 639. init. ſcripſeram, confer, quae *Blankenburg* in ſuppl. ad *Sulzeri Theorie etc* I. p. 550 col. b. Lipſ. 1796. mai. 8. pro Leſſingio diſputauit. — Rara eſt edit. *Aeſopi fabulae* latino carmine, per Dominicum de Niualdis una cum filiis. Monteregali (Mondiui.) 1481: fol. vide *Panzeri* A. T. II. pag. 146. et ad Fabr. I. p. 642. not. ſub. fin.

Ad pag. 214. *med.*

Büchlini edit. iterum auctior et emendat. Halis Sax. 1799. 8. prodiit. — Αἰσώπου βίος καὶ μῦθοι, ἐλληνιστὶ μετὰ προθήκης τῆς Χρηστοηθείας Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου. Venet. ex typogr. Nic. Glykys. Ex catalogo librorum illius typographi. 1798. u. Lipſ. *allg. litter. Anzeiger.* 1799. nr. 67. — *Aeſopi* fabb. (ed. *Appelberg.*) Lund. 1787. 8. *Aeſops Fabeln, aus dem Griechiſch. überſetzt, und mit erklärenden Anmerkungen begleitet. Nebſt deſſen Leben nach d. Meziriac.* (auctore *J. F. W. Motz.*) Lipſiae. 1794. 8. — Nouveau choix de Fables d'*Eſope*, diviſé en trois Parties, dont les deux premières ſont traduites interlinéairement en latin et en françois, avec notes grammaticales. A l'uſage des Ecoles centrales. Par *J. P. Gail*, Prof. de littérature grecque au collège de France. 9e volume de la collection in 8°. Servant d'Introduction au Cours Grec. à Paris, chez l'Auteur. l'an 7. in 8. — Antea autem editi fuerunt: Les trois Fa-

Fabulistes, *Esope*, *Phèdre* et *la Fontaine*, par *Chamfort* et *Gail*. Paris. l'an. V. s. 1797. 8. tom. III. Singuli tamen separatim quoque vendi solent. Tom. igitur I. continet *Esope*, grec et latin, traduit en Français par *J. B. Gail*. Graecus textus est repetitus ex edit. Basil. 1550. Acc. XXVIII. fabulae, quas *Rochefort* ex cod. bibl. regiae primus euulgauit in Notices des Msts. tom. II. p. 687. sqq. notisque illustrauit. Gallica versio fabularum, recens inuentarum, proficiscitur a *Rochefort*, veterum vero a *Gailio*, cuius versio est vt plurimum fida. — Les Fables d'*Esope* trad. du Grec. Nouv. Ed. augm. de la Trad. des fables de *Lockmann*, par *Cholet* et *Mulot*, (addito Auberti serm. de ratione legendarum fabularum.) Paris. 1791. 8. — Les Fables d'*Esope* mises en français avec le sens moral en quatre vers et des figg. à chaque fable. Ed. revue, corr. et augm. de la vie d'*Esope* et les Quatrains de Benserade. Paris. 1798. 12. — *Funfzig aesopische Fabeln, in Versen und Prosa von K. Lang.* Erlangae. 1786. 8. — *Erlesene aesopische Fabeln, mit Anwendungen, Lehren u. eingedruckten Kupfern, insbesondere zum Gebrauch für die Jugend; auch Aesops Leben und Schicksale mit Anmerk. von J. H. M. Ernesti.* Nurnberg. 1790. 8. — Germanice quoque verterunt fabb. Aesop. anonymus, Hauniae et Lips. 1763. rec. 1782. 8. — alius Lips. 794. 8. (quae versio culpatur in noua bibl. vniu. germ. Kilon. vol. XVII. part. II. fasc. 7. p. 442. sqq. a. 1795.) — et

et *Bremer*, Quedlinburg. 1781. 8. — De verſione fabb. *Aeſop. Bohemica*. Pragae. circ. a. 1487. 4. v. cl. Panzer. A. T. IV. p. 34., ex *Car. Vngari neuen Beyträgen zur alten Geſch. der Buchdruckerkunſt in Böhmen* et V. D. in Lipſ. *Allgem. litt. Anzeig.* a. 1800. nr. 119. p. 1168. — De aliis recent. verſionibus, imitationibus aliisque ſcriptis ad Aes. fabb. pertinentibus v. quoque *Brehm bibliograph. Handbuch*, tom. II. pag. 35. ſqq.

Ad pag. 215. lin. 10.

Add. *Brüggemann* View etc. pag. 48. ſqq. ac Supplem. p. 15. ſqq. *Frid. Jacobs* de Aeſopo eiusque fabb. *in Nachträgen zu Sulzers Theorie etc.* tom. II. part. 2. et addenda ad introd. II. 2. p. 327.

Ad §. 13. *PHALARIS.*

Ad pag. 216. ſect. 3. fin.

J. C. Wolf. in praef. ad Libanii epp. ed. mai. ſub finem ſuſpicatur, *Libanium* videri epiſtolarum Pſeudo-Phalarid. architectum.

Ibid. ſect. 4.

Epiſt. — a *Franc. Aretino* in latin. tranſlatae. Paris. 4. ſ. a. *v. Panzer* A. T. II. pag. 271. nr. 5. et p. 11. nr. 8. de edit. Meſſanae, 4. ſ. a. — tum tom. I p. 337. nr. 448. de ed. Colon. ſ. a. typis Jo. Koelhof de Lubeck. fol. —

H ibid.

— ibid. pag. 413. nr. 83. de ed. Florent. per Anton. Francifci, Venetum. 1487. 4. etc.

Ad pag. 217. fect. 4. fin.

Lettres de *Phalaris*, Tyran d'Agrigente, trad. du Latin de *Fr. Accolti*, dit *l'A etin*, et publiées par *Th. Beauvais* P. Defenne. Paris. 1797. 8. — XI. epp. germanice vertit *Stockhaufen* in collectione variar. epiftolar. Helmftadt. 1768. 8.

Ad pag. 219. fect. 7. fin.

De *Ariphrone*, vetufto quidem, fed incertae aetatis poeta, eiusque fcolio, quod etiam recepi in Anthol. gr. poet. ed. rec. pag. 89. *v. Fabr.* l. c. pag. 111. in primis *Ilgen*, in carminib. conuiual. Graecorum, p. 120. fq.

Ad pag. 224. lin. 2.

F. G. Fifcher edidit Theogn. gr. et germanice vertit. Altenburg. 1739. 8. etc. — Specimen verfionis germanicae metricae (verff. 184.) dedit, additis obferuatt. criticis atque exegeticis, *Gotth. Sam. Falbe*, Prof. et Rector collegii Gröning. Stargard. in Pomeran. 1799. in prolufione quadam fcholaftica. — *Vlric. Andr. Rohde* de vett. poetarum fapientia gnomica fupra laudata, pag. 277. fqq. et p. 281. fqq. de *Theognide*, *Phocylide*, *Simonide* aliisque gnomicis poetis.

Ad

Ad pag. 224. §. 18. *de PHOCYLIDE, sect.* 2.

Rhode libr. mem. pag. 281. not. ſuſpicatur, Phocylid. fuiſſe *Chium*, ex quinti fragmenti parodia quam cecinit *Demodocus Lerius*, (v. Brunckii Analecta II. 56.) cui ſane, ait, multum ex acumine peribit, niſi in Phocylidem retorta fuit.

Ad pag. 224. *sect.* 3. *lin* 12.

Georg. Calixtus de immortalitate animae, cap. IV. §. 6. et 7 Phocylidem, opinatur, fuiſſe hominem chriſtianum, qui vt deorum cultoribus ſententias ſuas faceret acceptiores, Phocylidae eas ſuppoſuiſſet.

Ad pag. 225. *lin. vlt.*

Phocylidis carmina e S. S. illuſtrata, edidit *Henr. Bonick.* Lipſ. 1710. 8. — *Abriſs einer Religionslehre des Plato, Denkſprüche des Phocylides, der Pythagoreer und Kleanths Geſang auf Gott. Aus dem Griechiſchen für Freunde der Religion überſetzt von Ludwig Hörſtel, Doctor der Philoſophie und Philologie am Katharin. zu Braunſchw. Hannover.* 1798. 8. conf. ephem. Gotting. litter. a. 1798. nr. 30. — Reflexions ſur ce qu'a pu être le *Phocylide*, dont nous avons les ſentences, d'après un Mst. de l'abbaye de St. Remy de Rheims; par Mr. *Vincent*, in Journ. des Savans, ed. Haagae Com. 1788. X. p. 1965. ſqq.

Ad §. 19. ANACREON.

Ad pag. 229. sect. 4. lin. 14.

Sylloge carm. poet. gr. lyricor. ab *H. Stephano* curata, prodiit edit. II. in cuius tomo II. exhibentur carmina Anacreontica. 1560. 18. cum epistola nuncupatoria ad Phil. Melanchthonem scripta.) — tum 1566. (in qua ed. p. 430. sqq. leguntur quaedam H. Stephani castigatt. in Anacreontem.) et saepius. — Editio VI. Ebroduni. 1624. 12. (de Stephan. editt. vid. ad Fabric. B. Gr. II. p. 70.)

Ad pag. 229. lin. penult.

Edit. Dacieriae, Fabri fil. prelo exiisse Paris. 1681. 12. narrat cel. *Chardon-la Rochette* in Notitia paullo post laudanda p. 37. Anno tamen 1682. lucem adspexerunt Anacr. poemata; *Les Poesies d'Anacreon* et de *Sappho* trad. de Grec en François, avec des Remarques. Par Mademoiselle *le Fevre.* Paris. 1682. 12. teste censore, qui versionem non minus quam notas Dacier. valde laudat, in Actis erudit. a. 1683. m. Sept. p. 402. sq.

Ad pag. 230. lin. 7.

De rara *Rancei* edit. vide doctam diss. s. Notice de l' Edition grecque d' Anacreon, donnée par l'Abbé *de Rancé* en 1639. par *Chardon-la Rochette*, in Magasin encyclop. V^e^ année, tom. 6. Primum caussam extremae raritatis huius edit. enarrat vir doct. quod n. Ranceus, postquam nomen professus est et seue-

feueriorem vitam degere coepit inter monachos ord. de la Trappe, omnia combussit exemplaria. Tum inscriptionem edit. Ἀνακρεόντος Τηίου τὰ μέλη, μετὰ σχολίων Ἀρμάνδου Ἰωάννου Βουθιλλιηρίου ἀρχιμανδρίτου. Paris. ex typogr. Jac. Dugast - ad olinam R. Stephani. 1639. 8. atque epistolam nuncupatoriam ad Richelieu, patrem purpuratum, et alia praemissa recudi fecit. Dein operam Rancei eiusque laudat scholia, quae noua luce, textu e cod. Palat. emendato nouisque notarum accessionibus adiectis, digna censet, atque exempla quaedam cum versione francogallica reddit, idemque, quomodo noua editio curari possit, doctum dat specimen. Quae noua dicitur edit. a. 1647. ea tantummodo nonam accepisse mutato primo folio illi videtur inscriptionem. Insuper plura alia, quae historiam et illius editionis et ipsius Rancei illustrant, scite docteque adnotat. — Edit. *Corn. de Paw.* sunt exemplaria, quae in titulo prae se ferant a. 1753., sed est editio a. 1732. fronte tantum libri mutata.

Ad pag. 230. lin. 28.

Scr. 1695.

Ad pag. 231. lin. 10.

Barnes. edit. tertia, Londini. 1734. 8. rec. ibid. 1742. 12. — et *Lami* ed. sine accentibus cum latina eodem versuum genere interpretatione prodiit Florent. 1742. in 12.

Ibid.

Ibid. lin. 26.

De tertia eaque locupletiore *Fiſcheri* ed. et aliis rebus v. Add. ad Introd. II. 2. p. 328.

Ad pag. 233. *lin.* 2.

A Spaletto cod. illum, quondam Vatican. nunc Pariſienſem minus diligenter collatum eſſe, docuit, et curatiorem dedit collationem *Leuesque* in Notices et Extraits de Mssts. de la Biblioth. nationale etc. tom. V. Paris. an. VII. mai. 4.

Ad pag. 233. *lin.* 25.

In ſingulari folio legitur: „opus abſolutum eſt in regio Parmenſi typographeio. 1785. Cal April." — Exemplaria edit. Bodon. ibid. formam habent 8. et 16. — Confer *Jo. Christoph. Amadutii* epiſt. ad *Joh. B. Bodon.* qua emendatur et ſuppletur comment. de Anacreontis genere eiusque bibliotheca. ibid. min. 8.

Ad pag. 234. *lin.* 11.

Briegeri ed. excuſa eſt 1787. Add. *Odi di Anacreonte e di Saffo*, recate in verſi italiani da *Franc. Saverino de Royati.* Collae (oppido in Toſcania.) 1783. II. tomi. 8. cum textu graeco et multis obſeruatt. ac nonnullis editoris poematibus.

Odes d' Anacréon traduites en François avec le text grec, la verſion latine, des notes critiques et un diſcours ſur la Muſique grecque; par *J. B. Gail.* Avec eſtampes et odes

odes mises en musique etc. Paris. a. VII. (1799.) 4. — Iterum in forma minore ac parabiliore. Paris. 1801. IV. voll. in 18. Versio gallica antea iam facta et edita fuit in *Gail* Collection des Auteurs grecs classiques in vol. I. Paris. 1788. 12. et separatim cum notis criticis etc. Paris. 1794. 8. — *Anacr.* gr. cum versione metrica notisque in lingua Russica scriptis. Petroburgi. 1794. 4. ed. nitida. — *Anacr.* carm. ex duobus codd. Palermi seruatis emendata cum vers. italica. Inscriptio libri haec est: *Le Canzioni di Anacreonte* tradotte dal Greco in verso sciolto da *Mariano Vulguanera*, (Panormitano, qui saec. XVI. vixit, v. Mongitor. bibl. siculam, II. pag. 44. sq. vbi eius versio Msta iam citatur, sed in hac ed. primum e Mst. euulgata est,) Palermo della R. Stamperia. 1795. 12. — *Anacr.* carmina et fragmenta, gr. cum notis edidit *Ludou. Henr. Teucherus*. Lips. 1799. 8. Basis est ed. H. Stephani; sed saepe rescriptae sunt aliorum interpretum et propriae emendatt. Ordo odarum est mutatus: hinc primum positae sunt odae, quae genuinae Anacreontis habentur; tum sequuntur eae, quae ab aliis interpretibus aliis tribui solent poetis. conf. Jen. A. L. Z. a. 1799. m. Dec. nr. 406. col. 751.

Ad pag. 235. lin. 3.

Anacreonti quae tribuuntur carminum paraphrasis, (libera, sed elegans,) elegiaca, auctore *J. H. Hoeuft*. Dordraci. 1795. 8. (conf. ephem. Lips. a. 1796. 8. plag. 38.) —

Eius

Eius *Hoeuft* tentamen Anacreonteum alterum, f. Anacreontis, quae dicuntur, odaria totidem verfibus et eodem metro latine reddita. ib. 1797. m. 8. — *Anacr.* odaria, latine conuerfa et illuftrata, auctore *Beni. Frid. Schmieder.* Pr. I—IV. Halis Sax. 1782. — 1784. 4. — Odes d' *Anacr.* trad. nouvelle en vers, (par *Anfon.*) Paris. 1795. 8. — 1801. 12. De aliis tum omnium tum quarumdam odarum verfionibus a Germanis, Italis aliisque factis v. praeter *Fabr* B. Gr. II. p. 101. fqq. *Brehm bibliogr. Handbuch.* II. p. 65. fqq. Hic addere iuuat: *Anacreon u. Sappho von C. A. Overbeck.* Lubec. et Lipf. 1800. 8. Perturbata contortaque verborum ftructura, ab ingenio linguae germ. aliena, in aliquot diariis litter. culpatur. — *Anakreons auserlefene* (53) *Oden, und die zwey noch übrigen der Sappho. Mit Anmerkungen v. Carl Wilh. Ramler,* (curante *G. L. Spalding.*) Berol. 1801. min. 8. Conf. ephem. Gothan. litter. a. 1801. nr. 72. p. 590. fqq. — Odes of *Anacreon*, in to englifh Verfe, with Notes by *Th. Moore.* Lond. ap. Stockdale. 1800. 4. cum imitationibus Anacr. in diuerfis linguis. — *Ilgen* in Scoliis - Graec. dedit nr, 34. p. 185. fq. et explicuit fcolion Pfeudanacreont. quod inter Anacreontica edita exftat nr. XV. quinque verficulis auctum.

Ad pag. 235. *fect.* 6.

M. *Matth. Norberg*, LL. OO. et gr. Prof. refp. *Teynér* difp. vita Anacr. Lund. 1801.

Ad

Ad §. 20. SIMONIDES.

Ad pag. 237. *fin.*

Quatuor Simonidis ſcolia edidit, emendauit, explicuitque cl. *Ilgen* inter Scolia Graecorum pag. 213. ſqq. Sed Scolion XLI. adulterinum eſſe docet p. 221. ſqq. — De Simonide erudite agitur, et plura illius poemata germanice vertuntur, atque illuſtrantur *in Wieland. attiſch. Muſeo*, tom. IV, faſc. 22. pag. 56—98. Lipſ. 1802. — Simonidis dictum, ὅτι ἄνδρα ἀγαθὸν μὲν ἀληθέως (ſupple δεῖ) γενέσθαι χαλεπὸν, χέρσι γὰρ καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον ἄνευ ψόγου τετυγμένος, Protagoras apud *Platonem* in dial. *Protagoras* p. 348. ed. Muelleri memorat. Cur vero τετράγωνος, (v. etiam *Julian.* in Caeſar. p. 383. ed. Spanhem. et Suid. voc. τετράγωνος,) dictus ſit, *Herm. Hugo* de prima ſcribendi origine cap. 29. p. 573. ed. J. Trozii, ex eo ſuſtinuit explicare, quod Hermeae ſ. Mercuriales ſtatuae quatuor angulis ſ. quadratae fuerint formatae et Hermes deus ſiue inuentor quatuor artium, litterarum, Muſicae, artium palaeſtrarum et Geometriae haberetur. Contra *Frid. Joſ. Grulich* in comment. Ἀνὴρ τετράγωνος qualis fuerit apud Graecos. Neoſtad. ad Orlam 1792. 4. intelligit virum conſtanti animo praeditum, qui, nulla conditionis ratione habita, quantum fert natura humana, nec a virtutis tramite deflectit, nec vllo vitae caſu ſe ita moueri patitur, vt beatam animi aequalitatem abiiciat.

ciat. conf. **Pauli** *Bibl. v. Anzeigen kl. Schriften.* tom. III. part. 3. Jenae. 1792. p. 34. ſqq.

Ad §. 21. *PYTHAGORAS.*

Ad pag. 238. *ſect.* 1.

De aetate *Pythagorae*, num tempore Numae vixerit, et de alio Pythagora Lacedaemonio vide etiam Stauer. ad Corn. Nepot. XV. 2, 2. not 3. edit. min.

Ad pag. 240. *not. lin.* 6.

Leg. cap. 24. pag. 661. ſqq. et add. *Heinii* diſſ. gallice ſcriptam, *v.* ***Windheim*** *in Göttingiſche philoſoph. Biblioth.* vol. III. part. 5. pag 385. ſqq. et part. 6. p. 481. ſqq. eſſe germanice verſam. In fine adde, *Sturzii* libell. iterum prodiiſſe Gerae. 1798. 8.

Ad pag. 242. *fin.*

Contenta: De litteris graecis ac diphtongis, et quemadmodum ad nos veniant: Abbreuiationes, quibus frequentiſſime Graeci vtuntur: Symbolum Apoſtolorum: Oratio dominica et duplex ſalutatio ad beat. Virginem: Euangelium D. Joannis euangeliſtae: *Carmina aurea Pythagorae*: *Phocylidis* poema ad bene beateque viuendum. Omnia haec cum translatione latina. Introductio perbreuis ad hebraicam linguam. Hagenau. ex academia Thom. Anſelmi. ſ. a. 4. v. cenſor. in Salisburg. ephem. litter. a. 1799. nr. 90.

m.

m. Jul. pag. 213. — *Pythagoricarum* sententiarum libellus. Collectore C. R. (h. e. Cunrado Rittershusio.) Altorf. 1610. 8. Collectae sunt sententiae ex Jamblicho, Stobaeo, Porphyrio, Plutarcho, Photio et Diogene, adspersis interdum lectt. varr. et coniecturis aut explicationibus. Sequitur epistola *Pythagorae ad Hieronem*; denique *aurea carmina Pythag.* gr. subiecta D. Henr. Smetii latina versione. Is vero libellus est pars altera ed. Ritterhus. libri inscripti: *Malchus* de vita Pythagorae, nunc primum ex Mss. in lucem editus a *Cunr. Rittershusio*, IC. et Prof. Norico, cum eiusd. notis. Altorf. 1610. 8.

Ad pag. 245. sub. fin.

Pythag. A. C. germanice versa a *Linkio*, Altorf. 1780. 4. — ab *Hoerstelio*; v. supra ad p. 225. de Phocylide. — gallice, a *Prilly*, Par. 1798. 8. — *Hierocles*, german. versus a *Jo. Ge. Schultess*. Tiguri. 1778. 8. — The Commentary of *Hierocles* upon the golden Verses of the Pythagoreans, now first translated from D. *Warrens* edition; (Lond. 1742. 8.) by *William Rayner*, A. B. Printedat Norwich, sold by Longmann in London. 1797. 8. *v. Brüggemann* Supplement etc. p. 79. et Monthly Magazine a. 1798. m. Mart. nr. 29. pag. 220.

Ad pag. 246. sect. 6.

Del Vitto Pitagorico etc. i. e. de vita Pythagorica, quae medicinae loco est, Sermo

An-

Antonii Coechii. Venet. 1744. mai 12. v. noua acta erudit. m. Mart. 1748. pag. 132. ſqq. — *Bened. Mozzo* de vetuſtiſſimis philoſophis (Thalete et Pythagora) ab atheiſmi crimine vindicandis commentar. etc. Matr. 1800. 4. — Voyage de Pythagore en Egypte, dans la Chaldée, dans l'Inde, en Creta, à Carthage, à Marſeille et dans les Gaules; ſuiuis de ſes Loix politiques et morales. Paris. vol. I — VI. an. VII. (1799.) m. 8. cum tabb. geogr. Eſt imitatio itinerar. Anachars. a Barthelemy ſcripti, eiusque architectus nominatur *Maréchal;* ſed impari facta ſucceſſu. Omnia igitur, quae antiquioribus, inprimis Pythagorae temporibus varia ratione viderentur memorabilia, ſunt enarrata a Pythagora, qui interdum philoſophatur more noſtrorum philoſophorum. Ingenioſe quidem eruditeque multa dicuntur; at haud pauca, quae falſa ſunt aut incerta, ficta dubiaque immiſcentur. v. ephem. litter. Gotting. 1799. pag. 159. — Id opus coeptum eſt edi in linguam germ. conuerſum, additis quibusdam correctionibus, (neque tamen omnes errores ſemper correcti ſunt ab interprete,) Chemnit. part. I. 1800. 8. v. ephem. litter. Gothan. 1801. nr. 46. p. 369. ſqq. — Id opus eſt retractatum atque in compendium redactum, nonnullaque rectius veriusque narrata, multa tamen vel vtilitatis vel oblectationis cauſſa potius, quam vt adcommodata eſſent ingenio antiquitatis, immixta ſunt in nouo libro: *Pythagoras und ſeine Zeitgenoſſen. Ein*

Ein dramatiſches Gemälde der grauen Vorwelt. Chemnit. partt. I. et II. 1801. min. 8. Nondum abſoluta eſt hiſtoria Pythagorae. *V. Beck.* comment. ſoc. philol. Lipſ. III. 1. pag. 181. et 186.

Ad §. 23. *de* XENOPHANE.

Ad pag. 252. *ſect.* 1. *lin.* 1. *leg. Quando.*

Ad. pag. 253. *lin.* 9.

Idem *Fülleborn in Beyträgen zur Geſchichte der Philoſophie, Züllichau. und Freiſtadt.* 1791. 8. part. I. nr. 3. agit de Xenophanis ſyſtemate, et Ariſtotelis librum, *Xenophanis etc. decreta*, pertinere cenſet ad Xenophanem. — *G. L. Spalding* commentar. in primam partem libelli de Xenophane, Zenone et Gorgia. Berolin. 1793. 8.

Ad §. 24. PARMENIDES.

Ad pag. 253. *ſect.* 1. *lin.* 4.

Olymp. LXXIX. (79.) tamquam verior lectio in Diogene Laertio vindicatur a *Fülleborn*, in prolegg. ad collectionem fragmentorum: Παρμενίδου λείψανα. *Fragmente des Parmenides, geſammelt und erläutert v. Ge. Guſt. Fülleborn in Beyträgen etc.* paullo ante laudatis, part. VI. conf. ephem. litter. Gotting. 1796. plag. 2. pag. 21. ſqq. et Jen. A. L. Z. 1796. m. Mart. nr. 28. p. 652. ſq. —

Idem

Idem Fuellebornii ſententiam, poema Parmenidi tributum, et a Sexto Empir. περὶ φύσεως a Simplicio autem περὶ τοῦ νοητοῦ citatum, vnum eſſe idemque; praeterea quaedam ſupplet aut corrigit.

Ad pag. 254. ſect. 2. fin.

Diſcipulos habuit *eſotericos* atque *exotericos*. v. *Buhle* diſp. de libris Ariſtotel. exotericis et acroamaticis, pag. 109. ſq. tom I. Opp. Ariſtotel.

Ad pag. 254. ſect. 5. lin. 8.

Contra Tiedemann. quaedam monet, idemque nonnulla Parmenidis, Heracliti, Leucippi, Empedoclis aliorumque philoſophorum placita acute explicat cenſor in Jen. A. L. Z. a. 1794. m. Sept. nr. 300. pag. 684. ſqq. — *Ant. Contii* Illuſtrazione del Parmenide di Platone, con una diſſertazione preliminare, (in qua etiam diſſerit de ipſo Parmenide philoſopho etc.) Venet. 1743. 4. conf. *Windheim* philoſoph. Biblioth. vol. III. pag. 523. ſqq.

Ad §. 26. OCELLVS LVCANVS.

Ad. pag. 256. lin. 4.

Dargenſii edit. iterum prodiit. Paris. 1795. 8. cum *Timaeo*. II. voll. ap. Deteruille.

Ad

Ad pag. 258. sect. 4. fin.

Ocellus von Lukanien Betrachtungen über die Welt. Nebst einer Erklärung der schwersten Wörter und einem griechisch-deutschen Wortregister von H. W. Rotermund, Pastor zu Horneburg. Lipsiae. 1794. 8. Edit. haec haud laudatur a criticis. — Maiorem laudem consequutus est *M. Aug. Frid. Guil. Rudolphi*, qui primum disputationem, praeside Matthaei, P. P. O. ventilauit: Adornandae editionis *Ocelli Lucani* ratio et obseruationum maxime criticarum ad eum specimen. Witteberg. 1794. 4. — dein ipse curauit nouam edit. inscriptam: *Ocellus Lucanus* de rerum natura, graece et ad fidem librorum mstorum et editionum recensuit, commentario perpetuo auxit et vindicare studuit *A. F. Guil. Rudolphi*, LL. AA. M. et Gymn. Zittau. Director. Lipsiae. 1801. 8. In praef. editor critice recensuit editt. Vsus autem est variis lectt. a Siebenkeesio ex cod. Vatic. collectis. Praeterea adiecit disquisitionem de antiquitate libelli, quem, contendit, scriptum esse ante Platonem, esse genuinum, nec Ocellum fuisse purum et germanum Pythagoricum. Num tamen adeo antiquus sit liber, dubitat, adlatis rationibus, censor in eph. litter. Gotting. a. 1801. nr. 158. Add. *neue deutsche Biblioth.* vol. 71. part. 2. fasc. 8. a. 1802. pag. 494. sqq. vbi censor multa corrigit, Ocelli loca explicat, aliaque animaduertit. — In *Füllebornii Beyträgen zur Gesch. der Philosophie*, part. X. Jenae. 1799. 8. ex-

exſtat 1) *Ocellus — über den Urſprung der Welt, überſetzt und erläutert von Bardili.* 2) *Ocell — über die Geſetze, ein Fragm. aus dem Stobaeus.* 3) *Geiſt des Ocellus.* conf. diſſentientes interdum cenſores in Jen. A. L. Z. a. 1799. nr. 7. et in Erlang. L. Z. 1800. nr. 55. vbi plura Ocelli loca emendantur aut illuſtrantur. Quaedam etiam loca aliter explicantur, et, libell. Ocelli fuiſſe genuinum, nondum omnino certum eſſe atque exploratum, declaratur in Kilon. noua bibl. germ. vniuerſ. vol. 50. part. 2. faſc. 5. pag. 310. — Ricerche ſulla Patria di Ocello Lucano dell' *Vt. Giliberti*, Neapoli, 1790. 8.

Ad §. 28. *AESCHYLVS.*

Ad pag. 262. ſect. 3. lin. 6.

Noua edit. melior prodiit: Theatre des Grecs par *Brumoy*, Nouv. ed. enrichie de très belles gravures et augmentée de la traduction entière des pièces grecques, dont il n'exiſte que des Extraits dans toutes les editions prècedentes et des comparaiſons, d'obſervations et de remarques nouvelles par MM. *de Rochefort* et *du Theil*, et par M***, Paris. XIII. voll. a. 1785—1789. 8. — *Levesque* de tribus poetis Graecorum tragicis et de cyclo epico, ex quo tragici hauſerunt fabularum ideas, in Mem. de l'Inſtitut National des ſc. et des Arts. tom. I. Paris. a. VI.

Ad

Ad pag. 262. fect. 4. init.

Notitiam cod. 2785. faec. XV. qui continet Prometheum, VII. ad Thebas et Perfas, dedit et varr. lectt., quarum vero paucae funt admodum memorabiles, pauciores vero codici propriae, *De Vauvillers* in Notic. et Extraits des Mssts de la Bibl. nationale, Tom. IV. an. VII. (1798.) mai. 4. nr. IX. X. XI. p. 89. fqq.

Ad pag. 263. lin. penult.

Scr. a. 1745.

Ad pag. 264. lin. 11.

Vol. III. Choëphorae, Eumenides et Supplices Halis Sax 1794. commentar. 1797. — Noua, nec tamen aucta edit. ib. III. tom. 1799. fqq. — Idem cel. *Schütz* Aefchyli tragoed. VII. denuo recenfere coepit, vfus editt. Porfoni ac Wakefieldii, variis cod Gudiani lectt a Kulenkampio ed. Paw. adfcriptis, et obferuatt. Spanhemii ad oram ed. Stanlei. notatis, multis autem locis recepit, in choris potiffimum, Hermanni emendationes; textui fubiecit verfionem latinam. vol. I. II. Halis 1800. mai 8. *C. Fr. Beckii* comment. foc. philol. Lipf vol. II. part I. pag. 166. fq. et *Erlang. litterat. Zeit.* a. 1801. nr. 108. — Nouam *Aefchyli* tragoed. recenfionem ex codd. Afkew inftituit et fplendidam curauit edit. *Rich. Porfon*, Prof. litt. graec. Cambridg. Glafguae in aedib. acad. 1795. fol. gr. fine praef. notisque. Multa loca, fed in

I prio-

prioribus tantum plagg. emendaſſe ſ. tentaſſe dicitur. v. ephem. litt. Gotting. a. 1797. pag. 974. ſqq. et de hac aliisque recent. editt. librisque varii generis ad emendationem aut interpretationem Aeſchyli tragg. ſpectantibus *Brehm in bibliograph. Handbuch.* II. p. 16. ſqq. — *Aeſchyli Tragoediarum reliquiae*, quas ad Londinenſis quidem editionis fidem, ſed exhibitarum in ceteris editt. nec non in quibusdam Msst. exemplaribus, lectionum varietate diligenter ponderata, recenſuit, notis illuſtrauit, ac denuo edidit *Frid. Jo. Ga. de la Porte du Theil.* Pars *prima*, ſuperſtites ſeptem tragoedias exhibens. Tom. I. et II. Paris. typis reip. anno III. (1795.) 8. — Théatre d' *Eſchile*, trad. en François avec de notes philolog. et deux Diſcours critiq. par *F. J. G. de la Porte du Theil.* Première Partie, contenant les ſept Tragédies entières. tom. I. II. ibid. 1795. 8. Textui nonnullae criticae animaduerſſ. et Scholiaſtae explicationes ſubiectae ſunt: commentarius autem philolog. et duae commentatt., in quibus etiam ordinis fabularum mutati rationem redditurus eſt, adhuc deſiderantur. Plura leges in *Becku* comment. laudatis II. 1. p. 168. ſqq. et in Jen. A. L. Z. a. 1797. m. Jul. nr. 241. — Nouam Aeſchyli edit. parat cl. *Godofr. Hermann.*, ediditque: *Aeſchyli Eumenides*, ſpecimen nouae recenſionis Tragoediarum *Aeſchyli.* Lipſ. 1799. 8. mai. Multa correxit, conf. eph. litter. Gotting. a. 1799. pag. 477. ſq.

Ad pag. 265. lin. 7.

Quatuor tragoedias, Prometh. vinctum, VII. contra Thebas, Perfas et Eumenides, in german. linguam, metrice transtulit *Frid. Leopold. Comes de Stolberg.* Hamburgi. 1802. mai. 8. cum XVI. fabb. aen. — Prometh. vinctus verfibus germ. redditus cum prooemio et adnotatt. in *Wieland* Attifch. Mufeo. tom. III. fafc. 3. pag. 339. fqq. Lucern. 1799. mai. 8. — *Aefchylos, Sieben gegen Theben v. Wilh. Süvern.* Hal. Sax. 1799. mai. 8. — *Agamemn.* germ. vertit *Halem in Deutfchen Mufeo, m. Aug.* 1785 8. et e noua recenfione in Opp. fuis dramaticis. Berol. 1794. — *Perfae*, germ. verf. cum introductione et obff. in *Wielandi.* Attifch. Mufeo, vol. IV. fafc. I. Lipf. 1802. 8. — *Potteri* verfio tragoediarum. Aefch. anglica prodiit. Norwich. 1777. 4. — ed. II. correct. cum notis. Londini, 1779. 8. II. voll. *v. Brüggemann* View etc. p. 76. fqq. de edd. atque verfionibus anglicis.

Ad pag. 265. fect. 6.

Conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 328. fqq. — Confiderations fur les trois poëtes tragiques de la Grèce par *Pierre Charl. Levesque* in Mem. de l'Inftit. nation, des fc. et Arts pour l'an IV. etc. tom. I. Paris. a. VI. mai. 4. nr. 18. — In *Car. Frid. Heinrich* epiftola difputantur nonnulla de Aefchylo poeta fcenico, obfcuro quidem, fed fatis ab Athenienfibus intellecto. Wratislau. 1800. 4. Contra

Jacobs praefat. ad Exercitatt. criticas in ſcriptor. vett. tom. I. pag. IV. qui, „quae, aiebat, de ſcena recitata, ab ipſis Athenienſibus magis interdum auribus quam mente accepta, nec minus ſcenici adparatus, quam ingenii cauſſa laudata eſſe ſuſpicor, „defendere ſtuduit Aeſchylum. Sed in Gothan. ephem. litter. 1800. nr. 62. p. 508. ſq. *Jacobs* ſententia, non ſatis intellecta, vindicatur atque explicatur: *Heinrichs* tamen epiſtola atque inueſtigatio cauſſarum, cur Aeſchylus ab Athenienſibus intellectus fuerit, eſt laudata. — *Jacobs* in Animaduerſſ. in Euripidis tragoedias paſſim ſex Aeſchyli loca emendauit — Idem de Aeſchylo iudicauit *in Nachträgen zu Sulzers allgem. Theorie der ſchön. Künſte*, tom. II. part. II. Lipſiae. 1793. 8. — *Godofried. Hermanni* obſſ. criticae, (eaeque paullo audaciores,) in quosdam locos Aeſchyli et Euripidis. Lipſiae. 1798. 8. — *Chr. Godofr. Schütz*, Pr. carmen Aeſchyli antiſtrophicum ſtropharum tranſpoſitione reſtitutum. Jenae. 1800. fol. — In *Beckii* comm. ſoc. phil. Lipſ. II. 2. pag. 279. ſqq. collectae ſunt ex variis libris Obſeruatt. criticae in Aeſchylum: — in vol. III. part. 1. exſtant *Conr. Beni. Meiſneri* obſeruatt. criticarum in Aeſchyli Prometheum vinctum, partic. prima. — et in part. II. p 331. laudantur Compoſitions from the Tragedies of Aeſchylus deſigned by *J. Flaxmann*, engrav. by Th. Piroli. 31. tabb. — in vol. 1. part. II. p. 204. ſqq. recenſetur *Chr. W. Ahlwardt*, Gymn.

Ol-

Oldenb. Prof. et Rect. Pr. *Bemerkungen über einige Stellen griechischer Dichter, vorzüglich in Rücksicht des Sylbenmaſses.* Oldenburg. 1801. 4.

Ad §. 29. *GORGIAS.*

Ad pag. 268. *nr.* 4.

Duae Gorgiae Oratt. gallice verſae ab *Athan. Auger* cum Iſocratis opp. Paris. 1781. 8. voll. III.

Ad §. 30. *EPICHARMVS.*

Ad pag. 269. *ſect.* 3.

Epicharmi Ἄμυκον citat Suidas in voc. Κυδάζεται. — De Epicharmo breuiter commentatur, eumque facit Siculum, et Doricis maioribus, qui ex Peloponneſo in Siciliam abiiſſent, ortum eſſe, vnde etiam Syracuſanus dicatur, cenſet cl. *C. Gail*, in Magas. encyclop. tom. IV. 6me an. nr. 14. p. 216. ſq.

Ad §. 31. *PINDARVS.*

Ad pag. 270. *ſect.* 2. *lin.* 13.

Attamen in Eſſays by a Society of Gentlemen ad Exeter. Exeter. et Lond. 1796. m. 8. eſt apologia Pindari, eum non mercedis cupidine ductum ceciniſſe; addita interpreta-

tatione od. XI. Pythicae et II. Iſthmicae. ſed Pyth. XI. 63. ſq. nondum eſt locus e codd. omnino correctus.

Ad. pag. 273. lin. 24.

Scr. *ope mel.* — Nouam ed. III. voll. conſtantem curauit cel. *Heyne*: *Pindari* carmina cum lectionis varietate et adnotatt. iterum curauit *Chr. Gottl. Heyne*, vol. I. Gottingae. 1798 mai. 8. — vol II. pars I. Interpretatio latina et ſcholia in Olympia; eod. a. — vol. II. pars II. ſcholia in Pythia, Nemea et Iſthmia; eod. a. — vol. III. pars I. — carminum Pindaricorum fragmenta, et *Godofr. Hermanni* comment. de metris Pindari; eod. a. — vol. III. pars. II. Indices III. confecti a *Raphaele Fiorillo*; ſubiecta *Godofr. Hermanni* epiſt. ad *C. G. Heyne*. a. 1799. — Simul edita ſunt graece *Pindari carmina*: ſcholis habendis iterum expreſſa, curante *C. G. Heyne*. Gotting. 1797. min. 8. Nouam plane recenſionem dare non conatus eſt V. C. aperte falſa tantum correxit: notas auxit, in his autem ex ſuis Additamentis conſilio apta repoſuit, potiſſimum tamen verba, et vim viamque carminum explicuit. In praefat. codd atque edd. critice enarrantur. In ſcholiis baſis eſt ed. *Beckiana*, (cuius tom. II. Pythia et Nemea complectens, prodiit Lipſiae. 1795. 8. ſine notis,) ſed lima adhibita: ordo fragmentorum eſt immutatus, addito indice ſcriptorum, in illis citatorum. *Hermanni* comm. de metris, ad artem metricam, praeci-

cipue Pindari, perquam vtilis eſt, in eaque multa Pindari loca mutantur atque emendantur. — *Pindari* carmina. Vpſal. 1796. 8. — *Pindars Sentenzen. Eine Sammlung moraliſcher Gedanken aus Pindars Sieges-Hymnen ausgehoben, mit Anmerkungen begleitet, und mit einem Wortregiſter verſehen von V. H. Lauts.* Lipſ. 1797. 8. *Pindari* carm. l. in Pſaumidem, ſ. Olympicorum quartum, cum commentarii ſpecimine edidit *J. W. Süvern*, litter. humanior. cultor. Lemgou. 1796. 8. — Fragm. quoddam ex Paeanibus reddidit ex codd. cel. *Heeren* in ed. Stobaei; part. II. tom. I. pag. 8. ſq. fragmentum VIII.

Ad pag. 276 ſub. fin.

Leg. *Vauvilliers* — add. Introd. II. 2. pag. 330. — Idem *Vauv.* de odis quibusdam Pindaricis, illarumque metris Iſthm. IV. Nem. VIII. (hac quidem metro ſuo reddita,) Nem. IV. et Olymp. VII. acute eruditeque diſſerit, easque francice vertit in Mem. de Litter. de l'Acad. Paris. des Inſcr. vol. XLIV. a. 1793. — *J. G. Gurlitt.* plures odas germanice vertit, additis notis, *in Wiel. deutſch. Merkur.* a 1785. et 1786. atque in *Wiedeburg human. Magazin.* — Nonam Pyth. odam vertit. *G. C. Tobler, in Schweiz. Muſ.* IV. part. V. — *Pindari* od. IV. explicuit et metrice vertit *v. Humboldt in Genz. neuer deutſch. Monatsſchrift.* 1795. m. Nov. p. 173. ſqq. — *Pindari* carm. in ital. verſus transtulit, (cenſoribus

bus haud plaudentibus,) *Anton Jerocades.* Neapoli. 1790. 8. (v. Jen. A. L. Z. a. 1793. nr. 28 m. Febr.) — In linguam gallicam, (en profe poetique) *P. L. C. Gin*, Paris. 1801. 8. cum notis, in quibus etiam mythologia Homerica cum Pindarica comparatur. Translation of all the Pythian, Nemean and Ifthmian Odes of *Pindar*, except the 4th and 5th Pythian Odes, and thofe odes, with have been transl. by the late *Gilb. Weft.* — by *J. Noamfter.* Lond. 1791. 8. — *Wagner*, Symbolae ad Pind Argonautica interpretanda. Luneburg. 1794. — *Steph. Artéaga* (mort Paris. d 28. Sept. 1799.) Carta a *Anton. Bonz.* fopra la filofofia di Pindaro, Virgilio, Horazio y Lucano, que firve de refpuefta á un articulo de cierto Diarifto Hollandes. Madrit. 1789. 8. — *J. Fryckftedt* diff. refp. *J. H. Olin* de digreffionibus Pindari. Vpfal. 1790. 4. — *A. Matthiae* obff. criticae in Tragicos, Homerum, Apollonium, Pindarum etc. Gotting. 1789. 8. — An hiftorical and critical Account of the moft Eminent claffic Authors in Poetry and Hiftory. — by the Rever. *Edward Manwaring.* Lond 1737. 8. p. 120. fqq. — *Frid. Aftii* Obferuationes et coniecturae in Pindari carmina; fpecimen I. in *Beckii* comm. societat. philol. vol. II. part. I. p. 1. fqq. — Specimen II. ibid. vol. III. partic. 2. pag. 193. fqq. — Ibid. vol. II. part. 2. pag. 331. fq. recenfetur germanica profaica verfio octaui carm. Ifthmici Pindari, compofita a *C. F. Heinrich*, Prof. Gymn Wratisl., quae exftat

in

in lib. menſtruo inſcripto, *Kronos, ein Archiv der Zeit*, ed. a *Fr. Rambach*. menſ. Aug. Sept. Oct. 1801. pag. 287 — 298. — Select Odes (of *Pindar* and *Horace*,) and Miſcellaneons Poems, accomp. with ſome orig. Poems, accomp. with notes crit. hiſtor. and explanatory by *W. Faſher*. Lond. edit. II. voll. III. 1790 — 1793.

Ad pag. 284. *ſect.* 6.

Anaxagoras aus Klazomene und ſein Zeit-Geiſt, eine geſchichtl. Zuſammenſetzung, in Fülleborn Beyträgen zur Geſchichte der Philoſophie. Jenae 1799. 8. part. X. nr. 8. Eruditio quidem cl. *Cari*, (qui iam 1796. ſcripſit Pr. de Anaxagorae theologiae fontibus, in 4.) laudantur; ſed ratio, quomodo Anaxagoras potiores ſuas notiones ab ingenio aeui ſui ſumſerit mutuas, et viciſſim reddiderit ad fructum vſumque ſui temporis efficaces, non omnino certa habetur, et quaedam mera probabilitate, ita fieri potuiſſe, niti videntur cenſori in Kilon. bibl. germ. vniu. vol. L. part. 2. faſc. 5. pag. 311. — Idem cl. *Carus* in Fuellebornii opere citato, part. IX. Jen. et Lipſ. 1798. pag. 58 — 141. ſcripſit criticam exercitat, *über die Sagen von Hermotimus aus Klazomene*; a quo Anaxagoras mitia quidem doctrinae ſuae de *mente*, ſupremo numine, accepiſſe videtur. v. ad Fabric. B. Gr. vol. II. pag. 646. ſq. — Ibidem memoraui *Tiedemanni* ſententiam

tiam atque expositionem; ab illo tamen in quibusdam dissentit censor in Jen. A. L. Z. a. 1794. nr. 300. m. Sept. p. 688. et in eodem diario litt. a. 1799. nr. 7. pag. 50. sqq. iudicatur de *Cari* crit. exerc. laudata. — *G. de Vries* exerc. de Homoeomeria Anaxagorea. Traiecti ad Rhen. 1692. 4. — *Anaxagoras* en Système, qui prouve l'immortalité de l'ame par la matière du chaos, qui fait le magnetisme de la terre, par *M le Baron de Ramsay*. Hagae. Comit. 1778. 8.

Ad pag. 284. *lin. vlt.*

Protagoras der Sophist, über Seyn und Nichtseyn, nach dem Theaetet des Plato, ein Beytrag zur Geschichte der Philosophie, von C. Nürnberger, Prof. der Philosoph. und Prorector am Archigymnas. zu Dortmund. Dortmund. 1798. 8. Cl. auctor acute defendit Protagoram contra Platonem, qui eum non intellexisset. In quibusdam tamen defenditur Plato a censore in Kilon vniv. german. bibl. vol. L. part 2. fasc. 5. pag. 311.

Ad § 40. *HERODOTVS.*

Ad pag. 289. *lin.* 15.

Editionem, Reizii morte interruptam, continuauit *Godofr. H. Schäfer*, vol. I. pars posterior. Lips. 1800. 8. (conf. Jen. A. L. Z. a. 1802. nr. 217. m. Aug.) — Noua recogni-

nitio textus ex recensione Wesselingii, comparata Larcheri Gallica, et Reitzii edit. IV. priorum librorum curante eod. doct. *Schaefero* facta, habet inscriptionem: *Herodoti Halicarn.* historiarum libri IX. ex optimis exemplaribus emendauit ac notas criticas adiecit *God. H. Schäfer*, tom. I. Lips. 1800. m. 8. gr. — tom. II. 1801. — tom. III. 1802. Fini adiicientur notae criticae.

Ad pag. 289. *sect.* 2. *lin.* 18.

Et 1782. 8. — *A. C. Borheck. griechische Erzählungen aus Herodot, mit Anmerkungen und einem erklärenden Wortregister.* Colon. 1803. 8. — Ab eodem cl. *Borheckio* editus est: Apparatus ad Herodotum intelligendum et interpretandum. vol. I. Chronologia et crisis Herodotea. Lemgou. 1795. 8. — vol. II. 1792. et III. Adparatus criticus ad constituendam lectionis Herodoteae. ib. 1798. Erudita censura est in noua bibl. vniuers. germ. Kilon. 1798. vol. 37. part. 2. fasc. 8. in qua praeterea loca quaedam Herodoti explicantur; praecipue locus II. 142. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, vbi quoque astronomicae interpretationes *Frereti* sur la Chronologie de Newton, Goguet, tom. III. pag. 298. le Gentil Mem. de l'Acad. etc. 1757. in primis la Lande Astronomie. tom. II. p. 236. edit. III., qui etiam probabilem loci interpretationem *Giberti* in Mem. de Trévoux, a. 1762. p. 167. memorat, laudantur: Goldhagenii autem et Larcheri versiones reiiciuntur. — Particulae non-

nonnullae reperiuntur in *Jac. Vptoni* nouo hiftoriarum fabellarumque delectu, cum lat. verf. notisque; ed nou. Eton. 1780. 8 pariter in *Dav. Wyttenbachii* vtili doctaque collectione huius fententiae: *Selecta principum hiftoricorum: Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Polybii illuftres loci, Plutarchi vitae Demofthenis et Ciceronis*, delectu, praefat. adnotatione difcipulorum inftitutioni accommodat etc. Amftel. 1794. 8.

Ad pag. 290. fect. 6. lin. 11.

The geographical Syftem of *Herodotus*, examined and explained by a comparifon with thofe of ancient authors, and with modern Geography. In the courfe of the Workfare introduced differtations on the itinerary ftude of the Greeks, the expedition of Darius Hydafpes to Scythia, the pofition and remains of antient Babylon, the alluvions of the Nile, and canals of Suez; the Oafis and temple of Jupiter Ammon, the ancient circumnavigation of Africa, and other fubjects of hiftory and geography, the whole explained by eleven maps, adapted to the different fubjects, and accompanied with a complete Index, by *James Rennel*, F. R. S. and late Major of Enginners et Suruegor general in Bengal. Lond. 1800, mai. 4. Valde laudatur opus, et multa ex eo referuntur, adfperfis tamen quibusdam animaduerfionibus, in ephem. litt. Gotting. 1800. nr. 162, et 163. add. Jen. A. L. Z. 1801. nr. 25. et 26. m. Jan. Auctor quidem, igna-

ignarus linguae graecae, vſus eſt tantum verſione anglica Beloei, et in oriente aliquamdiu vixit. Ambitus autem Europae antiquis illis temporibus multo maior habebatur, quum omnia, quae de Aſia hodierna ſeptentrionali Herodotus ſciuerat, et magna mediae Aſiae pars ad Europam referrentur. Aſia igitur apud Herodotum anguſtioribus finibus circumſcribitur. Rennel agit primum de Europa, tum de Aſia, dein de Africa et de earum terris, finibus locisque apud Herodotum obuiis. — *Schlichthorſt* ad Herodot. II. 33. et IV. 49. *in neuem Schulmagazin.* tom. I. part. 2. p. 419—422. qui κυνητες in hodierna Algarbia ponit. add. *Hermanni* Mytholog. tom. II. p. 284. et *Geſner* in adpend. ad Orpheum p. 478. — Idem *Schlichthorſt* ſcripſit *Verſuch einer neuen Beſtimmung der Kenntniſſe Herodots von der Weſtküſte Lybiens, in Magazin für öffentliche Schulen etc.* Bremae. 1791. 8. tom. II. part. 1. — Hiſtoire primitiue des Peuples de la Ruſſie; avec une expoſition complete de toutes les notions locales, naturales et traditionelles, néceſſaires à l'intelligence du IVme libre d'*Herodote*. Par le *Comte Jean Potocki*, (Pototzki). Petroburgi. 1802. 4. Sed conf. de hoc opere, (cuius tantum centum exemplaria typis ſunt expreſſa,) ephem. litt. Gotting. 1803. nr. 59.

Ad pag. 291. lin. 13.

Henr. Stephani apologia repetita eſt, huius ſententiae: Apologie pour *Herodote*, ou trai-

té de la conformité de tout ce, que les posterieures ont de curieux, et de remarques par *Mr. le Duchat*, Amstel. 1735. II. voll.

Ibid. sub. finem.

Heilmanni examen est recusum in eius Opusculis, edit. a *Danovio*, part. II. Jenae. 1778. 8. p. 1 — 86. ac *Larcheri* versio gallica iterum prodiit. Paris. IX. voll. 1803. in 4. et 8. — Nouissima Herodoti versio germanica habet auctorem *Maximilian Jacobi*. Duesseldorf. tom. I. 1799. — tom. II. 1800. 8. de qua iudicatur in Erlang. Litt. Zeit. a. 1799. nr. 183. et in nou. bibl. germ. vniuersal. vol. 57. part. 2. fasc. 7. a, 1800. p. 469. sqq. — *Anglice* versa est *Her.* historia a *Guil. Beloe*. Lond. 1791. 8. voll. IV. cum eruditis obseruatt. — et a *Jo. Lempriere*. Lond. 1792. 8. vol. I. num reliqua IV. voll. lucem viderint, nescio. — Praeter libellos in Add. ad Introd. II. 2. p. 330. memoratos, adhuc nominandi sunt: *Rhoer* Verhandelingen vitgegèven door Teylers tweede Genotschap, 7. Deel. Harlem. 1789. 4. Agitur de Herodoto, qua historico. — *John Milner* in: The History civil and ecclesiastical and Survey of the Antiquities of Winchester. 1798. voll. II. 4. praedicat Abbé *Rocher de Guerin* Hist. veritable des tems fabuleux, et Abbé *Bonnaud* Herodote Historien du peuple Hébreu sans le savoir, qui docuissent, mythologiam profanam in genere, speciatim vero antiquissimam Aegypti historiam apud Herodotum nihil aliud esse, nisi loca quae-

quaedam Genefeos, a Mofe fcriptae, alio quodammodo enarrata et propofita; oppugnationem autem Troiae et res heroum ab vtraque parte geftas, nihil aliud effe, nifi deprauatas et male intellectas narrationes de bello X. tribuum hebr. contra Beniaminitas. *v. Biefter neue Berlin. Monatsfchrift. m. Jul.* 1800. p. 34. fqq. — *Jo. Frid. Schaarfchmid*, Rect. fcholae Gubenfis, Pr. Quaeftio de loco *Herodoti* lib. I. cap. 23. et 24. Pfoerten. 1795. 8. Hiftoriam de Arione fabulam quidem effe putat; fed ideo Herodotum non effe culpandum, ingenio faeculi fui indulgentem. Arion potuit infiluiffe vel mortuae cuidam ferae marinae, vel tigno cuidam, deinde a Delphino conferuatum fe dixiffe. — *Jo. Chriftph. Gattereri* recitat. I — III. de Herodoti ac Thucydidis Thracia, in comment. fociet. doctrinar. Gotting. ad an. 1781 — 83. vol., IV. et VI. in quorum pofteriore addita eft tabula geographica Thraciae veteris. Illae commentatt. in linguam germanic. translatae funt: *Gatter. Abhandlung von Thrazien — überfetzt, und mit einer Ueberficht u. dem nöthigen Regifter begleitet v. Hermann Schlichthorft etc.* Gotting. 1800. 8. v. Jen. A. L. Z. a. 1801. m. Jul. nr. 207. p. 150. fqq. — In iisdem Comment. focietat. Gotting. vol. V. ad an. 1782 et vol. VII. ad an. 1786. funt *Gattereri* comm, I. II. de Theogonia Aegyptiorum ad Herodot. II. cap. 145. tum recitatio de metempfychofi, immortalitatis animi fymbolo aegyptiaco, ad Herod. II. cap. 122. 123. in vol. V. ad a.

1782.

1782. et vol. IX. ad a. 1787. — *Guil de Rochefort* Mem sur la Morale d' Herodot in Mem. de l'Acad. des Insc. tom. XXXIX. Par. 1778. — *Herodot und Thucydides. Versuch einer nähern Würdigung ihrer historischen Grundsätze, m. Rücksicht auf Lucians Schrift, wie man Geschichte schreiben müsse,* (tom. II. pag. 204. sq. ed. Bipont) *von Gr. Fr. Creutzer,* Lips. 1798. 8. cum nouo tituli folio. Marburg. 1803. Est quasi explicatio loci Thucyd. I. 22. fin., vbi is Herodotei operis, (nomine tamen illius omisso,) dedit notationem. Idem differit de epica operis Herodotei forma, multaque collegit ad historiam historicae artis apud Graecos conscribendam. In Luciano subscribit Wielandianae interpretationi contra Massieu et alios. — *Christ. Aug. Schwarz* de duplici plantarum genere etc. probabiliter primum in loco Herodoti l. c. 193. reperto, in: *Neue Lausitzische Monatsschrift,* Jul. 1800. pag. 26 — 47. et in compendio in *Beckii* comment. soc. philol. Lips. I. part. I. p. 16 — 18. atque in vol. III. part. 2. pag. 342. sqq. ex nouo Mercurio german. 1802. m. Dec. p. 292. sq. excerptae et latine versae leguntur *Wagneri,* Gymn. Luneburg. Direct. Obseruationes et dubitationes de duobus Herodoti locis, n. libr. I. 50. et II. 96. — *Meierotto über den Herodot und den Zweck seiner Geschichte,* (n. hominum salutem) *in Sammlung der deutsch. Abhandl. der K. Akad. d. Wissensch. zu Berlin.* ad a. 1790. et 1791. Berol. 1796. 4. nr. 7. et gal-

gallice versa exstat recitatio in Memoires etc. eiusd. societ. 1798. nr. 18. — Horum multa aliaque maioris minorisque molis scripta, quae huc pertinent, curate refert cl. *Brehm* in *bibliogr. Handbuch* II. p. 498. sqq. — Vtiliter quoque conferes recitat. cel. *Heynii* de primordiis historiae scribendae inter Graecos, cuius commentat. eruditae sagacisque summam leges in ephemer. litter. Gotting a. 1799. scid. 46. p. 449. sqq. — *G. F. Creutzer* libell. de Xenophonte historico disserit, simulque historiae scribendae rationem, quam inde ab Herodoto et Thucydide scriptores graeci secuti sunt, illustrare studet. pars I. Lips. 1799. 8. — Add. Eiusd. lib. *Die historische Kunst der Griechen in ihrer Entstehung und Fortbildung, Leipzig.* 1803. 8. et *Frid. Ferd. Drück Pr. wie die Alten die Geschichte behandelt haben. Stuttgardt.* 1786. 4.

Ad §. 41. *EMPEDOCLES.*

Ad pag. 292. *sect.* 3. *lin.* 11.

Atque cl. *Sturz* dedit ea duo praeclara specimina animaduersionum in Empedoclis carmina, in cl. *Beckii* comment. soc. philol. Lips. I. pag. 24. sqq. et pag. 264. sqq. — *Emped.* carmen, *Sphaera*, cum versione et notis Q. Septimii Florentis Christiani, inseruit *Jo. Chrstph. Heilbronner* historiae suae vniuersae matheseos p. 124—135. et p. 121. sqq. egit de Empedocle eiusque placitis mathematicis. —

J. Casp. Fr. Manso Traum des Empedocles, oder über die Erkennbarkeit der Natur, in: Erscheinungen und Träume von Mercier und einigen deutschen Gelehrten; übersetzt und herausgegeben von Ge. Schatz. Lipſ. 1791. 8. II. voll.

Ad §. 42. *SOPHOCLES.*

Ad pag. 293. *ſect.* 1.

De aetate Sophoclis, comparatis Aeſchyli atque Euripidis vitis, de eius patre, vitae conditione, Lampro etc. acute diſputat *Gotth. Ephr. Leſſing*, et hinc inde corrigit Fabricium in opp. tom. XIV. p. 277. ſqq. 284. ſqq. et 290. ſqq. ſiue in *G. E. Leſſingii* Obſeruatt. criticis in varios ſcriptores graecos atque latin. ex operibus eius collectis, (latine verſis,) atque in ordinem redactis a *Jo. Frid. Jac. Reichenbach*, Berol. 1794. min. 8. p. 6—35.

Ad pag. 299. *lin.* 1.

Habeo exemplar, inſcriptum: Σοφοκλέους τραγῳδίαι Z. *Sophoclis Tragoediae* VII. vna cum omnibus gr. ſcholiis ad calcem adnexis, (et lat. verſione.) Editio poſtrema. Cantabr. ap. Joh. Field. Proſtant Lugd. B. ap. Huckios, anno 1672. 8. Inſigne typogr. eſt aquila volans, et ſuperſcr. *Mouendo.* Scholia gr. habent peculiarem eamque duplicem inſcriptionem; alteram latinam, Σοφοκλέους — *ed. poſtrema*, (vti plane ante textum poſitum,) ſed

ſed cum alio inſigni typogr., in quo medio legitur *Alma mater Cantabrigia*: atque ſubſcr. ἐν τῇ Κανταβριγίᾳ. Ἐξετυπώθη παρ' Ιωάννου Φιέλδου ἔτει - αχξη. (1668) in altero ſeq. folio legitur: Σχόλια παλᾶια τῶν πάνυ δοκίμων, μετὰ καὶ τῶν τοῦ Τρικλινίου εἰς Σοφοκλέους ἑπτὰ τραγῳδίας. cum eodem inſigni typogr eodemque indice loci ac typographi annique. — De variis *Johnſoni* editt. v. Brüggem. View etc. pag. 99. ſqq. et Supplem. p. 26. vnde h. l. ſupplere liceat, Edit. *Th. Johnſon*, cum notis ſelectis ex codd variorum VV. DD. nuper editis, et verſione caſtigata, etiam prodiiſſe Etonae. 1772. et 1788. 8. II. voll. — Edit. Glasguenſi. a. 1745. II. tom. adſcribi formam in 12. etc.

Ad pag. 301. fin.

Sophoclis tragoediae VII. cum animaduerſſ. *Sam. Muſgrave*, M. D. Acc. praeter varr. lectt. optim. editionum Sophoclis fragmenta ex edit. Brunckiana, nec non index verborum. II. voll. Oxon. ex typogr. Clarend. 1800. 8. poſt mortem eius prelum reliquit haec edit., cuius baſis eſt edit. Johnſon. Editor anonymus addidit V. L. edd. Aldinae. Florentinar. II. Colinaei, Turnebi et Brunckii: Muſgrau. in animaduerſſ. multas adtulit coniecturas, nec tamen deſunt praeclarae obſſ. grammaticae. Scholia ſeparatim ſequentur. conf. ephem. litt. Gotting. a. 1801. pag. 2041. ſqq. et *Jen. A. L. Z. in Ergänzungs-Blätt. Jahrg.* III. nr. 69. p. 548. ſqq. — *So-*

 pho-

phocl. trag. VII. ex recenſ. Brunckii, cum Brunckianis ſelectis, paucisque ſuis notis a *L. Sahl.* Pars prior et poſterior. Hauniae. 1793. ſecundum *Baden Univerſitäts-Journal* a. 1795. et 1802. mai. 8. — *Sophoclis* Tragoed. Oedipus Tyrannus, Oedipus Coloneus, et Antigone, in *Jo. Burtoni* πενταλογία, ſiue Tragoediarum graec. delectu. Oxon. 1758. 8. et in ed. II., quam *Thom. Burgeſs* curauit. Oxon. 1779. 8. mai. 8.

Ad pag. 302. *lin.* 27.

Altera ed. *Niemeyeri* emendatior, cui indicem adiecit *J. P. Krebs*, Gymn. Weilburg. Collaborator, prodiit Halis Sax. 1797. 8. — Electra, gr. et lat. edit. *Proſpero Petronio.* Neapoli. 1737. 8., de qua edit. v. *Amadut.* ad Theophraſti charact. II. ineditos pag. 24. inprimis p. 59. — Oedipus Tyrannus, gr. edit. *Lr. Sahl.* Hauniae 1790. mai. 8. — Oedipus Coloneus ex rec. Brunckii, cum notis et indice gr. latino edidit — *Alb. Ch. Meinecke.* Duisburg. 1791. 8. — Philoctetes, ex rec. Brunckii, cum comment. perpetuo *F. H. Juſt. Köppen*, Brunſwig. 1788. 8. — Electra, gr. cum antiquis ſcholiis (excerptis,) ex rec. Brunckii. Varietate lectionis et perpetua adnotatione illuſtrauit *Ge. Ant. Chrſtph. Scheffler*, Gymn. Wolfenbuett. Conrect. Helmſtad. 1794. 8. Laudatur edit., quaedam tamen loca aliter explicantur in Jen. A. L. Z. a. 1795. nr. 129. m. Mai. p. 270. ſqq. add. ephem. litter. Gotting. a. 1795. nr. 19. pag. 183. ſq. — Tra-

Trachiniae et Philoctetes, Tragoediae Sophocleae, in Tragoediarum delectu, quem in ſcholarum vſum edidit et illuſtrauit *Gilbertus Wackefield*. A. B. Londini. 1794. II. tom. mai. 8. — conf. Jen. A. L. Z. a. 1796. m. Dec. nr. 390. p. 660. ſq., in qua cenſura quaedam acute atque ingenioſe excogitata laudantur; plura tamen notantur et culpantur. — Trachiniae, ex rec. Brunckii. Varietate lectionis et commentario adiecto (qui peculiarem habet inſcriptionem,) in vſum tironum illuſtrauit *Henr. Ludou. Jul. Billerbeck*, Gymnaſii Andreani Rector. Hildeſiae. 1801. 8. conf. Jen. A. L. Z. 1802. nr. 18. et *Beckii* comm. ſoc. philol. Lipſ. vol. II. part. I. p. 170. In iisdem comment. vol. III. part. 2. p. 374. ſq. iudicatur de noua edit. ſeu potius noua critica recenſione: *Sophoclis* Trachiniae. Emendauit, varietatem lectionis, ſcholia notasque tum aliorum cum ſuas adiecit *Carol. Gottlob. Aug. Erfurdt*, Gymnaſii Merſeburg. Collega III. Lipſ. 1802. 8. Textum, cui ſubiectae ſunt variae potiſſimum lectt. excipiunt a pag. 91. ſcholia graeca, repetita ex ed. Romana, a. 1518.*), a qua Brunckius, vnice ſe-

*) Titulus, quem Erf. in praef. p. VII. plene retulit, eſt: Commentarii in VII. tragoedias Sophoclis, quae ex aliis eius compluribus, iniuria temporum amiſſis, ſolae ſuperfuerunt: Opus exactiſſimum rariſſimumque: in Gymnaſio Mediceo recognitum repurgatumque, atque editum. In calce: ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ — ἔτει etc. 1518. —

ſequutus Triclinium, ſaepenumero receſſit. Alia quoque ſcholia addita ſunt. A pag. 188. ſequuntur adnotatt. et editoris et aliorum partim integrae, partim excerptae. — Eaedem: *Trachinierin, als Probe einer metriſchen Nachbildung der Werke des Tragikers, überſetzt von W. Süvern*, (adiectis obſeruatt. criticis atque exegeticis.) Berol. 1802. mai. 8.

Ad pag. 303. *ſub. fin.*

Philoctet. *Ein Schauſpiel mit Geſang nach dem Griechiſchen des Sophocles.* Regiomont. 1795. min. 8. auctore T. *Schmalz.* — De verſſ. anglic. aliisque ſcriptis, ad Sophoclem pertinentibus, *v. Brüggemann.* View. etc. p. 102. ſqq. et ſupplem. pag. 26. — *Hoepfneri* comm. etc. v in Add. ad Introd. II. 2. p. 331. et in *Wiedeburg* philol. paedagog. Magazin. tom. II. 2. et III. part. 1. et 2. Helmſtadt. — Idem Gloſſarum Suidae e Sophocle eiusque enarratoribus depromtarum ſpecimina tria collegit, notauit, emendauit, illuſtrauit *in neu. Magaz. für Schulen.* I. 1. pag. 250. ſqq. et II. pag. 452. ſqq. — *Jo. Jac. Steinbrychelii* epiſt. ad. Villoiſon V. C. ſuper loco difficili Sophoclis (Antig. 793.) in Muſeo Turic. cur. *Jo. Jac. Hottinger.* vol. I. tom. I. Turici. 1782. 8. p. 20 — 38. — Obſeruationum in Sophoclis Oedip. Tyrannum ſpec. auct. *A. L. Vmmio, in Schulmagaz.* II. 1. a. 1791. — In nouo Mercurio germ. Wielandii. a. 1800. part. V. pag. 38. ſqq. eſt *Huſchke* diſquiſ. *über das*

das Grabmal des Sophocles u. die Kelodonen; et p. 56. ſqq. *Böttigeri* animaduerſſ. in ſuperiorem diſquiſ. At *Huſchke* diſſentit a *Böttig. in Intellig. Blatt der Jen. A. L. Z.* a. 1800. nr. 91. add. eumdem in Anal. crit. in Anthol. gr. p. 52. et cenſorem in: *neue Biblioth. der ſchön. Wiſſenſch.* vol. 64. part. 2. pag. 198. ſqq. — *Jac. Struve* interpretationum in Sophoclem propoſitarum, partic. I. Altonae. 1795. 4. Loca quaedam trag. Oedipus explicantur, et comparantur ed. *Brunck.* ac verſio *Com. de Stolberg*, cuius verſio Sophoclis prodiit Lipſ. 1787. III. voll. mai. 8. — *A. G. Gernhard* obſeruatt. in Sophoclis Philoctet. Lipſ. 1802. 8. et in compendium redactae in *Beckii* comm. ſoc. philol. Lipſ. II. 1. p. 63 — 78. — Obſeruationes criticae in *Sophoclem*, *Euripidem*, Anthologiam gr. et Ciceronem. Adiuncta eſt e Sophoclis codice Jenenſi varietas lectionis et ſcholia maximam partem inedita, ſcripſit *Ludouic. Purgold*, Gothanus. Auctarium (de cod. Jen potiſſimum,) ſubiecit *Henr. Car. Abr. Eichſtaedt.* Jenae. et Lipſiae. 1802. 8. — *M. Chriſti. Jul. Guil. Moſche* Pr. *Ueber die Tragoedie des Sophocles, Aias.* Francof. ad M. part. I. 1799. — part. II. 1800. 4. — *Guil. Suevern* pr. de Sophoclis Aiace flagellifero. Thorun. 1800. — De Sophoclis deperditis dramatibus comicoſatyricis quaedam obſeruauit *Godofr. Hermannus* in epiſt. de dramate comicoſatyrico in *Beckii* citat. comm. Lipſ. I. 2. p. 247. ſqq. — Ibid. vol. III. part. I. p. 94. ſqq. de fragmento Cly-

Clytaemnestrae Sophoclis in duobus codd. reperio.

Ad §. 43. EVRIPIDES.

Ad pag. 305. *lin.* 20.

Add. *Lenzii* commentat. ingeniose sciteque scriptam: *Euripides kein Feind der Weiber in: Neue Bibl. der sch. Wiss. u. freyen Künste*, vol. 58. part II. p. 195. sqq. — *Ueber den Weiberhafs des Euripides in: deutsche Monatsschrift, m. Febr.* Lips. et Halberst. 1798. m. 8. Auctor, mihi incognitus, Euripidem defendit a crimine odii erga sexum sequiorem. De eodem argumento differitur in: *hinterlassenen Papieren eines philosoph. Landpredigers* — edit. ab *Heidenreich*. Lips. 1799. 8.

Ad pag. 306. *sect.* 2. *fin.*

In catalogo Tragoediar. Euripidis in marmore antiquo in *Winkelmanni* Monumenti inediti nr. 118. alia Antigone (v. Fabr. l. c. pag. 247. nr. 11.) commemoratur: ibid. nr. 168. ἔπειος, trag. nunc deperdita.

Ad pag. 308. *sect.* 4. *lin.* 18.

Nouam eamque minorem edit. curare coepit cel. *Beck*, v. Addenda ad Introd. II. 2. p. 331. de illa aliisque rebus, ad Euripidem pertinentibus. — *Eur. Trag.* quatuor, Hecuba, Hippolytas, Phoenissae, et Bacchae, ex optimis exemplaribus, (praecipue III. codd. Paris.)

ris.) emendatae, gr. cum notis edidit *Rich. Phil. Frid. Brunck.* Argentorati. 1780. 4. et 8. — *Richard Porſon*, graecae linguae metrique ſcientiſſimus, interdum tamen acerbior ſuperiorum editorum et criticorum reprehenſor, nonnullas ſeparatim edidit Euripidis tragoedias. *Euripidis Hecuba* ad fidem Msst. emendata et breuibus notis, emendationum potiſſimum rationes reddentibus, inſtructa: in vſum ſtudioſae iuuentutis. Londin. 1797. mai. 8. Baſis eſt lectio Aldina; ſubiectae ſunt lectiones Msst. aut emendationes editorum aut coniecturae criticorum. In orthographia ſequitur Porſon antiquiores codd. et alia adfert, de quibus v. ephem. litt. Gotting. a. 1798. plag. 199. pag. 1978. ſqq., et critic. Rev. a. 1800. Nou. pag. 243. ſqq. ex quo diario menſtruo critici Angli iudicium atque animaduerſiones excerptae latineque verſae repetuntur in *Beck.* comment. citat. I. part. 1. p. 175. ſqq. — Porſon. autem nactus eſt ſubtilem acremque aduerſarium, qui pari audacia plura notauit, et ipſe adtulit ſcitu dignas eruditasque animaduerſiones: *In Euripidis Hecubam* Londini nuper publicatam diatribe extemporalis. Compoſuit *Gilb. Wakefield*. ib. 1797. 8. v. eph. litt. Gotting. l. c. Sed ad illam tragoediam et Porſonii animaduerſiones conſcripſit notas *Godofr. Hermann.* in ſua *Hecubae* editione. Lipſ. ap. Feind. 1800. m. 8., de qua v. eph. litter. Gotting. a. 1800. plag. 143. p. 1430. ſqq. et a. 1799. p. 2034. ſq. de ſequenti Porſoni edit. Εὐριπίδου Ὀρέστης.

Eu-

Euripides Orestes, ad fidem Mss. emendata et breuibus notis, emendationum potissimum rationes reddentibus, instructa. Lond. ap. Wilkin, 1798. min. 8. — Tum ab eodem Porsono editae sunt *Euripidis Phoenissae* ad fidem Msstor. emendatae etc. (vti in superioribus editt.) Londini. 1799. 8. — Pari modo edidit *Medeam*. Namque Porsoni editiones singularum fabb. *Euripidis* iunctim repetitae sunt Lipsiae: *Euripidis Tragoediae.* Ad fidem msstor. emendatae et breuibus notis emendationum potissimum rationes reddentibus instructae. Edidit *Ricard Porson* A. M. graec. litter. ap. Cantabrig. Professor. Editio altera, correctior, indicibus locupletissimis aucta. tom. I. *Hecuba*, *Orestes*, *Phoenissae*, *Medea*. Lips. 1802. mai. 8. conf. *Beckii* comm. soc. philol. III. 2. pag. 373. — Nuper etiam Porsonus nouam eamque auctiorem *Hecubae* editionem emisit, in qua suam crisin aduersus Hermannum exime defendit. Hercules furens, Alcestis, Jon, tragoediae Euripideae sunt in *Gilberti Wakefield* Tragoediarum delectu, Lond. 1794. II. voll. mai. 8. *)

Euripidis Hippolytus, gr. cum scholiis, versione latina, variis lectt. Valckenarii notis integris ac selectis aliorum VV. DD. quibus suas, (nec multas, nec valde commodas vtilesue,) adiunxit *Franc. Henry. Egerton.* Oxon. Cantabr. et Londini 1796. 4. Contextus

*) Quasdam Wakef. coniecturas examinauit cel. *Schütz*, in Pr. III. Criseos Wakefield. censura. Jen. 1796. et 1797. fol.

xtus a Barnesio constitutus cum reliquis Barn. notis est ad verbum repetitus, maximaque pars notarum Musgrauii, Marklandi et Brunckii aliorumque addita. Ipse Egerton adiecit illustrationes, linguis hebraica, arabica et persica comparatis; item ex Brumoy Reflexions sur l'Hippolyte, et Bayle Diction. artic. Euripide excerpta, locaque ex Shakespearo, Miltono aliisque longiora immiscuit. Conf. eph. litt. Gotting. 1798. nr. 204. pag. 2026. sqq.

Ad pag. 310. *lin.* 15.

Valken. editio ita recusa est Lugd. Bat. 1803. mai. 4., vt typi adhiberentur luculentiores et animaduersiones, olim contextui subiectae, nunc post illum ponerentur, praeterea autem adderetur nihil, vel mutaretur. — *Alcestis Euripidea.* Edidit, diatriba recognita et adnotatione perpetua illustrauit *Gottlob Adolph Wagner.* Lipsiae. 1800. mai. 8. *) — *Euripidis Jon*, gr. ad optimas edd. criticorum multorum notationes, et metricorum obseruatt. recognitus, commentario perpetuo, prolegomenis, et indicibus illustratus, studio

*) Is antea scripserat diatriben de Alcestide Euripidea, Lips. 1797. 8. conf. nou. bibl. litterar. elegant. etc. vol. 59. part. 2. Lips. 1797. pag. 327. sqq., vbi quoque disseritur, num *Alcestis* nominanda sit tragoedia: item nou. bibl. vniuers. Kilon. tom. 48. fasc. 4. p. 263. sqq., vbi quaedam contra Wagner. monentur atque explicantur. Add. *Böttiger* in Wielandi Mercurio germ. a. 1792. tom. I.

dio *Frid. Huelſemanni*, Gothani, Joannei Lueneburg. Rect. Lipſ. 1801. mai. 8. Recenſentur hae II. edd. ac laudantur in *Beckii* V. C. comm. laudatis II. partic. 1. p. 171. ſqq. — *Euripidis Medea*, cum verſione et notis Sam. Muſgraue. — Acc. notae et animaduerſſ. R. P. Fr. Brunckii. Eton. 1785. 8. — *Medea*, e rec. et cum notis R. P. Fr. Brunckii. Curauit *Henr. Blümner*. Lipſ. 1794. 8. — *Iphigenia in Aulide* gr. Recenſ., commentario illuſtrauit indicemque vocc. adiecit *Jo. Ge. Chriſti. Hoepfner*. Halis. Sax. 1795. 8. Praefationem excipiunt 1) catalogus editt. et verſionum huius tragoediae, itemque librorum, qui eam illuſtrarunt; 2) longa diſſertatio de Euripidis Iphigenia in Aulide. — *Cyclops*,*) e rec. J. G. Chr. Hoepfneri. Cum obſeruatt. criticis edidit *Ge. Fr. Dan. Goeſs*. Norinberg. 1799. 8. — Quaedam tragoediae aut particulae ſunt etiam receptae in varias collectiones, chreſtomathias etc. v. ***Brehm** bibliogr. Handbuch*. tom. p. 407. ſqq., vbi quoque recentiores edd., verſiones, aliaque ſcripta, in quibus varia

*) Conf. cel. *Buhlii* commentat. de fabula ſatyrica Graecorum. Gottingae. 1787. 4. — Cel. *H. C. Abr. Eichſtaedt* de dramate Graecorum comico-ſatyrico, inprimis de *Soſithei* Lytierſa. Lipſ. 1793. 8. diſſentiente tamen cl. *Godofr. Hermanno* in comm. de eodem argumento in *Beckii* commentar. ſoc. philol. Lipſ. I. 2. p. 245. ſqq. — *Die Cyclopen-Philoſophie und das Cyclopen-Recht in Nuce, aus dem Cyclops des Euripides verſ.* 315 — 345. in *Wielandi* nouo Merc. germ. II, 6. p. 199. ſqq.

varia ratione illuſtrantur, examinantur, explicantur Euripideae tragoediae, fuſe recenſentur. Quare mihi licebit eſſe eo breuiori.

Ad pag. 112. lin. 24.

Curae ſecundae in Euripidis Tragoedias, auctore *Frid. Jacobs.* Lipſiae. 1796. 8., conf. eph. litt. Salisburg. 1797. m. Dec. plag. 110., vbi nonnullae criticae adſperguntur animaduerſiones; eiusd. emendatt. in fragmenta Euripidis, *in Biblioth. der alten Litter. u. Kunſt.* part. IV. Gotting. 1788. 8. — (M. *Jo. Chr. Rapp,*) *über den Charakter der Medea.* Altenburg. 1789. 8. — *Haberfeld* comm. Euripidis ingenium ad Ariſtot. A. P. cap. 13. §. 4. breuiter adumbratum. Lipſ. 1789. 8. — Euripideum e Bacchis excerpſit et illuſtrauit *Jo. Mich. Hamann,* Regiomont, 1794. 4. conf. Lipſiae. eph. litt. a. 1794. Additam. ad 15. Jun. — M. *Chr. Dahl,* Prof. Gr. L. diſp. reſpondente *J. O. Hoyer* comparat. inter Hippolytum Euripidis et Phaedrum Racinii, pars IIda Vpſal. 1800. — *Jo. Wallerii* diſp. reſpond. C. V. Mosberg de Euripide Tragico, 1800. 4. — *Jo. Jac. Steinbrychelii* obſſ. ad Euripidis Hecubam, in Muſeo Turicenſi, vol. I. tom. I. p. 156 — 206. et tom. II. p. 279 — 340. — *Car. Henr. Langii* crit. obſſ. in Eurip. Phoeniſſas, *in Hamburg. vermiſch. Bibl.* I. Hamburgi. 1743. 8. p. 137. ſqq. et 1019. ſqq. — *Godofr. Hermann* Obſſ. crit. in quosdam locos Aeſchyli et Euripidis (praecipue Hippolyti et Herculis furentis,) Lipſ. 1798. 8.

8. — *Henr. Aug. Zeibich* disp. qua mos Graecorum infantes exponendi ex variis scriptorr. antiquis, maxime Euripidis Jone illustratur, Witteb. 1753. 4. — De versu inter fragmm. Barnes. vers. 77., qui tamquam inscriptio inter rudera Heracl. est erutus, *v. Villoison* epist. Vinar. pag. 120. et *Fr. Carl. Alter* in Lips. *allg. litt. Anzeig*. a. 1796. nr. 1. p. 6. — *Purgoldi* obss. v. supra ad Sophoclem. — *Car. Aug. Boettigeri* proluss. II. de Medea Euripidea cum priscae artis operibus comparata. Wimar. 1803. 4., quarum prior recusa est in *Aug. Matthiae* Miscellaneis philolog. vol. I. part. I. p. 115. sq. Altenb. 1803. 8. — Cl. *J. Gurlitt* in specimine I. animaduersion. ad veteres auctor. 1800. plura Phoenissarum loca critice persequitur. In compendium redacta sunt *Gurl.* iudicia in *Beckii* comm. laudat. I. 2. p. 201. sqq. Ibid. part. I. p. 169. ex the Gentelmans Magaz. 1800. m. Apr. p. 304. repetita est Angli cuiusdam emendatio Phoeniss. v. 859. — *Jacobs in Nachträgen zu Sulzers Theorie etc.* tom. V. part. II.

Denique emendationes quaedam in *Aeschyli*, *Sophoclis* et *Euripidis* loca proponuntur in *H. C. A. Eichstaedt* Quaestionum philolog. Nouo specimine, Jen. 1804. 8.

Ad. pag. 313. *lin.* 27.

Corr. *Steinbrychel*. — Missis singularum tragoediarum aut particularum versionibus germanicis, anglicis, italicis etc. memoranda est omnium Tragoed. Eurip. versio: *Euri-*

pi-

pides Werke verdeutfcht v. Fr. Henr. Bothe. (cum adnotatt. criticis,) tom. I—V. Berol. 1800—1803. mai. 8. Vltimo tomo addita eſt notitia cod. chart. Guelfertb. cum ſcholiis, faec. XV. ex antiquo exemplo deſcripti, ex quo varietas lectionis cum notabilioribus ſcholiis proponitur, *v. Beckii* commentar. etc. III. 2. p. 376.

Ad §. 47. *HIPPOCRATES.*

Ad pag. 319. *ſect.* 4. *lin.* 18.

Vltima Foeſii edit. in Fabr. B. Gr. II. pag. 605. adſeritur quidem a. 1675. ſed ab *Hambergero*, (quem conſules,) I. p. 197. et in *Pinelli* catal. I. p. 287. a. 1657.

Ad pag. 320. *lin.* 10.

Corr. 1679. — *Hippocr.* aphoriſmi cum comment. auctore M. *Liſtero.* Londin. 1703. 12. *v. Brüggeman* View etc. p. 106., vbi aliae Hippocr. librorum editt. ac verſiones anglicae, atque initium nouae Opp. ed. at non abſolutae: *Hippocr. Coi Opp.*, quae exſtant, omnium, ſecundum leges artis medicae diſpoſitorum, editionis nouae graecae et lat. ſpecimen: curante *Franc. Clifton*, M. D. R. S. G. Londini. 1727. fol. modo breuiter, modo copioſius memorantur. — *Hippocr.* Opera omnia. Recenſuit et praefatus eſt *Alb. de Haller.* Lauſannae. 1769. — et noua praefatione au-

aucta. ib. 1784. IV. voll. 8. Eſt Cornari latina verſio.

Ad pag. 322.

J. F. Cloſs Hippocratis aphoriſmos transtulit in verſus lat. eleg. 1786. rec. 1796. 8. Berolini. — De las Obrasmos ſelectos de Hippocrates; traducidas en caſtellano, i illuſtr. per *Piquer* III. tom. Madrid. 1788. — edit. tertia 1799. 4. *v. Chr. Aug. Fiſcher* in Lipſ. *allg. litt. Anz.* a. 1801. menſ. Jan. nr. 14. et *Beck* comm. ſoc. philol. Lipſ. III. 1. p. 38. — Aforiſmos de Hippocrates trad. dal. Griego al Latin y de eſte al Caſtellano con aduertencias y notas por *Alf. Em. Sedeno* de Meſa. Madrid. 1789. 8. — Ἱπποκράτους — Traité d' *Hippocrate* des Airs, des Eaux et des Lieux. Traduction nouvelle avec de Texte collationne ſur deux Mssts, de notes critiques hiſtor. et médicales, un diſcours préliminaire, un tableau comparatif des anciens et des modernes, une carte géograph. et les Ind. neceſſaires par *Coray*, D. Medic. Paris l' an. IX. (1800) II. Voll. mai. 8. cum tabula geograph. Eſt ed. critica, ſiue verba ſpectes, ſiue res, et valde laudatur in ephem. litt. Gotting. a. 1801. nr. 92. add. *Gruneri* iudicium in Erfurt. ephem. litt. a. 1801. nr. 22. — Idem *Corayus* ſcripſit Emendationes in Hippocratem, quae exſtant in Muſei Oxonienſis litter. conſpectu Oxon. 1792. 8. pag. 11 — 23. et continuauit eas in faſc. II. eiusdem Conſpectus, cuius editor, Thom.

Oeuv-

Burgeſs, in praef. prodit, a Corayo ad prelum Oxonienſe parari obſeruatt. in omnia Hippocratis opera. — Phyſiologie d' *Hippocrate* extraite de ſes Oeuvres commençant par le Trad. libre de ſon Traite des Airs, des Eaux, et des Lieux ſur la Verſion de Foeſe, accomp. de notes theor. pratiq. et préced. d'un précis introductif à la doctrine de ce Medecin et à une nouvelle Philoſophie méd. de l'homme vivant par *Delavaud*. Paris. ap. Boſſange et al. 1802. 8. — Traduction des Oeuvres médicinales d'Hippocrate ſur le texte grec d'après l' edition de Foes, par le Dr. *Gardell*, anc. Prof. en Médic. et en Mathemat. Toulouſe, Paris. etc. ap. Megaignon. 1802. IV. voll. mai. 8. — *Hippocratis* epiſt. ad Damagetum, gr. interprete ſimul et paraphraſte *Alardo*, Aemſtelrod. Salingiaci. 1539. 8. in bibl. Markiana pag. 89. nr. 1312. In *Adelungii* ſuppl. ad Joecheri Lex. erudit. I. p. 386. voc. *Alard* citatur ed. titulo pauliſper mutato, a. 1530. at V. D. in Lipſ. *Allg. litt. Anzeig*. a. 1800. nr. 174. p. 1719. ſuſpicatur, veram anni notam eſſe 1539.

Ad pag. 323. *ſect.* 6.

M. *Frid. Gottlob. Jacobi* diſſ. ſ. philoſophiae Hippocraticae ſpecimen, Lipſiae. 1747. 4. — *Theod. Georgiadis*, Stephanopolitani, de morbis vteri ſecundum Hippocratis librum περὶ γυναικείης φύσεως Jenae. 1797 4. — Oſtendit illum librum eſſe adulterinum. — *Ge. Manueli* Byzantini diſſ. libri περὶ φύσεως

ἀνθρώπου, qui inter Hippocraticos exſtat, cenſura. Jenae 1797. 4. — Docet, illum librum haud genuinum eſſe Hippocr. foetum, praecipue, quia contineat principia ab Hippocr. mente aliena. — *Car. Frid. Burdach* diſp. comment. in librum Hippocr. I. de morbis epidemicis. Lipſ. 1798. 4. — *Bartenſtein* Pr. quo ineſt Lunulae Hippocr. Coi deſcriptio. Coburgi. 1784 4. — *P. S. C. Preu* diſſ. de interpretibus Hippocratis graecis. Altdorf. 1795. 8. — *Geiſt Hippocrat's, nach dem Lateiniſchen des Burnet, aus dem Griechiſch. überſetzt von Jo. Alex Ecker. Vindobon.* 1791. 8. — *Chri. Gottlob Ackermann Hippocratis Buch aus der elfenbeinernen Kapſel, in Wittweri Archiv für die Geſchichte der Arzneikunde.* tom. I. part. 1. Noriberg. 1790. 8.

Ad. pag. 324. *lin.* 28.

J. C. F. Harleſs, (filii mei) hiſtor. neurolog. vett. ſpecim. I. et II. Erlangae. 1795. et 1796. 8. — *Bernard* Obſſ. medico - critic. a Grunero in *Bern.* Reliquiis med. critic. Jenae. 1795. 8. add. *Brehm in bibliogr. Handb.* II. p. 556 — 581. de multis editt. aliisque libris maioris minorisue molis, ad Hippocratem ſpectantibus, et in Add. ad Introd. II. 2. pag. 332.

Ad §. 48. SOCRATES.

Ad pag. 329. *not. lin. vlt.*

Matth. Tremling de genio Socratis. Lund. 1793. 4. — M. *Caſp. Jac. Beſenbeck* Pr. Nonnul-

nulla de genio Socratis. part. I. Erlangae. 1802. 4. Ducibus Platone et Xenophonte contra Tennemann, et J. C. Nachtigall. potissimum ostendit, iocari Socratem in iis, quae de suo genio dicat.

Ad pag. 330. sect. 5.

— *Jo. Luzac* oratio de Socrate ciue, publice habita. — Probationes et adnotationes *de Socrate*, ac de republica attica, praesertim disquisitio de Epistatis ac Prooedris Atheniensium et de *Socrate Epistate* ad calcem adiectae, reperiuntur. Lug. B. 1796. m. 4. Summa subtilis doctique huius libelli legitur in Jen. A. L. Z. m. Jun. 1799. nr. 185. — *J. F. Ch. Gräffe* in vol. II. *des neuesten kategetischen Magazins.* Gotting. 1790. 8. explicat illustratque artem Socraticam, (quam multi, etiam doctores, male intelligunt exercentque, etiam in editis libris, dum exemplis demonstraturi sunt illam, a via regia et ratione *Socratis* valde aberrant, haud raro nugantur:) *die Sokratik nach ihrer ursprünglichen Beschaffenheit in katechetischer Rücksicht betrachtet*; quae pars separatim recusa et emendatior prodiit, Gotting. 1792. 8. In hac editione multa e Platone ducta loca denuo sunt versa, tum quaedam addita et mutata; et p. 448—475. dialogi antiquioris aetatis sciagraphia est inserta: tertia editio, *die Sokratik etc.* multo auctior atque emendatior lucem adspexit Gottingae 1798., in qua auctor multa loca Socraticorum et nonnullas addi-

L 2 dit

dit ſectiones, quartam praecipue, num Socrates inuentor fuerit illius methodi, valde locupletauit. — Praeclare diſputatur de hac ratione Socratica in libro, inſcripto: *Geiſt der Sokratik. Ein Verſuch, den Freunden des Sokrates und der Sokratik geweiht von Frid. Mich. Vierthaler.* Salisburgi. 1793. 8. — De Socrate cum diſcipulis libros veterum, (probabiliter, Homerum, Heſiodum, Archilochum, Aeſopi fabulas, Solonem, Pythagoram aliosque philoſophos,) tractante: Regiomont. 1795. 4. auctore Hamano. Triplex erat ratio: 1) propaedeutica, vt acueret auditores ad rite cogitandum; 2) vt res vtiles magis reſpiceret, quam verba, 3) vt animum moresque emendaret. — Socrates *von Wilhelm Heller*, Francof ad Moen. I. II. tom. 1790. 8. Minus laudatur in Jen. A. L. Z. a. 1792. m. Sept. nr. 251. p. 637. ſqq. — *Ueber den Unterricht, welchen Socrates der ſchönen Theodota in den Buhlerkünſten ſoll gegeben haben*: diſquiſitio, in qua Socrates acute beneque defenditur in: *Hinterlaſſ. Papiere eines philoſophiſchen Landpredigers — herausgegeben — v. Profeſſ. K. H. Heydenreich.* Lipſ. 1799. 8. nr. XVIII. — *Sokrates nach dem Diogenes Laertius v. C. W. Brumbey. Lemgou.* 1800. 8. Eſt cap. V. de vita Socratis, libri II. Diogenis Laertii: quaelibet periodus eſt vage neque eleganter verſa, et graeco textui additae ſunt notae varii generis et pretii, iudice cenſore in Lipſ. Litt. Zeit. a. 1800. nr. 210. add. Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 309.

309. — *Allgemeine Geschichte der ältern und neuern Ethik, oder Lebens-Wissenschaft, nebst einer Untersuchung der Fragen: giebt es denn auch wirklich eine Wissenschaft des Lebens? wie sollte ihr Inhalt, wie ihre Methode beschaffen seyn? v. C. Meiners.* Gotting. pars. I. 1801. mai. 8. In sectione II. primum systemata ethices gr. veterum sophistarum, *Aristippi* et *Epicuri*, tum *Socratis*, *veterum academicorum*, *Aristotelis* et *Stoae* denique *Platonis* exposuit, et opiniones Scepticorum ac nouae academiae adiecit. In sect. III. ea, quae praecipue sunt peculiaria propriaque ethices veterum persequitur; in IV. lectione enarrat historiam atque sub examen vocat rationes graecorum philosophorum, qui vocantur, moralium. — De studio et via philosophandi Socrat. v. etiam bibl. vniuers. germ. Kilon. vol. 55. part. 2. fascic. 5. pag. 298. sqq.

Ad §. 49. *ARISTOPHANES.*

Ad. pag. 338. *lin.* 26.

De noua ed. *Invernizii* et quibusdam versionibus aliisque scriptis v. Add. ad Introd. II. 2. p. 332. ac longam illius edit. censuram, in qua, bona quae sint et mala, explicantur in Jen. A. L. Zeit. a. 1797. nr. 227. et 228. m. Jul.

Ad pag. 339. *lin.* 16.

De ed. Mosellani multus est *Menken* in nouis miscell. Lips. tom. VI. p. 556. sqq.

Ad

Ad pag. 339. lin. vlt.

Aristophanis Nubes, cum ſcholiis, recenſuit et adnotatt. *Jo. Aug. Erneſti* ſuasque addidit *Godofr. Hermannus*, Prof. Lipſi. nſ. Lipſiae. 1799. mai. 8. — Equites et Nubes, comoediae german. verſae a *Wielando* ſubiectis notis atque excurſibus eruditis, in *Attiſchen Muſeo*, vol. II. faſc. 1. 2. et 3. Tiguri. et Lipſ. 1797. et 1798. 8. — atque in tom. III. faſc. 1. Lucern. 1799. nr. 2. pag. 57. ſqq. *Wielands Verſuch über die Frage: ob und in wie ferne Ariſtophanes gegen den Vorwurf, den Sokrates in den Wolken perſönlich miſshandelt zu haben, könne gerechtfertigt werden.* Conf. cenſorem in ephem. Tubing. litter. a. 1799. nr. 59. p. 466. ſqq. et in noua bibl. vniuerſ. germ. vol. 63. part. II. faſc. 8. pag. 582. ſqq. a. 1801. Add. *Flögel in Geſchichte der komiſch. Litteratur*, tom. I. pag. 17., qui etiam arbitratur, Ariſtoph. in Nubib. non Socratem, ſed ſub eius nomine Sophiſtam quemdam depexum dediſſe.

Ad pag. 340. lin. 2.

Ariſtophanis Acharnenſes, graece. Edidit, varietate lectionis, animaduerſſ. VV. DD. ſuisque, nec non indice vocabulor. inſtruxit *Jo. Ge. Chriſti. Hoepfner*, pars prior. Halae Saxon. 1798. Pars poſterior, quantum comperi, nondum adſpexit lucem. — Idem cl. *Hoepfner* edere coepit *Ariſtoph. Ranas*, cum commentario, (qui in altero tomo comparebit,) varietate lectionis, ſcholiis gr. et indice,

cc. vol. I. Halae Sax. 1797. 8. In praefat. agitur de argumento huius comoediae, et de codd., editt. verſionibus huius et reliquarum Ariſtoph. comoediarum aliisque ſcriptis huc pertinentibus. — Concionatrices cura *Frid. Aug. Wolf.* in huius Tetralogia dramatum graecor. Halis. Sax. 1787. 8. — Ranae, germanice verſae a *Schloſſero*, Baſil. 1783. 8. et in eiusdem minoribus ſcriptis, (*kleine Schriften*) part III. p. 127 — 266. a. 1783. — *Nubes* gall. vert. *Chſtph. Matth. Ploucquet.* Tubingae. 1789. 8. Plura v. in *Brehmii bibliograph. Handbuch.* II. p. 159 — 179. et add. *Pluti* hiſpanic. verſionem cum comment. de antiqua et noua comoedia, Madrid. 1794. 8. — *Der Weiberconvent, ein Schauſpiel des Ariſtoph. im Auszuge von F. A. Wiedeburg,* in eius *philol. paedag. Magazin.* tom. II. part. 3. pag. 257. ſqq.

Ad pag. 340. *ſect.* 5.

Jo. Aug. Erneſti obſeruationes philologico-criticae in *Ariſtoph.* Nubes et *Flauii Joſephi* antiquitates iudaicas. Acceſſ. *Godofr. Olearii* notae ad Suidam: ed. ab *Jo. Chſtn. Gottlieb Erneſti.* Lipſ. 1795. 8. — *Chr. Gottlob Heyne* Pr. Liberalitatis et aequalitatis civilis in Athenienſi republ. ex Ariſtophane. Gottingae. 1793. fol. rec. in Ruperti ac *Schlichthorſt neuem Magazin für Schullehrer,* tom. III. part. 1. Bremae. 1794. 8. et in *Heynii* Opuſc. tom. IV. Gotting. 1796. 8. — *Worauf gründet ſich der Beyfall, den Athen den* *Schau-*

Schauſpielen des Ariſtoph. ſchenkte, in: neue deutſch. Bibl. der ſch. Wiſſenſch. tom. 37. part. 1. p. 1—29. — *P. Car. Levesque* Memoire ſur l' Ariſtophane. Paris in Mem. de l'Inſtitut national des ſciènc. etc. pour l'an IV. de la Rep. Litterature et B. A. tom. I. Paris a. VI. m. 4. nr. 19. — *Gottfr. Ern. Groddeck in antiquariſchen Verſuchen*, collect. I. Lemberg, (Leopoli) 1800. 8. comment. III. de Cottabo Graecor. quaedam loca Ariſtoph. et ſchol. ad illum corrigit, et *Roſtius* in Analect. criticorum faſcic. Pr. Lipſ. 1802. 4. loca Nub. 470. ſq. et Plut. 839. *v. Beck* comm. ſociet. philol. Lipſ. I. 1. p. 103. et III. 1. pag. 152. ſq.

Ad §. 52. ARISTIPPVS.

Ad pag. 342.

Henr. Kunhardt diſſ. philoſ. hiſtor. de Ariſtippi philoſophia morali etc. Helmſtadt. 1795. 4.— *Meiners* in hiſtoria doctrinae morum etc. ſupra ad §. 48. de Socrate citata. — *Ariſtipp und einige ſeiner Zeitgenoſſen.* — *Herausgegeben von C. M. Wieland.* II. tom. et in eius Operibus. vol. 33. ac 34. Cel. *Wieland* erudite pulcreque perſequitur hiſtoriam et Ariſtippi et hominum omniumque rerum notabiliorum, quae ab initio Olymp. XCIV. ſiue XXX. tyrannorum Athenienſ. imperio vsque ad ſeptimum annum poſt mortem Socratis, de cuius vita et diſciplina multus eſt, in Graecis

cia euenerunt: praeterea litterarum et artis opera, philoſophorum decreta moresque hominum ſubtiliter ſciteque enarrat. Plura leges in *Beckii* comm. ſoc. philol. Lipſ. III. 1. pag. 183. ſqq.

Ad §. 54. *CEBES.*

Ad pag. 344. *ſect.* 2.

M. Flade, Tertius collega ſcholae Freiberg., in epiſtola de Cebete ſeiusque tabula, Freiberg. 1797. 4. iudicat docetque, Cebetem eſſe reuera auctorem tabulae, et hanc aetate prouectum ſcripſiſſe.

Ad pag. 344. *not.*

Foſſius in catal. codd. ſaec. XV. bibl. Magliabech. vol. I. pag. 507. et 511. memorat editionem verſionis lat. Odax. antiquiſſ. ſine notis typographicis, cum *Cenſorino* de die natali, aliorumque auctorum opuſculis, in 4. paruo. — Criticum editt. recenſum inſtituit cel. *Schweighaeuſerus* poſt praefat. ad ſuam Epicteti et Cebetis edit. praecipue pag. CXXVIII. ſqq. et p. CXXVI. ſqq. egit de Odaxii verſione latina.

Ad pag. 344. *ſect.* 3.

Principem edit. graec. *Cebetis* cum Baſilii M. orat paranaetica, Plutarch. de inſtitutione pueror. Xenoph. Hierone, ſine vllis notis typograph. in 8. (initio ſaeculi XVI. probabiliter Venetiis aut Romae, Zach. Calliergi ty-

typis,) esse censet cl. *Schweighaeuss.* l. c. (add. de illa *Fossium* l. c. pag. 507.) Idem V. D. existimat, opinionem, *Cebetis* tabulam graece iam in ed. Aldina Lascaris Erotematum a. 1494. impressam esse, lubrico admodum niti fundamento. — Rarissimis libris adnumeranda est edit. inscripta. In hoc opere continentur: *Hesiodi Ascraei* duo libri Georgicon ἔργα καὶ ἡμέραι — *Catonis* Rom-moralia instituta (lat. cum versione gr. *Max. Planudis,*) *Tabula Cebetis.* — Gr. et lat. — *Ottomarus Aidos* Argentin. — Joan Knoblauch formulis excusit Argentor. s. a. in 4. etiam sine praec. Access. in titulo non memorata, *Pythagorae* A. C. et *Phocylidis* poema admonitorium, gr. et lat. Tabula *Cebetis* subiuncta est *Ludouici Lopadii* Rudimentis Gr. L. Basil. 1536. 8. — De edit. Wolfii certiora scripsi ad Epictetum in Introd. II. 1. pag. 61. sq. adde Schweighaeuss. l. c. pag. XXXI. sqq. et p. CXXXVII. sq. — *Ceb.* gr. lat. et hispan. cum aliis opusculis per Petr. Sim. Abril. Madrit. 1587. 8. v. specim. bibl. hisp. Maian. p. 112. sqq. — *M. T. Cic.* Offic. libri III. methodice et succincte repetiti a Bern. Copio. Acc. tabula *Cebetis* Thebani vna cum notis eiusd. Copii et lat. versione etc. Francof. ap. Wechel. 1590. 8. — *Bischoffii* edit. prodiit non 1709. sed 1710. Meum exempl. cura et tab. aen., quam tamen in postscripto bibliopola se additurum adhuc promisit. Is in praef. in indice editionum ac versionum refert quoque pag. 8. *Ceb.* ex *Jo. Caselii* recens.

Helm-

Helmſtadt. 1594. 4. — Cum Epicteto et notis (*Jo. Dan. Sneccani*, cuius nomen in prima edit. tacebatur,) Lugd. B. ex rec. Jo. Maire, 1634. in forma minima: — ibid. 1646. 16. — adiecto Snecani nomine. ibid. 1651. 16. v. *Schweighaeuſſ.* l. c. pag. XXXVIII. et pag. CXLIV. ſq. et CXLVI. in not.

Ad pag. 346. *med.*

Ceb. gr. et lat. ex ed. Jac. Gronou. Glaſguae. 1757. 8. eſt ed. critica.

Ibid. lin. 24.

Corr. *Rühl*, (in Fabr. B. Gr. l. c. p. 712. *Ruehleni* eſt error,) cuius prima editio Goſlar, (al. vt ap. Schweigh. Francof. et Lipſ.) 1727. m. 12. conf. Schweigh. p. CLV. ſqq. — *Cebetis tabula*, gr. in vſum ſcholarum recenſuit, notas et copioſum verborum indicem adiecit (*C. D. Beck.*) Lipſ. 1784. 8. — Cum Epicteto, gr. a *J. H. Jacobi.* Hamburg. 1784. 8. — Κεβητος Θεβαιου Πιναξ. Parmae ap. Bodon. 1793. 8. — La Tavola di *Cebete* Tebano, ibid. eod. an. Editor in graecis textum Gronou. hinc inde male deſeruiſſe arguitur, verſio mire liberalis valde recedit a textu gr. nec tamen omni laude caret. — Conf. etiam Jen. A. L. Z. 1796. m. Oct. nr. 331. — Κεβητος Θηβ. Πιναξ. *Cebes des Theban. Gemälde mit erklärenden Anmerkungen und einem vollſtändigen Wortregiſter*, — von *Jo. Dav. Büchling* Miſen. 1796. 8. conf. ephem. litt. Lipſ. 1796. plag. 5. p. 37. ſqq. et Kilon. nou. bibl.

bibl. vniu. germ. vol. 32. part. 2. fasc. 6. pag. 343. sqq., vbi longa et grauis censura legitur. *Villebrunius* tertiae suae Epicteti editioni addidit Cebetis tabul. gr. ac gallice: Manuel d'*Epictete* et *Tableau de Cebes*, en Grec, avec une Traduct. Franç. par *Le Febure Villebrune*, Bibliothécaire de la Bibl. nationale. Paris. typis Didot. jun. a. 3. (1795.) II. tom. 12. de qua ed. copiose acriterque iudicat cl. *Schweigh.* l. mem. p. LXXVIII. sqq.; qui ipse criticam optimamque curauit edit. — *Epicteti Manuale* et *Cebetis Tabula*. Gr. et lat. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recensuit, et collata omni lectionis varietate vindicauit illustrauitque; lat. versionem — recognouit et emendauit *Jo. Schweighäuser*, Prof. Argentoratens. Lips. 1798. mai 8. Idem V. D. eod. anno simul cum illa edit. duas alias minores editiones, detractato critico adparatu, adiecto tamen selectu quodam variarum lectt. in publicum emisit, alteram gr. cum lat. versione, alteram graece tantum, in 12.

Ad pag. 347. *lin.* 15.

Sub ficto *Bellegardii* nomine latet *Jo. Bapt. Morvan.* — Tabula Cebetis quoque translata est in linguam gallicam cum Epicteto. Paris. 1790. 8. — a *Camo*, Paris. II. tom. 1796. 12. — verss. gall. ibid. 1797. 4. Cum Epicteto, per *Dessorges*. Est potius imitatio poetica, et minus laudatur in Jen. A. L. Z. a. 1798. nr. 175. pag. 566. sq. — In linguam german. a *Jo. Ge. Schultess*, in huius *Bibliothek*

thek der griechischen Philosophen, tom. IV. Tiguri. 1782. 8. — In opere: *Der Lehrmeister, oder allgemeines System der Erziehung, aus dem Englisch. übertragen von Jo. Matthi. Schröckh und Jo. Jac. Ebert*, tom. II. Lips. 1783. 8. — a *Baudet* in *Posselts wissenschaftl. Magazin*, tom. III. Kehl. 1787. 8. — In linguam ital. a *G. Gozzi* in vol. III. eius Opere in Versi e in Prosa. Venet. 1794. 8. — a *P. C. M. Pagnini*, cum Epicteto, Pauiae. 1796. 12. — in ling. russicam. Petropoli. 1786. 8. *v. Bacmeister russische Biblioth.* tom. X. part. 1—3. pag. 160. ibid. pag. 148. *Das Gemälde des Kebes, aus einer alten griech. Handschrift.* — In linguam graeco-vulgarem, sumtu Jo. Karatza, (Leucosia in Cyro orti.) Vindobonae. 1792. min. 8. — cum Epicteto in linguam Slauo-Serwicam per *Demetr. Nicolaowicz Darwar* et edit. ab eius fratre. *Jo. Nicolaowicz Darwar.* Budae typis Cyrill. regiis Vniuersitatis Pestanae. 1799. 8. *v. Alter in Lips. Allg. litt. Anzeiger*, a. 1801. nr. 177. pag. 1712.

Ad pag. 347. sect. 5.

D. *Jo. Gottfr. Hasse*, Prof. Regiomontan. in: *Biblisch-orientalische Aufsätze*, Regiomont. et Lips. 1793. pag. 66. instituit ratione argumenti atque consilii comparationem tabulae Cebetinae cum apocalypsi D. Joannis. — *James Moor* in Essays, Glasguae. 1759. 8. sect. 3. on the Composition of the picture, described in the Dialogue of Cebes. — *Chrsiph.*

Chrstph. Meiners de tabula Cebetis, in eius recitat. de Socraticorum reliquiis etc. in Commentar. soc. doctrin. Gotting. vol. V. histor. et philol. class. ad a. 1782. — *Jul. Aug. Meyeri*, Director. Andreani Gymn. Hildes. Pr. Eruditio veterum duplex, vna vera quidem ac diuina; altera falsa et fortis humanae, descripta potius in Cebetis illo Pinace pythagorico, qui recte dicitur fuisse τῶν ἐν ᾅδου διήγησις, et cuius contemplatio ab aequalibus nostris haud aliena videtur. Hildesiae. 1792. 4. Apud Suidam τῶν ἐν ᾅδου non supplet πραγμάτων· sed locum ita intelligit, vt οἱ ἐν ᾅδου sint sacerdotes, qui deorum sacra in speluncis celebrabant. Quare opinatur, in dialogo Cebetis colloqui sacerdotem cum nonnullis amicis mysteriorum sacris initiatis. — *Car. Frid. Dornedden in: neue Theorie zur Erklärung der griechischen Mythologie etc.* Gottingae. 1802. 8. nr. 5. in compendium redegit tabulam, vt ostenderet, Cebetis tabulam continere vberiorem expositionem Stoicorum placiti, virtutem sufficere ad felicitatem consequendam. Add. *Christii*, Prof. Lips., excursum ad orat. de studiorum genere, quod fortunam principalem et omnem vitae statum deceat, p. 66. libri, Otii regalis acroamata. — *Brehm bibliogr. Handbuch.* II. pag. 278. sqq.

Ad

Ad §. 55. *AESCHINES.*

Ad pag. 349. *sect.* 3.

Dialogus, *Axiochus de morte* Xenocrati tributus et inscriptus: *Xenocrates de morte* editus est August. Vind. 1515. 4. — Basil. 1532. 8. V *Panzer* A. T. VI. pag. 143. et 291. — Axioch. germanice vertit *Car. Phil. Conz in: Museum für die griech. und römische Litteratur.* Tiguri. et Lips. part. I. 1794. m. 8. nr. III. pag. 70 sqq. — Idem dialogus in linguam german. translatus est a *Jo. Ge. Berndt*, Stendal 1784. 8. — a *Chsin. Vict. Kindervater*, cum examine argumentorum, in: *Jo. Sam. Fest Beiträgen zur Beruhigung u. Aufklärung über diejenigen Dinge, die dem Menschen unangenehm sind. etc.* tom. V. part. 2. post mortem Festi a Kindervatero edit. Lips. 1797. 8. — a *J. M. Heinze* tres Aesch. dialogi cum Platonis Critone. Dessau. et Lips. 1783. 8. et cum nouo tantum titulo illius versioni Cicer. III. libr. de legibus sunt adiuncti, Gotting. 1788 8.

Ad §. 56. *THVCYDIDES.*

Ad pag. 351. *sect.* 4. *lin.* 4.

Bauerus tamen, morte absumtus, non absoluit edit. — Mox *lin.* 11. leg. *Camerarii.*

Ad. pag. 353. *lin.* 17.

Posterior Bredenkamp. ed. pars prodiit Bremae. 1792. 8. — Histoire de *Thucydide*,

trad.

trad. du Grec par *Pier. Charl. Leveſque.* Paris. Gail et Aubin. 1795. 8. IV. voll. Nouiſſima Baueri et Gottleberi editione quoque vſus eſt Leveſque. Singulis voll. adiectae ſunt notae atque illuſtrationes eruditae, in quibus ſuum ſaepe ſequutus iudicium, nouas delegit lectt. Additi ſunt V. excurſus, in quorum tertio agitur de ortu Graecorum e terris, trans mare nigrum ſitis, et in quinto de palaeographia tempore Thucyd. vſitata. Coray ſuppeditauit auctori permultas emendationes atque adnotationes eruditas.

Ad pag. 354. ſect. 6.

Meierotto recitatio de Thucyd. *in Sammlung der deutſchen Abhandlungen — der Kön. Akademie der Wiſſenſch. zu Berlin etc.* Berol. 1796. 4. nr. 8. et gallice verſa in eiusd. ſocietatis Memoires etc. ibid. nr. 24. Oſtendit auctor, res geſtas potiores a Thucydide vt plurimum ex veris illarum cauſſis fuiſſe deductas, eiuſque conſilium in primis fuiſſe, vt opera hiſtoriae illius oratores, demagogi et viri in republica verſantes inſtituerentur — Μανουὴλ Σ. Τενεδίου διατριβὴ εἰς Θουκυδίδην καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἱστορίας ἐπιτομή. Vindobon. ap. Franc. Ant. Schraimbl. 1799. 8. *v. Alter* in Lipſ. *allg. litt. Anzeiger.* 1800. nr. 165. p. 1624. — *Arn. Aug. Evers,* Hannoueranі, diſp. de prooemio Thucyd. Gotting. 1803 mai. 8. Mire laudat Thucydidem ab arte hiſtorica, et praeclaras criticas, hiſtoricas grammaticasque in prooemium adfert ob-

obſeruatt. culpatque fere omnes in Thucyd. commentatores, praecipue quod hiſtoricum ex eo ipſo non explicuerint. — De *Creutzeri* periculo: *Herodot und Thucydides, Verſuch etc.* Lipſ. 1798. 8. v. ſupra ad paragr. de Herodoto. Add. *Brüggemann* View etc. p. 122. ſqq.

Ad §. 59. LYSIAS.

Ad pag. 360. *ſect.* 4.

Lyſiae quae exſtant ad cod. Vindobonenſem graece expreſſa, cur. *F. C. Alter*, Viennae typis de Trattnern. 1785. 8. Adiecta ſunt fragmenta p. 317. ſqq. et vitia cod. Vindob. enotantur etc. Cel. *Alter* ipſe multus eſt de hac ſua editione et cod. Vindobon. in Lipſ. *allg. litt. Anzeiger.* a. 1799. nr. 50. col. 501. ſq.

Ad pag. 361. *ſect.* 6.

Auger orationem VIII, valde corruptam, in ſua edit. ex coniectura ſaepius emendarat. Illas ſuas coniecturas defendere et confirmare ſtuduit in comment. in Mem. de Litterat. de l'Acad. des Inſcr. vol. 46. Paris. 1793. — Conf. *Brüggemann* View etc. p. 125. ſqq.

Ad §. 64. ISOCRATES.

Ad pag. 366. *lin.* 13.

Editio Hagan. potius cum Mediol. quam cum Aldina conſpirare dicitur. — Editionis

gr. Basil. 1546. 8., quae depromta est ex ed. Aldina, exceptis et emendatis quibusdam locis, curator primus adiecit epistolam X. ad Dionysium. — Rarioribus libris adnumeratur: *Isocratis* — oratio de bello fugiendo et pace seruanda, ad populum Athen. *Petro Mosellano* Protegense interprete. — Basil. 1522. 4. v. Cat. bibliograph. librorum — in biblioth. caesar. reg. et equestris academ. Theres. vol. II. Vindob. 1802. 4. p. 128. nr. 403.

Ad pag. 366. *lin.* 24.

Basil. per Mich. Isengrin 1555. 8. fine indicio superioris cuiusdam editionis. Atque censor in ephem. litterar. Norimberg. plag. 24. a. 1792. adfirmat, eam esse omnino criticam; insuper libro isti inesse vitam Isocratis, a Plutarcho et Philostrato scriptam, atque sectionem de Isocrate ex Dionysio Halicarn., item nonnullas VV. lectt. et coniecturas, in margine positas.

Ad pag. 369. *med.*

In cat. bibliogr. libror. cit. vol. II. p. 102. nr. 302. occurrit lib. rariss. *Contenta in hoc opere* sunt haec: *Catonis* praecepta moralia; — Mimi Publiani sententiae; — *Isocratis* Paraenos ad Demonicum, *Rudolpho Agricola* interprete etc. Argentor. 1518. 4. — Oratio *Isocratis* ad Demonicum de officiis, cui in gratiam studiosae iuuentutis praeposita est vita oratoris ex variis authoribus vna cum breui argumento collecta a *M. Jacobo. Erici*, Gr.

Gr. L. in Gymnasio regio Professore. Holmiae, typis Andr. Guterwitzii. 1584. 4. vid. *Fant* histor. litteraturae gr. in Suecia, p. 27.

Ad pag. 370. lin. 9.

Altera *Facciolati* edit. locupletior prodiit Patau. 1741. 8. v. Acta erudit. 1745. m. Sept. p. 561. sqq. — In Theatro virtutis et honoris, oder *Tugendbüchlein aus etlichen fürtrefflichen Griechischen und Lateinischen Scribenten ins Teutsche gebracht durch Herrn Wilibald Pirkheymern* — (praefante *Hans im Hoff,*) Noribergae 1706. 8. sunt orationes ad Demonicum pag. 69. sqq. et ad Nicoclem p. 89. sqq. germanice versae. — A memorato *Jo. Mich. Affsprung.* german. etiam versus est: *Isocr. Areopagus, oder patriotische Vorstellung an seine lieben Mitbürger zu Athen etc.* Francof. et Lips. (Heidelberg.) 1784. 8. — Tres orationes ad Demonicum, ad Nicoclem et Nicocles olim modo separatim, aut cum aliis, modo iunctim, aut cum Plutarcho de puerorum institutione in vsum scholar. sunt saepissime excusae: catalogus edit. ad Fabr. B. Gr. II. p. 783. sq. memoratarum, si h. l. opus esset, vel ex Panzeri A. T. potuit augeri. Quare paucas addere iuuat edd. Ἰσοκράτους — *Isocratis Nicocles* vel auxiliaris, in qua disertissime et prudentissime de subditorum erga magistratum et rempublicam officio sub persona Nicoclis regis disserit Isocrates. Eiusd. *Evagoras,* oratio elegantissima de virtutibus rebusque praeclare

gestis Euagorae. Coloniae Agrippinae ap. Jo. Gymnicum. M.D.XCII. (1592.) 8. In meo tamen exemplo deest oratio, *Euagoras* — Cura cl. *Facii*, Prof. Gr. L. Coburg. e prelo exierunt graece: *Isocratis orationes quatuor* ad Demonicum, Euagorae laudatio, ad Nicoclem, Trapezitica: in vsum Gr. L. studiosorum separatim editae. Coburgi. 1790. 8. — *Isocratis Euagoras, übersetzt und erläutert aus der Sprache u. Geschichte, zum Gebrauch für Schulen von M. Heynig.* Lips. 1798. 8. Gr. cum lat. versione et adnotatt. Sed culpatur haec ed. in Kilon. noua bibl. vniuers. germ. vol. 46. part. 1. fasc. 4. a. 1799. pag. 244.

Ad pag. 371. lin. 5.

Panegyricum germanice vertit optimeque illustrauit *Wieland in: Attisches Museum,* tom. I. fasc. 1. Tiguri. 1796. 8.

Nouissima editio est: *Isocratis Opera, quae exstant, omnia* ad optimorum exemplorum fidem emendauit, varietate lectionis, animaduersionibus criticis, summario et indice instruxit *M. Wilh. Lange*, Gymnasii ciuitatis Halensis collega etc. Halis Sax. 1803. 8. cum notis breuibus, vt plurimum criticis. In praef. de praecipuis editt. iudicatur. Notis loco versionis latinae subiectum est summarium. Est critica editio, et cl editor emendationum factarum atque interpretationum propriarum exempla indicauit in praef. Claudit tomum index copiosus. Tomus secun-

cundus comprehendet commentarios. — Eumdem virum doctum habent parentem; *Des Isocrates sämmtl. Reden u. Briefe, aus dem Griechischen übersetzt und erläutert von W. Lange.* tom. I. Berol. et Stralsund. 1798. 8. Continet or. ad Philippum; epist. ad Philippum; Archidamum; Symmach. Areopagitic. et Euagoram.

Ad pag. 371. sect. 6.

Car. Segaar specimen obseruatt. criticarum in Isocratem; in Actis litterariis societatis Rheno-Traiect. Lugd. B. 1793. 8. tom. I. p. 73. sqq. — *Ch. H. G. Rettberg*, tentamen emendationum et animaduersion. in *Isocratem, in Bibl. der alt. Litterat. und Kunst*, part. X. p. 23. sqq. Gotting. 1794. 8. — *Kunsturtheil des Dionysios über den Isokrates, german. vertit S. (Schlegel,)* et adiecit postscriptum s. animaduersiones, in *Wielandi Attisch. Museo*, tom. I. fasc. 3. pag. 125 — 175. Tiguri. et Lips. 1797. 8. — *Vies des anciens orateurs grecs etc.* cum obseruationibus quibusdam de eloquentia eorum, notitia scriptorum, ab iis confectorum, et versione orationum quarumdam, quas composuere. *Isocrates.* tom. I. Paris. 1752. mai. 12. Summam huius libri leges in Lips. nouis actis erudit. a. 1754. part. II. m. Jun. p. 353. sqq. Auctor primo defendit Isocratem contra virum quendam clariss. Tum scripta eius curate percensuit, ac tempus, quo quodque illorum conscriptum sit, studuit definire. Por-

Porro confecit, quantum quidem ad intelligendum oratorem pertineret, differtat. de hiftoria attica. Denique, vt lectores de Ifocratis eloquentia iudicare poffent, ex vnoquoque genere, in quo elaborauerat ille, fpecimen aliquod gallice exhibuit, n. orat., quae Nicocles dicitur; panegyricum, Euagoram et orationem pro Nicia. Pag. 18. fqq. de infenfo Ifocratis inimico, Ariftotele ita iudicat, vt non Stagiritam, fed Siculum quemdam rhetorem, eiusdem nominis, intelligendum effe exiftimet: pag. 72. fqq. orat. ad Nicoclem contra Muretum varr. lectt. I. cap. 1. et Henr. Stephan. in diatr. in Ifocrat. ad calcem ed. 1593. vindicat Ifocrati.

Ad §. 66. *XENOPHON.*

Ad pag. 373. *fect.* 1. *lin.* 3.

Scr. *natus Olymp.* LXXXII. conf. not. *b* ad Fabr. B. Gr. III. p. 1. fq.

Ad pag. 376. *lin.* 3.

Plato ap. *Diogen. Laert.* III. 34. Xenophontis Cyropaediam vocat πλάσμα; fed vide Menagii notam. *Bar. de Sainte Croix* in Obff. in Xenoph. Cyrop. (in Mem de Litterat. des Infcr. vol. 46. Paris. 1793.) Cyropaediam, etiam exiftimat, effe librum romanenfem, et de erroribus in illa geographicis agit, animaduertitque, vel ipfum Xenophontem in Anabafi meliora tradidiffe de quibusdam populis.

lis. — M. *Jac. Baden* in Opufc. latinis, Hauniae 1763. 8. nr. 2. fiue in prolufione, infcripta: *Ingenium et ars Cyropaediae*, hanc cenfet, neque plane librum romanenfem effe, neque omnino veram hiftoriam; fed Xenophontem et fcriptis et per famam acceptis vfum narrationibus, Cyri hiftoriam confilio fuo aptam compofuiffe. Idem ibid. nr. 14. de *Cyro Xenophonteo*, effigie perfectiffimi imperatoris. — *Damm* exemplo Opp. Xenoph. Lipfienfi obferuationes varii generis adfcripferat, quarum magnam partem germanice verfam publicauit anonymus in *Biefteri Berlin. Monatsfchrift*, a. 1796. m. Jan. pag. 69. fqq. In his putabat Damm, παιδείαν κύρου fumendam effe actiue, quomodo focios fuos regnique miniftros erudiuiffet, et, quomodo agerent, docuiffet: *Die Einrichtung, Veranftaltungen, Verordnungen des Kyros*, fiue etiam: *des Kyros Zucht*, h. e. *wie er die feinen gezogen* (non, *erzogen*) *hat:* non paffiuo fenfu eft fumendum, quomodo ille fit educatus atque eruditus. Quare Cyropaediam vocat *einen wohlausgefonnenen Donquixotifmum', einen Staats- und Heldenroman.* Cyrus eft ipfi, *ein vollkommen guter u. glücklicher Held, fchön ausgemahlet. Es ift ein Staats- und Kriegs- Grandifon etc.* Et fic de multis aliis Xenoph. operum locis iudicauit.

Ad pag. 376. lin. 14. nr. 6.

In *Mem. focr.* multa fuiffe interpolata, addita et translocata culpa librariorum, docere

cere sustinuit *Weiske* in not. ad suam versionem germ. et probat V. D. in censura in bibl. vniu. germ. Kilon. vol. XV. part. II. fasc. 6. pag. 350. sqq. — Cel. *Wieland* qui in: *Attisch. Museum*, tom. III. fasc. 1. pag. 106—168. Lucern. 1799. et fasc. 2. p. 296—337. Lucern. et Lips. 1800. m. 8. germanice vertit aliquot dialogos M. S. in notis negat, ex illis M. S. disci posse artem dialogi, quoniam Xenophon in istis vnice curet efferatque Socratem; reliquos autem colloquentes faciat tamquam personas mutas, quae vel nihil habeant, quod dicant, vel ideo inducantur, vt Socrati vel omnia concedant, vel, quando contradicant, illi maiorem quasi parent triumphum.

Ad pag. 377. sect. 3. nr. 17.

Cum Beroso et aliis 1511. sine loci nota, in 4. *v. Hirschii* Millenar. II. pag. 5. nr. 3. — s. a. et l. in 4. Litteris tamen nuncupator. subscripsit *Godofr. Torinus Parhisii* (sic) *ap. collegium Plessciacum.* VI. Nou. M. CCCCCX. (1510.)

Ad pag. 380. lin. 22.

Thieme, postquam multos annos insumserat colligendis ordinandisque iis, quae ad intelligentiam atque interpretationem tam criticam quam grammaticam Xenophonteorum operum conducerent, tandem omnem suum adparatum commisit cl. *Sturzio*, qui, omnibus in ordinem redactis et copia adnota-

ta-

tationum varii generis eruditarum vtiliumque locupletatis, egregium edere coepit *Lexicon Xenophonteum*, cuius vol. I. lucem adſpexit Lipſ. 1801. 8. (Praefationem excipit varietas lectionis 1) ex cod. Lipſienſi, collato cum Thiemii editione 2) e Gallii codicibus, de quibus in praef. aperte iudicat.*) 3) Indices paginarum editionis Thiemianae cum paginis praecipuarum editionum collatae; quorum ope factum eſt, vt index Sturzianus eſſet index omnium praecipuarum editionum.) voll. II. 1802. Praef. pag. 9. ſqq. inſerta eſt lectionis varietas in Cynegetici duobus codd. a. *Gailio* obſeruata. — vol. III. 1803. 8. Vnum volumen adhuc ſequetur.

Oeuvres de Xenophon traduites en françois, ſur les Textes inprimes et ſur quatre Msts de la biblioth. nationale par le Citoyen *Gail*, Prof. de litterature grecque au College de France. L' an. III. (1795.) 8. cum textu graeco. Hic tomus continet Xen. Oeconom. apologiam Socratis, et opuſc. de re equeſtri atque Hipparch. Pag. 334—347. ſunt notae ad

*) Quod *Sturz* nonnullas *Gailii* interpretationes reiecit; *Gailius* eas vindicauit atque vberius expoſuit in: Obſeruations de *J. B. Gail* ſur le Lexicon Xenophonteum de M. *Sturz*. in Mag. encyclop. par Millin, tom. IV. 7me an. nr. 13. p. 33—41., cuius ſummam leges in cl. *Beckii* comment. ſociet philol. Lipſ. II. 2. p. 247. ſqq. (pag. 246. recenſetur vol. I. Lexici Xenophont. Sturz.) Sed ibid. pag. 249. ſqq. Gailio reſpondit *Sturzius*, et ſuas docte copioſeque defendit interpretationes.

ad illuſtrandum et emendandum contextum, et p. 348—362. variae lectt. Vir enim doct. comparauit IV. codd. nondum collatos bibl. publ. et Sangermann. item alios, quos vel ipſe habuit ante oculos, vel ex ed. Zeunii, quem valde laudauit et maxime ſequutus eſt, cognouit. V. cl. *Sturz* in praef. ad Lex. Xenoph. Vol. I. pag. 10. ſq. et Jen. A. L. Z. a. 1796. nr. 327. m. Oct. pag. 158. ſqq.

Xenophontis Athenienſis ſcripta, in vſum lectorum graecis litteris tinctorum, commentariis ad rerum et verborum intelligentiam illuſtrata a *Beniamin Weiſke*, ſcholae Portens. Conrect. vol. I. Cyri diſciplinam libr. I—IV. — vol. II. libr. V—VIII. continens. Lipſ. 1798. 8. Etiam ſeparatim ſub titulo: *Xenoph.* de diſciplina Cyri, libri VIII. etc. Praemiſſa eſt commentatio de ingenio Xenophontis ſcriptoris, et de vſu, quem libri eius et olim praeſtiterunt, et nunc praeſtare poſſunt, atque diſp. de natura et vſu diſciplinae Cyri. Notae ſunt cum criticae, in quibus ſaepius diſputatur contra Zeunium, tum inprimis exegeticae, conf. eph. litt. Gothan. a. 1798. ſcid. 68. pag. 604. ſqq. — vol. III. Cyri expeditionem comprehendens ib. 1799. praemiſſa comm. de aeſtimanda Cyri expeditione. v. eph. litt. Gotting. a. 1799. p. 2026. ſq. — Vol. IV. hiſtoriam gr. et Ageſilaum continens. ib. 1801. p. 405. ſqq. eſt defenſio libelli, Ageſilaus inſcripti, quem, confutatis, certe labefactatis, Valkenarii rationibus, docere voluit, eſſe Xenophonteum: conf. *Be-*

Beckii comm. citat. II. 2. p. 242. ſqq. — Vol. V. Oeconomicum, conuiuium, Hieronem, apologiam Socr. et M. S. continens. ib. 1802. Integra edit. conſtabit VI. voluminibus.

Ad pag. 381. *lin.* 4.

Stuttgard. edit. emptoribus carentem, *Weckherlin* indice germanico vtiliorem et emtoribus gratiorem reddidit: Ξενοφωντος Κυρου Παιδεια *nach Th. Hutchinſon's Lesart, mit einem griechiſch-deutſchen Wortregiſter. Stuttgard.* 1798. 8. — *Xen.* Cyropaedia, gr. et lat. Baſil. 1790. 8. — *Xenoph.* de inſtitutione Cyri hiſtoriae, gr. et lat. ex rec. Ed. Wells. Lipſ. 1801. 8. praemiſſis Hutchins. diſſ.

Ad pag. 381. *lin.* 10.

Zeuniana ed. eſt quodammodo repetita, ita tamen, vt noua fieret recenſio: *Xenophontis* de Cyri diſciplina libri VIII. ex libror. ſcriptorum fide at virorum doctor. coniecturis recenſuit et interpretatus eſt *Jo. Gottlob Schneider*, Saxo. Lipſ. 1800. m. 8. cod. Guelferb. diligenter comparauit cel. Schneid. habuitque lectt. codd. Bremens. atque Altdorf. De edd. tam omnium, quam ſingulorum atque de verſionibus in Britannia euulgatis v. *Brüggemann* View. etc pag. 152. ſqq. et Supplem. p. 32. ſqq. add. ed. *Porſon* cum adnotatt. 1785., de qua tamen plura dicere nequeo.

Ad pag. 381. *lin.* 21.

Minor Hutchins. edit. etiam prodiit. Oxon. 1772. 8. et Cantabrig. 1772. 1777. et 1785. 8.

Ad

Ad pag. 382. *lin.* 21.

Xenoph. Ἀπομνημονευμάτων libri quatuor. gr. Louanii induſtria et impenſis *Rutgeri Reſcii* (qui Louanii graecas litteras profeſſus eſt,) ac *Jo. Sturmn.* 1529. 4. V. cel. *Panzeri* A. T. VII. pag. 267. et Lipſ. *allg. litt. Anz.* a. 1800. nr. 34. pag. 334. ſq.

Ad pag. 382. *lin. antepen.*

De edit. *Simpſon.* a. 1741. v. noua acta erudit. Lipſ. a. 1745. m. Sept. pag. 499., vbi loca quaedam emendantur. — Quintae Erneſtinae ed. Lipſ. 1772. acceſſerunt Valken. et Ruhnken. adnotatt. ſed pauciores et exiliores, quam a ſubtili egregioque Valken. poterant exſpectari, cuius rei cauſſam aperuit *Wyttenbach* in vita Dau. Ruhnkenii p. 155. ſq.

Ad pag. 383. *lin.* 5.

Griechiſch - deutſches erklärendes Wörterbuch über Xenoph. Memorab. des Sokrates. Ein Anhang zur Strothſchen Ausgabe des griech. Textes der Memorabil. Gothae. 1799. 8. — *Schuetzii* ed. II. auctior et emendatior prodiit Halis Sax. 1793. 8. Conf. Wuerzburg. ephem. litt. a. 1795. m. April. nr. 1., vbi quaedam exhibentur, et locus libri III. 8. 2. explicatur.

Ad pag. 383. *lin.* 22.

Iterum recenſuit cl. *Schneider* Memorab. planeque nouam curauit edit — *Xenoph.* — Commentar. — cum *Apologia Socratis* eidem au-

auctori vulgo adſcripta: ex fide librorum editorum ſcriptorumque et virorum doctt. coniecturis adnotationibusque recenſuit et interpretatus eſt *Jo. Gottlob Schneider*, Saxo. Lipſ. 1801. 8. Cel. Schn. Valkenarii iudicium, Apologiam Socratis eſſe ingenio Xenoph prorſus indignam, rerum ſermonisque graeci argumentis confirmare ſtuduit. Inſuper p. 265. ſqq. longum doctumque adiecit epimetrum ad Xen. Mem. III. 8, 9. deſcriptionem partium domus graecae et vocabulorum, quibus eae deſignantur, interpretationem continens. Praemiſſa eſt hiſtoria editionum. Saepe adtulit aut laudauit emendationes aut coniecturas cl. *Benjamin. Weiſke*, qui M. S. germanice vertit, multisque adnotatt. philoſophici et critici generis inſtruxit, Lipſ. 1794. m 8. — *Xenoph.* M. S. dictorum libr. IV ex optimis recenſionibus, cum ſelectis variorum notis paucisque ſuis in vſum praelectionum edidit *Laur. Sohl.* Hafniae. 1792. 8 Textus et notae ſunt fere ex Zeunii editione ſumtae. Notae autem atque coniecturae, ab editore propoſitae parum probantur a cenſore in Jen. A. L. Z. a. 1794. nr. 99. fin. Mens. Martii. *Xen.* M. S. cum german. notis et ind. ed. a *Jo. Dav. Büchling*. Lipſ. 1802. 8. — *Xen.* M. S. cum indice graecitatis, in vſum ſcholarum diligent. expreſſa. Halae. 1802. 8. — Sympoſium, ex rec. Zeunii in vſum praelectionum ſeorſim edidit *H. Lange*, adiuncta eſt locorum quorumd. difficiliorum explicatio et criſis. ibid eod. anno 8.

Aa

Ad pag. 384. med.

Conf. Addenda ad Introd. II. 2. pag. 333. ſq. Praeterea huc pertinent: *Xen. Feldzug des Cyrus und Rückzug der Helenen aus Aſien, überſetzt und erläutert von A. G. Becker, nebſt einer Charte. Halae.* 1802. m. 8. — Mala verſio eſſe cenſetur: *Des Xenoph von der Erziehung des Cyrus. Eine neue Ueberſetzung aus der Hutchinſon. Ausgabe, von einem Böhmen.* Pragae. II. voll. 1795. 8. *An Godofredi Gratzel,* Exieſuitae? Is quidem ſub illo titulo Cyropaediam germanice vertiſſe dicitur Pragae. 1783. 8. et citatur liber; *Pelzeli Jeſuiten* p. 271. ſq. in Lipſ. *allg. litter Anzeig.* a. 1800. nr. 78. pag. 773. atque de eo plura traduntur ab *Altero* ib. p. 774. ſq. — Cyropaed. in linguam Hungaric. transtulit M. *Szilágyi.* Groſſ. Károlg. 1787. III. voll. 8. — *Die häuſsliche Ordnung, nach Xenophon, von G. A. Halem,* in eiusd. lib. menſtruo, *Irene,* m. Febr. 1803. 8. — Pars *conuiuii,* german. verſa in *Wiedeburgi Schul-Magaz.* I. 2. — Les Républiques de Sparte et d'Athènes trad. du Grec de Xenoph. par *J. B. Gail.* Paris. 1786. 1795. 8. — Traité de la Chaſſe de *Xenophon* trad. en fr. d'après deux Msts collationés pour la premiere fois, accompagné de Notes critiques et de Diſſertations ſur le Pardalis, le Panthére et autres animaux faiſant, ſuite aux Editions de Buffon, impr. par Deterville et Sougrain par *J. B. Gail etc.* 1801. 12. Humaniter recenſita eſt editio a *Millin* in Magaſ. encyclop. tom. IV. 7. an. nr. 16. p. 562. ſqq.

ſqq. Acerbius a *Clauierio* ibid. pag. 492. ſqq. et ab alio, qui ſub littera B. latere voluit, ibid. nr. 13. pag. 76. ſqq. At *Gail* reſpondit *Clauierii* renſurae (Reponſe de *J. B. Gail* — à la Critique de ſon traité de la chaſſe, par *E. Clavier.*) Paris. 1802. 8. Conf. cl. *Beckii* comm. ſoc. phil. Lipſ. II. 2. p. 254. ſq. et cl. *Sturz* in praef. ad vol. II. Lex. Xenoph. — *Xenophon als Menſch und Lehrer, oder denkwürdige Reden und Thaten des Socrates aus dem Griechiſchen mit erläuternd. Anmerk. von H. Kunhardt. Lübec.* 1802. 8. *In Gutsmuths Bibl. der paedag. Litter.* a. 1802. tom. II. part. 4. pag. 353. ſqq. comparatur illa verſio, non ſemper quidem fida, at elegans, cum Heinzii, Neidii et Weiſkii verſionibus. *Xenophons Oekonomikus, Apologie des Sokrates, Sympoſium und Hiero, überſetzt von M. C. D. W. Moſche, Prorect. am Gymnaſ. zu Frankfurt am M.* Francof. 1799. 8. cum prolegom. et argumentis ſingulorum notisque. Inſcribitur etiam: *Sammlung der neueſten Ueberſetzungen der griechiſchen proſaiſchen Schriftſteller, II. Theils III. Band. Xenophons Schriften dritter Band etc.* — *Xenofons Feldzug des Cyrus und Rückzug der Helenen aus Aſien. Ueberſetzt und erläutert von Albert Gerhard Becker. Nebſt einer Charte, Halae.* 1802. mai. 8. Adiecta eſt verſio loci *Diodori Siculi* de eadem expeditione Cyri et Graecorum reditu. — *Exped. Cyri* gallice verſa a Comite *de la Luzerne;* edit. III. Paris. 1786. 12. II. voll. — *Hiero,* angli-

ce

ce vers. (a Graves.) Londin. 1793. 12.. In: The Monthly Review for May. 1795. art IV. pag. 21. sqq. comparatur cum alia versione anglica, quae prodiit Glasguae ap. R. et A. Foalis. 1750. — Constitution des Atheniens. Lond. 1793. 8. — Constitution of the Athenians. — cum praef. et notis *J. Morris*. Lond. 1794. 8. — *Xen.* Defense of the Athenian Democracy; translad. from the Greeck; with Notes etc. Lond. 1794. 8.

Ad pag. 386. *fin.*

C. Traug. Thieme Pr. de disciplina ciuili scholasticae adiutrice, ad loc. Xenoph. Cyrop. I. 2. 2. etc. Martisb. 1784. 4. — De Xenophonte historico disserit, etc. *G. Fr. Creutzer.* Particula II. Lips. 1799. 8. de part. I. v. supra ad Herodotum. — *Reiskii* animaduerss. ad Xenoph. Cyropaed. a me sunt editae in: *Fortgesetzten kritisch. Nachrich. von kleinern Schriften.* tom. II. part. I. Hal. Sax. 1786. 8. pag. 60. sqq. — *Xenophontis* Hercules Prodicius et Silii Italici Scipio, perpetua nota illustrati, praemissa de Prodico dissert. a *Gotthelf Aug. Cubaeo*, Lips. 1797. 8. — de eod. argum. *Crome in philol. Schriften.* pag. 35. sqq. — *Jo. Gurlitt*, in Pr. *Fragment einer archaeologischen Abhandl. über Hercules*, *Magdeburg.* 1801. 4. Comparat Herculem in biuio cum historia Christi ap. Matth. IV. init. cum Salom. Prouerb. c. IX. et cum Genes. IV. 7. ex sententia *Godf. Bened. Funkii* in symbolis ad interpr. cod. sacri pag. 62. sq. — In Ma-

gas.

gaſ. encycl. VIII. an. tom. II nr. 5. pag. 17. ſqq. legitur epiſtola *J. B. Gaila* ad Schneider. de variis lectt. in VI. codd. Msst. Hellenicorum Xenoph. addidit obſeruat. de loco Xen. Cyrop. VIII. 8, 10. commemorat quoque criticas ſuas obſſ. de conſilio Xenophontis in Sympoſio ſcribendo, in Decade philoſophique a. X. troiſième trim. p. 281. ſqq. — Quid ſpectauerit Socrates in ſermone cum Theodota meretrice habito? (in Xenoph. M. S.) auctore M. *Jo. Godofr. Kneſchke*, ſubrect. Commentat. I. et II. Zittau. 1800. 8. — *A. G. Meiſsner in: Epaminondas. Biographie*, part. II. Pragae. 1801. 8. p. 597. ſqq. Xenophontis quidem ingenium, ſcribendi genus et virtutem iure celebrat; at tamen culpat eius partium ſtudium, quod, nimio Spartanorum amore captus, Thebanorum, praeſertim Epaminondae ac Pelopidae, merita virtutesque vel reticeat vel minuat. — Doctae ſunt *Frid. Guil. Sturzii* ſymbolae ad defenſionem Henr. Steph. ab emendandi libidinis crimine, quod Zeunius ei obiecit. Adiectae ſunt aliae nonnullae ad Xenoph. locos aliquos obſeruationes, in *Beckii* comment. ſoc. philol. Lipſ. II. 2. p. 232. ſqq. — *J. F. Roos* ſpicilegium obſeruatt. in Cyropaediam Xenophonteam, Gieſsae. 1795. 4. — Vie de *Xenophon*: ſuivie d'un Extrait hiſtorique et raiſonné de ſes ouvrages, où ſe trouve la traduct. de pluſieurs opuſcules de cet Auteur, qui n'ont point encore paru en françois tels que l'Apologie de Socrate; (par Comte *de*

Fortia) terminée par la traduct complète et nouvelle du Banquet de Xen. (par Pt. *Lamontagne*) (publié par *J. B. Gail*, p. ſ. d'Introduct. à la Trad. compl. de Oeuvres de Xen.) Paris. 1795. 8. v. Mag. encycl. II. 8. pag. 542. ſqq. — Diſſ. ſur l'âge du Philoſophe Xenoph. v. Journ. des Sav. 1791. part V. pag. 277 — 284. — *Jo. Frid. Fiſcheri* Comment. in Xenoph. Cyropaediam: edidit *Chrſti. Theoph. Kuinoel*, Prof. Gieſſ. Lipſiae. 1803. 8. Fiſch. de noua Cyrop. edit. olim cogitans, commentariis, quos partim contractos edidit cel. Kuinoel, decem annorum laborem impendit et, vt Kuin. in praef. pag. VIII. prodidit, Xenophontem, ſuſpicabatur, libros ſuos de Cyri vita et diſciplina bis recenſuiſſe, quod colligebat e diuerſitate lectionis plurium locorum, quae vix Grammaticorum ingeniis deberi videretur; atque codd. Guelferbytinum et Altorfinum diligenter conferendo, priorem, arbitrabatur, primam continere recenſionem, contra ea poſteriorem referre alteram recenſionem.

Ad §. 67. *CTESIAS.*

Ad pag. 387. *ſect.* 5.

Cteſiae fragmenta etiam *Borheck* addidit ſuae Herodoti editioni. *Carol. Michaeler* in: *Hiſtoriſch-kritiſcher Verſuch über die älteſten Völkerſtämme, und ihre erſten Wanderungen, nebſt weiterer Fortpflanzung nach Ame-*

Amerika. part. I. cap. 2. Vindob. 1801. 8. de fide agit Ctesiae, et, hunc, iudicat, non ipsum fuisse impostorem; sed inscium linguarum Medorum atque Assyriorum ab aliis deceptum, nimiam istis fidem tribuendo. — *Jo. Petri Steinhauer* Pr. de diuersa imperii Assyriaci temporum computatione Ctesiae et Herodoti Giessae. 1778. 4. — *Etwas über die Onyxgebirge des Ctesias, und den Handel der Alten nach Ostindien, von A. F. v. Veltheim. Helmstadt.* 1797. mai. 8. Acute suspicatur auctor, esse saltus, *die Gatesgebirge* dictos, et eam quidem partem, quae *Bala Gates* vocatur, in regione *Marattensium*, infra magnam solitudinem arenosam. add. eumd. *von den goldgrabenden Ameisen und Greifen der Alten. Helmstäd.* 1799. 8. et conf. *Brehm bibl. Handbuch.* II. p. 309. sqq.

Ad §. 68. *TIMAEVS.*

Ad pag. 389. *sect.* 4. *lin.* 1.

Corr. *vol.* I. *add.* p. 859. — *Bardili* versio german. *Timaeus der Lokrier von der Weltseele*, est in *Ge. Gust. Fülleborn Beyträgen zur Geschichte der Philosophie*, part. IX. Jenae. et Lips. 1798. 8. nr. 1. p. 1 — 58.

Ad §. 69. *ARCHYTAS.*

Ad pag. 390. *lin. vlt.*

Scriptis Archytae apud veteres memoratis et a Fabricio indicatis addantur: Διατριβαὶ v. cl. *Heeren* de fontibus eclog. Stobaei in parte II. tom. II. pag. 172. ſq. edit. Stobaei Eclogarum. — De mutuis Archytae ac Platonis epiſtolis ap. Diog. Laertium egit *Vincentius Contarenus* in variar. lectt. libro, cap. 9. pag. 43. ſq. Traiecti ad Rh. 1754. 8.

Ad §. 70. *PLATO.*

Ad pag. 394. *lin.* 8.

Leg. *feciſſet.*

Ad pag. 395. *lin.* 16.

Cauſſam, cur Plato tantum philoſophiae ſcientiam gloriamque ſit conſequutus, breuiter quidem, at bene indicat V. D. in Kilon. bibl. vniu. germ. vol. 50. part. 2. faſc. 5. p. 306. — De decantato illo Platonis *de ideis* placito in vtramque partem fuiſſe diſputatum, iam pluribus expoſui ad *Fabr.* B. Gr. III. p. 66. ſq. Illis addi debent *Tennemanni* et *Fähſe* iudicia. Prior enim in part. II. *Syſtem der platoniſchen Philoſophie*, Lipſ. 1794. m. 8. pag. 78—153. explicuit platonicam de ideis doctrinam et demonſtrare adlaborauit, 1) inuentionem illius doctrinae vni Platoni eſſe vindicandam; hunc vero numeros a Pythagora ſumſiſſe mutuos; 2) ideas platonicas non eſſe naturas ſiue, vt recentiores philoſo-

phi

phi dicere ſolent, ſubſtantias, ſed rationis formas, (*Vernunftbegriffe*), quas Plato puras, nec ab experientia pendentes habuiſſet. Hinc Pleſſingii et Schulzii explicationes modeſte examinat; praeterea iudicat inquirendum, quam *ſubſtantiae* notionem habuerit Plato, et quam ille poteſtatem vocabulis οὐσία, εἶναι et ὄν ſubiecerit. Poſterior quoque, *M. Godofr. Faehſe*, in diſp. de ideis Platonis, Lipſiae, 1795. 4. negat, Platonem intellexiſſe naturas ſ. ſubſtantias, idem docet, quomodo Plato peruenerit ad diſcernendum mundum, vel viſu vel intellectâ cognoſcendum, (*viſibilem* vocare ſolent noſtri et *intelligibilem*,) et contendit, ideas aeternas Platoni fuiſſe generales intellectus formas ſ. conceptus, quorum ope res obiectae definiuntur atque ordinantur, et in quibus omnia, generibus atque indiuiduis conuenientia, ſigna atque indicia continentur; praeſertim idea iuſti, pulcri, boni atque honeſti ſ. virtute praediti explicatur: inſuper ii oppugnantur atque refelluntur, qui, ideas Platoni fuiſſe, putarent, naturas, quae extra diuinam intelligentiam mundumque exiſterent; denique reiicitur ſententia Adelungii, rati, Platonem ſuam de ideis doctrinam hauſiſſe ex Perſarum philoſophia; atque defectus ſyſtematis platonici exponuntur.

Ad pag. 396. *lin.* 2.

De *Marſilio Ficino*, eius interpretatione huiusque editt. plura et certiora ſcripſi ad Fabr.

Fabr. B. Gr. III. p. 125. ſqq. (vbi etiam plures vel a rium vel ſingulorum opuſc. Plat. edd. ac verſiones laudaui.) — De antiquiſſimo exempla ri ſine temporis nota, (Florentiae) in fol. min II. voll. et ed. a. 1491. Venet. multus eſt *Foſſius* in cat. codd. ſaec. XV. impreſſ. bibl. Magliabech. tom. II. pag. 366. ſqq. — *Platonis* dialog. de furore poetico, opera *Petri Raymundi Amadoni*, gr. Vindob. 1551. 8. v. *Denis Buchdruck. Geſchichte.* Wiens. pag. 464.

Ad. pag. 399. *lin.* 2.

Northi ed. recuſa eſt Cantabr. 1683. 8. teſte *Brüggemann* View etc. pag. 147., vbi plures enumerantur editt. verſionesque anglicae opp. Platonis aut libri, in quibus Platonis opp. aut iudicia etc. varia ratione explicantur aut examinantur. Add. eiusd. Supplement. p. 36. ſqq. — *Forſteri* edit repetita eſt Oxon. 1765. et 1772. 8.

Ad pag. 399. *lin.* 19.

Num ed. Nordhus. 1782. nunciata quidem, reuera lucem adſpexerit, mihi incognitum eſt.

Ad pag. 399. *lin.* 28.

A Brüggem. View etc. pag. 149. ſic citatur *Bentham* editio: Θουκηδιδου, Πλατωνος, καὶ Λυσιου λογοι ἐπιταφιοι. (Edid. *Eduard Bentham*, S. T. P. cum verſione lat. et notis anglicis.) Oxon. e theatro Sheldon. 1746. 1755. 8. — Των παλαιων Θουκηδιδου, Πλατωνος, Λυσιου,

σιου, Ξενοφωντος λογοι ἐπιταφιοι. Εν Οξωνιᾳ ἐτει α ψ ξ η. ου.

Ad pag. 403. *lin.* 3.

Platonis dialogi tres, (n. duo Alcibiades et Hipparchus,) quibus praefiguntur *Olympiodori* vita Platonis et *Albini**) in dialogos Platonis introductio, gr. et lat. opera et ſtudio *Guil. Etwall.* Oxonii, e typogr. Clarendon. 1771. 8.

Ad pag. 403. *lin.* 24.

Platonis Alcibiades I. et II. e cod. Ms. bibl. D. Marci emendati et cum verſione Ficini, ac adnotatt. clariſſ. interpretum ſuisque editi a M. *Car. Nürnberger*, Prof. philoſ. et Prorect. archigymn. Tremoniens. Lipſiae, 1796. 8. cum erudita commentat. de conſilio Platonis in ſcribendo vtroque Alcibiade ad Socratis innocentiam demonſtrandam eumque defendendum a crimine Alcibiadis corrupti aut male ducti. — Πλατωνος Γοργιας ἡ περι ῥητορικης. ***Platonis Gorgias**, oder von der Redekunſt, worin Plato zeigt, daſs Sokrates das Sittengeſetz gegen die Volksführer bis zum Tode behauptet und geübt habe; mit einem Kommentar und Anhange — herausgegeben von **Ludwig***

*) Introductio à la Philoſophie de Platon, trad. du texte grec d'*Alcinous*, philoſophe Platonicien, par *J. J. Combes, Dunous*, l'un des fondateurs de la Societé d. Lettr. — de Montauban. Paris. an. VIII. (1800.) 8. conf. Jen. A. L. Z. a. 1801. nr. 180.

wig Hörſtel, *ordentl. Lehrer am Katharineum zu Braunſchweig.* Gottingae. 1797. 8. Putat V D. conſilium et argumentum dialogi eſſe defenſionem atque expoſitionem doctrinae interfecti Socratis, comparatae cum placitis populi et demagogorum etc. In adnotationibus partim loca ex aliis Platonis libris parallela, etiam ſimilia ex Kantii libris adferuntur; partim vocabula formulaeque dicendi ex Heſychio, Suida, Vigeri libro de idiotiſm. L. Gr. Zeuniique notis explicantur. In adpendice eſt praefatio Olympiodori ad ſcholia et ſelectae notae ex Routhii editione. — *Platonis* Gorgias, gr. ad fidem codd. Ms. Auguſt. et Meermanni verſionumque Ficini, denuo recenſuit, emendauit, explicauit, indicem verborum graecorum copioſiſſimum adiecit *Chriſti. Gothofr. Findeiſen.* Gothae. 1796. min. 8. — *Platonis* dialogi IV. Lyſis, Charmides, Hippias maior, Phaedrus. Edidit. M. *Lud. Frid. Heindorf.* Berol. 1802. m. 8. Idem antepraeſ. *Jo. Aug. Eberhard.*, Prof. Halenſi; ventilauit diſp. Specimen coniecturarum in Platonem, Halis. 1798. 8. conf. Jen. A. L. Z. a. 1798. nr. 148. m. Mai. p. 349. ſqq.

Ad pag. 403. *lin. antepen.*

Lettres de Platon, trad. du Grec et publiées par *A. J. Dugour.* Paris. 1792. 12. *N. Papin* (mort. 1752.) verterat illas et Dougour emendauit verſionem. — *Platos Briefe über die ſyracuſaniſche Staatsrevolution, nebſt einer hiſtoriſchen Einleitung und Anmerk.* von

von J. G. Schlosser. Regiomont. 1795. 8. Schloſſer ep. XI. dubiam; epiſt. autem XIII. cum reliquis genuinam eſſe cenſet. Sed conf. *neue Bibl. der ſch. Wiſſ.* vol. 59. a. 1797. part. 2. pag. 248. ſqq. et Kil. nou. bibl. germ. vniu. vol. 23. part. 2. p. 289. ſqq. in primis p. 292.

Ad pag. 406. *lin.* 16.

Poſt *vet. ed.* ſcr. ſ. meae Fabr. ed. vol. III. pag. 143. ſqq., ad quam vtut multa contuliſſem; tamen ſpicilegium colligere licet. At in praeſenti et ad hanc et ad ſequentem ſectionem, miſſis iis, quae iam ad Fabr. B. Gr. et in Add. ad Indrot. II. 2. p. 354. ſq. adnotaui, quorumdam tantum librorum maioris minorisue molis, facere licet mentionem; plura autem alio forſan loco et tempore dabo. — *M. Muſuri* carmen in Platonem gr. edit. a *Phil. Munkero.* Amſtelod. 1676. 4. — *Mücke*, Rect. ſcholae Grimmenſis, Pr. de meditatione mortis platonicae, (h. e. occupatione rerum, quas animus etiam ſine corpore agere et meditari poſſit.) Lipſ. 1793. 4. — *Caeſar Morgan's* Inveſtigation of the Trinity of Plato and of Philo etc. Lond. apud Rivingtons. 1795. 8. Contra Gibbon oſtendit, Chriſtianos neutiquam a Platone aut Platonicis accepiſſe doctrinam de diuina Trinitate — De libro *Souverain* famoſo, le Platoniſme devoilé etc. Colon. (vel potius Amſtelod.) 1700. 8. et *Loefleri* interpretatione; *Verſuch über den Platoniſmus der Kirchenväter etc.* ed. II. *Züllichau.* 1792. 8. v. ad Fabr. B. Gr. l. c. p. 149.

149. not. et pag. 151. not. *rrrrr.* et ephem. litter. Lipſ. a. 1792. nr. 46. pag. 366. ſqq. — Multa reperiuntur de theologia Platonis in libro: *Das Platoniſch-Hermetiſche Chriſtenthum, begreiffend die hiſtoriſche Erzehlung vom Urſprung und vielerley Secten der heutigen fanatiſchen Theologie — von M. Ehregott Dan. Colberg, P. P. auf der Univerſ. Greiffswald.* Lipſ. 1710. 8.

Ad pag. 406. ſect. 6.

M. *Fremling* de ideis platonicis. Lund. 1795. 4. — M. *Frykwall* diſp. (reſp. A. Folker,) de vita Platonis. Lund. 1797. 4. — *Plato über ihn u. ſeine Philoſophie* Altonae. 1790. 8. Eſt tantum initium maioris, quod quidem promiſit auctor anonymus, futuri operis. *Entwurf von Platons Leben, nebſt Bemerkungen über deſſen ſchriftſtelleriſchen und philoſophiſchen Charakter, aus dem Engliſchen überſetzt, mit Anmerkungen und mit Zuſätzen über Platon, Ariſtoteles und Bacon verſehen, von Karl Morgenſtern* (Profeſſ. Dorpat.) Lipſ. 1797. m. 8. Opus, cuius auctor eſt quidam V. D. natione Scotus anglice prodierat 1760. Edinburg et Lond. in 4. (v. Brüggem, View. etc. p. 157.) *Morgenſtern* autem in ſua verſione aliquos ſectiones ſuperfluas abſcidit, contra ea multas litterarias criticasque addidit obſeruatt. atque additamenta, in quibus varia, ab auctore ſcripta, ſupplentur, emendantur aut illuſtrantur. In prima igitur ſectione agitur de Platonis vita, maximam

mam partem ex feptima Platonis epiftola, quam ex lingua graeca, non, ex Scoti verfione *Morgenftern* germanice reddidit paullo liberius, adiectis notis, etiam criticis. In fect. II. pag. 109. fqq. varia traduntur de Platone, qui a quibusdam vindicatur adcufationibus, n. obfcuritatis, orationis myfticae, inimicitiae cum Xenophonte et alia in additamentis difputantur. Conf. ephem litt. Lipf. 1797. plag. 86. et Jen. A. L. Z. a. 1798. m. Mart. nr. 86. — Idem doct. *Morgenftern* opus: *Ueber Platon's Verbannung der Dichter aus feiner Republik, und feine Urtheile von der Poefie überhaupt*, inferuit nou. bibl. artium bon. (german. fcriptae,) vol. 61. part. I. Lipf. 1798. p. 1—50. Iudice Morgenfternio, Plato non vult, vt omnes poetae e fua relegentur republica; fed cupit, vt omnis poefis fubiecta fit legislationi, quam vocant, morali. Quod autem poetae epici et dramatici, praefertim comici ac tragici, multa canant, quae vitae emendationi obfint; ideo illos tantum excludit; lyricos vero, fi nihil canant, quod morum laedat caftitatem, admittit. Refpicit autem Plato conditionem et eruditionis et de moribus doctrinae fui temporis, quo quidam poefi immoderate abutebantur. Hinc fummam commendat cautionem in poetis legendis, et varia dat praecepta, quae Morgenft. in illo opere fuo perfequitur et recenfet etc. Plato igitur amore fapientiae ac virtutis ductus, non inuidia erga Homerum aliosque poetas motus exfulare iuf-

fit

ſit illos ex ſua republica; poeſin ipſe amabat, magnique aeſtimabat atque imitabatur. Contra ciuibus ſuis philoſophiam, a poeſi tum temporit coartatam, magis magisque commendare ſtuduit, et fines illius amplificare. Tum, quae Plato de poeſi, quaſi diuinitus inſpirata, (praecipue in dialogo *Jon*,) dicit, explicat Morgenſt. et docet, Platonem ita ſcripſiſſe, et, cur poeſis αἰνιγματώδης habeatur a Platone, vberius exponit. — *Wörterbuch der platoniſchen Philoſophie von M. Jo. Jac. Wagner*, Gottingae. 1799. 8. Non ſolum vocabula, praecipue philoſophica, eorumque vim et ſenſum, ſed etiam res et doctrinam Platonis explicare, etiam examinare inſtituit. Quae tamen laudanda ſint aut vituperanda in illo dictionario, late docet cenſor in noua bibl. vniuerſ. germ. vol. 51. part. 2. faſc. 6. a. 1800. pag. 343. ſqq. Plura quoque notantur in Jen. A. L. Z. 1799. nr. 257. m. Aug. — ***Georg Gottlieb Wernsdorf*** *kritiſcher Verſuch über einige in Platon aus dem Euſebius zu ergänzende Lücken, Wittenberg*. 1796. 8. Oſtendit V. D. 1) in Alcibiade I. p. 66. ed. Bipont. non ſolum Stobaeum, ſed etiam Euſebium praepar. evang. XI, 27, habere genuinum additamentum; apud Stobaeum veram eſſe lectionem, in Euſebio autem mutatam; 2) locum in libro I. de Legg. pag. 43. ed. Bipont. ex Euſebio praep. evang. XII, 18. poſſe ſuppleri, quo ſenſus reſtituatur; 3) epiſt. VI. ex Euſebio P. E. XII. pag. 534. et Timaei locum, tom. X. pag. 318. ex Eu-

Eusebio, P. E. XI. pag. 524. supplementa accipere. — *Platons Timaeus nach Inhalt und Zweck, mit erklärenden Anmerkungen von Lud. Hörstel.* Brunsuig. 1795. 8. Consilium auctoris fuisse, indicat Hoerstel, defensionem et duplicem demonstrationem, ex historia aeque ac ingenio et natura ductam, pro bonitate et veritate reipublicae Platonicae, hunc neque errores, neque fictiones, neque nouitatis notam continere, conf. ephem. litt. Lipf. a. 1797. plag. 7. pag. 50. sqq. — *Abriss einer Religionslehre des Plato. Denksprüche des Phocylides etc. von Ludwig Hörstel. Hannov.* 1798. 8. v. supra ad pag. 225. de Phocylide. — The Theology of *Plato*, compared with the Principles of Oriental and Grecian Philosophers. By *John Oglivie*, F. R. S. Edinburg. 1793. 8. Conf. Critical Riview for Jan. 1794. pag. 25. sqq. — *J. A. Görenz.* Pr. de dialogistica arte Platonis, interpreti huius rite cognoscenda. Wittenb. comment. I. 1794. 4. — M. *Sam. Gottlieb Linde* disp. de solatiis aduersus mortis horrores in Platone et N. T. obuiis. Lipf. 1792. 4. Primum persequitur auctor solatia in scriptis Platonis obuia, eaque in IV. classes digesta; quo facto eodem modo illa in N. T. proposita comparat.

Ad pag. 407. *lin.* 22.

Kleuckerii versionis tom. I. 1778. — tom. II. 1780. — tom. III. 1783. — tom. IV. 1786. — tom. V. 1792. — tom. VI. 1797. 8. — *Auser-*

erlesene Gespräche des Platon, übersetzt von Frid. Leopold Grafen zu Stolberg. I—III. *Theil. Regiomont.* 1796. 8. etc. Conf. *neue allg. deutsche Bibl.* a. 1800. vol. 51. part. 1. fasc. 4. p. 250. sqq. inprimis *Morgenstern* in noua bibl. art. bon. etc. vol. 59. qui illud opus suum separatim quoque edidit cum inscriptione: *Ueber des Herrn Graf. Frid. Leop. zu Stolberg Uebersetzung auserlesener Gespräche Platons von Morgenstern.* — Particulae VI. ex Plat. de Republ. germanice versae sunt ab *H. Grillo in Quartalschrift für ältere Litteratur*, 3ten *Jahrgang;* part. VIII. ab anonymo in: *Deutsch. Museum, m. Nov.* 1787. — ab *H. Heinzelmann in Eggeri deutsch. Magazin, m. Märt.* 1795. — *Platon's Republik, übersetzt und erläutert von M. Gottfried Fähse. Erstrer Band. Uebersicht der Rep. und Uebersetzung der ersten vier Bücher.* Lips. 1800. 8. Conf. *Hoepfneri* censur. in ephem. litt. Erfurt. 1800. nr. 12. et *Jahrbüch. der neuesten Litterat.* Lips. 1800. nr. 46. p. 371. sqq. — *Platon's Rep. oder Unterredung vom Gerechten, in zehn Büchern. Uebersetzt von Frid. Car. Wolff. Alton.* 1799. II. voll. m. 8. *Wolf* cum *Morgenst.* existimat, consilium Platonis fuisse, non, vt optimam regiminis formam describeret, sed vt notationem formamque *iusti* explicaret. Docta acutaque vtriusque tam Wolfianae, quam Faehsianae interpretationis recensio atque comparatio est in Jen. A. L. Z. a. 1800. m. Jul. n. 206. add. nou. bibl. vniu. germ. vol.

vol. 53. part. I. fasc. 4. pag. 233. sqq. — La Republ. de *Platon* ou du Juste et de l'Injuste Dresdae I. Partie. 1789. 8. — *Plato über den Grund der Sittlichkeit, aus seiner Republ. von G. L. Spalding*, in *Berlin. Monatsschrift*. 1791. VII. p. 62. sqq. — Menexenus a *Westo*, cum Pindari odis, anglice versus. Londini. 1749. 4. v. Lips. acta erudit. a. 1753. pag. 90. sqq. — Nimius Platonis admirator est *Thom. Taylor* in: The *Phaedrus* of *Plato*, a dialogue concerning Beauty and Love. Transl. from the Greek. Lond. 1792. mai. 4., cuius libri grauis censura legitur in Jen. A. L. Z. a. 1793. nr. 267. m. Sept. — *Bitaubé* comment. in Eutyphrona, in Mem. de l'Institut nation. des Scienc. tom. I. Paris. l' an. VI. nr. 17. pour an. IV. de la Republ. Litterat etc. Is considerat hunc dialogum tamquam apologiam philosophorum et philosophiae atque Platon. opinionis de superstitione ac religione populari. — Sapientiae Platonicae flores legere instituit ex Eutyphro D. *Ch. Grimm*. Annaberg. 1786. 8. — Idem de ordine et nexu dialogorum platonicorum, an et quali statuendo; epimetrum sapientiae Plat. florilegiis II — III. interponendum. — II. Sap. plat. florilegium III. super Socratis apologia c. I — IV., cui praemittituri epimeti de dial. plat. ordine et nexu iudicando particula reliqua — III. sapientiae plat. florileg. IV. super Socratis apologia c. VI — XVII 1789. — Floril. V. — Florileg. VI. super Socr. apol. c. 21 — 28. 1763. — Florileg. VII. super Socr. Apol.

Apol. c. 29. ib. 1793. — *J. Fr. Fischeri* Pr. *Platonis* Cratylus, gr. et lat. adnotatt. criticis et grammaticis illustratus, partic. I — VIII. Lipſ. 1791 — 1795. — *Kriton oder von der Pflicht eines Bürgers, aus d. Griech. des Plato, übersetzt und mit nöthigen Erklärungen erläutert von G. Eph. Frid. Böckh, Augustae Vindel.* 1785. m. 8. — *Jo. Jac. Hottinger.* Pr. Loca nonnulla e Platonis Apol. vel explicantur vel emendantur, Tiguri. 1792. 4. — *Car. Henr. Ruhkopf*, Direct. Gymn. Hildes. Pr. de arte Platonis in dialogo, qui *Phaedon* inſcribitur, conſpicua. Hildes. 1796. 4. — Ad locum in Platonis apol. Socr. cap. 9. auct. *A. F. Wolf.* Halae. 1790. 4. et in *Magaz. für öffentl. Schulen*, tom. II. part. 2. pag. 403. ſqq. — *Das Gastmahl des Plato, oder Gespräch über die Liebe* (*von Tennemann*,) *in Schiller neuen Thalia*, part. V. nr. 2. et VI. nr. 3. Lipſ. 1792. 8. — M. *Henr. Ludov. Hartmann*, Lycei Gubens. Conr. prol. de propoſito Sympoſii Platonis. Pforten. 1797. 4. Conſilium fuiſſe putat Platoni, vt defenderet Socratem a calumnia illicitae cum Alcibiade conſuetudinis, in fida amoris, qui animum philoſophi ad hunc iuuenem duxiſſet, pictura. — *Ueber Diotima in Platons Gespräch, das Gastmahl, von F. Schlegel, in Berlin. Monatsschr.* a. 1795 m. Jul p. 30. ſqq. et Jul. p. 154. ſqq. Cum Proclo in Polit. Plat. pag. 420. lin. 9. ſqq. ed. Baſil. 1534. fol. numerat eam inter Pythagoreas feminas, quod idem *Schlegel* vberius tractauit in libro:

bro: *Die Griechen* und *Römer*, *historische* u. *kritische Versuche über das klassische Alterthum.* tom. I. *Neustrelitz.* 1797. 8. Idem tetigit M. *Henr. Lud. Hartmannus*, Conrect in prolus. de Erote Socratis in Symposio Plat. Guben. 1801. 4. pag. 5. not. 9. In ipsa autem prolus. ostendit. Hartm. amorem a Platone sensu spectari latissimo, et omnino de cupiditate spectari, qua homines ad ea omnia, quae virtutibus quibusdam excellant, feruntur. Conf. *Beck* comm. soc. philol Lips. II. 2. p. 229. sqq — Ibid. pag. 49. sqq. et 216. sqq. ex Wolfii prolus. excerptae leguntur obseruatt. criticae in locos quosdam *Platonis*, Apollonii Rhodii, etc. — Ibid. I. 1. p. 162. sqq. vberius recensetur *Hartmanni*, Conrect. prolusio s. disput. critica de loco Symposii Platonis cap. VII. §. 5. 6. Gubenae. 1800. 4. Praecipue contra Bastium docere studuit, totum illum locum a Platone non profectum, atque plane ex ordine eiiciendum esse. — Ibid. p. 166. sqq. recensentur 1) eiusd. *Hartmanni* prol. in qua tractatur *Chronologia Symposii Platonis*, Lipsiae 1798. 4. Docet V. D. tempus, quo Apollodorus societati cuidam omnia narrasse fingitur, non multo ante necem Socratis esse ponendum, Olymp. 94, 4. ipsum autem symposium a Platone coeptum esse scribi non ita multo ante Socratis mortem, et quidem eo tempore, quo Apollodorus narrans fingi videbatur; Platonem vero non, viuo Socrate, absoluisse libellum; sed plures annos ei expoliendo impendisse, eum-

que adeo demum post Mantinensium calamitatem publici iuris fecisse: 2) eiusd. *Hartmanni* prolusio *de mytho Aristophanis in symposio Platonis*, Guben. 1799. 4. *Hartm.* agit. 1) de argumento et consilio mythi; 2) de eius indole atque natura; 3) de caussis, cur intextus sit; 4) de fontibus, et illum mythum iis accenset, quos Plato ipse confinxerit et quem ad hoc symposium ornandum de industria composuerit. — Ibidem vol. III. pag. 19. sqq. exstat *Frid. Astii* comment. de Platonis Cratylo, et de Platonis consilio in illo dialogo conscribendo. Negat, *Garnierium* in Mem. de Litterature tom. XXXII. pag. 190. sqq. et *Tennemannum in Geschichte der Philosophie*, tom. II. pag. 340. sqq. arbitratos, Platonem voluisse more suo sophistas carpere ac deridere, omnino adsequutos esse Platonis consilium; hunc istos quidem ludere concedit, at interius, vt ita dicam, subiicit ei consilium. Hinc, „Cratylus, ait, est comoedia philosophica; deridet Heracliteos, et tacite tangit Parmenideos; illos, qui omnia fluere et inconstanter ferri putarent, hos, qui totum quoddam et vnum ponerent, constans illud et aeternum et stabile. Comparatio igitur est Cratylus Heracliteorum et Parmenideorum disciplinae, quod nos diceremus: *ein Parallelismus des Dualismus und Realismus etc.*" Sic multa alia ad rectum de Platonis ingenio eiusque philosophandi ratione iudicium ferendum atque de argumento huius dialogi disputat. — Ibidem pag. 96. sqq. legi-

gitur *Frid. Aſtii* emendationum in Politiam Platonis ſpecimen; — et pag. 120. ſqq. Varietas lectionis in Eutyphrone Platonis, enotata e cod. Msto. Zittau. (qui continet XXII. dialogos, Poatoni partim recte, partim male adſcriptos,) ab *A. F. W. Rudolpho*, gymn. Zittau. Directore — pag. 153. ſqq. obſeruata, a *Wielando* in opere: *Ariſtipp und einige ſeiner Zeitgenoſſen*, Lipſ. 1800. 8. De Platone eiusque placitis varia ratione diſputari ſaepius atque multis locis interdum vberius examinari atque varia ex parte ſpectari cum primis eius ſympoſium et potiſſimum libros de republica. — *Commentar über zwey dunkle Stellen in Plato's Schriften, wovon die eine im Theätet, die andere in Meno vorkommt, von Jo. Wolfg. Müller, Lehrer der Mathemat. am Gymnaſ. zu Nürnberg.* Noribergae. 1797. 8. Conf. ephem. litt. Gotting. a. 1797. plag. 100. pag. 985—991. — *Protagoras der Sophiſt, über Seyn und nichtſeyn, nach dem Theätet des Plato — von C. Nürnberger, Dortmund.* 1798. 8. v. ſupra ad §. 39. ſect. 6. — Ἀνηρ τετραγωνος qualis fuerit apud Graecos? explicare tentauit *F. Joſ. Grulich.* Neoſtadii ad Orlam. 1792. 4. — *Kraft* comm. de notione philoſophiae in Platonis ἐρασταις obuia. Lipſ. 1786. 8. — *Platon's Menexenus im Grundriſs nebſt Unterſuchungen über den Zweck und die Zeit des Dialogs, die Charaktere des Menexenus und der Aſpaſia, mit erklärenden und kritiſchen Anmerk. von J. H. Juſt. Köppen.* Berol. 1790. 8. —

J. Jac. H. Naſt analyſis logica in dialogum Platonis, Menonis nomine inſcriptum. Stuttgard. 1795. 4. — In bibl. Vaticana ſunt codd. 1029. 1031. 1353. et 1354. membr ſaec. circiter XI. tum codd. 1376. 1461. et 1467. ſerioris aeui, in quibus epiſiolae et opp. Platonis continentur; de quibus diligenter egit *Angelus Maria Quirini*, pater purpuratus, in Epiſtola ad reuerend. patrem praeſidem generalem congregat. Benedictinae S. Mauri. Romae. 1742. 4. Specimina dat ex illis ad contextum emendandum, et obſſ. criticas. Idem inquirit, num Χαίρειν, an εὐχαίρειν legendum ſit, et num Plato primus vſurparit illud vocabulum. Arbitratur, Platonem in ep. VI. adtigiſſe arcanam de trinitate doctrinam, et prouocat ad teſtimonia Clementis Alexandrini atque Origenis. Epiſtolam XIII., quam Aretinus, Marſilius Ficinus et Serranus habuerunt ſpuriam, ille, quoniam Theodoretus, Cyrillus et Clemens eam adhibuiſſent, cenſet eſſe germanum Platonis foetum. — Notice du commentaire Mst. d' *Hermias* ſur le Phèdre de Platon, in bibl. publ. Paris. auct. *St. Croix*; in Magaſ. encyclop. III. an. nr. 9. — Antiquiſſimum cod. Opp. Platonis membran. cum ſcholiis minor. litteris capitalibus ſcriptis, a. 896. manu a Joannis calligraphi exaratum, ex Graecia in Britanniam adtulit Clarke, Prof. collegii Jeſu Cantabrig. Clark. in ſcholiis reperit loca ex deperditis dramaticis aliisque poetis. v. Lipſ. *allg. Litt. Zeit. in allgem. Intelligenz-Blatt*, a. 1803.

ſcid.

ſcid. 71. pag. 575. — Σχόλια εἰς Πλάτωνα. Scholia in Platonem ex codd. multarum biblioth. primum collegit *Dav. Ruhnken.* Leidae. 1800. mai. 8. — Ex codd. IV. Venet. et vno bibl. Angel. Rom. Scholia in plura Platonis opp. praeſertim dialogos collegerat *Siebenkees*, edita in libro vtili: *Anecdota graeca*, e preſtantiſſimis italicar. bibliothecarum codd. deſcripſit *Jo. Phil. Siebenkees.* Edidit et praefatus M. *Jo. Ad. Goetz.* Noriberg. 1798. mai. S. Conf. ephem. litt. Erlangenſ. a. 1798. nr. 90. pag. 718. ſqq.

Ad §. 71. *CHION.*

Conf. *Fabr.* B. Gr. vol. I. pag. 677. §. V. Chionis epp. editurus eſt *Aug. Gottlob Hoffmann*, Gymn. Islebiens. Subconrect. et vt partim nouam ſuam adnuntiaret edit. partim futuri laboris rationem quaſi et formam redderet, *Prolegomena ad Chionis epp. graec. futuram edit.* conſcripſit ac publicauit in *Beckii* comm. ſoc. philol. Lipſ. III. part. 2. pag. 234. ſqq. Vberius vero diſputat V. D. de Chione ipſo, de probabili epiſtolarum auctore, philoſopho quodam neoplatonico, quem ſaec. IV. poſt Ch. nat. vixiſſe, et aequalem fuiſſe Iamblichi, Maximi Tyrii, et aliorum, vel ſaltem non diu poſt illa tempora libellum conſcripſiſſe, ex variis argumentis colligit; tum de conſilio et fine, de virtutibus et vitiis et de codd. Msst. atque edd. huc vsque repertis illarum epiſtolarum; denique de ratione ac me-

methodo, quam fequuturus fit et de cod. Augufiano Vind., ex quo fpecimen variar. lectionum criticum coronidis loco proponit.

Ad §. 71. *PHILOXENVS.*

Ad pag. 413. *lin. pen.*

Add. ad Fabr. B. Gr. vol. IV. pag. 492. in catal. poetar. epigrammatariorum.

Ad §. 73. *ISAEVS.*

Ad pag. 415. *fect.* 6.

De loco quodam Ifaei (in ed. Reiskii p. 260.) v. *Augeri* commentat. in mem. de Litterat. de l'Acad. des Infcr. vol. XLVI. Paris. 1793.

Ad §. 76. *DEMOSTHENES.*

Ad pag. 418. *fect.* 4. *fub. finem.*

De *Vlpiano* v. Fabr. B. Gr. II. pag. 828. fqq. *Vlpianum* vero *Gazaeum* et *Vlpianum*, *fratrem Ifidori* non effe diuerfos, fed vnum eumdemque *Brucker*. in hift. phil. critica ex Suida, et *Wernsdorf* in diff. I. de Hypatia p. 35. docuerunt. *Vlpiani rhetoris* obferuatt. ex XVIII. Demofthenis orationibus, a *Paullo Rofa*, Cremnitz-Vngaro, in tomo V. Gno-

mo-

monologiae Demosthenicae *Balthasar, Imbricii*, Basil. 1570. 8.

Ad pag. 420. lin. 6.

Leg. *emendatas.*

Ad pag. 420. lin. 23.

In ed. Geneu. a. 1607. *Vlpiani commentarios* subiectos esse singulis orationibus, scripsit Fabric. l. c. pag. 839. Alii autem tradunt, eos typis expressos esse in singulari volumine, et a. pag. 321. legi accessiones ad Vlpiani commentarios.

Ad pag. 422. lin. 17.

Augerus antea suam editionem adnuntiaverat in libello: Prospectus d'une edition grecque de Demosthene et d'Eschine, avec une version latine et des notes pour l'intelligence du texte par Athan. Auger. Paris, 1789. 4.

Ad pag. 422. lin. 17.

Illarum editt., quas in Fabr. B. Gr. II. p. 842. sqq. et in Add. ad Introd. II. 2. p. 335. iam memoraui, notitiae add. *Demosth.* ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν Λόγος, μετὰ τῆς Οὐλπιανοῦ ἐξηγήσεως. Basil. in off. Froben. 1531. 4. — Oratt. V. commentariis Maturantii, Beroaldi, Trapezuntii, Hegedorphini, Sturmii, et scholiis Ascensii illustrati. Paris. ex offic. Vascosani. 1537. min 4. — Oratt. Olynthiacae III. et IV. philippicae cum quibusdam aliis eius-

dem

dem argumenti, nunc primum adiectis, in vſum adoleſcentum, recte graeca diſcere cupientium, ſeparatim editae, Argentorati, excud. Theod. Rihel. ſ. a. 8. — Δημοσθένους — *Demoſthenis Olynthiacae tres*, gr. et lat. vt conferri ab vtriusque linguae ſtudioſis poſſint. Cum methodo dialectica, rhetorica, grammatica et indice certiſſimo, ad ſcholarum vſum, per *Nic. Gallotum Catalaunenſem*. Baſil. In calce: Baſil. per Jo. Oporin. 1560. 8. — *Demoſth.* oratt. olynthiacae et philippicae, gr. et lat. ſimul editae cum argumentis Libanii. Ad vſum ſtudioſae iuuentutis. Auguſtae. Munatianae. 1620. 12.

Ad pag. 423. lin. 1.

Editio tertia, Etonae 1755. 8. — Ed. quinta. Londini et Etonae. 1771. 8. — Ed. ſeptima Londini. 1785. 8. — Selectae oratt. de republ. ordinanda, de claſſibus, de Rhodiorum libertate, pro Megapolitis, Olynthiacae tres, Philippicae quatuor, gr. et ſeparatim, lat. Londini 1746. 8. — *Demoſth.* oratt. de republica duodecim, cum Wolfiana interpretatione denuo caſtigata et notis hiſtoricis *J. V. Luccheſinii*. Acc. Philippi epiſtola. Edidit *Gulielm. Allen*, A. M. Londin. 1755. 8. II. voll. — v. *Bruegge*. View. etc. pag. 160. ſqq. ac Supplem. pag. 38. ſq. de edd. et verſſ. oratt. Demoſth. — Collectio gr. ex *Apollodori* bibl. *Luciani* dial. mortuorum et *Demoſth.* orat. de pace. gr. et. lat. Halae. 1762. 8. — *Demoſth.* orat. de pace. Graece. Acc. notae, ſcho-

fcholia et Andreae Dunaei praelectiones. Curauit *Chr. Dan. Beckius.* Prof. ord. Lipf. 1799. min. 8. *Andreae Dounaei* (Downes) *praelection. in Philippicam de pace Demofthenis* primum prodierunt Londini ap. Jo. Billium. 1621. min. 8. cuique commentarii particulae addidit Doun. et graecam fectionem et latinam eius verfionem.

Ad pag. 423. *lin. textus pen.*

Stockii ed. prodiit Dublini. 1769. 8. II. voll. — Αἰσχίνου ὁ κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους ὁ περὶ στεφάνου λόγος. Interpretationem lat. et vocum difficiliorum explicationem adiecerunt *P. Foulkes* et *J. Freind*; Aedis Chrifti alumni. Oxon 1696. 8. Huius anni edit. effe correctam, fequentes vero vitiofas, vere ait Harwood. In meo quidem exemplo, (Londini, ex edit. Oxonienfi; excud. *Joh. Bowyer.* 1715. 8.) errores typographicos fingulis fere paginis numero permultos docta manus correxit.

Ad. pag. 424. *lin.* 20.

Demofth. in Philippum orat. prima e graeca in lat. et vernaculam linguam translata: acc. notae in calce pofitae (a *K. Santucci.*) Romae. 1794. et or. in Philippum fecunda, ab eod. ibid. 1795. 4. — Raritatis cauffa memorabo libellum: Oratio dicta in funere Friderici Saxon. Ducis; oratio de legibus; orat. de gradibus; Praefatio in *Aefchinis* et *Demofthenis* orationes, oratio Critiae contra Thera-

ramenem ex Xenophonte. *Phil. Mel.* (Melanthone) *autore.* Haganoae, excud. Jo. Secer. 1525. min. 8.

Ad pag. 425. *ſect.* 5.

Aeſthetiſch - kritiſche Parallele der beiden gröſsten Redner des Alterthums, Demoſthenes und Cicero, nebſt vier Muſterreden derſelben aus dem Griech. u. Lat. von D. Jeniſch. Berolin. 1801. 8.

Ad pag. 426. *lin.* 11.

Augeri ed. noua edit. Paris. 1788. 8. VI. voll. — Les Harangues de *Demoſthéne.* Traduction nouvelle par *P. L. Claud. Gin.* Avec des Notes rélatives aux circonſtances préſentes et des Extraits de pluſieurs Comedies d' *Ariſtophane.* Paris. 1791. 8. Eleganter verſae ſunt oratt. III. Olynth. Philippicae, et inte has ſecundum temporis ordinem oratio de pace, Haloneſo Cherſon. et epiſtola Philippi. Valde laudatur labor in Jen. A. L. Z. a. 1793. nr. 19. pag. 145. ſqq. — Heinze II. et III. oratt. Olynth. germ. vertit in duobus Pr. Wimariae. 1784. et 1785. 4. deinde eas recudendas fecit et primam addidit Olynth. in minoribus ſuis opuſculis (*kleine deutſche Schriften*) Gottingae. 1789. 8. — Primam orat. Olynth. etiam in linguam tranſtulit german. *Röderer in Muſeo germ.* (*Deutſch. Muſeum,*) *m. Dec.* 1776. rec. *in Jördens, Sammlung der beſten zerſtreuten Ueberſetzungen aus Griechen und Römern,* tom. I. Berol. 1783.

1783. 8. — Primam orat. philippicam germ. vertit *Augustin Scheffel.* Graetz. 1777. 8. — Eiusdem orat. versio germ. legitur in *Wielandi* Attico Museo, (*Attisches Museum,*) tom. III. Lucern. 1799. 8. — *Auserlesene Reden des Demosthenes u. Aeschines — aus dem Griechischen übersetzt, und mit den nöthigen Einleitungen u. Erläuterungen versehen von A. G. Becker.* I. *Hälfte,* Halae Sax. 1797. m. 8. Conf. nou. bibl. vniuers. germ. Kilon. a. 1798. vol. 37. part. I. fasc. 1. pag. 23. sqq. — *Lelandi* versionis partes dein iunctim recusae sunt. Londini. 1777. 8. vol. I—III. v. plura in Brueggem. View etc. pag. 166. sq. — The orations of *Aeschines* against Ctesiphon and *Demosthenes* of Corona transl. from the original Greek and illustrated with notes historical and critical. By *Andrew Portal,* Lecturer of St. Helens etc. Oxford printed for the Author and sold Oxon. and. London. 1755. 8. Praemissa commentat. plena esse antiquae eruditionis; et ea, quae Toureil scripsit, saepe correcta esse dicuntur in Lips. ephem. litterar. anni eiusd. nr. 70.

Ad pag. 427. lin. 4.

Jo. Severin Vater disp. Animaduerss. in locos quosdam ex Midiana Demosthenis oratione, Tacito aliisque. Jenae, 1796. 8. V. D. non solum aliquot Augeri adnotatt. examinauit, sed ipse de locis capp. VII. et aliorum tulit iudicium. — Notes histor. et critiques sur différens passages d'Auteurs anciens, cont. Har-

Harpalus et l'accusation qui fut intentee contre Démosthènes à l'occasion de ce transfuge macédonien par Mr. *de la Porte du Theil*, excerpt. in Journ de Sav. a. 1792. part. VIII. pag 469 sqq. Alia scripta iudiciaque excitat *Brehm in bibliograph. Handbuch* II. pag. 317. sqq.

Ad §. 77. *AESCHINES.*

Ad pag. 428. *sect.* 4. *fin.*

De epistolis v. *Fabr.* B. Gr. II. pag. 852. sq. Illae separatim quoque sunt editae Duesseldorpii ap. Jo. Oridryum et Alb. Busium, affines. 1568. 8. Exempli mei orae multae obss varii generis sunt adscriptae. *Aeschinis* in Ctesiphontem orat. gr. et lat. Glasguae typ. Foulis. 1779. 12. — In cod. Paris. bibl. publ. 2999. nr. 12. est *Apollonii Dysoli* opusc. de Aeschinis vita, et duplex illius grammatici argumentum in orat. aduersus Timarchum. Add. ad superiorem §. de Demosthene adnotata.

Ad pag. 429. *sect.* 6.

Corr. *Fabr.* B Gr. libr. III. c. 28. sect. 10. vol. IV. pag. 334. sq.

Ad §. 79. *THEOPOMPUS.*

Ad pag. 430. *lin.* 5.

Leg. *Confer.* Supplementis in Add. ad Introd. II. 2. pag. 335. collectis adde *Dyonis. Ha-*

Halicarn. init. libri I. A. R. *Jac. de Rhoer* ad Porphyr. de abſtinentia ab eſu animalium II. 21. pag. 139. qui ibid. cap. 16. p. 127. *Theophraſtum* pro Theopompo legere matite *Geſner ad* Lucian. Opp. ed. Reitz. III. pag. 185. *Stauer.* ad Corn. Nep. VII. cap. 11. §. 1. in ed. mai. *Fabr.* B. Gr. II. p 801. ſqq. — *Frid. Koch*, Lycei Sedinens. Direct. editurus fragmenta Theopompi, ſcripſit Prolegomena ad Theopompum Chium. Stettin. 1803. 4. Is vero pluribus defendit Theopompum contra dura Polybii aliorumque iudicia, praeſertim de vita Philippi: neque tamen negat, in eius opp. reperiri veſtigia acerbitatis et petulantis audaciae, quae tamen vitia fuiſſent Chiorum propria. Idem oſtendit, ex comparatione nonnullorum librorum, eum fuiſſe a Cornelio Nepote compilatum. Add cl. *Beck.* comm. ſoc. philol. Lipſ. II. 2. p. 335. ſqq.

Ad §. 80. *LYCVRGVS.*

Ad pag. 431. *ſect.* 4.

Lycurgi or. ex latina Melanthonis verſione in linguam germanicam translata exſtat in *Lauterbecks Regentenbuch.* 1556. 1567. et 1581. fol.

Ad §. 81. *ARISTOTELS.*

Ad pag. 432. *ſect.* 2. *et ſqq.*

Plura de Ariſtotele, eius fatis, ſcriptis, horum editt. atque verſionibus, interpretibus

bus etc. narrata ſunt in *Fabr.* B. Gr. III. pag. 201—408. v. etiam Add. ad Introd. II. 2. p. 335. ſqq.

Ad pag. 433. *not.*

Ariſtotelem quoque a crimine ingrati erga Platonem animi vindicare ſtuduit M *Jo. Frid. Preuſer* in comm. de ara, Platoni ab Ariſtotele poſita Witteberg. 1753. 4. add. notam ad Fabr. B. Gr. III. pag. 202.

Ad pag. 436. *ſect.* 3. *fin.*

Neque tamen tot libros ab Ariſtotele eſſe confectos neque tot periiſſe, quot multi tradiderunt; contra multos, qui putantur aut citantur, nonniſi fuiſſe peculiares nonnullarum ſectionum aut librorum integri cuiusdam operis inſcriptiones, docet vberius, multaque de Ariſtotele diſputat cl. *Buhle* in recitatione libr. Ariſtotelis, qui vulgo in deperditis numerantur, ad libros eiusdem ſuperſtites traduntur; cuius ſumma legitur in ephem. Gotting. litter. a. 1800. nr. 207. pag. 2057. ſqq.

Ad pag. 436. *ſect.* 4. *not. lin.* 2.

Loco: *plura adnotabuntur*, nunc ſcribe, *adnotata ſunt l. c. pag.* 306. *ſqq.* add. *Buhle* in tom. I. Opp. Ariſtot.

Ad pag. 436. *ſect.* 4. *lin.* 16.

Loco 1639. ſcr. 1539. *emendante Simone Grynaeo*, II. voll. fol.

Ad

Ad pag. 438. *lin.* 6.

De *Pacii* editt. v. *Fabr.* l. c. pag. 325. et p. 326. de ed nou. *Buhlii* Biponti vol. I. 1791. 8. — vol. II. et III. 1792. — vol. IV. 1793. (conf. cenfor. in Jen. A. L. Z. a. 1797. nr. 233. fqq.) — vol. V. Argentorati, dum haec m. Jan. 1804. fcribo, fub prelo iam fudabit.

Ad pag. 439. *fub. fin.*

Arift. duodecim libri Metaphifice. In fine — fummo denique ftudio Magiftri Joannis Peylick de Czeytz, vbi mendofum vifum eft, elimatum etc. Lyptzick per Mart. Landspergk de Herbipol. 1499. fol. v. *Freytag* adpar. litt. I. pag. 538. fq. — rec. a. 1505. v. *Panzeri* A. T. I. pag. 494. nr. 209. De *Peylickio* plura narrauit D. *Chrifti. Frid. Eberhard* in Lipf. *allg. litt. Anz.* 1801. nr. 51. — Noua explicatio Topicorum Ariftotelis. In Acad. Veneta 1559. fol. (auctore Bucca ferrea.) v. *Jo. Gottlob Lunze* Academia Veneta. Lipf. 1801. 8. pag. 144. — Ib. p. 100. excitatur. Explanatio libri I. phyficorum Ariftotelis. Ex *Ludouici Buccaferreae* lectionibus excepta: in acad. Veneta. 1559. fol. et cum infcriptione: *Ariftotelis* de phyfico auditu lib. I. *Lud. Buccaferreae* Bonon. philofophi excell. praelect. ex Graecorum fimul et Latinor. interpretum fententia explicatus etc. Bafil. ap. Petr. Pernam. 1577. fol — Ὄργανον ὀργάνων ἢ ἡ τῆς φιλοσοφίας χείρ. Bafil. 1536. ap. *Jo. Bebel.* praefatus eft Sim. Grynaeus. — Expofitio preclariffima tractatuum Magiftri Hifpani fecundum

dum viam doctoris ſancti et domini Alberti ad vnguem emendata, cum textus correctione, continens ſuccincte totam *Ariſtotelis* dyalecticum et ingreſſum ad omnem eius philoſophiam. laborioſe per *Johannem. Linthol*tz de Munchberg comportata. In calce: — Quod Eberhardus Guthenberger, artium et medicine doctor — ad vnguem caſtigauit per me Sebaſtian Joh. de Ingelſtauia et Conr. Herzogaurach a. 1503. fol. teſte cenſore in *Salisburg allg. Litt. Zeit.* a. 1799. m. Jul. plag. 80. p. 54. ſq. qui Francof. ad Oderam librum excuſum ſuſpicatur probabilibus argumentis ductus.

Ad pag. 440. *fin.*

De *Pacii* edit. certiora ſcripſi ad Fabr. B. Gr. III. p. 332. ſq. Cl. *Veeſenmeyer*, Prof. Vlmenſ. per litteras me fecit certiorem, ſe habere edit. a. 1597. curatam, in ſuoque exemplari eſſe Pacii commentarium, eodem anno excuſum.

Ad pag. 441. *med.*

Doctum opus eſſe dicitur: εἰσαγωγὴ λογικὴ, ἤτοι προδεοίκησις εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν μέθοδον τοῦ Ἀριστοτέλους. Συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις κυρίου Γεωργίου Σουγδούρη, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων· Τύποις δὲ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Ἰωάννου Καρατζᾶ, τοῦ ἐκ τῆς Λευκοσίας τῆς Κύπρου. Ἐν Βιέννῃ. 1792. 8. ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ τοῦ Βαουμαυστέρου. — *Die Kategorien des Ariſtoteles. Mit Anmerkungen erläutert und als*

Pro-

Propaedeutik zu einer neuen Theorie des Denkens dargestellt von Sal. Maimon. Berlin. 1794. 8. Germanica versio facta est ex Buhliana latina.

Ad pag. 443. *lin.* 29.

Bredow (versionem germ. edituri,) *Proben einer deutschen Uebersetzung der Rhetorik des Aristoteles, in Biesteri Berlin. Monatsschrift, m. Apr.* 1796. 8. pag. 363. seqq. — *Die Rhetorik des Aristoteles. Aus dem Griechisch. übersetzt u. mit Anmerk., einer Inhalts-Anzeige und vollständigem Register versehen von Mich. Wenz. Voigt, D. der Philos. u. Prof. der Rhetorik am Königl. Altstädter Gymnas. zu Prag. Erster Band. Prag.* 1803. 8. v. ephem. litt. Gotting. a. 1803. scid. 226.

Ad pag. 446.

De *Tyrwhitti* edit. curata a *Burgess*, (v. Add. ad Introd. II. 2. pag. 556.) conf. Jen. A. L. Z. a. 1795. nr. 80. m. Mart. vbi pag 636. sqq. variae Tyrwhitti emendationes examinantur. — *Aristoteles über die Kunst der Poesie. Aus dem Griechischen übersetzt und erläutert. Nebst Thom. Twining's Abhandlungen über die poetische u. musikalische Nachahmung.*) Aus dem Englischen. Herausgegeben*

*) *Twining* duas has diss. adiecit versioni suae anglicae lib. Arist. de A. P. Lond. 1789. m. 4. de qua v. *neue Bibl. der sch. Wiss.* vol. 41. part. 2. p. 285. sqq. et vol. 42. part. 1. et 2.

ben von Jo. Gottlieb. Buhle, Prof. zu Göttingen. Berol. 1798. 8. *In Prolegom. über die Poetik des Arifintelcs. Ein Fragment*, p. 35. primum quidem opinatur, Ariſtot. artem, quam habemus, poeticum eſſe fragmentura, idque probabiliter libri ſecundi, ſi integrum opus tribus conſiiterit libris; atque id fragmentum eſſe ab homine quodam ignoto hinc inde excerptum; tum vero ſuſpicatur, libellum quod ſuperſtes eſt, videri adumbrationem partis eorum, quae Ariſtoteles poſtea libris illis de arte poetica copioſius fuerit expliciturus; quam quaſi ſciagraphiam, nondum rite digeſtam, expoſitam atque expolitam nec ideo aliis ſcriptam, Aduerſariorum tantummodo loco quaſi habitam, aliquis, poſt mortem Ariſtotelis, cum opere ipſo de aute poetica, iam quidem abſoluto, at poſtea deperdito confuderit atque pro integro opere habuerit. A qua ſententia parum abeſſe videtur et vero pluribus eam firmare ſtuduit argumentis *Godofr. Hermann* in praef. ad ſuam Ariſtotelis de A. P. editionem. Hinc ortas putat lacunas et perturbationem ab origine libri repetendam, quum Ariſtoteles alia in margine addidiſſet, alia fortaſſe in ſingularibus ſchedulis conſignaſſet, alia denique, volumine per ſitum et humorem corrupto, in alienam ſedem eſſent recepta. Quare nouam fecit recenſionem nouamque verſionem. Adiecit doctos comment. tam criticos quam litterarios, atque a pag. 195. commentation. de tragica et epica poeſi. — Inſcriptio haec eſt:

eſt: Ariſtotelis de arte poëtica liber, cum commentariis *Godofr. Hermanni.* Lipſ. 1802. 8. — *Q. Horatii Flacci* de arte poetica ad Piſones epiſtola, cum continua exegeſi ſelectisque notis. Adiuncta *Ariſtotelis de poetica,* gr. cum notis criticis, latine cum notis exegeticis. Edidit *Laurent. Sahl,* Prof. L. Gr. Hauniae. 1802. mai. 8. — Idem *Sahl* iam edidit *Ariſtot.* Poet. cum notis crit. Haun. 1791. 8. et eodem anno verſionem Danicam, atque Oplyſende Anmaerkninger over nogle vanſkelige Steder, in 8. — Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς. *Ariſtoteles Buch von der Dichtkunſt. Zum Gebrauch für Gymnaſiaſten. Von neuem aus dem Griechiſchen überſetzt und mit Anmerkungen erläutert von M. Jo. Jakob Meno Valett, Rector der Hautptſchule des Landes Hadeln zu Otterndorf.* Lipſ. 1803. mai. 8. — Cap. VI. poet. gallice verſum et notis illuſtratum eſt in *A. Augeri* libro de la tragedie Grecque, et du nom, qu'on devroit lui donner dans notre langue pour ſ'en faire une juſte idée Paris. 1792. mai. 8. pag. 55. ſin.

Ad pag. 446. *lin.* 14.

In Berl. Monatsſchr. curante Bieſtero, m. Sept. 1793. pag. 302. ſq. memorantur. Summi philoſophorum principis *Ariſtotelis libri* VIII. *de phiſico auditu phiſicorum appellati,* nouiter correcti et bene emendati. In calce: Impreſſum Liptzk per Baccalaureum Martin. Herbipol. An. ſalutis Milleſimo quingenteſimo duodecimo. (1512.) fol. — Breuiloquium

Mag. *Johannis Lintholcz* de Munnichbergh in *paruulum naturalis philosophie* accurate in studio Francophordiensi studiosis promulgatum. In calce: Impressum est hoc opus per honestum virum *Conrad Baumgarthen* in Opido Francokphord. Anno 1507. fol. — *Libri de anima Aristotelis* philosophorum peripatetice familie principis et auctoris. — In calce: Impressum est opus hoc haud innobile (ignobile) in famoso oppido Lipsensi per Wolfgang. Monac. Anno 1514. fol. — De quibusdam aliis lat. operum quorumdam editt. v. eph. litt. Erfurt. a. 1800. nr. 25. — *Simonis Simonii* Lucensis in librum Aristot. περὶ τῶν αἰσθητηρίων καὶ τῶν αἰσθητῶν h. e. de sensuum instrumentis, et his, quae sub sensum cadunt, commentarius vnus; eiusd. in librum Aristot. de memoria et reminiscentia commentarius alter. Exc. Jo. Crispinus. 1566. fol.

Ad pag. 447 *sub. fin.*

Jo. Beckmann adnotatt ad Aristot. auscultationes mirabiles adiecit et editt. suis tam *Antigoni Carystii* historiar. mirabilium collectam. Lips. 1791. 4. quam *Marbodi* libr. lapidum — subiectis sub finem *adnotatt. ad Aristot. auscultationes mirabiles etc.* Gottingae. 1799. 8. — *Camus* in comment. in librum de mirabilibus auscultat. in Mem. de l'Institut nation. des scienc. et des Arts, pour l'an IV. de la Republ. Litterature et B. A. tom. II. Paris. an. VII. (1799.) pag. 195—271. agit de codd. et auctore, quem quidem fuisse iu-

di-

dicat Aristotelem; sed opus quod habemus, tantum fuisse collectanea s. aduersaria, quae Aristot. postea in ordinem redacturus atque elaboraturus fuisset, colligit ex comparatione nonnullorum locorum: idem disputat de cap. 52. eiusque textu corrupto. Editionem quoque Meziriaci obss. in Aristot. librum ineditarum, quae in bibl. publica Paris. latent, promisit.

Ad pag. 448. lin. 4.

Chabanon de Arist. problemat. quae de musica agunt, (problema XIX. versum est et illustratum,) in Mem. de Litter. de l'Acad. des Inscr. vol. 46. Paris, 1793.

Ad pag. 449. lin. 7.

Longa pars libri Aristot. a cap. II—VI. exstat in *Stobaei* physicis tom. II. part. 1. p. 640. sqq. ed. *Heeren,* qui locum illum e codd. dedit emendatiorem, et saepe discessit a Kappio, saepe ei adsensit.

Ad pag. 449. lin. 14.

Lud. Buccaferrei Bononiens. lectiones in secundum ac tertium meteororum Aristotel. libros. Venet. ap. Hieron. Scotum. 1570. fol.

Ad pag. 449. lin. 23.

Textus trium librorum *de anima Aristotelis*, cum commentario secundum doctrinam Alberti magni per *Gerardum Harderuicensem*, reuisus per *Joh. de Nuxtingen.* Co-

Colon. opera et impenis. Henr. Quentel. 1510. fol. — *Ariſtoteles* — libri tres de anima. Noua et antiqua translatione editi per *Rudolph. Vaſſerburgenſem.* In Gymnaſio Cracouienſi. Floriaus Vnglerius, ciuis Cracouien. impreſſit a. 1512. 4. — Ἀριστοτέλους περὶ Ψυχῆς Βιβλία τρία. praefixa eſt (longa) praefatio, in qua neceſſarius et legitimus philoſophiae vſus indicatur. Autore *Vuolfgango Meurero,* Medico, phioſophiae ariſtotel. in inclyta academia Lipſica Profeſſ. publico. Lipſ. in offic. Ern. Voegelini Conſiantienſis. a. 1564. 8. — Collegium pſychologicum, in quo maxime controuerſae quaeſtiones, circa libros tres *Ariſtotelis* de anima proponuntur, ventilantur, explicantur, adornatum in alma Noricor. Altdorphina, — authore M. *Jo. Conrado Danhawero,* P. L. caeſar. et Theol. ſtudioſ. Altdorphi. 1627. 4. Conſiat. VII. diſſ., quas enumerat *Rieſhaber* in Lipſ. *allg. litt. Anzeig.* a. 1801. nr. 89. m. Jun. p. 852. ſqq. — *Ariſtoteles über die Seele. Aus dem Griechiſch. überſetzt u. mit Anmerk. begleitet von Mich. Wenzl. Voigt, Prof. der Rhetor. am K. Gymnaſ. zu Commothau.* Francof. et Lipſiae. (Pragae) 1794. 8. Conf. Jen. A. L. Z. a. 1795. m. Aug. nr. 211. p. 253. ſqq. *Jakobs Annal. der Philoſophie etc.* a. 1795. p. 589. ſqq.

Ad pag. 450. lin. 26.

Idem *Camus* in Notic. et Extraits des Mssts. de la Bib. nationale etc. tom. V. (Paris. a. VII.) 4. nr. XXIX. curate deſcribit cod. quon-

quondam Venet. bibl. D. *Marci*, nunc Paris. bibl. publ. omnino diligenter comparandum. Quater modeſte examinat *Schneideri* interpretationes atque iudicia. Add. de illo aliisque codd. Ariſtot. cl. *Morell.* in Bibl. Msta. Veneta gr. et lat. pag. 125. ſqq.

Ariſtot. Methaphyſica in linguam anglicam conuerſa, et copioſis adnotatt. aliisque acceſſionibus locupletata eſt a *Th. Taylor.* Londini. 1801. 4. v. *Beck.* comm. ſoc. philol. Lipſ. II. 2. pag. 334. — *Ariſtoteles Metaphyſik, I. Buch, überſetzt von Ge. Guſtav. Fülleborn*, in huius *Beyträgen zur Geſch. der Philoſophie*, part. 2. Zuillichau 1792. 8. — emendat. in ed. II. ibid. 1796. — In eiusd. operis part. III. ib. 1793. exſtat *Ariſtot. naturliche Theologie, überſetzt v. G. G.* — Ibid. part. V. 1795. p. 204—227. *G. Guſt. Fülleborn in Beitrag zur Unterſuchung über die Metaphyſik des Ariſtoteles*, contra *Buhlium*. qui in *Biblioth. der alten Litterat. und Kunſt.* part. IV. Gotting. 1788. 8. libros I. II. III. IV. V. XI. et XII. Methaphyſ. Ariſtot. ſecundum ordinem in veter. edd. vel omnino ſpurios eſſe, vel ad Ariſtot. Metaphyſicam non pertinere exiſtimabat; philoſopho ita vindicare ſtuduit, vt librum quidem II. eſſe fragmentum commentarii in librum primum, ceteros vero genuinos artiſſime cohaerere et ea, quae ipſe Ariſtoteles Metaphyſicae, tamquam philoſophiae primae adſignaſſet, capita comprehendere oſtenderet. Cenſor tamen in ephem. litt. Gotting. a. 1797. nr. 41. p. 405. ſqq. Fuelleb. ar-

argumenta haud omnino firma esse, acute docuit, et Buhlii sententiam vberius explanauit: In cod. *Mosquensi* est Aristot. Metaphysica cum scholiis *Alexandri Aphrodis.* et scholiis *Syriani. v. Matthaei* Not. codd. Mosquens. pag. 9. sq.

Ad pag. 451. lin. 2.

Ge. Lud. Spaldingii Vindiciae philosophorum Megaricorum tentantur. Subiicitur commentar. in priorem partem libelli de Xenophane etc. Halae. Sax. 1792. — Dein libellus inscriptionem in fronte accepit: Commentar. (critico - exegeticus) in primam partem libelli de Xenophane, Zenone et Gorgia, praemissis vindiciis philosophorum Megaricorum. Berol. 1793. 8. *Fuellebornii* disp. passim emendatur aut suppletur. — *Christi. Dan. Beckii* Pr. varietat. libellorum Aristotelicorum, e codice Lips. diligenter enotata. Lips. 1793. 4.

Ad. pag. 452. lin. 5.

Num. 29. add. pag. 262. sqq.

Ad pag. 453. sub. fin.

Conf. *Fabr.* B. Gr. III. pag. 360. sqq.

Ad pag. 456. lin. 22.

Die Ethik des Aristoteles, übersetzt und erläutert von Christian Garve. Erster Band, enthaltend die zwey ersten Bücher der

der Ethik, nebst einer zur Einleitung dienenden Abhandlung über die verschiedenen Princip. der Sittenlehre von Aristoteles bis auf unsere Zeiten. Breslau. 1798. 8. Sagax eruditaque (Mehmelii, Prof. Erlang.) censura libri est in *Erlang. litter. Zeit.* 1799. nr. 62. — *Die Ethik des Aristoteles, in* 10 *Büchern, aus dem Griech. mit Anmerk. und Abhandlungen von Dr. Jenisch.* Dantisci. 1791. 8. — *Ueber des H. Predig. Jenisch verdeutschte Ethik des Aristot. von J. Frid. Gottl. Delbrück, in Berlin. Monatsschr.* 1791. part. XI. p. 459. sqq. — Excerpta ex Jenischii versione cum adnotatt. (Ethik. in Fragmenten, *mit rhapsodischen Anmerkungen,*) sunt instar adpendicis ad libr. *Kritische Untersuchungen über den menschl. Geist, oder das höhere Erkenntniss- und Willensvermögen, von Sal. Maimon.* Lips. 1797. 8. p. 278. — 370. — Capp. IX. et X. libri III. germ. versa sunt sub titulo, *Politische Meinungen der Alten, in Conzii Museo für griechische und römische Litteratur,* part. III. Tiguri. 1795. 8. — *Aristotle's* Ethics and Politics, comprising his partical philosophy; translated from the Greek and illustrated by introductions and notes, the critical history of his Life and a new analysis of his speculative Works. By *John Gillies,* LLD. by Cadell and Davies. 1797. II. voll. 4. v. *Monthly Magaz.* a. 1798. m. Mart. nr. 29. pag. 220. — Loci in cap. 1. libri V. explicatio in *Magaz. für Schullehrer,* vol. I. part. II. pag. 475. sqq., vbi quoque opus Aristo-

ſtoteli patri, non filio, tribuitur, et de totius libri nexu ſcopoque diſſeritur.

Ad pag. 458. *lin.* 19.

Ariſtot. Politik und Fragment der Oekonomie; aus dem Griech. überſetzt, und mit Anmerkungen und einer Analyſe des Textes verſehen von Jo. Ge. Schloſſer, Abtheil. I—III. Lubec. et Lipſ. 1798. 8. Schloſſeri adnott. criticae, grammaticae, hiſtoricae et philoſophicae cum eruditae ſunt, tum in primis multum valent ad opus Ariſtot. intelligendum atque examinandum. — Oeconom. librum ſecundum german. vertit *C. F. Hugo* et adiecit operi ſuo, *Abhandlung über das Finanzſyſtem* Berol. 1774. 8. p. 347—398. — Verſio germ. libri II Oecon. exſtat quoque in *neueſten Staatsanzeigen*, tom. I. part. 2. German. (Hamburg.) 1796. 8. ac in part 6. a. 1797. *Ariſt. Haushaltungsbuch*, — *Die Politik des Ariſtot. überſetzt von Chriſti. Garve. Herausgegeben und mit Anmerkungen begleitet von Ge. Guſt. Fülleborn*, tom. I. *Breslau.* 1799. 8. *v. Ergänz. Blätter zur (Jen.) A. L. Z.* a. 1801. nr. 42. pag. 329. ſqq. — *Ueber Revolutionen. Ueberſetzung des fünften Buchs der Politik, v. Theodor Schmalz*, in huius *Analekten der Rechte des Menſchen, des Bürgers und der Völker*, faſc. II. Regiomont. 1795. — La Politique d'Ariſtote, ou la Science des Gouvernemens. Ouvrage traduit de Grec, avec des Notes hiſtor. et crit. par le Citoyen *Champagne* Paris. 1797. II. tom.

tom. 8. Liberius ille tam vertit quam explicuit. conf. *Jen. A. L. Z.* a. 1797. IV. 33. Confuluit ille praeter optimas editt. etiam veterem gallicam verfionem, vtilibus adnotationibus inftructam, *le Roy*, Parif. 1568. — *Politique d'Ariftot.* du Grec. Avec des Notes et des Eclairciffemens par *Charl. Millin*, Prof. de Legislat. et des Langues anciennes à l'Ecole centrale du Pantheon. Paris. 1803. tom. I. II. III. 8. v. Gotting. eph. litt. a. 1803. plag. 206. — In linguam anglican. Arift. opus ranstulit, (Treatife on governement,) *Guill. Ellis.* Lond. 1776. rec. ibid. 1778. 4. — *Bitaube* perfequitur Arift. principia politica etc. in Mem. de l'Acad. roy. des fcienc. etc. Berol. 1792. 4.

Ad pag. 459. lin. 7.

Ἀριςοτ. Πεπλος, fiue *Ariftot.* epitaphia in heroas homericos. fragmentum ab H. Stephano primum editum, nunc pluribus auctum epitaphiis, partim nuper, partim nunc primum e cod. Harleiano, Durham. 1798. min. 8. editore *Thom. Burgefs*, conf. ephem. litt. Gotting. 1798. plag. 199. p. 1982. fq. — In Lipf. noua bibl. artium bon. tom. 64. part. 2. pag. 190. fqq. difputatur de *Jacobs* animadverff. in epigrr. Anthol. gr. tom. I. nr. 1. fqq.

Ad pag. 459. lin. 19.

Vel meae edit. tom. III. p. 276. add. *Wernsdorf* ad Himerium orat. VI. p. 505. fq. — Scolion auf Hermeias, in *Jo. Chrifti.* *Gra-*

Grafen zu Stolberg Gedichten, aus dem Griech. überſetzt. Hamburg. 1782. 8. — a *Cludio* verſum *in Bibl. der alten Litterat.* etc. part. III. Gottingae 1788. 8. — Hymn. in virtutem germ. vers. a *Car. Phil. Conz* in huius Analecten etc. Lipſ. 1793. 8. — *Car. Dan. Ilgen* reddidit atque explicuit nr. XXXI. Ariſtot. ſcolion in virtutem, p. 136. ſqq. idem aliorum interpretationes, verſionesque adtulit aut examinauit, et p. 177. ſuam dedit verſionem; add. p. 267. ſqq. in prolegom. autem ſiue diſquiſit. de ſcoliis vett. pag. CLXXXIV. et CXCIII. id carmen, oſtendit, non paeana eſſe, ſed ſcolion.

Ad pag. 459. fin.

Ariſtoteli tributa Secreta ſecretorum, ſeu epiſtola ad Alexandrum M. de regimine ſanitatis et tuenda valetudine, cum expoſitione, in fine manca in cod. Goerlitz. et plenius in cod. Magdeburg. vide *Kinderling* in Lipſ. *allg. litt. Anz.* a. 1801. nr. 79. pag. 765. ſq.

Ad pag. 463.

Buhle in Lehrbuch der Geſchichte der Philoſophie und einer kritiſchen Literatur derſelben, part. III. Gotting. 1798. p. 258. ſqq. copioſe perſequitur Ariſtotelis philoſophiam; conf. tamen cenſorem illius libri in Kilon. noua bibl. vniuerſ. germ. vol. 44. part. 1. faſc. 3. a 1799. p. 191. ſqq. — De Ariſtot. acerbius iudicat *Frid. Vict. Lebr Pleſſing* in *Caeſar. Denkwürdigkeiten aus der philoſophi-*

ſchen

ſchen Welt. tom. III Lipſ 1786. 8. — Multa rhetorices, praeſertim poetices loca illuſtrat, defendit etc. *Chriſtph Rufus* in Gruteri face critica; tom. II. p. 602. ſqq. *Ph. H. Hopf* progr. ad locum Ariſtot. τινι διαφερει ὁ Μαθηματικος του Φυσικου, Acroas. phyſ. II. 2. Stuttgard. 1789. 4. — *Frid. Lud. Kreyſig* comm. *Ariſtot.* de ſono et vocis humanae natura atque orta theoria cum recentiorum decretis comparata. Lipſ. 1793. 8. — *Jo. Severin Vater* animaduerſiones et lectiones ad libros III. Rhetoricorum. Acc. auctarium *Frid. Aug. Wolfii.* Halae ſax. 1794. 8. — Eiusd. diſp. Theologiae *Ariſtoteleae* vindiciae eruditorum iudicio ſubmiſſae. Lipſ. 1795. m. 8. Ariſtot. a crimine atheiſmi defendit cl. Vater probatque, eum docuiſſe ſupremam rerum omnium auctorem a coelo ſideribusque diverſum. — *Strobel in neuen Beyträgen zur Litterat. beſonders des XVI. Jahrhunderts*, vol. IV. part. I. nr. 3. enumerat Melanthonis in Ariſtotelem merita et quos Ariſtot. libros quotiesque ediderit ille, refert. — De conſenſu philoſophiae Ariſtotelicae cum ea, quam criticam et tranſcendalem recentiores vocant, ſcripſit *Frid. Car. Lud. Sickler.* Erfurt. 1799. 8. — Duo loca in Meteor. Ariſt tentat *G. Brüning* in Promulſide animaduerſſ. in varios ſcriptor. vet. in Actis litter. ſociet. Rheno-Traiect. tom. II. p. 157. et 160. — Idem in eiusd. oper. tom. III. p. 268. ſqq. de Graecorum aliorumque populorum originibus etc. duplex gloſſema in Ariſt. Meteor.

teor· obelo notat. — In Musei Oxoniens. conspectu etc. Oxon. 1792. 8. p. 25. sqq. sunt notae et coniecturae quaedam adhuc ineditae Casauboni, Vulcanii, Vptoni, Sanctamundi, Jortini in Aristotelis librum de poetica. — Ex libro *de la Harpe* Cours de Littérature ancienne et moderne est cap. excerptum, *Analyse der Dichtkunst des Aristoteles*, vbi ab initio de pretio reliquorum Aristotelis librorum eiusque scribendi genere paucis indicatur, in: *Neue Bibl. der sch. Wissensch.* etc. vol. 63. part. 2. Lipsiae 1800. pag. 275—318. — Coniecturae et notae a *J. Jac. Reiskio* exemplari suo edit. Conring. Politic. Aristotel. adscriptae, cl. *Gurlitto*, (interspersis huius quoque notis,) sunt publicatae in Wiedeburg. philolog. *pädagog. Magaz.* vol. III. part. 1. et 2. Helmstad. 1797. 8. nr. IV. — *Jo. Hermann* Pr. *über den fliegenden Alopex des Aristot.* Argentor. 1782. 4. — *Jo. Christ. Lossii* comm. in Aristot. Physiognom. in actis acad. Erford. a. 1777. p. 266. sqq. — *Frid. Andr. Gallisch* diss. de Aristotele, rei naturalis scriptore. Lips. 1776. 4. — *Io. Ge. Christ. Hoepfneri* explicatio loci de iustitia ad Nicomachum libr. V. cap. 1. in *Brem. Magazin für Schulen*, tom. I. part. 1, pag. 473. sqq. a. 1790. — *Buhle* recit. de doctrina Aristotelis ciuili, cuius summam leges in ephem. litt. Gotting. a 1797. plag. 20. — *Brehm in bibliograph. Handbuch* etc. tom. II. pag. 179—227. multas enumerat et recenset tam editt.

ac

ac verfiones, quam commentt. in varios Ariftot. libros.

Ad pag. 465. *fect.* 4. *lin.* 1.

Add. *pag.* 868. fqq. Gallica fragmenti verfio eft in Collectione: Difcours de Licurgue, d'Andocide etc. trad. en François par *Athan. Auger*. Paris. 1783.

Ad pag. 466. *fect.* 4. *lin.* 1.

Corr. vol. II. libr. 2. pag. 856. fqq.

Ad pag. 470. *fect.* 5. *lin.* 2.

Aut ed. nou. vol. III. cap. 19. pag. 516. fqq. — tum in vol. I. p. 685., vbi de verfione, quam Arctinus edidiffe dicitur, addendus et conferendus eft: *Manfi* ad Fabr. B. L. med. et inf. aet. Part. VI. p. 345. in addendis et de prima ed. v. *Mittarell.* cat. codd. B. Venet. D. Mich. in adpendice librorum faec. XV. excuf. p. 137.

Ad pag. 447. *fect.* 5.

De *Heraclidibus*, Heracleenfi Erythraeo et Turentino, medicis cel. v. in *Kurt Sprengel Beyträgen zur Gefchichte der Medicin*, tom. I. part. 2. Hal. fax. 1795. 8. nr. 3.

Ad

Ad pag. 483. lin. antep.

In vſum ſcholarum editi ſunt *Theophraſti characteres;* gr. et lat. ed. *Frid. Gotth. Freytag.* Lipſ. 1726. 8. Magdeburgi 1773. cura *Ge. Cph. Bremeri.* 8. — cum indice Fiſcheri contracto. 1779. 8. a *I. G. Chr. Neide* gr. cum indice german. Magdeb. 1781. 8. — gr. Dresdae, 1788. 8. — cum german notis et indice gr. german. a *Io. Dau. Büchling.* Halae ſax. 1792. mai. 8. — *I. Ph. Siebenkees,* Prof. quondam philos. Altdorf. edere coeperat *Anecdota graeca* e praeſtantiſſimis italicar. biblioth. codic. deſcripta, quae poſt eius mortem abſoluit, et praefat. eſt *Io. Ad. Goez.* Norib. 1798. mai. 8. vltimum illorum locum a pag. 105. occupant XV. poſteriores Theophraſti charact. e cod. Palat. Vatic. nr. CX. de quo, eius forma, conditione, aetate etc. et de mala Amaduti fide in edendis illis in longa nota prima multus eſt, textui ſubiecit notas. Illos characteres eodem anno Goez recudendos curauit cum reliquis Theophraſti character. et Siebenk. ſuisque adnott. Inſcriptio autem haec eſt. *Theopr. Char.* cum additamentis anecdotis, quae e cod. Ms. Palatino - Vaticano ſaec. XIV. deſcripſit. *Io. Phil. Siebenkees.* Edidit et lectionis varietatem adiecit. *Io. Ad. Goez.* Norimbergae, 1798. mai. 8. In prioribus XV. charact. Fiſcherum eſt maxime ſequutus, ita tamen, vt nonnunquam ab eo diſcederet. Poſt praefat. notitiam tam codd. quam editionum ac verſionum

criticam exhibet *). — Critica est editio: Θεοφρ. χαρακτηρες. *Theophrasti* characteres, seu Notationes morum atticorum-Graece ex librorum scriptorum copiis et fide interpolati et coecti, virorumque doctorum coniecturis correcti. Editor *Io. Gottl. Schneider*, Saxo. Ienae 1799. 8. Praemissa est egregia notitia editorum et msstorum, ex quibus Theophrasti characteres fuerunt publicati et correcti. Praecipue multus est de Amadutii edit. anecdotor. charact. eorumque auctoritate atque antiquitate subiecit comparationem capitum suae editionis et antiquiorum. Quod interea cel. *Hottinger* germ. interpretationem IV. characterum priorum exordine vulgari, inseruit Wielandiani Musei attici vol. I. parti III et vol. II. parti II. eosque erudite exposuit atque interdum acute emendauit: cel. Schneid. calci edid. adiecit auctarium animadversionum ex comparata Helveti Hottingeri interpretatione subnatorum. Iterum id edidit, et auctarium alterum animaduersionum, praecipue ex edit. Paris. 1799. auctore D. Corray. Ienae 1800. 8. — *Corayi* edit. cum versione gallica notisque prodiit inscripta: *Les Characteres de Theophraste*, d'aprés un msct del Vatican, contenant des additions qui

*) Doctam censuram, in qua etiam plures factae sunt emendatt. v. in Ien. A. L. Z. a. 1798. m. Nou. nr. 339. et de scholiis ibid. anni 1799. nr. 28. m. Ian., vbi quaedam docte explanantur aut emendantur.

qui n'ont paru en France, Traduction nouvelle, avec *le texte grec*, des notes critiques et un discours préliminaire sur la Vie et les Ecrits de Theophr. par *Coray*, Docteur en Medicine de la Faculté de Montpellier. Paris. l'an VII. (1799.) m. 8. chez J. J. Fuchs. Basis est ed. Fischeri: additi sunt charactes, a Siebenkeesio editi: notae autem historicae, biographicae, litterariae et criticae, etiam coniecturae D. Bernardi, et nonnullae quatuor codd. Florent. V. L. iam in Riccii. edit. promulgatae. Add. *Millini* Magasin encyclop. an. IV. tom. I. nr. 2. p. 236. et *Chardon de la Rochette* ibid. an. V. tom. IV. nr. 13. p. 68. sqq. — *Theopr.* char. ethici — cum interpret. lat. sec. edit et notis illustrauit *L. Sahl.* Havniae 1802. 8. — Textum graecum seorsum edidit D. *Jo. Andr. Sixt.* Altdorf et Norimb. 1802. 8.

Ad pag. 484. *lin.* 5.

Post vocc. *Dresdae* — II. *voll.* add. item: — avec des additions et des notes nouvelles par *J. G. Schweighäuser.* Stéréotype d'Herhan: (est tomus III. Charact. de la Bruyére.) Paris. ap. Renouard. 1802. 12. Adiecti enim sunt char. Theophr. post Bruyer. reperti, et VII. alii ex Aristotele, Lycone, ex libro ad Herennium et ex Chrysostomo. — Vers. quorundum factae in *Wiedeburg. hum. Magazin* etc. vol. II. et III. a. 1790. et in *Roosii Bibl. für Paedagogen und Erzieher.* tom. II. a. 1787. — *Charact. de Theophr.* trad. du Grec. nou. edit. revue, corrigée et

 aug-

augmentée de la Vie de l'Auteur de Notes, de Remarques literaires, des Chapitres XXIX. et XXX., qui paroiſſent pour la premiere foi. par Mr. *B. de B.* (*Bellin de Ballu.*) Paris. Baſtien. 1790. mai. 8. — Caracteres morales de *Teofraſto*. Reflexiones filos. ſobre los Coſtumbres de nueſtro ſiglo por Mr. *Duclos*. trad. los prim. del Griego h los ſegundas del frances al Caſt. por *Ign. Lopez de Ayala*. Madrid. 1787. 8. — Conf. etiam Add. ad Introd. II. 2. p. 337.

Ad pag. 486. *ſect.* 6. *lin.* 2.

Scr. in mea edit. tom. III. libr. III. cap. 7. pag. 409. Add. *Theopr.* lib. *de lapidibus* ex prima edit. gallice verſa et inſcripta eſt: Traité de pierres de *Theophraſte*, trad. du Grec, avec des Notes phyſiques et critiques, trad. de l'Anglois de M. Hill. Auquel on a ajouté deux Lettres du même Auteur, l'une au Docteur Parſons, ſur les couleurs du Saphir et de la Turquoiſe, et l'autre à Mr Folkes, Préſident de la Societé royalé de Londres, ſur les effets des différens Menſtrues ſur le Cuivres. Paris. chez Jean Heriſſant, Libraire. 1754. 12. ſine textu graeco. — Conf. Addit. ad Introd. II. 2. p. 337. — Duo loca Theophr. de cauſſis plantar. I. 14. et 27. emendantur et explicantur a cl. *Sturz* in Beckii comm. ſoc. philol. Lipſ. I. part. 2. p. 266. ſqq. — ib. in vol. III. part. 2. p. 359. ex *Curtii Sprengelii Taſchenbuch auf das Jahr* 1803. *für Natur - und Garten - Freunde* animaduerſſ.

quae-

quaedam ad Theophr. hist. plant. libr. II. c. 2 et 3. excerptae et lat. versae leguntur. — M. *Chr. Aug. Schwarzii* Gymn. Görlic. Conrect. Pr. de Theoprasti Liparaeo lapide. Görlic. 1801. fol. Probabiliter explicat locum Theophr. de lapid. sect. 25. p. 79. ex ed. vernac. Hillii et Baumgärtneri, docetque, lapidem illum Liparaeum esse lapidem Obsidianum apud Plinium.

Ad §. 11. *ARISTOXENVS.*

Ad pag. 487. *sect.* 5.

In nou. ed. *Fabr.* B. Gr. vol. III. cap. XII. pag. 632. sqq. — *Ael. Aristidis.* orat. aduersus Leptinem; *Libanii* declam. pro Socrate; *Aristox.* Rhythmicorum elementorum fragmento, ex bibl. Veneta D. Marci nunc primum edita a *Jac. Morello.* Venet. 1785. 8. — *Guil. Leonh. Mahne* diatribe de Aristoxeno, philosopho peripatetico. Amstel. 1793. 8.

Ad §. 12. *pag.* 487. *lin. pen.*

In nou. *Fabr.* B. Gr. vol. III. libr. III. cap. VIII. p. 486. sqq., vbi plura a me sunt adscripta, et p. 491. quinque alii diuersi excitantur Dicaearchi.

Ad

Ad §. 13. PHILEMON et MENANDER.

Ad pag. 490. *lin.* 15.

De Rochefort comment. I. II. de arte in Menandri comoediis, ex Aristot. politica, Terentii comoediis et fama, Menandrum excelluisse in oeconomia comoed. in Mem. de Litter. de l'Acad. des Inscr. vol. 46. Paris. 1793. — *Tyrwhitt* in adpend. ad *Toupii* Emendatt. in Suid. et Hesychium p. 478. reperit et constituit Menandri fragmentum. Toup. autem et Tyrwhitt in illo opere passim Philemonis, praecipue multa Menandri fragmenta emendarunt — *Io. Christi. Leusohner.* progr. super dicto Menandreo *) φθείρουσι ἤθη χρῆς θ᾽ ὁμιλίαι κακαί ad 1. Corinth. XV. 33. Hirschberg 1750. 4. Summam progr. v. *in vollständ. Nachrichten von kleinen acad. Schriften*, part. VIII. p. 695. sqq. — Menandro adscribitur ex quodam Agathiae epigr. (v. Fabr. l. c. p. 467.) comoed. *Polemon*; sed *Huschke* in Anal. criticis in Anthol. gr. (Ienae 1800. 8.) cap. VII. p. 171. sqq. id Agathiae epigramma explicans, negat, Menandrum docuisse fabulam, *Polemonis* nemine inscriptam; contra pertinere iudicat p. 184. hanc personam ad com. Περικειρομένην siue Ῥαπιομένην. *Polemonem* vero esse tantummodo dramatis personam; et pag. 177. demonstrare sustinet, τὴν Περικειρομενην et τὴν Ῥαπιζομένην fuisse vnam modo fabulam: add.

*) Ex com. *Thaide*. v. *Fabr.* B. Gr. vol. II. p. 463.

add. ib. p. 173. sq. — *Philemonis* com. ἐκδεκαζόμενος vulgo citatur ex Stobaeo, ferm. 92. (v. *Fabr.* l. c. pag. 477.) sed *Schowin* Stob. sermone p. 365. e cod. rescripsit ἐν Δικαζομένοις. — Alia fabula ἐξοικιζόμενοι citatur a Stobaeo tit. LXII. et *Brunck* in Gnomicis poetis; (qui p 194. sqq. *Philemonis* Fragmm. ex Stobaeo reposuit,) p. 336. V. titulum addidit ex cod. Paris. — De Menandro et Philemone vid. etiam *Vir. Andr. Rohde* de veterum poetarum sapientia gnomica etc. Havniae, 1800. 8. 323.—327. — In *Philemonis* quaedam fragmm. animadversiones scripsit *I. F. Zedelius* in *Ruperti* et *Schlichthorst* *neues Magaz. für Schullehrer*, tom. II. part. 2. 22. p. 423. sqq. — Idem scripsit obseruatt. in *Menandri* fragmm. *in Magaz. für Schul.* II. 2. p. 358. sqq. — *neuem Magaz.* etc. I. 1. p. 173. sqq. atque specim. II. in *Ruperti* et *Schlichthorst. neu. Magaz. für Schullehrer*, tom. I. part. 1. 10. pag. 173. sqq.

Ad pag. 493. *sect.* 5. *lin.* 1.

Add. §. XI. pag. 862. sqq. nou. edit.

Ad §. 17. DEMETRIVS PHALAR.

Ad pag. 493. *sect.* 1. *lin.* 2.

Scr. Olymp. CXV. 2.

Ad pag. 494. *sect.* 3. *lin.* 4.

Post *cap.* 31. add. siue cap. 33. vol. VI. pag. 63. sqq. edit. nou. et vol. III. p. 486. in catal. Peripateticorum.

Ad pag. 495. *lin.* 2.

Scrib. Roſtoch. typis Steph. Myliandri. a. cIↃIↃXXCIV. (1584.) — De ed. *Stanisl. Ilouii* v. Add. ad Introd. II. 2. p. 337. ſq.

Ad pag. 495. *ſect.* 6.

Jo. Phil. Dettmer progr. de meritis Demetrii, ſic dicti Phalarei, in artem rhetor. recte aeſtimandis. ſect. I. II. Francof. ad Oder. 1777. et 1778. 4. — *J. Chriſti Henrici* progr. Charientiſmus Anacreontis ad Demetrii Phal. diſciplin. expenſus. Witteb. 1791. 4.

Ad §. 18. *EVCLIDES.*

Ad pag. 497. *lin.* 2.

Siue in nou. Fabr. edit. cap. 19. vol. IV. pag. 44. ſqq., vbi haud pauca adſcripſi, permultas excitaui editt., quarum memoriam h. l. renouare non vacat, multosque VV. DD. qui de Euclide eiusque libris egerunt, laudaui.

Ad pag. 497. *ſect.* 4. *init.*

Euclidis Opp. omnia, gr. cum ſcholiis graecis: Baſil. 1539. fol. — De *Doſypodii* edd. v. ad Fabr. l. c. p. 53. ſq.

Ad pag. 497. *ſect.* 4. *lin.* 9.

Variae lectt. cod. Voſſ. Leid. et ſupplem. textus Baſil. ex cod. Bodlei. Barocc. 161. *Procli* commentar. in primum *Euclidis* in *Burgeſs* Conſpectu muſei Oxoniens. litterar. Oxon. 1792.

1792. 8. p. 31—46. — De ed. Veneta typis Erh. ratdolt conf. etiam *Scheibelii Einleitung in die mathem. Bücherkenntn.* part. XI. p. 421. ſqq., vbi longa eſt huius editi deſcriptio, et eiusdem *aſtronomiſche Bibliogr.* ſect. 1. p. 54. de Valla etc. — Element. libri XV. ad gr. contextus fidem recenſiti, et ad vſum tironum adcommodata. (cur. *Ge. Frid. Baermann*). Lipſ. 1743. 8. rec. aut folio tituli mutato. ib. 1749. 8.

Ad pag. 498. *ſect.* 6.

Henr. Sauilii praelectiones in principium elementor. Euclidis. Oxon. 1620. — *Jo. Chſtph. Sturmii* vniuerſalia Euclid. h. e. liber quintus Euclidis vniuerſaliſſ. inque omnium entium genere veris demonſtrationibus confirmatus. Hagae Com. 1661. — *Euclid.* Elements of Geometry, from the Latin translation of Commandine, by J. Keill and S. Cunn. Londin. 1723. 8. et ſaepius: editio XII. ibid. 1782. 8. — Elements of Geometry cont. the firſt ſix Books of Euclid, with two Books on the Geometry of Solids; to which are added Elements of plane and ſpherical Trigonometry. Auctore *Jo. Playfair*, Prof. math. Edinburgens. Edinburg et Lond. 1797. 8. — De multis Euclidis, praecipue elementorum, editt. ac verſionibus anglicis v. *Brüggemann* View etc. pag. 194. ſqq. — Eucl. Elemens de Geometrie, ou les ſix premiers livres, avec le onzieme et douzieme. Traduction nouvelle, à l'uſage des Academies

mies des nobles militaires etc. par *Fred. de Castillon.* Berol. 1767. et 1777. 8. — *Euclidis* Elem. versionis germ. a *Lorenz* factae edit. II. emendatior prodiit Halae Sax. 1798. 8. De Lorenz versione atque editt. Britann. nec non German. versionibus aliisque lib. ad historiam aut interpretationem Euclidis pertinentibus v. *Brehm biograph. Handbuch.* II. pag. 392. sqq. — *Euclid's Elemente, das erste bis zum sechsten, sammt dem eilften und zwölften Buche; aufs neue aus dem Griechisch. übersetzt von Jo. Karl Fried. Hauff,* (Prof. mathes. et phys.) Marburg. 1797. 8. cum figg. ligno incisis. — *Auszug aus Robert Simsons lateinischer und englischer Uebersetzung der ersten 6. Bücher, und des 11 und 12ten Buches der Elemente des Euclides, enthaltend die von ihm getroffenen Abänderungen und eingeschalteten Sätze, nebst den geometrischen und kritischen Noten, als ein Anhang zu der Lorenzischen teutschen Uebersetzung sämmtlicher Elemente; herausgegeben von Io. Andr. Matthias, Domvicar V. Lehrer an der Domschule zu Magdeburg.* Magdeb. 1799. m. 8. cum figg. conf. *Ien. A. L. Z.* a. 1800. m. April. nr. 110. — *Erstes Buch der Elemente des Euklides, für den ersten Unterricht in der griechischen Sprache und Mathematik, griech. u. deutsch, mit Anmerk. und einem Wortregister. Weimar.* 1800. 8. Consilium editoris non probatur in *Beckii* comment. societ. philol. Lips. II. 2. p. 277. — *Euklids Elemente, nebst den Anfangsgrün-*

gründen der ebenen und sphärischen Trigonometrie aus dem Englischen des Robert Simson, mit erklärenden Anmerk. übersetzt von Reder; herausgegeben von Nisert. Mit Kupfern. Colon. 1803. mai. 8. — *Eucl.* Data, *verbessert u. vermehrt von Robert Simson; aus dem Englischen übersetzt, und mit einer Menge geometrischer, nach der analytischen Methode der alten aufgelöster Problemen, begleitet von Io. Chph. Schwab. Stuttgardt,* 1780. 8. cum XII. tabb. aen. — *C. Brismann* disp. respond. *I. Landgard*, de emendatt. et obseruatt. circa libr. I. elementor. Euclid. redditorum. Gryphiae 1791. 4. — *Kästneri* disquis. *Was heist in Euklids Geometrie möglich? in Eberhard. philos. Magazin,* tom. II. part. 4. Halae 1789. — Ejusd. *Kästner* comm. *über den Vorzug von Euklids Elementen vor der Bibil, in Leipz. Magazin,* part. 3. Lips. 1781. — *Christoph. Frid. Pfleidereri* expositio et dilucidatio libri quinti elementor. Euclidis, pars I. Tubing. 1784. 4. — Eiusd. diss. de dimensione circuli in Euclidis librum XII. part. I. II. Tübing. 1790 4. — Eiusd. diss. siue scholia in librum II. Euclid. pars I. Tub. 1797. — pars II. 1798. 4. — *A. G. Kästner Geschichte der Mathematik,* tom. I. (siue *Geschichte der Künste und Wissenschaft von einer Gesellschaft gel. Männer ausgearbeitet.* Pars VII.) Gottingae 1796. 8. — *Frid. Guil. Aug. Murhard in Litteratur der mathematischen Wissenschaften,* tom. II. Lips. 1798. 8. pag. 1. sqq. multa quidem bene

ne collegit, quae facerent ad fata et historiam Euclidis huiusque scriptorum; sed multa quoque, quae scitu essent necessaria, omisit.

Ad §. 19. SIMMIAS.

Ad pag. 500. *lin.* 5.

Salmasii notae ad *Dosiadae aras*, *Simmiae* ouum, alas, securim, Theocriti fistulam, cum eiusdem explicatione duarum in scriptt. vett. Herodis. Attici rhetor. et Regillae honori positarum sunt quoque recusae in *Poleni* Thesauro vtriusque antiq. etc. vol. II. p. 686—732. — Simmiae, Thebani, non, Rhodii, esse epigramma quoddam contendit *Brunk* in Analect. tom. III. p. 38.

Ad pag. 500. *sect.* 8.

v. *Fabric.* B. Gr. sec. meam edit. vol. III. lib. III. cap. 16. XI. pag. 808. sqq. add. ibid. p. 767. ab initio, et p. 780. sq.

Ad pag. 500. §. 20. DIPHILVS.

Laudari *Diphilum* a Clemente Alexandr. Strom. V. p. 611. scripserat *Fabric.* 4. in B. Gr. vol. III. p. 438. Sed *Rohde* de vett. poetarum sapientia gnomica, ubi p. 324. sq. quaedam de *Diphilo* prodidit, in not. *a* animadvertit, a Clemente vnicum tantum laudari versiculum, in quo tamen ipsa lectio; γνωμικώτατα, haud omnino genuina esse videatur;

tur; tum ipſi dubium eſſe videtur, num laudatus verſus reuera ſit *Diphili*, quum is a *Iuſtino* M. vindicetur fabulae cuidam *Menandri*, inſcriptae *Diphili* titulo. — Nominibus dramatum Diphili, a Fabricio l. c. adductis, addi poteſt χρυσοχόος, ex *Photii* Lexico msto voc. ὀπαῖα.

Ad pag. 501. §. 22. *ſect.* 2. *lin.* 10.

Loco VII. leg. VIII. ſiue in nou. edit. cap. II. vol. III. pag. 45.

Ad §. 23. *EPICVRVS.*

Ad pag. 501. *ſect.* 1.

H. E. Warnekros, Rector ſcholae Greifswald. ſcripſit *Apologie und Leben Epicurs.* Gryphiae 1795. m. 8., in quo libello ponit Epicuri diem natalem in II. Febr. ante a. C. N. 341. idemque perſequitur Epicuri vitam, doctrinam, diſcipulos, amicos, libros etc. et vindicat eum ab aliorum iniuriis.

Ad pag. 503. *ſect.* 3.

Neapoli *Hayterus* Anglus fertur inter volumina Herculanenſia reperiſſe deperditum opus *de natura*, aut operis libr. vnum, cui etiam non nulla de aſtronomia inſunt, quodque ſeparatim edetur. v. *Beckii* comm. ſoc. philol. Lipſ. III. 1. p. 151.

Ad

Ad pag. 504. *fect.* 4.

Multis iis de Epicuro eiusque philofophia auctoribus librisque varii generis, a me ad *Fabr.* B. Gr. III. pag. 582. fqq. excitatis addantur *Jo. A. Henr. Tittmanni* difp. de confenfu philofophorum veterum in fummo bono definiendo, Lipf. 1793. 4. — *Guil. Traugott Krug* Pr. feu diff. qua Zenonis et Epicuri de fummo bono fententiae cum Kantiana hac de re doctrina breuiter comparantur. Witteberg. 1800. 4.

Ad §. 26. *ZENO.*

Ad pag. 507. *fect.* 3.

De Zenone et fchola, ab eo condita, Stoica f. de Stoicis multa congeffi ad *Fabr.* B. Gr. libr. III. cap. X. vol. III. p. 526. fqq. et p. 519. fqq. De Zenone ipfo. — Addi poffunt alia: *Ge. P. Hollenberg* de praecipuis ftoicae philofophiae doctoribus et patronis ap. Romanos. Vpfal. 1793. 4. — *Diet. Tiedemann* etiam in Opere: *Geift der fpeculativen Philofophie*, tom. II. cap. 12. pag. 427. fqq. curate expofuit philofophiam Stoicam: Quaedam tamen Zenonis placita aliter ac Tiedemann explicat cenfor in Jen. A. L. Z. a. 1793. nr. 300. m. Sept. p. 687. — De decreto Athenienfium in honorem Zenonis Cittiei v. *Blafium* in opere, de decretis Athenienfium. Romae. 1750. 4. pag 389. contra Brucker. it. pag. 258. — *Anton Grefs*, Prof. philof. de Stoicorum fupremo ethices

prin-

principio, comment. Wuerceburgi. 1797. 4. Probare conatur, supremum ethices principium Stoicorum idem esse, ac Kantianum; sed vtrumque differre, monet censor in eph. litt. Gothanis a 1797 nr. 84. p. 774. — *Krugii* Pr. paullo ante citaui.

Ad §. 28. *LYCOPHRON.*

Ad pag. 509. not.

Sed scholia Tzetzae duabus constant partibus, iisque diuersis, scilicet, antiquis doctisque scholiis atque vani Tzetzae interpolationibus ac mutationibus. Hinc orta est inaequalitas illa in scholiis, quae nos quidem habemus.

Ad pag. 510. sect. 6.

Nouae editionis spem fecerat *Tryllitsch*, v. *Neuer Büchersaal der gelehrten Welt*, LVIII. *Oefnung*, Lips. 1716. pag. 736. sqq. — *Simon de Magistris* in Apologia sententiae patrum de LXX. versione pag. 407. Lycophronem furti incusat, arbitrans, aut somnians illum et Daniele, propheta, cap. XI. 30. sq. vaticinium de magnitudine Romae surripuisse. Conf. *Rosenmüller Handbuch für die Litterat. der bibl. Kritik und Exegese*, tom. II. pag. 417. sqq. — Remarks on the Cassandra of Lycophron, a Monody. By the Rever. *H. Meen* Londini 1800. 8. Auctor in pari versatur errore, putans, per libros V. T. graeca LXX.

LXX. viris verſos hominibus doctis Alexandrinis Prophetas in illis libris ſacros innotuiſſe: quod Lycophrona adduxiſſet, vt ſuum ſcriberet drama ad auram regis Ptolomaei captandam, et aenigmaticum hoc poema componeret, ad lectores incitandos, vt ſolutionem aenigmatis atque intelligentiam fabulae in vett. poetis atque hiſtoricis quaererent. Hinc, quo iam in vers. 324. Iphigenia vocatur Iphis, Meen opinatur pag. 40. aut potius ſomniat, hiſtoriam Iphigeniae et Iephtae filiae eſſe comparatam, aut adludi ad hiſtoriam Iephtae filiae et nomen Iephtae corruptum atque deformatum eſſe in *Iphin.* Conf. autem cenſur. in ephem litter. Gotting. a. 1802. ſcid. 7. pag. 70. ſqq.

Ad §. 29. *THEOCRITVS.*

Ad pag. 511. *not.*

Add. quae notaui ad Fabr. B. Gr. libr. III. cap. 16. p. 765. ſqq., vbi quoque pag. 779. ſqq. plures a me recenſentur editiones.

Ad pag. 514. *med.*

Theocrit. gr. Paris. apud Morel. 1561. 4.

Ad. pag. 516. *lin.* 26.

Edit. Londin. a. 1729. 8. inſcripta eſt: Θεοκρίτου τὰ εὑρισκόμενα. *Theocriti* quae exſtant, cum graecis ſcholiis. Impenſis *Guil. Innys* et *R. Manby.* — *Theocritus* gr. lat. cum

cum vocum difficiliorum explicatione grammatica: in Poetis minoribus graecis ſelectis et emendatis, in vſum ſcholarum. Londin. 1728. 1739. 8. — Θεοκοίτου τὰ εὐρισκόμενα. Theocriti quae exſtant: cum gr. ſcholiis (et interpretat. latina.) Londini. impenſis *J. Richardſon.* 1739. 8. De his aliisque editt. atque interpretationibus Angl. VV. DD. v. *Brüggemann* View etc. p. 207. ſqq. et Supplement. pag. 46. ſqq.

Ad pag. 517. lin. 22.

Add. (*Jo. Toup*) Curae poſteriores, ſiue appendicula notarum atque emendationum in *Theocritum* Oxonii nuperrime (n. a. Wartono) publicatum. Lond. ap. *Jo. Nourſe.* 1772. 4.

Ad pag. 521. lin. 10.

A ſplendore graecorum typogr. et verſione lat. *Ber. Zamagnae* commendatur edit. Parmae ap. Bodon. II. vol. mai. 8. Textus gr. exiit prelo 1791. verſio autem, verſibus lat. in tom. II. expreſſa, abſoluta eſt 1792. — Idylles et autres poëſies de *Theócrite,* traduits en français avec le texte grec, des notes critiq. la verſion latine et un diſcours prélim. par *M. Gail.* Paris. 1792. 8. aut min. 4. tom. I. II. Chez Didot. Conf. Jen. A. L. Z. a. 1793. nr. 144. pag. 413. ſqq. et *neue Bibl. der ſch. Wiſſenſch. und der ſr. Künſte,* Lipſ. 1793. vol. 50. part. I. pag. 148. ſqq. — Eadem gallica verſio, ſed ſine textu gr. et ſine vers. lat.

 ibid.

ibid. eod. anno. mai. 12. Idylles de *Theocrite*, trad. en françois par *J. B. Gail*, Profess. de litterature gr. au College, de France. Nouvelle Edit. ornée de Figg. gravées d'après les dessins de Barbier et Belchot. tom. I. II. — Chez l'Auteur au Collège de Fr. Paris. l'an IV. (1795.) Versio gallica est in prosa, e regione textus gr. posita, sub qua est versio latina. Promissus est tom. III. qui contineat commentarios, in quibus e codd. et aliorum interpretationibus vtilia scitu exhibeantur. — Idylles de *Théocrite*, mises en vers françois par *de Chateauneuf*. Amstel. 1794. 8. — De versione Theocriti gallica, a *Gin* confecta Paris. 1789. 12. v. laud. *neue Bibl. der sch. Wiss.* vol. 41. part 2. pag. 301. Nec laudatur versio Idyll. Theocr. et Virgilii gallo-francica prosaica, auctore *P. L. C. Gin*. Paris. 1801. 12. II. tom. Contra commendatur versio gallo-franc. cum adnotatt. *Jul. L. Géoffroy*. Paris. apud P. George. 1799. 8.

Ad pag. 263. lin. 2.

v. Add. ad Introd. II. 2. p. 338. — The Idylliums of *Theocrit*. transl. a *Toma Warton*, Prof. Oxon. Oxonii. 1771. 8. — Germanicis versſ. *Theocr.* Idyll et epigrr. expressit et illustrauit *Arn. Chrstph. Bindemann*. Berol. 1793. 8. At enim seuerum nactus est censorem in Jen. A. L. Z. a. 1793. m. Maio nr. 129. pag. 289. sqq. Ipse *Bindem. in Berlin. Monatsschrift*. a. 1796. m. Sept. pag. 193. primum Idyll, tamquam specimen secundarum cu-

curarum dedit. — *J. H. Voſs* multa idyllia germanice verſa notisque illuſtrata inſeruit nonnullis particulis libri quotannis editi *Hamburg Muſenalmanach*, a. 1797. 1798. 1800. idem *Schilleri* Horen, part. VI. IX. et XI. a. 1796. — et *Adoniazuſas* in *Hennings*. libro menſtruo *der Genius der Zeit*, tom. 8. m. Jun. 1796. part. VI. p. 657 ſqq. — Theocr. II. Idyllium verſum a *C...* cum adnotatt. *W.* in *Wieland*. nouo Mercur. germ. a. 1792. part. 10. pag. 114. ſqq. — Idyll. 3. 16. 20. a *Car. Phil. Conz in: Analecten, oder Blumen, Phantaſien und Gemälde aus Griechenland.* Lipſ. 1793. 8. — Cantores: *Theocriti* Idyllium VIII. latino verſu expreſſum. Acced. ſpicilegium obſeruatt. in primis de carmine amoebaeo. *Die Feldſänger, eine Idylle nach der achten des Teocritus:* auctore *Chr. Gottlieb Wernsdorf.* Helmſtad. 1802. 4. ſiue mai. 8. conf. *Beckii* comm. ſoc. Lipſ. philol. III. 1. pag. 15. ſqq. et ephem. litt. Gothanas a. 1803. plag. 22. in quibus quaedam aliter explicantur.

Ad pag. 524.

Ueber Theokrit u. ſeine Idyllen, Fragm. in *Wieland* nouo Mercurio german. m. Oct. ſ. part. X. p. 141. a. 1796. — The Wreath; composed of ſelections from Sappho, Theocritus, Bion and Moſchus; accompanied by a Proſe. Translation with Notes: To which are added Remarks on Shakespeare etc. and a Comparaiſon between Horace and Lucian by *Edw. du Bois.* London. White 1799. 12. v. Monthly

Review m. Decembr. 1799. — *Zur Erklärung der Idyllen Theokrits von Ch. W. Ahlwardt* Rostock. et Lipſ. 1792. 8. Multa bene et acute nec pauca male et inurbane ſcripſit; quare haud effugit cenſorum vituperationem: v. ephem. litt. Goth. a. 1793. tom. I. p. 116. ſqq. — Gotting. a. 1792 p. 1645. etc. *Ch. Iul. W. Moſche* comm. de loco quodam *Theocriti* Idyll. VIII. 48—50. In *Ruperti* ac *Schlichthorſtii neu. Magaz. für Schullehrer* tom. III. part. 2. nr. 7. pag. 218 ſqq. — *Theokrits Idyll. und das hohe Lied verglichen*, auct. Stäudlin in Paulli Memor. II. pag. 162, ſqq. — De cel. *Eichſtaedtii*, *Wachleri*, *Manſo*, et *Drexl* libris atque commentatt. huc pertinentibus v. Add. ad Introd. in hiſt. L. Gr. II. 2. pag. 239.

Ad §. 30. *CALLIMACHVS.*

Ad pag. 526. *ſect.* 4. *ſub. finem.*

Sophoclis Aiax flagillifer, gr. cum latina metrica interprètat. *Jo. Loniceri Callimachi hymni in Iouem et Apollinem; Jo. Lonicero* interprete etc. Baſileae ex offic. Hervag. a. 1533. 4. v. *Panzeri* A. T. VI. p. 294. nr. 918.

Ad pag. 527. *fin.*

Proſper Petronius Barenſis nonnulla Callimachi epigrammata anecdota et ex cod. Msto. Palatino-Vaticano, graecam Anthologiam continente, excerpta edidit in Notizie letterarie Ol-

Oltramontane per vſo dei letterati d'Italia, tom II. part. II. in Roma 1743. appreſſo li frat. Pagliarini, art. 44. pag. 335. ſqq. et ad calcem p. 359. promiſit, ea ſeorſim cum ſuis adnott. edere; ſed fidem non liberauit. v. *Amadut.* ad Theophr. charact. II. ineditos p. 24. et 60.

Ad pag. 528. *lin.* 6.

Inſcriptio editionis eſt: *Callimachi* Hymni et epigrammata, quibus acceſſ. *Theognidis* carmina, nec non epigrammata CLXXVI. ex *Anthologia graeca*, quorum magna pars non ante ſeparatim excuſa eſt. His adiuncta eſt *Galeni* ſuaſoria ad artes. Notas addidit, atque omnia emendate imprimenda curauit editor etc. Londini, impenſis Guil. Thulburne, 1741. 8. V. noua acta erud. Lipſ. a. 1745. m. Jul. p. 402. ſqq., vbi cenſor multa culpat. Illa ed. recuſa eſt ibid. 1751. m. 8. — Καλλιμάχου Κυρηναίου Ὕμνοι τὲ καὶ Ἐπιγράμματα. *Inni di Callimaco* Cirenefe, cogli epigrammi tradotti in verſi toſcani dal Rev. *P. M. Paganini*, Ex-Procurator generale de Carmelitani, e Profeſſore di Eloquenza nella R. Vniverſitá Parmenſe. Edizione eſeguita con caratteri greci minuſcoli corſivi. Parmae typis Bodon. m. fol. et m. 4. 1792. — Hymnes de *Callimaque*: nouvelle edit. avec une verſion françaiſe et des notes par *J. F. G. de la Porte du Theil.* II. partt. Lipſ. 1765. 12. Eſt quoque pars operis, Collection d'auteurs grecs publies par M. Gail, 12. voll. Par. 1766. conf.

conf. ephem. Lipſ. litt. a. 1796. plag. 66. p. 576. ſqq. — *Callimachi* Cyrenaei Hymni latinis verſibus expreſſi et ſelectis variorum obſeruatt. illuſtrati a *Joſ. Petraccio*. Interem nate. Romae. 1795. 4. Sed auctor neque ab arte critica laudatur, neque a nonis obſeruatt. *Callimachi* elegiarum fragmm. cum elegia *Catulli* Callimachea, collecta atque illuſtrata a *Lud. Caſp. Valkenaer*. Edidit, praefat. atque indicibus inſtruxit *Jo. Luzac*. Leidae. 1799. m. 8. Per occaſionem permulta aliorum auctorum loca emendantur. Conf. eph. litter. Gotting. a. 1799. plag. 85. et Jen. A. L. Z. a. 1799. nr. 199. H. in Delum italice verſus (a *Dr. Strocchio*,) Romae. 1794. 8 — Quatuor hymnos verſibus german. reddidit *Comes Chſtn. de Stolberg, in Gedichten aus dem Griechiſch. überſetzt. Hamburg.* 1782. 8. Conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 339. vbi vero notandum eſt, *Ahlwardti* verſionem non a. 1764. ſed a. 1794. lucem adſpexiſſe. Idem in lib. *Bemerkungen über einige Stellen griechiſcher Dichter. Oldenburg.* 1798. 4. emendauit et illuſtrauit verſum 225. H. in Delum et retractauit ea, quae ad illum locum in verſione germ. hymnorum de poteſtate voc. σαρον ſ. σαρος ſcripſerat.

Ad pag. 528. ſect. 6. lin. 1.

Siue ſecundum non. edit. cap. 17. vol. III. pag. 814. ſqq. Add. *Frid. Jacobs über den Charakter des Kallimachus, in Nachträgen zu Sultzers allgem. Theorie der ſchön. Künſte,* tom.

tom. II. part. I. pag. 86. ſqq. — *Jo. Georg. Schloſſer* ad loc. quemdam Callimachi *vom Geſchwinde regieren, in neuem deutſch. Muſeum,* part. V. p. 461. ſqq. et *Brehmii bibliograph. Handbuch,* tom. II. pag. 264. ſqq.

Ad §. 31. *ARATVS.*

Ad pag. 529. *lin.* 1.

Cl. *Buhle* in tom. II. edit. Arati infra laudanda pag. 452. eum cum propter teſtimonia veterum de praeceptoribus et amicis illius, quorum aetas nota eſt, tum quod vixerit in aula Antigon Gonatae, Macedoniae regem, floruiſſe contendit inde ab Olymp. CXXV. ante C. N. 278.

Ad pag. 530. *lin. vlt.*

De hac et graeca, (quae rec. eſt. Paris. 1595. 4.) vid. *Freytag* adpar. litter. tom. I. pag. 214. et quae ſcripſi ad *Fabr.* B. Gr. IV. pag. 101. ſqq. Ab Aldina ed. ſaepe diſceſſionem feciſſe editorem, monet *Buhle* pag. XX. prolegom. tom. I. edit. — Eodem anno per eumdem Morel. acceſſerunt: *Arati Solenſis* Phaenomena et prognoſtica, interpretibus *M. T. Cicerone, Rufo Teſto Auieno, Germanico Caeſare,* vna cum eius commentariis. *C. Julii Hygini* Aſtronomicon. Omnia partim e vetuſtis codd. partim e locorum collatione emendata, et emendatorum ratio expoſita. Paris, apud Guil Morel. 1559. 4. ex qua editio-

tione expreſſam eſſe Colonienſem 1569. ſine textu graeco, adfirmat Buhle. — *Auieni* opp. quae exſtant nimirum Deſcriptio orbis terrae, orae maritimae, *Arati* phaenomena — *Don Petrus Melian* — collegit, ex biblioth. D. Laur. Ramirez de Prado. In calce. Madridi ex off. Franc. Martinez. 1684. 4. v. *Wernsdorf.* ad Poet. lat. minor. V. part. 2. p. 703. ſq.

Ad pag. 531. *lin.* 14.

Ἀράτου — *Arati Solenſis* Phaenomena et Dioſomea. gr. et lat. ad codd. Msst. et optimarum edd. fidem recenſita. Acc. *Theonis* ſcholia vulgata et emendatiora e cod. Moſquenſi, *Leontii* de Sphera Aratea libellus et verſionum Arati poeticarum Ciceronis, Germanici, et R. F. *Auieni*, quae ſuperſunt. Curauit *Jo. Theoph. Buhle*, Prof. Gotting. vol. I. Lipſ. 1793. mai. 8. In prolegomen. praemiſſa eſt codd. atque editionum notitia. — vol. II. ibid. 1801. Vterque tomus recenſetur in ephem. litt. Gotting. a. 1801. p. 2050. ſqq. Vol. II. complectitur *Ciceronis* et *Germanici Caeſaris* Arateorum reliquias et *Rufi Feſti Auieni* metaphraſin Arati integram, cum notis. A pag. 373. ſequuntur primum *Gothofr. Ern. Groddeckii* epiſtola critica, exhibens Phaenomenorum et DioſemeorumArati lectionem variam e codd. Mstis. Caeſar. Vindobon. enotatam cum animaduerſſ. *) tum vitae Arati

*) Pag. 386. ſq. memorat V. D. verſionem metricam Phaenomenor. Arati, verſ. Polonicis conſcri-

ti Sol. graece: dein de Arati vita, ingenio, ſcriptis et interpretibus antiquis graecis romanisque commentatio: denique indices. Pag. 455. ſqq. *Buhle* dedit elenchum ſcriptorum Arati deperditorum pleniorem atque curatiorem, quam Fabricius in B. Gr. vol. IV. pag. 107. m. edit. concinnarat. At cenſor huius II. vol. in noua bibl. vniu. german. a. 1802. tom. 71. part. 2. faſc. 8. p. 489. ſqq. praeter alia correxit quaedam in elencho Buhlii. — *Mart. Gothofr. Hermann* tom. III. operis, *Handbuch der Mythologie*, Berol. et Stettin. 1795. 8. Paſſim locis commodis inſeruit verſionem german. metricam Arati Phaenom. vers. 1—478.

Ad pag. 531. *ſect.* 6.

Brehm bibliogr. Handbuch. II. pag. 136. ſqq. Add. Introd. II. 2. pag. 339. ſq.

Ad §. 32. *ſect.* 3. *pag.* 532.

Secund. meam Fabricii edit. vol. IV. pag. 303. ſqq.

Ad pag. 533. §. 33. *de MELAMPO*, *ſect.* 2.

Adamantius et de Melampe la phiſionomie etc. liberarus v. Add. ad Introd. II. 2. p. 340. add. *Fabr.* B. Gr. I. pag. 116. ſqq.

Ad

ſcriptam a *Jo. Kochanouio* (Kochanowski) edit. anno poſt mortem auctoris ab *Jo. Januſzowski* Cracou. 1585. dein inſertam eiusdem poetae carminibus poloni a *F. Bohomolec*, Soc. Jes. collectis editisque Varſou. 1767. 4. p. 214—244.

Ad §. 34. CLEANTHES.

Ad. pag. 533. *sect.* 3.

Hymne *de Cleanthe* à Iupiter trad. en vers. par Mr. *de Bougainville*, avec le texte grec. Gothae. 1781. 4. — rec. vt videtur cura *Jo. Laur. Bletsigii* Argentor 1781. 8. — *Cleanthis* H. latinis versibus redditus ab *Hieronymo de Bosch*, in eius Poëmatibus, Traiecti ad Rh. 1 03 mai. 4. sub fin. — anglice a *West*, cum Pindari odis. Londini. 1749. 4. v. Acta erudit. a 1735. m. Febr. p. 90. sqq. et *Brüggemann* View etc. pag. 225. — germ. vers. a *Frid. Gedike*, in libr. menstruo, *deutsches Museum*, m. Jul. 1778. 8. — a *Jo. Gottfr. Herder* in eius *zerstreuten Blättern*, coll. II. ed. 2. Gothae. 1796. 8. — a *Lud. Hörstel*, in adp. ad eius lib. *Abriss einer Religionslehre des Plato*. Brunsw. 1793. Conf. *Brehm bibliogr. Handbuch* II. pag. 296. sqq.

Ad pag. 534. *sect.* 4. *lin.* 1.

Siue sec. meam edit. vol. III. libr. III. cap. X. pag. 550. sqq. et p. 546. sqq. de *Chrysippo*.

Ad pag. 535. *sect.* 4.

Fabr. m. edit. libr. III. cap. 18. vol. IV. pag. 18. sqq. et Add. ad Introd. II. 2. p. 340.

Ad pag. 536. *lin.* 5.

v. Add. ad Introd. II. 2. pag. 340.

Ad §. 38. *MANETHOS.*

Ad pag. 537. *lin.* 2.

Fabr. sec. mem. edit. lib. III. c. 21. vol. IV. p. 128. ſqq., vbi plura adnotaui; item in Add. ad Introd. II. 2. p. 340. ſqq. — *Bern. Ludov. Koenigsmann.* proluſio hiſtorico-critica: narratio Munethoniana de regibus paſtoribus iterum Aegypto excidentibus a *Flavii Joſephi* (contra Apionem cap. 26. ſqq. tom. III. pag. 1196. ſqq. ed. Oberthuer) argumentis vindicata Slesuici. 1799. 4., cuius ſummam leges in *Beckii* comment. ſqc. philol. Lipſ. I. part. I. p. 53. et 55. ſqq. et tom. II. part. 2. pag. 324. de *Dreyeri* comm. *über die Hyckſos oder das Hirtenvolk des Manetho, in: neues deutſches Magazin,* a. 1802. m Jan. pag. 78. ſqq. — *Baumgarten* diſp. ſ. examen variarum opinionum de regno poſterorum Abrahami in Aegypto Halae Sax. 1744. 4.

Ad pag. 539. *fin.*

Add. *Fabric.* B. Gr. IV. pag. 163. ſqq. vbi plura adnotaui.

Ad pag. 540. §. 40. *de DIOCLE.*

Dioclis Caryſtii et aliorum fragmenta germanice vertit et de Diocle quaedam narrauit cel. *Chriſti. Gottfr. Grunerus* in *Bibliothek der alten Aertzte,* tom. II. pag. 609. ſqq. Lipſ. 1782. 8.

Ad

Ad §. 41. *APOLLONIVS PERGAEVS.*

Ad pag. 541. *sect.* 6.

Apollonii de factionibus, quae superfunt, ac maxime Lemmata *Pappi* in hos libros graece nunc primum edita e codd. msstis cum *Vietae* librorum Apollonii restitutione, adiectis obseruatt. computationibus ac problematis Apolloniani historia, a *Jo. Guil. Camerer.* Gothae et Amstel. 1795. mai. 8. cum III. tabb. aeri incisis; *Apollonii* libr. de factionibus gr. ex ed. *Halley*, (qui praefationem Pappi praefixit editioni suae librorum de Sectione rationis.) cum huius versione: *Pappi* lemmata ex II. codd. Paris nr. 2368. et 2440. coll. cum cod. Argentorat. Vietae autem restitutio II. librorum Apollonii, *Apollonius Gallus* inscripto, Paris 1600. cum Camerarii et Pfleidereri adnotatt. — *Apollonius von Pergen ebene Oerter. Wiederhergestellt von Robert Simson* *). *Aus dem Latein. übersetzt: mit Berechnungen, Bemerkungen und einer Sammlung geometrischer Aufgaben begleitet von I. Wilh. Camerer,* Lipf. 1796. cum multis tabb. aen. Textus graecus sumtus est ex praef. Pappi Alexandr. ad libr. VII. illius mathematic. collectionum, ab Halley II. libris Apollonii praefixarum et cum codd. antea memoratis collatus. — *Apoll. Pergaei* Inclinationum libri duo. Restituebat S.

*) *Apoll. Pergaei* locorum planorum libri II. restituti a *Rob. Simson.* Med. D. et Prof. in acad. Glasguae. 1749. 4. cum figg. ligno incisis.

S. Horstley, R. R. S. Oxon. typis Cllrendon. 1770. 4. — The two Books of *Apoll. Perg.* concerning Tangencies, as they have been restored by Francisc. Vieta and Marinus Ghetaldus. with a Supplement. By *John Lawson*. B. D. Lond. 1764. 4. — ed. II. cum II. supplem. ibid. 1773. 4. — *Apollon. Perg.* de Inclinationibus liber, restitutus a *Reuben Burrow* exstat in huius libro, huius sententiae: A restitution of the geometrical Treatise of *Apollonius Pergaeus* on Inclinations. Also the Theory, of Gunneri; or the doctrin Projectiles in a non resisting Medium. Londin. 1779. 4. cont. *Brüggemann* View etc. p. 228. sqq. et Add. ad Introd. II. 2. p. 341.

Ad pag. 541. *sect.* 4.

Abr. Gotthelf Kästneri recitatio de monachis Apollonii Pergaei, in Commentatt. soc. reg. scientiar. Gotting. ad a. 1798—99. Gotting. 1800. 4. — *Frid. Guil. Aug. Murhardi Litteratur der mathem. Wissenschaften*, tom. II. p. 321. sqq. Lips. 1798. 8. — *Brehm bibliogr. Handbuch.* II. p. 111. sqq.

Ad §. 42. *pag.* 541. *de BITONE.*

v. Add. ad Intr. II. 2. p. 342.

Ad §. 43. *ERATOSTHENES.*

Ad pag. 542. *sect.* 2. *lin.* 12.

Ancher in lib. in Introd. laudato, p. 5. not. 13. ex Censorino de die natali cap. XV. efficit,

efficit, Eratofthenem anno aetatis octogefimo expleto, anno demum LXXXI. vita deceffiffe. conf. ad *Fabr.* B. Gr. lib. III. cap. 20. de Eratofthene, vol. IV. pag. 117. fqq. adnotata.

Ad pag. 543. *lin.* 5.

Eratofthenis cataſterifmi, cum interpretat. latina et commentario. Curauit *Jo. Conr. Schaubach*, Infpector lycei Meining. Epiftola *C. H. Heyne* cum animaduerf. in Eratofthenem, et cum tabb. aeri incifis. Gottingae 1795. mai. 8. Heynii V. C. (qui exiftimat libellum, quem habemus, Eratofth. effe excerpta tantum ex maiore illius opere, at interpoluta, et alienis additamentis aucta,) notae editioni funt ornamento atque commendationi, fed vitiofus Eratofth. textus eft e Galei edit. recufus, mendis typographicis auctus; neque Schaub. notarum ratio placet cenfori in ephem. litt. Lipf. a. 1796. fcid. 24. add. Ien. A. L. Z. a. 1796. III. p. 265. fqq. — Idem cl. *Schaubach* in comment. et quaeftione, vnde Graeci primas aftronomicas ideas acceperint, (in nouo Mercurio germ. *Wieland.* tom. III. part. 2. a 1794.) et in progr. de veterum opinionibus de fyftemate noftro folari, Meining. 1796. 4. varia de Eratofthene animaduertit.

Ad pag. 544. *fect.* 4. *lin.* 6.

Martin Gottfr. Hermann in III. tomo fui *Mytholog. Handbuch* paffim excitat comparat-

ratque *Eratosthenis* loca. — Quod Eratosthenes statuit, ambitum orbis terrarum esse 252,000 stadiorum rationes exercuerunt VV. DD. ingenium atque diligentiam. Vid. *Jo. Ge. Ludolf Blumenhof einige Nachrichten über das Stadium der Alten, zur Erläuterung einer Messung des Eratosthenes.* Gottingae 1796. 4. (*v. ephem. litt.* Götting. a. 1797. plag. 6. p. 49. sq.) inprimis *Jo. Lulofii Einleitung zur mathematischen und physikalischen Kenntniss der Erdkugel; aus dem Holländischen übersetzt von Abr. Gotthelf Kästner.* Gotting. et Lips. 1755. 4. et *Paschal. Franc. Joseph. Gosselin* Geographie des Grecs analysée, ou les systemes d'Eratosthenes, de Strabon et de Ptolemée, comparés entre eux et avec nos connoissances modernes. Ouvrage couronné par l'Acad. des Inscr. etc. Paris. 1790. 4. Is primus restituit systema geographicum et tabulam Eratosth. geographicam. Add. *Brehm bibliogr. Handbuch.* II. p. 377—387.

Ad pag. 545. lin. 14.

Post *vol.* add. In noua ed. Fabr. vol. IV. p. 251. sqq. id *monumentum Adul.* quod etiam *Valcken.* in edit. fragmentor. (Callimach. vid. ad §. 30.) genuinum esse dubitat, ideo omisi, quoniam *Chishul* postea illud multis illustravit obseruatt. et inseruit part. I. antiquitatt. Asiaticar. v. Addenda ad Introd. II. 2. pag. 342.

Ad

Ad pag 546. *de HERONE*, *ſect.* 5. *lin.* 2.

Siue ſecund. meam edit. vol. IV. p. 234. ſqq. *Brehm* l. c. p. 491.

---

*A*d §. 47. *ARCHIMEDES.*

Ad pag. 547. *ſect.* 1.

Forell. in narratione de Archimede, praefixa eius editioni, natum eſſe, ſcribit, Archimedem Syracuſis, Olymp. 123, 2. ſive a. v. c. 466. ante Ch. N. 286.

Ad pag. 548. *ſect.* 3. *lin.* 1.

Vid. Add. ad Introd. II. 2. pag. 542. ſq. vbi tamen legendum eſt — *ex recenſ. Joſ. Torelli*, et ego alia quaedam ſuppleui. — *Archimedis* opp. *Apollonii* Conica; *Thedoſii* ſphaerica: methodo noua illuſtrata, et ſuccincte demonſtrata. Per *Iſ. Barrow*, Lond. 1675. 4. et in *Iſ. Barrow* Opp. mathem. vol. III. v. plura in *Brüggem.* View. etc. p. 231. ſqq.

Ad pag. 550. *ſect.* 4. *fin.*

Archimedis II. libros de Sphaeris et Cylindro, et librum de circuli dimenſione germanice vertit, illuſtrauit et adpendic. adiecit *Car. Frid. Hauber.* Tubing. 1798. 8. cum VI. figg.

Ad pag. 550. *ſect.* 6.

Car. Mag. Brandel praeſide *Briſmann*, Prof. diſſ. ſiſtens Archimedis. vitam, eiusque in

in mathefin merita. Gryphiae 1786. 4. — *Jo. Gottlieb Waldin* progr. de calculo, qui quantitatem mixturae, quam Archimedes detexit in corona Hieronis, oftendit. Marburg 1794. 4. — *Sam. Vince* Obfervations on the fundamental property of the lever; with a proof of the principle affumed by Archimedes in his demonftration, in Transact. philof. a. 1794. tom. I. pag. 33. fqq. — Vincii cogitata vlterius explicare fuftinuit *Chftph. Arzberger* in progr. de fexta propofitione primi Archimedis libri de aequiponderantibus. Coburg. 1796. 4. — *Brehm. bibliogr. Handbuch* etc. II. p. 142. fqq.

Ad §. 49. *APOLLONIVS RHODIVS.*

Ad pag. 532. *fect.* 4. *lin.* 17.

— Conf. Add. ad Introd. II. 2. pag. 344. de hac et Shaw altera ac Filang. aut potius *Flaugin.* edd.

Ad pag. 553. *med.*

Apollonii Rhodii Argonauticorum libri IV. cum verfione latina, fcholiis graecis, commentario indicibusque edidit *Chriftian Dan. Beckius.* vol. I. Lipf. 1797. m. 8. Vfus eft cel. *Beck* cod. bono Wratislau. atque edd. vett. et nouif. *Brunckii* ed. eft quidem bafis; fed multis locis refecta, ita, vt faepius difcederet Beck., veterem reuocaret lectionem, interpunctionem redderet meliorem etc. Intra

textum gr. et verſionem lat. ſubiectam poſitae ſunt VV. lectt. et coniecturae. — *Apollonii Rhodii* Catalogus Argonautarum. Commentario perpetuo illuſtrauit. M. *Ern. Frid. Krauſe.* Halae 1798. 8. conf. nou. bibl. vniu. german. vol. 53. part. I. Faſc. 4. p. 229. ſqq. — De verſionibus anglicis vid. *Brüggem.* View, etc. p. 235. ſqq. — L'Expedition des Argonautes ou la Conquête du Toiſon d'or. Poeme en 4. ch. par *Apollon. de Rhodez*, trad. pour la première fois du Grec en Français; par *J. J. A. Cauſſin*. Prof. de la langue Arabe au College de France. P. Montardier. Paris. 1796. 8. II. Voll. *J. J. Bodmeri* verſio, verſibus hexametris confecta, Tiguri 1779. 8. eſt fida quidem, ſed non venuſta.

Ad pag. 553. *ſect.* 6. *lin.* 1.

Sec. m. edit. cap. 26. vol. IV. pag. 262. ſqq. — *O. Thdr. Bloch* diſ. de carmine epico Apollonii Rhodii, Hafniae 1792. 8. — *Nachträge zu Sulzers Theorie*, tom. VI. part. I. p. 179. ſqq. — *Fr. Aug. Wolfii* progr. in Beckii comm. ſoc. phil. Lipſ. II. 2. p. 219. ſqq.

Ad pag. 555. *de AGATHARCHIDE ſect.* 4. *lin.* 1.

Sec. m. edit. cap. 2. vol. III. p. 32. ſq.

Ad §. 51. *HIPPARCHVS.*

Ad pag. 556. *ſect.* 6. *lin.* 3.

Sec. m. edit. cap. XVIII. §. 19. vol. IV. p. 26. ſqq. — Add. *Kaſtner über das Lob, welches*

ches Ptolemäus dem Hipparch ertheilt, in *Gottfr. Aug. Bürgers Akademie der schönen Rede-Künste, fortgesetzt durch eine Gesellschaft von Gelehrten*, part. IV. Gotting. 1794. — De systemate Hipparchi geographico egit *Paschal. Franc. Joseph. Gosselin* in Recherches sur la Geographie systematique et positive des Anciens etc. vol. I. sect. I. Paris, an. VI. 1798. 4. — *Brehm bibliogr. Handbuch* etc. II. p. 554. sqq. — Cel. *Villoison* in epist. Vinariens. Turici 1783. 4. p. 73—80. de ed. egit Victorii Iuntina, Flor. 1567. fol. et protulit emendationes, quas Jos. Scaliger in margine exemplaris sui adscripserat, easque contulit cum lectt. et Florent. et cum eiusd. auctoris editione, quam Petauius inseruit p. 171. sqq. operis, quod inscripsit: Ouranologium.

Ad pag. 557. *sect.* 3. *lin.* 3. *de ARISTARCHO.*

Post pag. 51. s. in m. edit. cap. 39. 357. sq.

Ad pag. 558. *sect.* 3. *lin.* 2. *de PHILONE.*

Post pag. 589. add. s. in m. edit. vol. IV. pag. 231. sqq.

Ad pag. 558. §. 34.

Plura de *Panaetio* scripsi ad Fabr. B. Gr. vol. III. p. 567. sqq. — Panaetium vero fuisse Polybii praeceptorem, negat quoque *Schweighäuser* de vita Polybii in tom. V. opp. Polybii pagina 8. not. b. et, id nusquam, ait, proditum video, nec per temporum rationem fieri facile potuit.

Ad §. 55. BION ET MOSCHVS.

Ad pag. 560. lin. antepen.

Bionis et *Mofchi* carmina, gr. in Collection des Auters grecs classiques etc. Paris. 1788. 12. — *Bionis* et *Mofchi* Reliquiae. Ex rec. Valckenarii cum varietate lectionis: edidit *Frid. Jacobs.* Acced. (ftatim ab initio pag. II. — XXXX.) animaduerff. in carmina *Theocriti.* Gothae et Amftelod. 1795. min. 8. conf. J. A. L. Z. a. 1795. m. fept. X. nr. 249. vbi cenfor quasdam protulit coniecturas, et quasdam *Jacobs* coniecturas, in Theocr. carminibus factas, examinat. — Βιωνος και Μοσχου τα λειψανα. Illuftrabat et emendabat *Gilbert Wackefield.* Londini 1795. min. 8. Venufta eft edit. fed accentibus deftituta. Textum excipiunt animaduerfiones ingeniofae doctaeque: quamquam multae coniecturae funt ingenii lufus. Adiectum eft *Meleagri carmen in ver.* conf. Ien. A. L. Z. a. 1797, m. Mai. nr. 149. — De *Teucheri* edit. Lipf. 1793. 8. v. Add. ad Introd. II. 2. p. 345. et Lipf. ephem. litt. a. 1793. plag. 49. p. 391. fq. — In linguam gallicam *Bionis* carm. cum carminibus Mofchi, Anacreontis, Sapphus et Tyrtaei translata funt a *Poinfinet de Sivry*, metrice. Paris. 1758. 12. — rec. Bipont. 1771. 8. — cum Anacreonte et Mofcho, Paris. ed. II. 1781. 12. II. tom. — Lugd. 1785. 12 — a *I. B. Gail*, et feparatim et in Collection d'auteurs grecs, etc. Paris 1795. 18. — in linguam anglicam a *Rich. Polwhele*,

cum

cum differtatt. et notis etc. Lond. 1786. 4. et 1792. 8. add. *Brüggemann* View etc. p. 238. fqq. — in linguam german. cum aliis, a *Car. Aug. Küttner*, ed. nou. Altenburg. 1784. 8. — verfibus expr. (a *Sam. Henr. Catel.*) Berol. et Liebau. 1787. vt fingulorum quorumdam carminum verfiones omittam. add. *Brehm bibliogr. Handbuch.* II. p. 254. fqq.

Ad pag. 561. fect. 5.

Duo loca Bionis et Mofchi tentauit *S. Wyngaarden* in Obferuatt. criticis, in Actis literar. fociet. Rheno - Traiect. tom. I. p. 190. fq.

Ad pag. 561. not.

Non Reiskium, fed Carpzou. (praeterito anno Helmftadii mortuum) fuiffe cenforem, mihi quondam narrauit *Iaegerus*, Prof. Altdorfin.

Ad §. 56. *POLYBIVS.*

Ad pag. 562. fect. 1.

Schweighäufero, qui in tom. V. edit. fuae de Polybio fufius curatiusque egit, rationes fubducente, Polybius natus eft Olymp. circ. CXLIV. vel Olymp. CXLV. inter a. v. c. 550 et 556. mortuus circa a. v. c. 634. Pater fuit *Lycortas*.

Ad

Ad. pag. 563. *lin.* 15.

De cod. Vindob. v. inprimis *Kollar.* in ſupplem. ad Lambecii comm. libro I. codd. 77. et 78. p. 476—489.

Ad pag. 566. *lin* 7.

Tom. V. Lipſ. 1793. 1) comm. de vita Polybii teſtimonia, vel et Polybii ipſius; 2) ſpicilegium reliquiarum excertis libris hiſtoriarum Polybii; 3) adnotatt. ad III. priores Pol. libros; — tom. VI—VII. Lipſ. 1792. 1793. adnotatt. ad libr. IV—XXX. — tom. VIII. pars prior 1794. adnotatt ad libr. XXXI—XL. — denique pars poſterior, 1795. Caſauboni et Reiskii praefatt. et Lexicon Polybianum. conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 355. ſq.

Ad pag. 569. *lin.* 7.

Sec. m. edit. cap. XXVIII. vol. IV. p. 313. ſqq. conf. Addenda ad Introd. II 2. p. 346. — et de Telegraphia, Graecis ac Romanis iam cognita, in *Hennings Genius der Zeit*, m. Jun. 1797. p. 162. ſqq. ad Polyb. X. c. 38—44. compar. cum Liuio XXVIII. 5—8. — *Polibio* ſtorico greco: delle Impreſſe de Greci, degli Aſiatici, de Romani etc. con due frammenti delle Republiche e della Grandezza di Roma e con gli undici libri ritrovati di nuovo e trad. in ital. favella. Rom. II. tom. 1792. 4. — ſub exitum ſaeculi praeteriti *Polybii* hiſt. in linguam hiſpanic. conuerſa ab *Ambr. Ruy Bamba* prodiit, III. voll. 4.

Ad

Ad §. 58. *NICANDER.*

Ad pag. 571. ſect. 3. lin. 2.

Conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 346. vbi etiam memoraui edd. *Gorraei* ac *Schneideri* edd. quibus addatur rarior: *Nicandri* Theriaca, *Petro Iac. Steue*, medico Valentino interprete et enarratore, gr. et lat. Valentiae per Jo. Mey. 1552. 8. Cel. Morellius in litteris ad me datis, textum, ait, graecum ex edit. Colonienſi a. 1530. repraeſentatum eſſe video, cum noua interpretatione, latino carmine, enarratione interpoſita ad rem medicam et botanicam, atque hiſtoriam naturalem illuſtrandam adcommodata.

Ad pag. 572. ſect. 6. lin. 1.

Sec. m. ed. cap. XXIX. vol. IV. p. 344. ſqq.

Ad §. 59. *APOLLODORVS.*

Ad pag. 572. ſect. 2. lin. vlt.

Enimuero *Corſinus* in Faſtis attic. tom. IV. pag. 107. ſq. ex Scymni loco quodam ſuſp catur, *Apollodori* Chronica vsque ad Olymp. CLXII. perueniſſe. — Plura et certiora de Apollodoro ſcripſi, duce praeſertim cel. Heynio, ad Fabr. B. Gr. libr. III. c. 27. vol. IV. p. 287. ſqq.

Ad

Ad pag. 573. *lin.* 7.

In illa opinione etiam verſatur *Caſp. Barth,* ad Claudian. in Rufum, 252. p. 1159.

Ad pag. 573. *ſect.* 4.

De ed. Antwerp. v. Add. ad Introd. II. 2. p. 347.

Ad pag. 574. *ſect.* 6. *lin. vlt.*

C. G. *Siebelis* obſeruatt. criticae in aliquot Apollodori loca, in cel. *Beckii* comment. ſoc. philol. Lipſ. II. 1. pag. 99. ſqq.

Ad §. 60. *MELEAGER.*

Ad pag. 575. *ſect.* 3. *lin.* 3.

Sec. meam Fabricii edit. cap. 32. p. 416. ſqq. add. cl. *Jacobs* Antholog. gr. tom. I. (Lipſ. 1894. m. 8.) vbi a pag. 1. reddidit *Meleagri* τὰ σωζόμενα et tom. VI. ſiue Animaduerſionum in epigr. Anthol. gr. vol. I. part. priorem, (Lipſ. 1798.) vbi in prolegg. §. II. pag. XXXVI. ſqq. agit de Meleagro. Primum docet, erraſſe eos, qui duo Meleagros fuiſſe exiſtimarent, vtrumque Gadarenſem, alterum Cynicum; alterum Anthologiae patrem et conditorem: e contrario eum, quem Gadarenſem adpellat *Athenaeus* libr. IV. p. 157. nihil diverſum eſſe a Cynico, cuius is mentionem facit in altero loco libr. XI. p. 502. Tum oſtendit, Meleagrum vixiſſe poſt Ol. CLX. et quidem ante *Philodemum*, poetam epigrammat. celeb. (qui floruit circa Olymp. CLXXX.

3.

3. sub vltimo Seleucorum, qui regnare coepit Olymp. 170. 3.) — Pag. CLXXXII. sq. iudicat de Meineckii ac Mansonis edd. Denique pag. 1 — 147. sequitur eruditus in Meleagri epigramm. commentarius. — Idem V. D. antea in *Bibl. der alten Litterat. und Kunst*, part. II. (Gottingae. 1787. 8.) pag. 40. sqq. dedit emendatt. in quaedam Pindari et *Meleagri* epigramma XXXIV. in Brunckii Analect. V. part. I. pag. 12. — *Idyll. in Ver* adiecit *Wackefield* edit suae Bionis et Moschi v. supra ad §. 55. *Imm. G. Huschke.* in Analect. critic. in Anthol. gr. Jen. et Lips. 1800. 8. cap. II. et III. varia epigrr. Meleagri sub examen vocat, et inter epp. maximam partem inedita nr. XXIV. p. 245. sq. aliud edidit, aliud corexit et explicuit.

Ad pag. 577. *et* 578.

V. Add. ad Introd. II. 2. pag. 347.

Ad §. 64. *DIONYSIVS THRAX.*

Ad pag. 578. *sect.* 2. *lin.* 3.

Leg. pag. 598.

Ad pag. 579. *sect.* 3. *lin.* 3.

Leg. libr. IV. cap. 39. m. ed. vol. VI. vbi p. 311. sqq. exstat *Dionysii Thracis* ars grammat. cum VV. LL. cod. Veneti a Villoisonio excerptis.

Ad §. 65. *et* 66. *pag.* 579. *sq.*

V. Addenda ad Introd. II. 2. pag. 347.

Ad

Ad §. 68. *CONON.*

Ad pag. 581.

De *Teucheri* editione v. Add. ad Introd. II. 2. pag. 347. sqq. — Quae ed. iterum prodiit. Lips. 1803. 8. — *Cononis* narrationes L. ex *Photii* *) bibliotheca edidit et adnotatt. illustrauit *Jo. Arnold Kanne*: praefixa est epistola ad Heynium; adiectum *Chr. Gottl. Heynii* spicilegium obseruationum in Cononem. Gottingae. 1798. 8 — *Parthenii* Nicaeensis narrationum amatoriarum libellus, emendatus studio *Lucae Legrand*, Prof. litt. graec. Basileensis, in lucem editus curante *C. G. Heyne*: ibid. eod. a. cum epistola Heynii ad Legrand. Vterque liber etiam communem habet inscriptionem: *Cononis* narrationes quinquaginta, et *Parthenii* narrationes amatoriae, ib. 1798. 8. Kannii opera praesertim versatur in illustrandis, qui narrantur, mythis.

Ad §. 69. *MEMNON.*

Ad pag. 581.

Diuersus est ab antiquo *Memnone*, de quo Eudocia in 'Ιωνιά s. Villoisonii Anecd. gr. tom. I. pag. 288. — Conf. *Gedoyn* in Mem. de l' Acad.

*) Qui quidem excerpta dedit, sed ad intelligendas antiquissimas narrationes mythosque adhuc grauia vtiliaque.

Acad. des Infcr. etc. Paris. vol. XIV. pag. 279. fqq.

Ad §. 70. *PARTHENIVS.*

Ad pag. 582. *fect.* 2. *lin.* 1.

Edit. Bafil. gr. et lat. *interprete Iano Cornario, Zuiccauienfi* exhibet pag. 1—54. *Cornarii* epiftol. nuncupatoriam et verfionem lat. eroticorum; pag. 55—76. Cornarii in peregrinationis laudem praefat. ante Hippocratis de aëre, aquis et locis libellum etc. Denique textus graecus, paginarum fignis non diftinctus. — Cum Conone Parthenium editum effe a Teuchero et Legrand, ad §. 68. et Heynii epift. ad Le Grand iam notauimus.

Ad pag. 582. *fect.* 4.

Conf. Fabr. B. Gr. libr. III. cap. 27. vol. IV. pag. 305. fqq. et libr. V. cap. 6. vol. VIII. pag. 152. et *Paciaudi* proloquium de libris eroticis antiquorum, rec. et praemiffum *G. H. Schaeferi* edit. Longi Paftoral. Lipf. 1803. 12. §. III. pag. 5. fq.

Ad pag. 584. *med. de BABRIO.*

Gabriae fabb. Cygneae 1668. 12. — Add. Fabr. B. Gr. I. pag. 635. fq. 641. fq. et 644. fqq. in catal. edd. et collect. fabb. Aefopearum. add. editio: *Aefopi* Phrygii fabulae cum aliis quibusdam opufculis, (n. *Gabriae* graeci fabb. XXXXIII.

XXXXIII. ex *Aphthonii* exercitamentis de fabula; tum de fabula ex imaginibus *Philoſtrati*; *Homeri* Batrachomyomachia; cum *Muſaeo* de Ero et Leandro; *Agapeto* de officiis regis; *Hippocratis* iure iurando et Galeomyomachia, tragoedia graeca.) Baſil. ap. Nic. Bryling. 1553. 12. gr. — *Brehmii bibliogr. Handbuch etc.* II. pag. 250. ſqq.

Ad §. 72. *DIONYSIVS HALIC.*

Ad pag. 586. *ſect.* 4. *lin.* 2.

Corr. *Lapus Biragus.* conf. ad Fabr. B. Gr. III. cap. 31. vol. IV. pag. 386. ſqq. et Add. ad Introd. II. 2. pag. 348.

Ad pag. 590. *ſub. fin.*

Ex *Dionyſii Halicarn.* archaeologiae romanae lib X. cap. I — VIII. explanauit *Jo. Sam. Horſtig.* Lipſ. 1790. 8. cum noua vers. lat. et adnotatt. tam criticis, quam antiquariis ac grammaticis.

Ad pag. 591. *lin.* 7.

Tertiam *Vptoni* edit. prodiiſſe Londini, priuato auctoris ſumtu, typ. *Jo. Bettenham*, 1747. mai. 8. tradit *Brüggemann.* View etc. p. 247. et alias refert edd. verſion. atque commentatt.

Ad pag. 592. *lin.* 2.

Add. ad *Fabr.* vol. IV. pag. 595. ſq. et cel. *Panzer.* A. T. I. pag. 352. nr. 11. et vol. II. p. 98.

98. nr. 605. — *Fabricius* enim in B. Gr. vol. IX. pag. 195. illam Gazae versionem ineditis Gazae libris adnumerarat.

Ad pag. 592. *lin.* 6.

Holwelli edit. iterum e prelo emissa est, graece et lat. Londin. 1778. 8. — *Dion. Halic.* de antiquis oratoribus commentarii: recensuit *Eduard Rowe. Mores*. (post eius mortem editi.) Oxon. 1781. 8. e typogr. Clarendon. II. tom. Mores iam antea. Oxon. 1749. textum graecum tantummodo edidisse dicitur.

Ad pag. 593. *lin.* 1.

Sec. m. edit. cap. XXXI. tom. IV. p. 382. sqq. — *Benzleri* versio Germ. constat II. tom. Lemgou. 1771. et 1772. 8. — *Dionysii Hal.* iudicium de Isocrate german. vertit et commentation. adiecit *Frid. Schlegel*, in Wielandiano Museo attico, tom. I. part. 3. Tiguri. 1796. 8. — Ital. versio antiqq. rom. cum notis Romae 1794. 4.

Ad pag. 594. *lin.* 8.

Add. ad Fabr. l. c. p. 393. sq. adnotata. — *Dav. Christi. Grimm.* Lectionum Dionysicar. fasc. I — IV. Annaberg. 1783 — 1785. 4. — *M. Henr. Augusti Schotti* de locis quibusdam libri Dionysii Halic. de compositione verborum obseruata (cum exegetica, tum inprimis critica.) in *Beck.* comment. soc. phil. Lips. I. 1. p. 35. sqq. — Eiusd. *Schotti* obss. ad Dion. Halic. artem rhetoricam specim. I. ibid. vol. II. part. 2. pag. 193. sqq. — Spec. II.

II. ibid. vol. III. part. 1. p. 79. ſqq. — Idem V. D. nuperime (1804.) Dionyſii Artem Rhetoricam emendatam, nova verſione latina et commentario illuſtratam. Lipſiae edidit. *Brehm.* pag. 345. ſqq.

Ad §. 73. DIODORVS SICVLVS.

Ad pag. 596. *lin.* 19.

Διόδωρος. *Diodori Siculi* Bibliothecae hiſtoricae libri, qui ſuperſunt, e recenſ. *Petri Weſſelingii*, cum interpretatione lat. Laur. Rhodomanni, atque annotatt. variorum integris indicibusque locupletiſſimis. Noua editio cum commentatt. ill. *Chr. G. Heynii* et cum argumentis diſputationibusque *Jer. Nicol. Eyringii.* vol. I. II. Bipont. 1793. 8. vol. III—X. Argentorati ex typogr. ſocietatis Bipontinae. a. 1798. vsque ad a. 1801. 8. Eclogae, excerpta fragmentaque ſunt melius diſpoſita ſecund. ordinem librorum. Ex II. codd. Vindobon. adiectae ſunt lectt. variae: illorum alter continet quinque priores libros, alter primum et quintum. Eclogas iterum contulit *Schweighäuſer.* cum cod. Bauar. — *Rud. Wachler*, Gymn. Herf. Rector, Diodorum Sic. ex rec. *Weſſelingii*, gr. tribus voll. edere coepit, ſed hucuſque tantum prelo exiit vol. I. pars. I., quae continet tres Diod. Sic. libros. Lemgou. 1795. 8. In textum quasdam recepit lectiones, quas ipſe Weſſelingius in notis probarat. — Ante plures annos cel. *Frid. Aug. Wolf.* ad nouam Diodori procurandam edit. parabilem et ad vſum expeditam

ditam animum adiunxerat, et quinque priores illius plagulas ad textum Wesseling. editionis formulis typographicis iam curarat describendas, sed aliis laboribus occupatus detulit prouinciam edit. continuandae atque absoluendae cel. *Eichstaedtio*, qui etiam inchoati operis curam recepit. Tandem prodiit primum volumen, textu saepe ex libris interdum ex coniectura refecto, inscriptum: *Diodori Sicul.* bibliothecae historicae libri qui supersunt ac deperditorum fragmenta. Graeca emendauit: notationem argumentorum subiecit, latinam Laur. Rhodomani interpretationem castigauit, et notas virorum doctorum ex editione P Wesselingii integras cum suis animaduersionibus indicibusque locupletissimis adiunxit *Henr. Car. Abrah. Eichstaedt.* vol. I. Halis Sax. ex librar. Hemmerd. 1800. m. 8. Hoc vol. continet IV. priores libr. Diodori. Sed magnam partem occupant praefationes ac dedicationes cum superiorum editorum, tum maxime longa doctaque *Eichstaedtii* V. C. praef., in qua inter alia p. XVII. sqq. graue tulit indicium de edd. Bipont. et Wachleri, etiam Wesselingii. Haec edit valde meritoque laudatur, adspersis quibusdam obss. criticis, in Jen. A. L. Z. a. 1801. nr. 62 et 63. Secundum volumen prodiit a. 1802, ei complectitur librum V et XI — XIV.

Ad pag. 598. sect. 6.

Sec. m. edit. cap. 30. vol. IV. p. 361 sqq. — In linguam germ. *Diod. Sic.* biblioth. conuerte-

terunt *Frid. Andr. Stroth*, a libro I — IV. et post huius mortem *Jo. Frid. Sal. Kaltwasser*, libr. V. et VI. Francof. ad Moen. 1782 — 1787. 8. — *Dav. Chri. Grimm.* obseruatt. e Diodoro Sic. in N. T. loca, periculum I. Annab. 1776. 4. — *Casp. Frid. Munthe*, Prof. Gr. L. in vniuers. regia Hafniensi, Obseruatt. philologicae in sacros N. T. libros, ex Diodoro Siculo collectae, vna cum indice vocum Diodorearum, quibus lexica locupletari et suppleri possunt. Hafniae et Lips. 1755. 8. — De Diodoro. Sic. egerunt *Rich. Clayton* in interpretatione sui libri: Critical inquiry into the life of Alexander the Great, by the ancient Historiens, from the French of the Bar *de St. Croix*, with notes and obseruations etc. Lond. 1793. 4. et *Rich. Paul. Jodrell* in: illustrations of Euripides on the Jon and the Bacchae. Lond. 1781. 8. nr. 36. pag. 135. sqq. et nr. 40. pag. 144. sqq. — *Brehm bibliograph. Handbuch.* II. pag. 335. sqq.

Ad pag. 599. *sect.* 5. *NICOLAO.*

Plura de nostro et de dramate τῆς Σωσάννης, quod nonnulli tribuerunt *Nicolao*, vid. ad Fabr. B. Gr. m. edit. vol. II. pag. 312. in cat. Tragicorum deperditorum. — vol. III. cap. VIII. pag. 500. sq. in catal. Peripateticor. et cap. XIV. pag. 742. de auctore illius dramatis dubio.

SVP-

SVPPLEMENTA AD PARTEM PRIMAM TOMI POSTERIORIS.

Ad §. 2. *DIONYS. PERIEGETES.*

Ad pag. 4. *sect.* 3. *lin.* 9.

Pro *Prisciano* alii *Rhemnium Fannium* contra codd. auctoritatem nominant. v. *Fabr.* B. Gr. vol. IV. pag. 590. ibique notam *l.* et p. 593. sqq de editt. *Auieni* et *Prisciani.*

Ad pag. 5. *sect.* 17.

Principis eiusque perarrae edit., quam ipse habeo, plena est inscriptio „*Dionysii Afri* de situ orbis opus studiosis necessarium, quo gentes, populi, vrbes, maria, flumina explicantur, graece scriptum. Idem in latinitatem a Rhemnio grammatico translatum, falso hactenus Prisciano adscriptum, in quo prope ducenta loca castigauimus, quae et Plynio et reliquis geographis plurimum accommodabant. In idem annotamenta graecorum more latine scripta, in quibus aliquot autorum castigationes continentur. Coelii Calcagnini Annotatio super Anchiale et Rhemniani carminis pensitatio." In altera pagina sequitur *Ioannis Maciochi* praefat., in qua profitetur, se et Dionysii περιήγησιν et Rhemnii translationem ex Coelii Calcagnini bibliotheca adduxisse. Postea, vbi pauca de Dionysio Afro sunt narrata, leguntur 1) textus

xtus graecus; 2) Rhemnii Fannii interpretatio latina; 3) Jo. Maciochi epist. ad Ludou. Bonuciolum de nonnullis rebus, ad historiam naturae pertinentibus; 4) Annotatiunculae seu glossemata, e libro Coelii excerpta, quae in margine legebantur; 5) Coelii Calcagnini obseruatio super Sardanapalo Turso, et Anchiale Rhemnianique carminis pensitatio, e libro Annotationum eius excerpta. In fine: Joannes Machiocus Bondenus imprimebat. Ferrariae a. MDXII. summit cum diligentia vt cetera. — *Dionysii Afri*, de situ orbis: siue Geographia, Prisciano aut Fannio Rhenio interprete, liber vnicus. *Ioannis Camertis* in eundem commentariolum. In calce: Viennae Pannoniae, in aed. Hieron. Vietoris et Jo. Singrenii. 1512. 4. v. *Denis Wiens Buchdruckergeschichte.* pag. 73. sq. et (*Ios. de Sartori*) catal. bibliograph. libror. in bibl. acad. Theres. etc. Viennae. 1801. m. 4. p. 115. nr. 217.

Ad pag. 10. lin. vlt.

Leg. *Iriarto.* — *Christ. Frid. Matthaei* Pr. de Dionysio Periegete. Misenae. 1788. 4. — eiusd. Pr., in quo Dionysii Perieg. locus tractatur. Ibid. eod. a. 4. — *Conr. Mannert in Geographie der Griechen und Römer*, tom. I. ed. sec. Noriberg. 1799. 8. pag. 125—129. scite agit de Dionysio Periegeta, eiusque Periegesi, de verss. latin. graecisque scholiis atque commentariis et de Auieni interpretatione. — *Brehm in bibliogr. Handbuch.* II. pag. 552. sq.

Ad

Ad §. 3. *STRABO.*

Ad pag. 12. *lin.* 1.

Leg. *verſa.* conf. Add. ad Introd. II. 2. pag. 349.

Ad pag 14. *med.*

Siebenkeeſii ed. inſcripta eſt: *Strabonis* rerum geographicarum libri XVII. Graeca ad optimos codd. Msstos. recenſuit, varietate lectionis adnotationibusque illuſtrauit, Xylandri verſionem emendauit *Jo. Phillipp. Siebenkees* Prof. Altorfinus. Tomus *primus.* (qui continet tres priores libros,) Lipſiae in libraria Weidmannia. 1796. mai. 8. In longa doctaque praefatione primum aperit fontes, ex quibus Strabo hauſit, nec reticet plura peccata, propter quae ad cauſſam dicendam quaſi vocetur Strabo, et quae in opere geographico Straboniano reprehenſione digna habeantur: tum a pag. XXVI. recenſet codd. Msstos, quos vel ipſe tractauit, vel ex bibliothecarum indicibus cognouit, item quos contulit Henr. Scrimgerus, (omnes vero codd., quotquot ſint, ex vno eodemque antiquiſſimo, ſed lacero peſſimeque accepto exemplo originem duxiſſe docet,) pari modo codd. chreſtomathiam ſ. excerpta e Strabone continentes; denique a pag. XXXVI. editiones ac verſiones Strabonis. conf. Jen. A. L. Z. a. 1797. m. Mai. nr. 152. et Berol. bibl. german. vniuers. vol. 65. part. I. faſc. III. p. 176. ſqq. — Poſt mortem Siebenkeeſii, vsque

T 2

que ad VI. libr. opus profligantis, a ſeptimo libro fauſtis auibus continuauit id *Car. Henr. Tzſchucke*, ſcholae electoralis Miſnenſis Conrector, qui cod. Moſquenſis collationem aliaque noua praeſidia nactus eſt: — tom. II. Lipſ. 1798. complectens libros IV—VII. — tom. III. (quem, noua iterum adeptus ſubſidia, vberioribus Tzſchucke inſtruxit adnotationibus,) ibid. 1801. complectens libros VIII. et IX. Reliqui igitur tomi cum commentario, qui excipiet Strabonis contextum, et lexico Strabon. indiceque adhuc deſiderantur.

Ad pag. 17. fin.

(*J. K. F. Täubner*) *über eine Stelle des Strabo*, Dresdae. 1794. 4. — *M. Car. Godofr. Siebelis* tentamina Strabonis aliquot mendoſos locos emendandi, in *Beckii* comm. ſoc. phil. Lipſ. vol. I. part. 1. pag. 63. ſqq. et part. 2. pag. 193. ſqq.

Ad §. 8. XENOCRATES.

Ad pag. 25. lin. 5.

De edit. *Caietani d' Ancora* v. Add. ad Introd. II. 2. pag. 349. — Antea ſeparatim prodiit *Ξενοκράτους περὶ τῆς ἀπὸ ἐνυδρῶν τροφῆς·* cum latina interpretatione Jo. Bapt. Raſarii et Conr. Geſneri ſcholiis: nunc primum integritati reſtituit, varietate lectionis animaduerſionibusque illuſtrauit atque gloſſarium ad-

adiecit *Io. Ge. Frid. Franzius*, Francof. et Lipſ. 1774, et cum nouo forſan tituli tantum folio, 1779. 8. — Add. *Lambecii* commentar. de bibl. caeſar. vol. II. pag. 167. ſqq., vbi longum et grave Galeni iudicium de Xenocrate partim tamquam compoſitore librorum ſuppoſititiorum de aegyptiacis, babyloniis aliisque diuerſis peregrinis aut fictitiis herbarum nominibus, partim autem velut prae nimia curioſitate etiam *goëtiae* ſiue praeſtigiis dedito, inprimis de eius opere περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας, ſiue *de vtilitate ab animalibus percipienda*, ex codice Vindobon. excerptum legitur.

Ad §. 9. *PHILO.*

Ad pag. 22. *ſect.* 1. *lin.* 5.

Libr. IV. cap. 6. pag. 722. ſqq.

Ad pag. 24. *lin.* 3.

Principem gr. ed. prodiiſſe Paris. 1544. vir doctus in ephem. litt. Grypswald, 1785. pag. 149. animaduertit.

Ad pag. 26. *lin.* 9.

Ad Editionis *Pfeifferianae* vol. V. Erlangae 1792. acceſſiſſe preloque exiiſſe: id autem continet libros II. de ſomniis ac librum de Abrahamo, atque plures VV. DD. exoptarunt continuationem.

Ad

Ad pag. 27. lin. 13.

Ab vtilitate et eruditione commendanda est: *Chrestomathia Philoniana*, siue loci illustres ex *Philone Alexandrino* decerpti et cum animaduersionibus editi a *Io. Christiano Guil. Dahl*, LL. AA. Magistro et philosoph Doctore in academia Rostochiensi. (pars. I.) Hamburg. sumtu Car. Em. Bohn. 1800. 8. — Pars II. etiam cum peculiari inscriptione, *Phil. Alex.* libelli aduers. Flaccum et de legatione ad Caium, cum animaduerss. editi a *I. L. Gu. Dahl.* ib. 1802. 8.

Ad pag. 28. sect. 6.

Iac. Briant the Sentiments of ***Philo Iudaeus*** conc. the λόγος or word of God. together with large Extracts from his Writings compared with the Scriptures on many other particular and essential Doctrines of christian Religion. Londin. 1797. 8. Osendere studet auctor, Philonem a discipulis Christi arripuisse doctrinam christianam, et de veritate illius fuisse conuictum; neque tamen palam esse illam sectatum et professum. — Cl. Herve Estoico ó el Hombre libre; Discurso in que se prueba, que ho puede haber verdadera libertad, donde no domina lavitud; escrito in Griego por — *Filon*, trad. al Espan. lo publ. *Em. Ios. Fd. Vinjoy*. Madrid. Ortega. 1789. 8. — *E. H. Stahl*, *Versuch eines systematischen Entwurfs des Lehrbegriffs Philo's von Alexandrien, in. Eichhorns allgem. Biblioth. der* bibl. *Litterat.* tom. IV. part. 5. pag. 769 — 890. Lips. 1793. 8.

Pag.

Pag. 28. lin. 25.

Leg. N. T. Pr. II. Sorau. 1783. 4. — rec. et auct. Pfortae. 1785. 8.

De APOLLONIO TYANENSI.

Ad pag. 31. sect. 5. lin. 5.

Sec. m. edit. libr. II. cap. 10. nr. XI. vol. I. pag. 679. sq. et libr. IV. cap. 22. §. XV. p. 561. sqq. — In libro, inscripto: τῶν ἑλληνικῶν ἐπιςολῶν ἀνθολογία· δεύτεραι Φροντίδες σοφότεραι. Paris. ex typogr. Steph. Praevosteau, haeredis Guil. Morel. in Graecis typographi regii. 1583. 4. nr. 9.

Ad pag. 35. sect. 6. lin. 1. de ONOSANDRO.

Sec. m. edit. vol. IV. 336. sqq. de Onosandro, et Strategici edd. ac versionibus.

Ad §. 12. DIOSCORIDES.

Ad pag. 36. not.

In Baldingeri medicinischem und physischem Journale, part. 32. exstat: *Ueber die griechischen Handschriften des Dioskorides in der Kaiserl. Biblioth. zu Wien, von Baldinger, Haller, Weigel.* De Codd. illis duobus a Lambecio et Kollario vberius descriptis hic curate agitur. *Van Swieten, de Jacquin* et *Rollax.* vtrumque cod. edituri erant atque 409. picturae cod. Neapolit. ed. cod.

cod. Vindob., qui plures habet, aeri sunt incisae, quarum figurarum nonnulla exempla acceperat Hallerus, sed consilium illud caruit exitu, et tabb. aenea in bibl. Caes. Vindobon. seruantur. — V. etiam Add. ad Introd. II. 2. pag. 349.

Ad pag. 39. lin. 3.

Leg. *desideratur.*

Ad pag. 39. sect. 6. lin. 3.

Add. pag. 673. sqq. et pag. 695. sqq. de versionibus et commentatoribus in Dioscoridem. — In bibl. Vinariensi seruatur Dioscor. edit. Basil. 1529. 4., cuius margini variae lectiones ab ignota manu sunt adscriptae; quarum eas, quae neque in Jani Antonii Saraceni editionis textu, nec in eiusdem ora leguntur, cel. *Villoison.* deposuit in Epistolis Vinariensibus, Turici. 1783. 4. p. 109—111.

Ad pag. 41. sect. 3. lin. 5.

Sec. m. ed. cap. 38. vol. VI. pag. 233. sqq., vbi plura adnotaui, praesertim de ed. Stephan. a. 1564. 8.

Ad pag. 41. §. 15. de IVSTO, lin. 4.

Sec. m. edit. cap. VIII. vol. V. pag. 61.

Ad §. 16. *FLAVIVS IOSEPHVS.*

Ad pag. 44. lin. 9.

Conf. quae scripta sunt in noua m. ed. Fabr. in cap. VIII. (studio cl. Franc. *Oberthür* ma-

maximam partem adornato et copiose retractato, additis Fabricii et meis obseruationibus) vol. V. pag. 18. sqq. not. *bb.*

Ad pag. 44. *sect.* 3. *nr.* 3.

Ex *Bern. Ludou. Koenigsmanni* prolusione s. narratione Manethoniana de regibus pastorum iterum Aegypto excidentibus a Flauii Iosephi argumentis vindicata, Slesuici 1799. 4. de loco Iosephi contra Apionem cap. 26. sq. tom. III. pag. 1196. sqq. edit. Oberthuer argumenta Koenigsmanni paucis conclusa repetuntur, in *Bechii* comm. soc. philol. Lips. I. part. I. pag. 55. sq. et v. supra ad §. 38. prioris tomi de Manethone.

Ad pag. 44. *sect.* 4. *lin.* 8.

Opp. *Iosephi* gr. ac lat. Aurel Allobrog 1591. fol. eadem iam continet, quae ed. Geneu. 1611. fol. habet, et fuit in bibl. Pinelli (cat. II. pag. 43.), cuis vero memoria omissa est ab Oberthurio, pag. 32. — Quaedam exemplaria ed. Geneu. 1635. prae se ferunt notam a. 1634.

Ad pag. 44. *not.*

De codd. Msstis, editt. versionibus etc. Iosephi multo fusius agit cl. *Oberthür* l. c. p. 23. sqq.

Ad pag. 46. *lin.* 4.

Ed. *Bernardi* quae continet Antiqq. iudaic. libros IV. priores et magnam quinti par-

partem, nota a. 1700. etiam adſignata eſt a *Brüggemann* View etc. pag. 297. et in cat. Pinell. II. pag. 44. *Oberthür* vero animaduertit, illam iam prodiiſſe Oxon. e theatro Sheldon. 169.. poſtea vero a bibliopolis a. 1700. nouum tantummodo titulum cum nota poſterioris anni accepiſſe. — Praeterea a cl. *Brüggemanno* l. c. memorantur *Eduardi Bernardi* lectiones variantes et annotationes in quinque priores libros antiquitatum iudaicarum *Flauii Ioſephi*. Oxon. 1686. fol. — Φλαβίου etc. *Flauii Ioſephi* de Maccabaeis, ſeu de rationis imperio liber. Mſcti. codicis ope, longe, quam antehac, et emendatior et auctior, cum latina interpretatione ac notis *Ioannis Luidi* (vulgo, Lloyd.) Oxon. excud. Joſ. Barnes. 1590. 8. — A Fragment attributed to *Joſephus*, concerning the State of the Dead, from Mss. of the Rev. D. Grabe, with the original Greek, done into Engliſh with notes, by *David. Humphreys*, ad verſionem eius anglicam Athenagorae apolog. Londini. 1714. 8. Excitat idem Brüggem. nubem verſionum anglicarum aliorumque librorum, ab Anglis ſcriptorum, in quibus multa Joſephi loca in his teſtimonium Joſephi de Jeſu Chriſto, explicantur aut examinantur.

Ad pag. 50. lin. 22.

Scr. 1571, dein Argentinae 1575. et ſaepius: v. *Oberthür* l. c. pag. 38. — A Cotta ad ſuam verſionem duos errores chronologicos fuiſſe commiſſos; notat eosque corrigit *Jo.*

Jo. Frid. Heſſelberg in Hamburg. vermiſchten Biblioth. tom. I. part. 5. p. 770. ſq. — *Io. Fr. Eckard* edidit germanicam vitae Joſephi verſionem cum animaduerſſ. criticis et philologicis. Lipſ. 1782. 8. — In linguam *italicam* translata notisque illuſtrata ſunt Opp. Joſephi ab Abb. *Fr. Angiolino.* Romae, 1792. 4. II. voll.

Ad pag. 53. ſect. 6. lin. 2.

Inprimis ab *Oberthuer* ad Fabr. B. Gr. vol. V. pag. 49. ſqq. — *J. Aug. Erneſti* Obſeruatt. philologico-criticae in *Ariſtophanis* Nubes et *Flauii Ioſephi* antiqu. iudaicas. Acceſſ. Godofredi Olearii notae ad Suidam: edit. a *I. Ch. Theoph. Erneſti.* Lipſ. 1795. 8. —

Ad pag. 56. med.

De Ioſephi teſtimonio de Chriſto multus eſt *Lambec.* in comment. de codd. bibl. Vindob. tom. VIII. p. 10. ſqq. ed. Kollar. vt ſententias varias Brittannorum librosque anglice ſcriptos, a Brüggemauno l. mem. iam laudatos praetermittam. — *Pauli*, D. et Profeſſ. Pr. de Phariſaeorum de reſurrectione ſententia ex tribus Ioſephi, archaeologi, locis explicatur. Ienae 1796. 4. Exiſtimat ille, ſecundum Ioſephum ἀναβιοῦν Phariſaeorum nihil aliud ſignificare, ac ad vitae genus melius veriusque atque nuncupatione laetiſſima dignius redire.

Ad pag. 58.

In bibl. Ducali Vinarienſi ſunt duo exemplaria Ioſephi Opp. ed. Baſil. 1544. fol., quae cum

cum bibl. Schurzfleiſchiana in Vinarienſem ſunt illata. Horum alteri adpoſitae ſunt notae manu Ioſephi Scaligeri; alteri autem Conr. Sam. Schurzfleiſch adſcripſit obſervatt. atque emendationes. Prioris omnes, poſterioris autem praecipuas protraxit in lucem, contulitque cum ed. Hauercamp. praemiſſis quibusdam de Diego Hartado Mendoza, cel. *Villoiſon.* in Epiſtolis Vinarienſ. pag. 80—92. et pag. 88. ſq. quaedam de Ioſephi teſtimonio de Chriſto adnotauit.

Ad §. 17. EPICTETVS.

Ad pag. 60. *lin.* 2.

Fabr. B. Gr. libr. IV. cap. IX. vol. V. p. 72. ſqq. Curatam criticamque multarum editionum codicumque hiſtoriam confecit cl. *Schweighäuſer* poſt praefat. ad editionem ſuam Epicteti et Cebetis, et v. ſupra ad §. 54. de Cebete.

Ad pag. 60. *lin.* 30.

Leg. 1535. 8. — Naogeorgium vero docet *Schweigh.* nullo vſum eſſe cod. ms. ſed recenſionem Halaandr. ita reddidi, vt ſiue ex Polit. verſione ſ. ex ingenio quaedam mutari.

Ad pag. 62. *lin.* 2.

Editionis Colon. exempla quaedam praeferunt a. 1595.

Ad

Ad pag. 63. lin. 7.

Simpfoni editio prodiit Cantabrig. 1739. 1740. 8. rec. Londini 1744. 1758. 1762. 8. tefte Brüggemanno, View etc., vbi pag. 306. fqq. Epicteti editt. vel feparatim, cum Cebete ac Theophrafto iunctim euulgatae, nec non verfiones anglicae aliaue fcripta ad Epicteti aetatem aut philofophiam fpectantia enumerantur.

Ad pag. 64. lin. 8.

Edit. a. 1776. poftea mutato tantum tituli folio a 1782, 8. fignata eft.

Ad pag. 64. fin. 12.

Villebrunius ter edidit Epicteti enchiridion: primum folummodo graecum textum typis defcriptum minutiffimis, minutiffimaeque formae 1782. tum eodem anno eundem contextum fub prelum reuocauit, adiectis in fine variis lectionibus et notis in Enchiripion: tertium *Epicteti* Enchir cum *Cebetis* tabula: infcriptum: Manuel d'Epictete et Tableau de *Cébès*, en Grec, avec une Traduction Francaife, par *Le Febure Villebrune*, Bibliothécaire de la Biblioth. nationale. Paris l'an troifième. In tribus hisce editt. fere idem eft contextus gr. et in duabus pofterioribus eaedem prorfus funt notae atque emendationes. conf. Magafin encyclop. tom. IV. (1795.) 241. fq. inprimis *Schweighäufer* l. c. pag. LXXVIII. fqq.

Ad

Ad pag. 64. ſub fin.

Epicteti manuale gr. cum ſelectis Heynianis ac ſuis notis, nec non indice locupletiore, ed. *Lr. Schl.* Hauniae 1791. mai. 8. — Cl. *Schweighäuſer* vno eodemque tempore tres Epict. editiones praeſtantes easque criticas curauit. 1) maiorem, quae, quidquid ad criticam rationem pertinere videbatur id omne complectitur, et nouam textus exhibet recenſionem: *Epiteti* Manuale et *Cebetis* tabula: graeee et latine. Graeca ad fidem veterum librorum denuo recenſuit, et, collata omni lectionis varietate, vindicauit illuſtrauitque: lat. verſionem, Enchiridii praeſertim, ad graeci exempli praeſcriptum diligenter recognouit et emendauit *Joan. Schweighäuſer*, priſcarum litterarum in ſchola Argentor. Prof. publicus. Lipſ. 1798. mai. 8. 2) duas minores, quarum altera in 12. inſcripta eſt: *Epicteti manuale* et *Cebetis* tabula, gr. et lat. recenſuit curauitque *Jo. Schweighäuſer*, cum iis variis lectt., in quibus codd. ab illo collati diverſam offerebant ſcripturam, quae non minorem veritatis ſpecimen haberet aut videri poſſet habere, quam quae ab illo in contextu vel ſeruata eſt, vel poſtea cooptata: altera in forma minima, graece, quam idem ad fidem veterum librorum recenſuit, cum eadem ſelecta lectionis varietate. — Eodem tempore V. C. verſabatur in curanda noua editione operis, quod pariter Lipſiae 1799. III. tom mai. 8. ſumtu librariae Weidmanniae excuſum et inſcriptum

eſt:

eſt: *Epicteti diſſertationum ab Arriano digeſtarum* libri IV. Eiusdem *Enchiridion* et ex deperditis ſermonibus fragmenta: poſt *Io. Vptoni* aliorumque curas, denuo ad Codd. Msstor. fidem recenſuit, latina verſione, adnotationibus, indicibus illuſtrauit *J. Schweighäuſer* Tertius tomus ex edit. et recenſione Vptoni vtplurimum ſumtus (in ſubiectis tamen notis meliores indicauit lectt.) exhibet *Epicteti* Enchiridion et fragmenta. Fragmenta varia et veterum in Epictetum elogia atque epigrammata excipiunt Io. Vptoni et Io. Schweighäuſeri notae in Epictetum: denique egregius et locuples index graecitatis in Epicteti diſſertationes, Enchiridion et fragmenta, qui ſimul indicis rerum et ſententiarum locum poſſit tenere: et index nominum propriorum. *Epict.* Enchiridion cum *Cebetis* tabula, gr. et lat. Brunſuic. 1799. 16. In fronte libelli dicitur quidem editio Prioribus emendatior et auctior; at primum tantum folium ed. Brunſuic. a. 1736. eſt immutatum.

Ad pag 65. lin. 16.

Germanice verſ. a *Io. Ge. Schulteſs* Tiguri 1766. — repet. in eiusdem *Biblioth. der griech. Philoſophen.* tom. II. Tiguri. 1778. 8. — (a *Dan. Iſaac. Langsdorf.*) cum Epicteti vita, a Dacierio gallice conſcripta, et a Langsd. in germ. linguam translata. Francof. 1751. 8. — *gallice* a *Dacier*, cum notis et vita Epicteti. Paris 1715. 12. II. tom. et ſaepius: tum Dresdae 1799. 8. ab Abb. *Bellegardeo*, (h. e. *Io.*

Io. Bapt. Morvan.) Trevoux (Triuulti.) 1700. 12. et faepius; recentiffime Argentor. 1787. 8. — cum Cebete a *Camo*, Paris: 1796. 12. II. tom. — ab anonymo (qui *Deforges* effe dicitur.) cum Cebete verff. gallo-francicis. Paris an. V. (1797.) 4. — *italice* ab *Eritifco Pilenejo*. Parmae, typis Boden. 1793. mai. 4. et min. 8. — a *P. C. M. Paghini*. Pauiae 1796. 12. Plures verfiones excitatae funt in *Fabr*. B. Gr. m. ed. vol. V. p. 83. fqq. in cap. IX. de Epicteto.

Ad pag. 67. lin. 6.

De altercatione Hadriani etc. v. ad Fabr. l. c. pag. 67. fq. not. 5. — Tum add. *Io. Franc. Beyer*, Prof. Herbornenf. *über Epictet und fein Handbuch der Stoifchen Moral, in biographifcher und litterarifcher Rückficht*. Marburg. 1795. 8. Inter alia confecit indicem librorum de vita Epicteti, atque editionum et verfionum enchiridii etc., praefertim ed. Haloandrinam a. 1529. vberius defcripfit. — *Frid. Chrifti. Gottlieb Perlet*, Conrect. in lyceo Ohrdruf. Pr. Annexum eft dictaminum Stoicorum et Chriftianorum, quorundam ab vna parte ex *Epicteto*, ab altera vero e N. T. defumtorum, comparandorum, fpecimina II. Erford. 1799 4. — *I. F. Mieg über Epictets Character und Denkungsart, in Pfälzifch.* Mufeo, I. B. 4. II. *Brehm bibliogr. Handbuch*. II. p. 351—374.

Ad

Ad pag. 69. *lin.* 7. *de ARETAEO.*

Leg. *et lexicon.* — *Wigani* verſio lat. recuſa eſt inter *Principes artis medicae;* cura *Phil. Rudolphi Vicatii* et cum praef Halleri, ed I. 1772. tom. V. — ed. ſecunda et emendata. Lauſann. 1787. 8.

Ad §. 19. *HERENNIVS PHILO.*

Ad pag. 71.

Sanchoniathonis hiſt. de ortu mundi comparatur cum narratione moſaica a *Fulda* in *Pauli* (Prof. tum Ienenſ.) Memorabilibus, Lipſ. 1792. vol. II. nr. IV. Ille vero arbitratur, in Sanchon. narratione, Porphyrium, *Philonem Byblium* et Euſebium multa mutaſſe et ſuas inſeruiſſe opiniones; praeſertim *Philonem* nomina Phoenicia male mutaſſe in Graeca, conf. Salisburg *oberdeutſche Litt. Zeit.* a 1792. nr. 128. pag. 804. ſq.

Ad §. 20. *DIO CHRYSOSTOMVS.*

Ad pag. lin. 4.

Auctor libri gallice ſcripti; Vies des anciens orateurs grecs etc. h. e. Vitae antiquorum oratorum graecorum, cum obſeruatt. quibusdam de eloquentia eorum, notitia ſcriptorum, ab iis confectorum, et verſione quarumdam, quas compoſuere. *Iſocrates,* tom. I. *Dio Chryſoſtomus* tom. II. Paris 1752.

U. mai.

mai. 12. in tom. II. p. 1. — 46. exponit vitam Dionis Chrysost. de philosophiae et eloquentiae studio ac virtutibus, etc. agit et eius diem natalem confert in an. XXX post Ch. nat. idem propius abesse putat a verisimilitudine, Dionem Domitianae caedis, conscium, atque ab ipso Nerua ad illud officium fuisse subornatum. Dio redux Romam factus, graui morbo est implicitus, quo vsque ad excessum Neruae laborauit. Tum docet ille auctor, Dionem, ciuibus eius videndi flagrantibus desiderio, et venia ab imperatore, non Nerua, vt Fabricius contendit, sed Traiano impetrata, Prusiam repetiisse, exornandaeque huius patriae suae iniisse consilia, hac ipsum tamen re in multorum peruenisse inuidiam, qui eum apud imperatorem etiam deferrent, Plin, X. epist. 86. neque enim alium esse Dionem, de quo Plinius agat, quam Chrysostomum illum, contra Tillemontium, idoneis euincit rationibus. Codd. Longol. et reliquos interpr. ad Plinii epp. 85. et 86. libri X.) Tandem, vt inuidorum effugeret aculeos ac reprehensiones, Romam remigrauit, et, censente auctore libri, vel extremo Troiani imperio, vel primis Hadriani annis decessit. Idem percenset Dionis scripta, ex quorum tamen numero eximendos putat VIII. libros *de Alexandri virtutibus*; *pro Homero aduersus Platonem* libri IV. *Herculis et Platonis encomium* et *an mundus interire possit*. Ex graeco in gallicum sermonem transtulit oratt. de Ilio non capto; de vita rustica, de inopiae fontibus

tibus et primam de regno. Conf. noua acta erud. Lipſ. 1754. part. II. m. Jun. inprimis p. 360. ſqq.

Ad §. 72. *ſect.* 4. *lin.* 1.

Princeps ed. *Dionis Opp.* graece prodiit per Dionyſ. Parauiſinum. Mediol. 1476. 4. v. *Fabr.* B. Gr. vol. V. p. 134 m. ed. — *Reiskii* ed. ſecunda Lipſ. 1798. ſiue potius folium primum prioris edit. tantummodo eſt mutatum, addita nota a. 1798.

Ad pag. 73. *lin.* 12.

Dele vocc. *non conſuluit.*

Ad pag. 73. *lin.* 24.

Separatim *Dion.* orat. de Homero, gr. cum Homero, ed. Florent. 1488. fol. add. *Fabr.* l. c.

Ad pag. 74. *ſect.* 6. *lin.* 3.

Leg. *Reiskii.* Huius autem vxor Dionis Chryſoſt. XIII. oratt. germanice vertit in libro inſcripto: *Hellas* Mietau 1778. 8. p. 1. ſqq. conf. *Brehm bibliogr. Handbuch* II. p. 332. ſqq.

Ad pag. 75. §. 21. *de THEODOSIO ſect.* 5. *lin.* 1.

Corr. vol. II. libr. III. c. V. pag. 91. ſec. vet. edit. ſed ſecundum meam libr. III. cap. XVIII. vol. IV. p. 21. ſqq.

Ad §. 22. *pag.* 75. *lin. pen.*

Corr. *Fabr.* locis modo citatis, et in m. quidem ed. p. 23. ſqq.

Ad §. 23. *RVFVS.*

Ad pag. 76. *ſect.* 3. *lin.* 2.

Add. a. 1554. 8. Haec editio prodiit eod. anno cum Aretaeo, eadem forma et eodem editore, *Jac. Goupylo.*

Ad pag. 83. *ſect.* 4. *lin.* 1.

Conf. de verſionis lat. editt. aliisque Rufi libris *Ackermann* in Fabr. B. Gr. m. ed. libr. IV. cap. 5. vol. IV. pag. 714. ſqq. et *Halleri* biblioth. medic. practicae, tom. I. §. 53. pag. 172.

Ad §. 24. *PLVTARCHVS.*

Ad pag. 78. *ſect.* 3. *lin.* 1.

Sec. m. ed cap. XIII. vol. V. p. 153. ſqq., vbi p. 167. ſqq. pleniorem ſcriptorum catalogum, quem compoſuiſſe dicitur Lamprias, at mecum communicarat Siebenkees, ex cod. Veneto typis excudendum curaui. Siebenkeſii tamen apographum haud ſatis adcurate ſumtum fuiſſe, nonnullis exemplis docet cel. *Morell.* in bibl. Msta gr. et lat. tom. I. p. 111. add. eumdem ibid. p. 141. Cl. Wyttenbach, illum catal. niſi ab ipſo Lampria confectum, tamen illis temporibus ſcriptum eſſe cenſet. Ad Fabric. etiam diuerſa variorum VV. DD. iudicia de

qui-

quibusdam scriptis, num germana sint nec ne, excitantur.

Ad pag. 78. lin. 5.

Scr. *supersunt, libri,* et v. Add. ad introd. II. 2. p. 350.

Ad pag. 79.

Wyttenbach in praef. ad tom. I. Opp. ed. Lips. pag. CXVI. nr. XXII. libellum περὶ παραλλήλων Ἑλληνικῶν καὶ Ρωμαϊκῶν, existimat esse mendacissimum et ineptissimum, ab imperitis librariis, *parallelorum* nomine deceptis, inter Plutarcheos libros relatum; pag. CXXI. nr. LXII. libros *de placitis philos.* esse iudicat spurium opus; (secus sentit *Moshemius* ad Cudworthi systema intellectuale tom. I. p. 568. ed. Leid. licet placita parum concinno ordine, nec semper recte et ex vero exponantur.) — pag. CXXIV. nr. LXXXII. sqq. librr. *de fluminibus, de Homeri poesi, de metris Prouerbia* spurios esse, *de nobilitate* autem dubia fide tribui Plutarcho censet.

Ad notam pag. 80. lin. 4.

Leg. *Riccardiano.*

Ad pag. 81. sub fin.

Vid. ad vol. V. p. 192. sq., vbi etiam de aliis fragmentis repertis agitur.

Ad pag. 82. lin. 17.

Codices atque editt., praecipue *moralium* scriptorum vberius, diligentiusque recenset *Wyt-*

Wyttenbach in praef. ad tom. I. part. I. Opp. cap. III. ſect. 1. p. XXIII. ſqq. concinnauit indicem ſcriptorum veteris et medii aeui, (ſimul codd. Plutarch.) apud quos Plutarchi vel mentio fit, vel loci exhibentur, vel veſtigia exſtant: In ſect. II. pag. LIII. recenſet editt. opera chalcographica factas, verſiones, animaduerſiones, commentarios: pag. CVIII. ſqq. indicem confecit peculiarem: quo notantur editt. graecae, verſiones, collationes variarum lectionum, codices ſcripti veteres Plutarchei, quibus in vnoquoque libro Moralium vſus eſt. — Pag. XXXIX. obſeruat, adpendicem in cod. Florentini, qui continet ſacra Damaſceni parallela, eſſe a domino illius exempli ex integro, vt videtus, Stobaei opere collectam, in eaque eſſe nonnullos adhuc ignotos Plutarcheos locos. — *Kepleri* ſomnio (v. Fabr. l. c. p. 189. ſq.) additur eſſe dicitur Plutarchi libell. de facie in orbe Lunae, et graeco, lacunis plurimis deformato, latine redditus; quae Kepleri opera futuro critico Plutarchei libelli editori vtilis eſſe poſſit.

Ad pag. 82. lin. 28.

Leg. *exiit.* — *Io. Henr. Schlegel* in obſeruatt. criticis et hiſtoricis in Cornel. Nepotem, Hauniae 1778. 4. pag. 28. vberius recenſet quatuor antiquas et rariſſimas editt. vitae Attici e bibl. Thottiana. Tres edd. vitas habent clarorum virorum, et Plutarcho potiſſimum in latinum ſermonem conuerſas. In

harum

harum prima in calce leguntur verba: „Virorum illustrium vitae ex *Plutarcho* in latinum versae solertique cura emendatae, foeliciter expliciunt: per Nicolaum Jenson Gallicum Venetiis impressae MCCCCLXXVIII. (1478.) d. 11. Ianuarii.“ II. voll fol duas reliquas, omni indicio typographi et loci annique destitutas, at diuersas, Schlegel existimat, ad a. circ. 1462. esse referendas, et quae Plutarch. vitae insunt singulis, curate refert.

Ad pag. 85. med.

Hermannus Cruserius Plut. vitas a se versas edidit a. 1561. qui quidem annus subscriptus est eius epistolae ad Lectorem; at dedicationi ad Philippum II. an. 1564. — *Moralium* interpretatio prodiit Basil. 1573. et Francof. 1580. vid. Wyttenb. l. c. pag. LXIX. Atque ed. II. a. 1580. inscripta est: Opera, quae extant, omnia *Plutarchi* Chaer. Ethica s. Moralia complectentia. Interpr. *Hermanno Cruserio* — Consiliario. Nunc denuo summa fide et diligentia recognita, multis in locis emendata et in lucem edita. Cum indice etc. Impress. Francof. ad M. 1580. fol. Haec versio valde laudatur a censore ed. Wyttenb. in Jen. A. L. Z. a. 1797. m. Mart. nr. 85. fin.

Ad pag. 85. pen.

Leg. *monstrosarum.* — Manut. edidit deinde *vitas* ex recognit. Franc. Asulani. 1519. fol. v. Serie dell' Ediz. Aldine ed. II. p. 30. ac 49 et *Wyttenb.* l. c. p. LIII. sqq. qui praecipue

cipue lateque recenset Aldino *Moralium* edition a. 1509. — et p. LX. sqq. edit. Basil. *Vitae* sunt editae a. 1533. Andr. Cratandrum et Jo. Bebelium; *) *Moralia* a. 1542. ex offic. Frobeniana per Hieron. Froben. et Nic. Episcopium — pag. LXX sqq. recenset edit. *Guil. Xylandri*, quem in Plutarchi interpretibus censet esse principem: hic *vitas* edidit 1560. — *Moralia* 1570 et iterum 1572 lat. cum adnotatt. — *Moralia*, multis mendorum millibus, (vt ipse Xylander in fronte iactitat,) expurgata. gr. sine adnotatt. Basileae per Euseb. Episcopium et Nic. Fr. haeredes. 1574. F. Est critica egregiaque, at rara quoque edit., de qua conf. etiam *Wyttenb.* in specimine nouae edit. Plutarch. in bibl. critica vol. III. part. 2. et censorem in Jen. A. L. Z. a. 1797. m. Mart. nr. 86. pag. 681.

Ad notam pag. 86.

Wyttenb. etiam l. c. p. LXXIV. sqq. vbi, multus est de ed. Steph. „*tredecim*, ait, *voluminibus*, quorum sex sunt graeca, vt prioribus tribus contineantur *Moralia*, posterioribus *Vitae*: septem reliqua sunt latina, tria *Moralium*, quatuor *vitarum*; nam quarto in volumine sunt *vitae* ab aliis latine scriptae, *Hannibalis* et *Scipionis* a *Donato Acciaiolo*, tum a *Cornelio Nepote*, quae supersunt. Acc. in eodem vol. duo libelli animaduersionum in Vitas; prior *Xylandri* et *Cruserii* in vnam seriem coniunctarum ad quemque Plutarchi locum

*) V. cl. Panzer A. T. VI. p. 295. nr. 921.

locum; alter Stephani „etc. — Pag. LXXX. fqq. Wyttenb. recenfet edit. II. voll. graeco-lat. a. 1599. Francof. ap. Andr. Wecheli hered. — repet. Francef. in offic. Danielis ac Dau. Aubriorum et clementis Schleichii. 1620. — ac Paris. 1624. — Pag. LXXXV. fq. dubitat, num edit. gr. a Fabricio memorata, Francof. 1605. fol. ap. Wechel. vere exftet, an errore et falfo feratur.

Ad pag. 87. *lin.* 18.

Bryani ed. prodierunt vol. I. 1729. voll. II. III. IV. 1723. vol. V. 1724.

Ad pag. 87. *lin. vlt.*

Loco 1779. corr. 1782.

Ad pag. 88. *lin.* 20.

Poftea acc. vol. VI. quod vitas parallelas abfoluit; Tubing. 1794. — A vol. VII. a. 1796. inceperunt Plut. opera *moralia.* Illi vol. adiecit fupplementum varr. lectionum emendationum, coniecturarum, e Wyttenbachiana edit. excerptarum; atque in praefatione de fuperioribus editt. et fuis fubfidiis fuaque ratione interpretandorum curandorumque Plut. opp. difputauit, ac modefte pro fe dixit. — Moralium partt. II—VII. complectuntur vol. VIII—XIII. a. 1796—1801. Sequetur adhuc vol. XIV cum indice huic editioni adcommodando. In praefationibus vtplurimum noua, quibus vfus eft, fubfidia rarioresque editt. commemorat.

Ad

Ad pag. 88. *lin.* 28.

Post aliquot lustra tandem lucem adspexit optima editio *Wyttenbach.* Πλουταρχου του χαιρωνεως τὰ Ἠθικα. *Plutarchi Chaeronensis Moralia*, *i. e Opera*, *exceptis vitis*, *reliqua*, Graeca emendauit, notationem emendationum, et latinam Xylandri interpretationem castigatam subiunxit; animaduerss. explicandis rebus ac verbis, item indices copiosos adiecit *Dan. Wyttenbach*, hist. eloq. litterarum gr. et lat. in illustri Athen. Amstel. Prof. Oxon. e typogr. Clarend. 1795. mai. 8. tom. I. partt. I. II. et 1796. tom. II. partt. I. II. (sunt quoque exemplaria in mai. 4. tom. I. et II. excusa.) — tum IV. voll. in 8. aut II. voll. in 4. a num. XXXVII. — LXXV. Oxon. 1797. Est noua recensio, et ed. Ald. basis. v. eph. litt. Gotting. a. 1796. m. Febr. plag. 22. pag. 209. sqq. — Docta etiam longaque est censura, in qua plurima laudantur, quaedam tamen criticae ac litterariae adsperguntur obss. in Jen. A. L. Z. a. 1797. m. Mart. nr. 85 — 87. Longior adhuc, eaque erudita censura, multis Plut. locis emendatis, legitur *in neu. Bibl. der sch. Wissensch.* Lips. a. 1797. vol. LX. part. II. pag. 216 — 288. — Vtraque Censura scripta est ab *Eichstadio*, Prof. Jenensi, qui nuper etiam edidit Pr. huius tituli; *Tractantur Plutarchea quaedam e poëtis hausta*, Jen. 1804. fol. — Recusa est illa Wyttenb. edit. mendis typographicis sublatis, Lipsiae pretio parabilior curante M. *Schäffero*, hucusque demum tom. I. pars

I.

I? 1796. — Pars II. 1799. 8. — Nubem opusculorum separatim, edit rum excitatam videbis in *Panzeri* V. C. Ann. typogr. conf. indic. vol. V. et vol. XI. voc. *Plutarchus.*

Ad pag. 89. *lin.* 6.

Conf. de ed. Hagen. *Menken* in nou. miscell. Lipf. VI. pag. 569. fqq.

Ad pag. 90. *lin.* 2.

Kallii edit. prodiit Hafniae. 1774. 8. — *Plut.* de pueror. educat. cum *Ifocr.* oratt. etc. gr. et lat. c. notio Junkeri. Aros. 1776. 8. Addita funt Catonis difticha de moribus. — *Hutten* in praef. ad vol. VII. laudat duas edd. et contulit Colon. ex off. Eucharii Ceruicorni f. a. alteram in 4. alteram in 8. praemiffo Melanchthonis programmate, quo fuas ille in hunc libr. lectiones indicauit, et ed. Colon. praemiffo eod. Melanchth. Pr. quam Jo. Soter. a. 1530. 8. excudit, qui eodem anno fimul *Guarini* Veronens. interpretat. illius libelli vulgauit. — Habeo exemplar. Πλουταρχου — *Plut.* Chaeron. de liberorum inftitutione. Eucharius excudebat. gr. 8. fine an. nota cum Pr. Melanchth. fcripto 1519. Sequitur feparatim cum peculiari infcriptione: *Plutarchi* Chaer. libellus de liberis educandis plane aureus. *Guarino* Veronen. interprete. Colon. in aedibus Eucharii. 1525. 8. — Non omnino fpernenda eft editio, quae quidem mole paene laborat, et multa habet, pueris fcripta, nec hodie notatu neceffaria; multa tamen bona quoque

que et tam discipulis, quam magistris vtilia atque commoda, atque longa inscriptio docet, quae contineat liber: *Aureus Plutarchi libellus, περὶ παίδων ἀγωγῆς*, id est, *de educatione liberorum*, tum interpretatione latina, ad verbum fere applicata, et paraphrasi gallico-germanica, marginalibus etiam notis et troporum figurarumque literis: tum analysi accurata, Dialectica, Rhetorica et Grammatica, locis item ethicis, historiis et exemplis memorabilibus, perspicue explicatus. Petit livret de Plutarche, de la nourriture des enfans, translaté en François, et declaré. *Das güldene Büchlein Plutarchi, von der Kinderzucht, eigentlich verteutscht und erklärt.* Autore M. *Theodoro Vietore*, in ill. Marpurgens. acad. graecarum litterarum Prof. publico. Lichae Solmeiorum. cIↄ.Iↄ.IIc. (1598.) 8. Textus gr. cum triplice versione in quatuor columnis, pag. 1—175. tum p. 181—640. cum peculiari inscriptione: *Analysis triplex dialectica, rhetorica, grammatica.* Cum notis ethicis, historiis et exemplis memorabilibus. Lichae Comitatus Solmensis, typis Nic. Erbenii a. M.D.XCVIII. In praefat. ipse, „in analysibus, vere ait, *minutissima* quaeque, quoad eius fieri potuit, diligenter inuestigaui, et partium particulas quasi ad viuum resecare, sedulo laboraui."

Ad pag. 90. sub. fin.

Franc. Philelphi oratt. et nonnulla alia opera. *Plutarchi* apophtegmata; *eiusdem* la-

co-

conica, ab eodem e graeco in latinum conversa Mediolani. 1481. 4. v. *Panzer.* A. T. II. pag. 43. nr. 200. — Edit *Guil, Xylandri* in fine praefat. annum habet notatum 1564. plagella autem, inter lat. versionem et textum graecum vacua relicta, a. 1566. clare indicat, obseruante cl. *Hutten* in praef. ad voll. VII. pag. XXVIII. coll. pag. XI. sqq. — Add. *Fabr.* l. c. pag. 219. sq. et cl. *Wyttenb.* l. c. pag. CXX. sq. et p. CIV. sq. de edd. apophthegmat. tam regum et imperat. quam Laconicorum.

Ad pag. 92. *lin.* 4.

Leg. *vocum.* — Libell. de discernendo adulatore ab amico cum conuiuio sapientum, gr. et gallice edidit *La Porte du Theil*, et in posteriore lib. contulit codd. Paris, Paris. 1772. 8. v. *Wyttenb.* l. c. pag. CXII. nr. IV. et pag. CXIII. nr. 13. — Opuscolo di *Plutarco*, come discernere il vero Amico dall' Adulatore. Recato dalla greca nella italiana Favella. Dal *D. L. V. M.* (h. e. *Dottore Lodovico Veleriani Malvezzi* da Bagnocavallo:) con Note. Romae. 1796. 8.

Ad pag. 93. *lin.* 5.

Ap. Froben. 1525. sec. *Wyttenb.* l. c. pag. CXVII. nr. 33. et cl. *Hutten*, in praef. ad vol. IX. Opp. Plut. pag. VII. ita refert libri inscriptionem: *Plutarchi Chaeron.* libell. perquam elegans de non irascendo. Eiusd. de curiositate. Vterque latinus *Des. Erasmo*

Rot.

Rot. interprete. Adiecti sunt iidem Graeci, quo vel praelegi possint, vel certe legi a graecanicae litteraturae studiosis. Basil. ap. Frob. 1525. 8. — Sed in *Panzeri* A. T. VI. pag. 254. nr. 619. ex Thott. catal. a. 1526. 8. — ibid. nr. 618. ex eod. cat. citatur *Plutarch.* de vitiosa verecundia, *Erasmo Roterod.* interprete. Basil. 1526. 8. — *Plut. Chaer.* Περὶ Ἀοργησίας. — de cohibenda iracundia Antwerp. ex offic. Jo. Loëi. 1554. 8. — *Plut.* de animi tranquillitate et de multitudine amicorum. Rostoch. 1570. 4. ap. Steph. Myliandr. Textus gr. est ex ed. Ald. et Basil. mere repetitus. — *Plut.* de garrulitate. Rostoch. typis Stephani Myliandri. 1589. Praemissa est epist. *Io. Caselii.* Textus repetitus est ex cl. ed. Stephan. vitiis typogr. hinc inde correctis.

Ad pag. 93. *lin.* 21.

Plutarchi — quaedam lucubrationes — latinitate iam recens ab *Ottmaro Luscinio* donatae. De Fortuna. De virtute et vicio. De amicitia in multos diffusa. Parmythecus insignis ad Apollonium super morte filii. — 1528. 8. In fine: Augustae vindelicorum, ex offic. Alex. Weyssenborn. — anno reparatae sacutis sesquimillesimo. 28. mens. Nouembri. v. *Panzeri* A. T. VI. pag. 165. nr. 227. In eod. vol. pag. 99. nr. 621. *Plutarchi Chaeron.* commentarii aliquot ab *Othmaro Luscinio* e gr. conuersi de eo, quod docenda sit virtus. an improbitas sufficiat ad pariendam homini felicitatem. num in conuiuio sit philosophandi

di locus. Argentor. per Jo. Knoblauch. 1522. 8. — et pag. 100. nr. 628. ex cat. Thott. *Plutarchi* aliquot commentarii ab *Ottomaro Luscinio* verſi. Argentor. ap. Jo. Knoblouch. 1522. 4. An ſuperior eſt editio, forma ſiue mutata ſiue non recte deſignata? — *Plut.* quomodo iuuenis poetas intelligere debeat: de Fortuna et de Virtute ac Vitio. (ex ed. Aldina.) editore *Hieron. Aleandro Motteuſi*, Prof. Paris. litterar. Paris. 1509. 4 v. *Wyttenb.* l. c. pag. CX. nr. 2. et pag. CXIII. nr. VIII. — Ibid. pag. CXIV. nr. 14. lib. *de ſuperſtitione*, gallice verſus et notis illuſiratus a *Tanaquillo Fabro*. Salmurii. 1666. 8 quae edit. habet, inquit Wyttenb. quasdam correctiones e coniectura: ceterum venuſtum magis, quam doctum opuſculum.

Ad pag. 94. lin. 2.

Latine verſus a *Nicolao Saguntino*, cum aliis Plutarcheis libellis, latine verſis. Moguntiae. 1520. 12. v. Wyttenb. l. c. p. CXX. nr. 56.

Ad pag. 94 lin. 7.

Leg. *Grynaeo.* — et lin. 11. leg. *Plancio* ſ. *Plantio.* — De edit. Conuiuii etc. curante *La Porte du Theil.* vid. paullo ante ad p. 92.

Ad pag. 94. lin. 19.

Rara eſt editio: Πλουταρχου Χαιρων. Περι των ἀρεσκοντων τοις φιλοσοφοις, φυσικων δογματων ἐπιτομης. Βιβλια πεντε. Eiusdem operis ad-

addita est *Guil. Badaei* interpretatio latina. Basil. ex offic. Jo. Heruagii. 1531. min. 4. — Alia eiusdem versionis editio prodiit Argentor. ex aedib. Schurerian. 1516. min. 4. v. cl. *Hutten* praef. ad. Opp. Plut. vol. XII. pag. XIII. sq.

Ad pag. 95. *lin.* 6.

Separatim quoque edidit illas vitas parall. cl. *Hutten*: *Plutarchi Demosthenes et Cicero.* In vsum iuuentutis literar. graecarum studiosae: cum adnotationibus variorum, adiectaque lectionis diuersitate et indicibus necessariis opera *Io. Georgii Hutten.* Tubingae. 1795. 8. — Egregia est editio: Ἐκλογαι ἱστορικαι. Selecta principum historicorum Herodoti, Thucydidis, Xenophontis, Polybii illustres loci. *Plutarchi vitae Demosthenis et Ciceronis.* Delectu, praefatione, annotatione discipulorum institutioni accommodauit *Dan. Wyttenbach.* — Amstel. 1794. 8.

Ad pag. 95. *lin.* 17.

Ioerdensii edit. curauit recudendam et indicem locupletiss. verborum nominumque adiecit J. H. Ch. Barby 1796. 8. — Vitae selectae parallelae Plut. in vsum collegii Collegii Bruusuic. iussu et impensis Ducis Brusuic. graecis (vt ait) marginalibus nunc primum elaboratis cum praef. editae a *Guil. Christi. Iusto. Chrysandro.* Helmstad. 1747. 8. — *Leopold* autem pari cura et sollertia versatus est in alia collectione, inscripta: *Plutarchi*

Ma-

Marius, *Sulla*, *Lucullus et Sertorius*. Recensuit, explicauit, chronologia rerum memorabilium indicibusque necessariis instruxit *Ern. Henr. Ge. Leopold.* Lipsiae, 1795. mai. 8. *Plut. Timoleon*, *Philopoemen*, *die beyden Gracchen und Brutus*, *zum Schulgebrauch*, *mit kurzen Anmerkungen und einem erklärenden Wortverzeichniss von G. G. Bredow.* Alton. 1800. mai. 8. — Ob raritatem exemplarium notandae sunt versiones: 1) vitae parallelae, a diuersis interpretibus latinae factae, a *J. A. Campano* collectae et editae cum praef. Romae. s. anni nota, tom. II. fol. magno typis Vdalrici Galli. v. *Audiffredi* catal. rom. editt. saec. XV. pag. 37. sq. et Argentor. typis Mentell. sine anni indicio, voll. II. fol. mai. v. *Panzeri* A. T. pag. 77. nr. 419. 2) versio ital. a *Baptista Alexandro Iac. de Riete* facta. Aquilae, typ. Adam de Rotuuil, (Adam Rotwil) 1482. fol. v. *Panzer* l. c. pag. 16. nr. 1. add. *Fabr.* l. c. pag. 203. sqq. et 213. sq. item supra ad pag. 82. notata.

Ad pag. 96. lin. 22.

Del. vocc. *in quo.* — Versioni latinae; (quae reuera videtur *Adriano Turnebo* deberi,) libelli de fluuiorum et montium nominibus, Paris ap. Carol. Steph. 1556. 8. praefixum est nomen mutilatum *Ang. Ver.* quibus siglis quis significaretur, ignorarunt viri docti: v. *Fabr.* l. c. pag. 225. sq. Clar. vero *Sturz* in praef. ad tom. II. Lexici Xenophontei, (Lips. 1802. 8.) pag. 5. sq. not. pluribus

 do-

docet, ſub illis litteris intelligendum eſſe *Angelum Vergecium*, ab aliis, e gr. a *Rutgerſio* variar. lectt. III. 12. (qui verſionem illam grauiter reprehendit,) vocatum *Vergerium* Cretenſem, temporibus Franciſci I. Galliarum regis florentem.

De natura et effectionibus Daemonum, libelli duo *Plutarchi* Chaeron. Cum explicationibus et prooemio *Ioach. Camerarii*. Quibus et eruditae et rarae et iucundae et non inutiles rerum mirabilium et ſingularium expoſitiones continentur. Lipſ. 1568. iterum in fine mei exempl. Lipſ. imprimebat Jo. Steinmann. typis Voegel. 1576. 8. Inſunt latina interpretatio lib. *de oraculorum defectu*, ex *Adriani Turnebi* editione repetita; pag. 1—80. tum pag. 81.—109. *Turnebi* animaduerſſ. dein a pag. 111. Camerar. interpretatio lib. Plut. de figura El, conſecrata Delphis, denique pag. 139. ſqq. Camerarii adnotatio, tam critica, quam exegetica, in qua etiam interdum diſceſſionem fecit a ſuperiore Turnebiana expoſitione. Sub finem longi prooemii confirmat Croci, praeceptoris ſui, iudicium de edit. ſcriptorum Plutarch. Aldina, mendoſe expreſſa, in qua excudenda et ab operis accurate exprimenda, Demetrium Cretenſem, qui operis praeeſſet, maxima cum negligentia atque incuria prouinciam iſtam geſſiſſe conqueritur, eumque hominem vocat neque laborioſum, et leuiuſculum. add. *Wyttenbach.* praef. cit. p. CXVII.

nr.

nr. 28. et 30. et *Hutten* praef. ad. vol. IX. p. VI. ſqq.

Ad pag. 100. *lin.* 9.

Böttigeri Pr. rec. in *neuem Magazin für Schullehrer*, L. 1. pag. 34. ſqq. — *I. F. Eckhard.* Pr. vita et ratio, quam in lingua lat. percipienda Plutarchus ſequutus ſit. Iſenac. 1793. 4. — *Chriſti. Gottlieb. Wernsdorf.* Philoſ. D. et PP. ad Plutarchi quaeſtiones graecas commentatio I. Helmſtad. 1795. 4. Ipſas quaeſtiones graece cum notis editurus cl. *W.* in commentationibus peculiaribus de locis difficilioribus diſputare inſtituit. In hac prima commentat. ſunt tres priores quaeſtiones, addito textu graeco, copioſe expoſitae. — Scholia in libr. *Plutarchi* περι παιδαγ. ſeu de liberorum educatione, quibus is noua quadam methodo quoad verbum et ſenſum latine redditur — ſtudio et opera *Ge. Syluani.* Londini, typis Jo. Heptinſtate, impenſis authoris. 1684. 12.

Ad. pag. 100. *lin.* 28.

Plutarchi vitae parallelae, a Dryden et aliis in linguam anglicam translatae, praefixa Plutarchi vita, (a *Dryden* ſcripta,) prodierunt. Londini, 1683. 8. — V. voll. rec. ibid. 1688. 1693. 1700. 1703. 1710. 1714. 1716. ib. 1727. 8. VIII. voll. et 1749. 18. IX. voll. — Vitae, anglice verſae, cum notis exegeticis et criticis *Dacier.* et aliorum, praefixa Plut. vita, a Dryden compoſita. Londin.

 1758.

1758. 8. — rec. Edinburg. 1758. 1763. 1774. 12. VI. voll. et Lond. 1770. 12. VIII. voll. v. *Brüggemann* View. etc. pag. 30. ſq., vbi plures commemorantur edd. ac verſiones anglicae aliaque ſcripta, in quibus Plutarchea illuſtrantur aut explicantur. — Vitae a *Io. Langhorne*, DD. et *Guil. Langhorne*, M. A. anglice verſae prodierunt Londini. 1770. 8. VI. voll. — rec. ibid. 1774. 1778. VI. voll. 8. — *Plut.* Treatiſe upon the Diſtinction between a Friend and a Flatterer with Remarks by *Thom. Northmore*, Esq. Lond. 1793. 8. Notae doctae lingua ſunt modo anglica, modo latina ſcriptae Num promiſſa textus gr. edit. lucem viderit, equidem ignoro. — *Plutarchus* Lives abridged; in which the hiſtorical parts are carefully preſerved and the compariſons of the reſpective Lives accurately delineated; calcalated for the Inſtruction of Youth by *Eliz Helme*. Londin, 1795. 8. — *Plutarch's* Lives abridged and andapted to the uſe of engliſh Schools, by *W. Mavor*, L. L. D. Londini, ap. Johnſon. 1800. 12. — Vitae *Plut.* e verſione Dacier. gallica in hiſpanicam translatae a *Fr. de Paula Toral*. Sevill. tom. I. 1787. 8. — Vitae parall. in linguam batau. conuerſae cum multis obſeruatt. part. I — VI. Amſtel. 1789 — 98. mai. 8. Num diuerſa ſit illa nec ne a verſione, quam cel. *Saxius* in Onom. lit. part. VIII. Trai. ad Rh 1803. mai. 8. pag. 435. ſq. ſic laudat, „communes eius, (*Hermanni Boſcha*) et *Everwini Waſſenbergii* operae in batave redden-

dendis Plutarchi vitis etc. Franeq. et Harderou." equidem, quum neutram vidiſſem, definire nequeo. — *Plutarchi* apophthegmata, hungarice verſa a *Io. Lethenyei.* Fuenfkirch 1785. 8.

Ad pag. **101.** *lin.* **2.**

De gallica interpretatione *Amyoti*, qui *vitas* Plutarch. gallice a ſe redditas Regi Henrico II. inſcripſit 1559, *Moralia* poſtea Carolo IX. v. *Wyttenbach.* praef. l. c. pag. LXVII. ſqq. — Noua *Amyot.* vers. edit. cum notis *Brotier* et *Vauvilliers*, recognita, correcta et aucta verſione variorum opuſculorum et fragmentorum ineditorum Plut. incepit prodire. Paris. 1801. 8. et conſtabit XXV. voll., quorum dimidia pars iam prelo exiiſſe dicitur, curante *E. Clavier.* — Abrégé des Hommes illuſtres de *Plutarche* par le citoyen *Acher* (Deſeſſarts.) P. Quenette. Paris. 1797. tom. I. 8. Continet vitas Theſei et Romuli, Lycurgi et Numae, Solonis et Publicolae, Themiſtoclis et Camilli, cum Plutarchi et Amyotti vita.

Ad pag. **101.** *lin.* **24.**

Tom. XIII—XVII. Paris., quorum duo vltimi prelum reliquerunt Paris. 1795. — Idem *Ricard* gallice vertit vitas Plut. quorum duo priora volumina prodierunt Paris. ap. Pougens. 1799. — Apophtegmes des Lacédemoniens extraits de *Plutarque*, ſuivies des penſées du même Auteur ſur la ſuperſtition par

par *Pt. K. Levesque.* Paris. 1794. 18. — Penſées morales de *Plutarque* recueillies et traduites. ib, 1794. 18. v. Magaz. encycl. III. 10. pag. 233.

Ad pag. 102. lin. 13.

Rectius Argent. 1597. 8. verſio Plutarchei libell. de educatione etc. facta a *Jo. Fiſchart. v. Degen, in Intelligenzblatt der Erlang. Litt. Zeit.* nr. 10. a. 1801. m. Mart. pag. 73. et inprimis eiusd. *Nachtrag zu der Litteratur der deutſch. Ueberſetzung. der Griechen.* Erlang. 1801. pag. 270. ſqq. — Vitas parall. germanice vertit, notisque illuſtrauit *Io. Frid. Sal. Kaltwaſſer.* Prof. Gymnaſii Gothani. part. I — V. Magdeb. 1799 — 1803. 8. — *Antonius und Cleopatra, frey bearbeitet nach Plutarch, in Conzen. Magaz.* part. III. — De Sacerdotibus romanis epiplemata diſp. *Guſtaui Sam. Theodori Baumgarten Cruſii.* Lipſ. 1803. 4. Primum loca claſſica gr. Dionyſii Halic., Dionis Caſſii, Xiphilini, Plutarchi etiam Diodori Siculi et Zoſimi, a) generatim de ſacerdotibus, tam b) ſpeciatim de Veſtalibus, de Saliis, de Fecialibus, de Pontificibus et de rege ſacrificulo protulit; deinde in parte poſteriore illos paraphos ex antiquitate vberius explicat illuſtratque.

Ad pag. 103. lin. 12.

Plut. de educ.' etc. in linguam germanic. conuerſus a *Cleman* cum philoſophicis, philolog. et hiſtoricis animaduerſion, 1745. — it.

a

a M. *Io. Ge. Steinert* cum multis adnotatt. maxime ad artem paedagogicem fpectantibus. Lipf. 1795. 8. — *Ueber die Erziehung, frey überfetzt vom Verf. der Charidion, (G. Ch. Kellner.)* Manhem. 1793. mai. 8. Conf. Add. ad Introduct. II. 2. pag. 350.

Ad §. 25. SORANVS.

Ad pag. 104.

De re medica huic volumini infunt: Sorani Ephefii, peripatetici et vetuftiffimi archiatri, in artem medendi ifagoge, hactenus non vifa. *Oribufii* Sardiani fragmentum de victus ratione, quolibet anni tempore vtili, antea numquam editum *C. Plinii fecundi* de re medica libri V. accuratius recogniti, ac, nothis ac pfeudepigraphis femotis, ab innumeris mendorum millibus, fide vetuftiffimi codicis, repurgati etc. (collectore *Albano Thorino.*) Bafil. ex offic. Andr. Cratandri. a. 1528. fol. v. *Clement* Biblioth. curieufe, hiftor. et critique tom. I. pag. 439. not. 69. et *Panzer*. A. T. vol. VI. pag. 264. nr. 701.

Ad. §. 30. ALCINOVS.

Ad pag. 107.

Alcinoi — de doctrina Platonis libr. *Speufippi* — liber de Platonis definitionibus. *Xenocratis* — liber de morte. Praecedit Marfilii Fi-

Ficini Florentini — praefatio. Basil. 1532. per Mich. Isingrinium. 8. v. *Panzer* A. T. vol. VI. pag. 291. nr. 891. et conf. quae scripsi ad Fabr. B. Gr. libr. IV. cap. 20., vbi de *Alcinoo* agitur, sect. XV. pag. 526. vol. V. — Addita quoque est *Alcinoi* interpretatio a *Fischero* edit. III. Platonis dialogorum, Eutyphro etc. Lipsiae. 1783. 8. — Introduction à la philosophie de Platon, traduit du texte grec d'Alcinous par *I. I. Combes Dunous* Gr. in 8. Paris. an. VIII. (1800.) addita est versio comment. I. *Maximi Tyrii* sur cette Question: Qu' est ce que Dieu selon Platon? conf. ephem. litter. Gotting. a. 1801. pag. 2069. sq.

Ad §. 31. *FAVORINVS.*

Ad pag. 108. *lin.* 6.

Vol. III. pag. 173. sqq. et quae a me atque Heumanno sunt ibi adnotata. — De *Favorino*, Arelatensi philosopho, graecae romanaeque dictionis nitidissimo exemplari, comment. I. et II. auctore *Imman. Frid. Gregorio*. Laubae. 1755. 4.

Ad pag. 111. *lin.* 2.

Iterum edit. Lips. 1803. 8. — *Ad sect.* 4. *lin.* 1. add. *vel sec. m. edit. vol.* VI. pag. 303. et 377. sq.

Ad

Ad §. 36. FLAVIVS ARRIANVS.

Ad pag. 112. *not.*

Cel. St. *Croix* liber eruditus, *Examen* etc. anglice versus est: A critical Inquiry into the Life of Alexander the Great by the ancient Historians, from the French of the Baron de St. *Croix*: with notes and obseruations by Sir *Richard Clayton*, Bar. illustrated with a Map of the Marches of Alex. the Great. Bath. and London. 1793. mai. 4. *Clayton* multa emendauit, aut auxit, quasdam auctoris Gallici sententias modo firmauit, modo oppugnauit, quaedam resecuit.

Ad pag. 113. *lin.* 4.

Scr. vol. V. pag. 102. sect. 10. m. edit.

Ad pag. 113. *sect.* 4. *lin.* 16.

Nouissima optimaque est editio: *Epicteti* dissertationum ab *Arriano* digestarum libri IV. eiusdem Enchiridion et ex deperditis sermonibus fragmenta. Post *Io. Vptoni* aliorumque curas, denuo ad codd. Msstor. fidem recensuit, latina versione, adnotationibus indicibus illustrauit *Johannes Schweighäuser*, Argentoratensis. tom. I. Epicteti dissertationes. Lips. 1799. m. 8. (in praef. pag. XXVI. sqq. curatius recenset ed. Wolfianam. Ille tomus recensetur in *Erlang. Litterat. Zeit.* a. 1799. nr. 207. et quaedam proponuntur emendationes.) — tom. II. pars. I. Notae (Hier. Wolfii, Jo. Vptoni aliorumque VV. DD. et Schweighaeuseri,) in Epicteti diss. lib. I. et lib.

lib. II. cap. I—XIV. tom. II. pars II. notae in Epict. diss. lib. II. cap. XV—XXVI. lib. III. et IV. — tom. III. *Epicteti* enchiridion, fragmenta, indices ibid. a. 1799. 8. — Idem cl. *Schweighaeus.* in edit. *Epict.* Lips. 1798. 8. simul iudicat vberius de edd. Epict., quibus adiunctae sunt Arriani dissertatt. Add. *Brehm bibliograph. Handbuch.* II. pag. 364. sqq. de Epicteto, et plura de recentioribus Arriani librorum edd. versionibus atque expositionibus pag. 277. sq. — *Arriani* dissertatt. germanice vertit *Jo. Ge. Schultess.* Tiguri 1766. 8. (*Arrians* Epictet, *aus dem Griechischen übersetzt*, (et a pag. 497. Epicteti Enchiridion. a pag. 524. Epict. fragmenta tam certa, quam dubia, *von J. G. Schultess.* Praemissa est notitia vitae Epicteti atque Arriani, sumta, et hinc inde modo decurtata, modo aucta, ex *Daceri* Praef. ad Manuel d' Epictete avec les Commentaires de Simplicius) dein rec. in eiusd. *Bibliothek der griechischen Philosophie*, Tiguri. 1778. 8. — Tunc *Arrians Unterredungen Epictets mit seinen Schülern, übersetzt und mit historisch-philosophischen Anmerkungen und einer kurzen Darstellung der Epictetischen Philosophie begleitet v. J. M. Schulz.* Altonae. tom. I. 1801. — tom. II. 1803. mai 8. Schulzii versio laudatur et comparatur cum Schultessiana in Lips. *Jahrbuch der neuesten Litteratur*, a. 1802. scid. 305. — Les Propos d'Epictete recueillis par *Arrien* son disciple, translatés du Grec, par *Fr. J. D. S. F.* (h. e. *Frere Jean*

de

de St. François, Prieur des Feuillantins de Paris.) Paris. 1609. 8.

Ad pag. 115. *lin.* 22.

Noua et bona eſt editio, in vſum praecipue iuuenum, gr. linguae ſtudioſorum: *Arriani* Nicod. expeditionis Alexandri libri ſeptem. Recenſiti et notis illuſtrati a *Frid. Schmiedero*, Gymnaſii Luth. Halenſ. collega. Lipſ. 1798. 8. mai. In praefat. agit 1) de Msstis huius libri; 2) diligenter et critice de editionibus; 3) de verſionibus; 4) de ſubſidiis; 5) de ſua edit. textum curauit incorruptum, et ex Florent. optimo cod. emendatum, cum notis tam criticis quam exegeticis; dein 6) quid praeſtandum ſit in edit. maiori. Poſt haec adiecit Arriani vitam, tabulamque rerum memorabiliorum chronologicam, atque fontes aperuit, ex quibus hauſit Arrianus. — Idem doct. *Schmieder* antea ediderat notarum criticarum in *Arriani* Nicom. de Alexandri M. expeditione libros VII. (vel potius libr. IV. priores,) ſpecimina I. et II. Halis Magdeb. 1795. 8., quae ab ingenio, acumine et coniecturarum facilitate laudantur in eph. litter. Gotting. a. 1795. nr. 92. p. 926. ſqq. — Parem laudem *Schmiederi* opera meret in curanda editione, inſcripta: Ἀῤῥιανου Ἰνδικη. *Arriani* hiſtoria Indica, cum Bonau. Vulcanii interpretatione latina, permultis locis emendatior. Recenſuit et illuſtrauit *Frider. Schmieder*. Halis Magdeb. 1798. mai. 8. Adiectae ſunt p. 233. ſqq. *Henr. Dodwelli*

welli diff. de Arriani Nearcho, et p. 255. fqq. *Vincentii* refutatio Dodwelli pag. 56. ex anglico in latinum translata. — *Vincentius* autem edidit: The voyage of *Nearchus* from the Indus to the Euphrates, collected from the Original Journal preferved by *Arrian*, and illuftrated by authorities ancient and modern, containing an account of the firft navigation attempted by Europeans in the Indian Ocean, by *William Vincent*, D.D to which are added three Diff. two on the achronycal rifing of the Plejades by the R. R. D. *Sam. Horfley* — and by *William Walles* — and one by Ms. *de la Rochette*, on the firft meridian of Ptolemy. — Lond. 1797. mai 4. cum multis figg. et tabulis geograph. conf. ephem. litt. Gotting. a. 1797. plag. 68. m. April. — *Arrian's* Hiftory of Alexander's Expedition. Translated from the Greek. With Notes hiftorical, geographical, and critical. By Mr. (*John*) *Rook* — — And to which is added 1) *Arrian's* Indian Hiftory. 2) His Account of the Divifion of the Empire, after Alexander's Death. etc. Lond. 1729. 8. II. voll. vid. *Brüggemann* View etc. p. 330. fq. — Hiftoire des Expédition's d'Alexandre, rédigée fur les mémoires de Ptolémée et d'Ariftobule fes Lieutenants, *Fláve Arien* de Nicomédie Conful et Général romain. Trad. nouv. par *P. Chauffard*; prec. de la revue des Hiftoriens d'Alexandre, d'une introduction ou coups d'oil politique fur le fiècle de Philippe et de reflexions fommaires fur la différence

et

et les conſequences de la Tactique des Anciens et des Modernes; augm. d'un complement hiſtorique, cont. diverſes traditions ſur le Conquerant, quelques détails de la vie privée, les jugemens et les paralleles, auxquels il a donné lieu; enrichie de notes erudites d'après St. Croix, le Dr. Vincent etc. d'une table et d'une carte géogr. etc. Paris. 1802. III. voll. 8. et vol. in 4. tabb. 12. aeneas cum explicatione continens. add. *Beckii* comm. Lipſ. ſoc. phil. III. 2. p. 333. ſq.

Ad pag. 116. *lin.* 11.

Charl. de Broſſes le Periple, ou circuit du Pont-Euxin, in Mem. de l'Acad. des Inſcr. tom. XXXII. p. 627. ſqq. et tom. XXXV. p. 475. ſqq. dein in adpend. ad tom. III. part. 2. eiusd. Hiſtoire de la Republ. romaine par Salluſte etc. v. *Brehm.* l. cit. p. 236. ſq.

Ad §. 37. *ARTEMIDORVS.*

Ad pag. 117. *lin.* 11.

Sec. m. edit. pag. 261. vol. V. cap. XV. de Artemidoro, vbi plura adſcripſi.

Ad pag. 118. *ſect.* 4.

Artemidori Daldiani, philoſophi excellentiſſimi, de ſomniorum interpretatione, libri quinque a *Iano Cornario*, medico phyſico Francofordenſi, latina lingua conſcripti. Froben. Baſileae 1544. 8. Huius anni exemplar habeo: de

de aliis editt. v. ad Fabric. l. c. p. 262. *Cornarius* in epistola dedicator. scripta Francof. ad Moen. cal. Sept. 1538. praemisit aliqua de somniorum ratione, quibus, ait, non nimium contentiosis ingeniis satisfacturum me confido, et bonis ac lenibus persuasurum scio, somniorum interpretationem artem esse vtilem apprime in vita, et non vt gentilem ac vanam contemnendam, sed vt piam, Christianis etiam suspiciendam ac expetendam. „Somniorum vero differentiam ab insomniis diligenter obseruandum esse monet. Idem adfirmat, se luxatos aliquot et sauciatos Artem, locos reposuisse et persanasse.

Ad pag. 139. *lin.* 8.

Leg. vol. IV. libr. III. p. 405. et vol. VI. m. ed. in catal. grammaticor. gr. pag. 364.

Ad pag. 120. §. 40. *sect.* 5.

Fabr. sec. m. edit. vol. V. pag. 612. not. e. ac pag. 621. sqq. vbi plures excitantur edd. codd. mssti et versiones.

Ad §. 41. APOLLONIVS DYSCOL.

Ad pag. 120. *sect.* 4. *lin.* 3.

Corr. 1495.

Ad pag. 121. *sect.* 6.

Sec. m. edit. libr. IV. cap. 39. vol. VI. p. 271. sqq. vbi plura adnotaui.

Ad

Ad pag. 123. fect. 6. lin. 2.

Sec. m. ed. vol. VI. cap. 32. p. 2. fqq. — *lin.* 4. corr. nr. 11.

Ad pag. 124. fect. 5. lin. 1.

Corr. pag. 399. fqq. vet. ed. fed in m. ed. vol. V. pag. 255. fqq.

Ad §. 44. TIBER. CLAVD. ATTIC. HERODES.

Ad pag. 125. fect. 6.

Herodes fibi fuisque heredibus ftruxit monimentum in *Triopio* fuo f. parte fundi, quem ad tertium ab vrbe lapidem in via Appia poffedit. Ex hoc Triopio quatuor innotuerunt infcriptiones: 1) infcriptio duabus columnis incifa; 2) infcriptio praediorum Anniae Regillae; 3) confecratio Triopii, facta Minervae et Nemefi; 4) dedicatio ftatuae Regulae Herodis: quarum qui auctores fuerint, difceptatum eft. Primam et fecundam infcriptionem recepit quoque *Rich. Franc. Phil. Brunck* in Analecta fua vol. II. p. 300. fqq. et breuibus notis ornauit in vol. III. Emendatt. p. 198. tum *Frid. Jacobs* in Anthol. gr. vol. III. p. 14. fqq. — Illarum infcriptionum praeftantem editionem curauit *Vifconti* Ifcrizione Greche Triopee ora Borghefiane con verfioni ed offervazioni di *Ennio Quirino Vifconti.* Romae 1794. 4. cum tabb. aen. conf. cl. *Eichftädii* eruditam cenfuram in Ien. A. L. Z. a.

1796

1796. nr. 61. — Idem cel. *Eichst.* praeclaris obss. ornauit sect. III. de Herode Attico, cap. 32. libr. IV. in vol. VI. Fabr. B. Gr. — Illam sectionem de vita Herodis, nonnullis inspersis additisque notis, cl. *Fiorillo* adiunxit pag. XXVII. sqq. editioni suae, inscriptae. *Herodis Attici quae supersunt:* adnotationibus illustravit *Raphael Fiorillo*, bibl. reg. acad. Georg. Augustae a Secretis. Praefixa est epistola *Chr. G. Heynii*, (de finibus studii critici regundis) ad auctorem. Lipsiae. 1801. m. 8. Insunt 1) consecratio septi ad pagum Triopium in praediis Herodis *Attici*, cum varr. lectt. 2) dedicatio simulacri Regillae Herodis vxoris in Cereris et Faustinae ad Triopium, (quam *Fiorillo* adscripsit *Marcello Sidetae*, tempore Marci Aurelii florenti;) cum variis lectt. 3) vberiores adnott. in duas illas inscriptt. 4) Diatribe in *Herodis Jambographi* fragmenta, illum incognitum fere Herodem ab interpretibus ad Plinii epistol. IV. ep. 3. et a *Fabricio* B. Gr. tom. VIII. p. 710. vet. ed. gravissimo errore confusum esse, ostendit p. 171. sq. (quae vero iam occupauit *Ruhnken* in historia critica orator. graec. pag. XCIX. sq. not.) 5) Herodis orat. de republica, cum Reiskii obss. Illam tamen orat. minime ab Herode profectam, sed opus esse sophistae, anonymi multo serioris, iudicat Fiorell. praef. pag. VI. et ad vitam Herodis pag. 12. not. 16. Docta est illius edit. censura in *Neue Bibl. der schön. Wissensch.* tom. 64. part. 2. p. 230. sqq. a. 1801., vbi V. D. in versu 42. Inscript. II. emendat. ἔρδ᾽

ἐπεὶ-

ἐπεὶ etc. add. in eadem nouae bibl. parte pag. 217. ſq.

Ad §. 45. *APPIANVS ALEXAND.*

Ad pag. 130. *lin.* 4.

Altera diſp. eſt huius ſententiae: de impreſſis ac msstis hiſtoriarum Appiani Alex. codd. commentatio hiſtorico-critica. Acc. nouae editionis ſpecimen. Argentor. 1781. 4. — Ex Schweighäuſeriana edit. vt plurimum ducta eſt Teucher. coniecturis tam Schweighäuſer. quam propriis interdum in textum receptis: *Appiani Alex.* romanarum hiſtoriarum, quae ſuperſunt. Graece edidit, notis variorum ſelectis et ſuis illuſtravit ac temporum rationem et indicem rerum adiecit *Lud. Henr. Teucherus.* vol. I. pars I. II. Lemgou. 1796. — vol. II. pars I. II. ib. 1797. 8. Deſiderantur adhuc Adnotatt. et alia in praef. ipſoque fronte partium promiſſa. — *Appiano Aleſſandr.* delle guerre civili de Romani. Rom. tom. I. 1791. — tom. II. 1792. 4.

Ad pag. 130. *ſect.* 6.

Plura vid. in noua Fabr. edit. libr. IV. cap. XIV. vol. V. pag. 244. ſqq. — *Schilderung des Triumvirats nach Appian*, verſio *Wolfii* Conrect. ſcholae Glückſtadt. in diario menſtruo: *Genius der Zeit*, menſſ. April. Mai. et Junio, a. 1796. — On the plunder of the Delphick Temple by the Barbarians under Cadmus:

Teſtimony of Herodotus and Appian compared with Euripides, and the aera of events, recorded by Appian, collected: Hiſtory of the ſeveral pillages of the Delphik ſhrine, mentioned by Pauſanias and Strabo: Diſſert. of Mr. Valois on his ſubject. By *Richard Paul Jodrell*, Esq. in eius Illuſtrations of Euripides, on the Jon and the Bacchae. Londin. 1781. 8. nr. 40. p. 481 — 489. add. *Brüggemann* View etc. pag. 339. ſq. et *Brehm bibliogr. Handbuch* II. p. 133. ſqq.

Ad pag. 131. *ſect.* 3. *lin.* 1.

Plura in ed. nou. libr. IV. cap. XXVII. vol. V. pag. 629. ſqq.

Ad pag. 134. *lin.* 2.

Add. *Brehm* l. c. pag. 107. ſqq.

Ad pag 134 *de HEPHAESTIONE, ſect.* 5. *lin.* 1.

Plura adnotaui ad Fabr. B. Gr. libr. IV. cap. 39. §. X. de Hephaeſtione, vol. VI. p. 99. ſq. vbi quoque iam memoraui, Hephaeſtionem saepius et acriter reprehendi ac refutari a *Godofr. Hermanno* de metris poetarum graecor. et romanorum, libr. III. Lipſiae 1796. mai 8.

Ad §. 49. *AVREL. ANTON. IMPERAT.*

Ad pag. 135. *ſect.* 1. *lin.* 2.

Quo anno natus, et quando ac quo loco ex-

exſtinctus ſit Antoninus, diſſentiunt auctores. v. ad *Fabr.* B. Gr. libr IV. cap. 20. de *Marco Aur. Antonino*, vol. V. p 50'. not. *d.* a me adnotata. Sirmii eum interiiſſe, ait quoque *Tertullian.* in apol. cap. 25. Vindobonae autem vel morbo conſumtum vel peremtum eſſe, vterque Aurelius tradit: quod probat *Leisner*, ad Herodian l. 3. pag. 81 tom. I. ed. Irmiſch., cuius quoque notas ad illum Herodiani locum et ad Herod. 1. 2. pag. 43. ſqq. conferas.

Ad pag. 136. *ſect.* 3. *lin.* 10.

Sec. m. ed. vol. V. pag. 504. ſq.

Ad pag. 137. *ſect.* 4. *lin.* 24.

Plerumque citatur illa *Gatack.* Opp. edit. 1698. In cat. tamen bibl. Pinell. tom. III. p. 312. nr. 7720. ann. ſic citatur, 1698—97. tom. II.

Ad pag. 138. *ſub fin.*

Nouiſſima eſt editio: *M. Aurelii Antonini* commentarii, quos ipſe ſibi ſcripſit Ad fidem codd. msst. recenſuit et animaduerſionibus inſtruxit *J. M. Schulze* Acced. *Menagii* notae in Antoninum adhuc ineditae vol. I. Sleſuici ap. Röhs. 1802. mai. 8.

Ad pag. 139. *lin.* 28.

Corr. *Graves*, et paullo poſt, *Bath.* conf. *Brüggemann* View etc. pag. 343., vbi et in eiusd. ſupplement. p. 69. ſq. aliae verſiones anglicae atque editiones indicantur. — *His-*

panicae verſs. *Mirandae*. Madr. 1785. 4. — Penſamientos eſcogidos de las maximas filoſoficas del Emp. *M. Aur. Antonino*, ſadados de Eſperitu de las manorcas filoſofos pueſtos en Caſt. por (D) *Jayme Ailla Lopez*. Madrid. 1786. 4. — Penſées morales de Marc Antonin. Empereur de ſoy et a ſoy — meſme. En douze livres. Trad. du Grec. à Amſterd. 1655. in minima forma. Epiſtolae dedicatoriae, Par. 1650. le 15. Oct. datae, ſubſcriptae ſunt litterae *B. I. K.* forſan is fuit *Benedict Ieſper Krus*, Suecus, qui in fine praefat. innuit, ſe eſſe *un Eſtranger*, qui ſ'efforce de parler aux François en leur langue.

Ad pag. 140. *lin.* 11.

Nouiſſima eaque ſplendida verſionis Dacier. editio eſt: Reflexions morales de l'Empereur Marc Aurèle, trad. par *Dacier*. Paris. ap. Didot. 1801. 4. cum aen. tabb.

Ad pag. 140. *lin.* 10.

Dele *olim Vaticanum* — Verſio germanica *Hofmanni* ſaepius recuſa eſt. — Melior eſt quamquam parum perfecta, *Schulteſſii*, Tuguri 1779. 8. et repetita in eius *Bibliothek der griechiſchen Philoſophen*, in tom. III. — Fida et diligenter facta eſt verſio: *Antonin. Unterhaltungen mit ſich ſelbſt; aus dem Griechiſchen mit Anmerkungen und Verſuchen zur Darſtellung ſtoiſcher Philoſopheme, von Jo. Wilh. Reche.* Francof. ad Moen. 1797. 8. Textui ſubiectae ſunt notae criticae atque exegeticae

geticae, adiectae autem commentatt., in quibus interpres dogmata Anton. in quasdam classes redacta, explicat et cum aliorum Stoicorum placitis comparat. conf. Jen. A. L. Z. 1797. M. Octobr. nr. 336. et nov. bibl. vniverſ. germ. vol. 42. part. 1. p. 219. ſqq. — *M. Aur. Antonin's Unterhaltungen mit ſich ſelbſt, aus dem Griechiſchen überſetzt. Mit Anmerkungen und einem Verſuche über Antonin's philoſophiſche Grundſätze, begleitet von J. M. Schultz, Conrect. zu Schleswig.* Slesvici 1799. m. 8. Adnott. ſunt hiſtoricae et criticae. Laudatur in Jen. A. L. Z. a. 1799. nr. 295. p. 702. ſq. add. nou. bibl. vniuerſ germ. vol. 54. part. 1. faſc. 3. p. 177. ſqq. et conf. *Schultzii* narrat. de ſuis ſubſidiis atque ed. gr. in Lipſ. *Allg. litt. Anzeig.* 1799. nr. 183.

Ad pag. 143. *lin.* 11.

In noua ed. vol. V. cap. XX. p. 501. ſqq. vbi plura adieci. Add. *Chriſtph. Meiners* de M. Aur. Antonini ingenio, moribus et ſcriptis, in comment. ſocietat. doctrinar Gotting. t. VI. p. 107. ſqq. Gotting. 1785. et alia ſcripta in *Brehmii bibliogr. Handbuch.* part. 2. p. 102. ſqq. citata. — *Sturz* in ſpecimine I. Animaduerſion. in Empedoclis carmina, in Beckii comment. ſociet. philol. Lipſ. I. part. I. p. 24. ſqq. aliquot Anton. libri loca emendat explicatque.

Ad

Ad §. 50. CLAVDIVS PTOLEMAEVS.

Ad pag. 145. sect. 4. fin.

Primum corr. eſt CCCCLXII. Tum alia praeterea ſunt adnotanda. *Gamba* in Oſſervazioni ſulla edizione della Geografia di Tolomeo fatta in Bologna colla data de MCCCCLXII. esposte da *Bartolomeo Gamba.*, Baſſano 1796. 4. aut m. 8. refert ſententias variorum VV. DD. et copioſe refutat, tum anxie deſcribit, quod ad typograhic. pertinet, et euincere ſtudet, illam edition. ſub prelo ſudaſſe a. 1472 Idem de Beroaldo, qui an. viceſimum natus ſuſcepit recognitionem ed. Ptolemaei, notatu digna diſputat. — Secundum cel. de Murr. *Breitkopf über den Druck der geographiſchen Charten.* Lipſ. 1777. m. 4. p. 6. arbitrabatur, typothetam ponere voluiſſe notam a. 1491. — De illa edit. Bonon docte lateque diſſerit cel. *Alter* in Lipſ. *allgem. litt. Anz.* 1800. nr. 102. Exemplaria illius edit. duo vidit *Bure* in bibl inſtruct. loco in Introd. iam citato p. 39. ſq. Aliud exempl. ex bibl. Askew (nr. 2537. catal.) in bibl. regiam Angl. pro 15 et dimid. nummis aureis (Guineen) emtum, eſt translatum, (v. The Origin of Printing in two Eſſays, Lond. 1776 8. p. 176.) Praeterea vnum exempl. eſt in bibl. caeſarea Vindobon. quod curioſius diligentiusque deſcribit cl. *Alter.* Dedicatio ad pontificem M. roman. inſcripta eſt: Beatiſſimo Patri Alexandro Quinto Pont. Max. *Angelus.* Alexander autem ille, Creta ortus, pontifex

tifex factus est 1409 et Bononiae mortuus III. Mai. 1410. Quare sequitur, vt Angelus suam versionem traderet pontifici a. 1409. aut 1410. Huius versionis lat. codex est in bibl. caesarea nr. XX. inter lat. philosophicos codd. sine tabb. geographicis. Ab illius initio legitur: *Translatio huius libri de greco in latinum an. domini* 1409. In calce scriptum est: *Finitum a. Domini* 1437. *currente* 23. *die Februarii.* Vindobonense illud editionis Bonon. exemplar habet signaturas, quas vocant, sed non omnes eodem modo expressas; quod quidam documento esse putant, illam edit. a. 1462. prodire non potuisse, quia, monente etiam *Palmero* in History of Printing p. 54 et 180. Anton Zarotus signaturarum habeatur inuentor ex. gr. in Terentii ed. Mediolan. 1470. Ed. quidem Terentii Mediol. 1476. instructa est iisdem. Ptolem. in exemplari, quod est in B. caesarea habet 25. tabulas geographicas rudes, non aeri, sed plumbo aut orichalco incisas, quas Alter indicat, notatque, eas multum differre ab iis elegantibus, quae sunt in cod. Msto. graecco caesareo. Cum Gambá idem iudicat, Bonon. istam edit. lucem vidisse a. 1472. antiquiorem igitur esse Romana a. 1482., quae plures habeat tabb. geographicas, venustiores typos et cifras ac pulcriorem chartam etc.

Ad pag. 146. *lin.* 10.

V. quae notaui in noua Fabr. B. Gr. edit. vol. V. cap. 16. de Cl. Ptolemaeo p. 274. sq.

Ad

Ad pag. 148. *lin.* 19.

Corr. *Leucho*, et add. *in fol.*

Ad pag. 150. *med.*

De Ptolemaeo, eius prima gr. edid. Erasmiana, et cod. latinisque antiquis versionibus curate differitur in noua *Mannerti* edit. Geogr. Graecor. ac Romanorum. Noribergae 1799. 8. p. 184—188. et p. 191—195, de variis lectt. in antiquis codd. atque edit. de tabulis geographic. etiam de *Agathodaemone*.

Ad pag. 153. *lin.* 9.

Post voc. *Gravio* add. *Londini*, 1650. 4.

Ad pag. 153. *not.* *.

In *Ptolemaei* Almagestum libri tredecim conscripti a *Jo. Regiomontano*. Noribergae ap. Jo. Montanum, et Vlricum Neuber. 1550. fol. — De Almagesto a *Gerardo Cremonensi* lat. ex arabico verso v. *Scheibel* in Lips. *allg. litt. Anz.* a. 1801. nr. 197.

Ad pag. 154. *lin.* 3.

Plura vero in m. edit. vol. V. p. 280. sqq. — Edit. Erasmi Reinhold repetita est typis. Witeb. 1569. — Liber septimus syntaxeos Ptolemaei gr. cum versione gallica abb. *Montignot*. Argentor. 1707. 4. — In catal. bibl. *Rossii* (Romae 1786. m 8.) p. 153. fin. citantur *Ptolem.* lib. IV. syntaxeos et fructus librorum suorum, *graece*. Basil. 1633. 8. Sed vereor, ne

ne in nota anni error typogr. ſit commiſſus. Alii igitur videant.

Ad pag. 155. *lin.* 5.

An, (vti in pluribus catalogis notatum vidi annum,) rectius, 1635?

Ad pag. 155. *lin.* 11.

Sec. m. ed. vol. V. p. 288. ſq.

Ad pag. 156. *lin.* 6.

In noua ed. eſt omiſſum l. c. at forſan in ſupplem. ad illum locum inueniet, conf. Add. ad Introd. II. 2. p. 350. ſq., vbi tamen notandum eſt, etiam *Joecherum* in Lexico eruditor. tom. II. p. 777. diſerte tradidiſſe Frobenium non edidiſſe, ſed in msto reliquiſſe Cl. Ptotelemai magnae conſtructionis mathematicae libros 13. gr. cum verſione lat. Add. praefat. ad vol. V. Fabr. B. Gr. p. XII.

Ad pag. 156. *lin. antepen.*

Conf. de *Nicephori Gregorae* ſcholiis in Ptolem. ad Fabr. B. Gr. vol. VII. p. 637. ſq. nr. 81. et not. yy.

Ad pag. 157. *ſect.* 5. *lin.* 1.

Sec. m. ed. (vt aliquoties iam monui,) vol. V. cap. 16. p. 270. et ſqq. p. 283. de *Montignoti* et *Bodii* verſionibus egi. — De verſione antiqua Aſtronomiae etc. germanica, Francof. ad Moen. 1545. v. *von Wolfrum* in Lipſ. *allgem. litt. Anz.* a. 1799. nr. 121. —

Sar-

Sarmatae Europaei post Ptolemaeum, et orti ex iis Lettones etc. *Gattereri* recitatio, cuius summam leges in ephem. litter. Gotting. a. 1796. nr. 142. Eiusdem Sarmatae, nonnisi Europaei e Ptolemaeo solo, II. commentatt. in tomo XII. commentatt. Gotting. societ. doctrinar., quae cum tertia separatim quoque editae sunt. Gotting. 1796. 4. v. Gott. eph. litt. a. 1796. nr. 141.

Ad pag. 160, *med.*

Extrait des recherches sur le Système géographique de Marin de Tyr, — par *Gosselin* v. Journ. des Sçav. a. 1791. part. XII. pag. 719. sqq.

Ad §. 51. *POLYAENVS.*

Ad pag. 161. *sect.* 3. *lin.* 6.

De ed. Herm. Vultei. controuersia orta est. Adnotante enim cl. *Matthaei* in Lips. *allg. litt. Anz.* a. 1801. nr. 52 pag. 493. sqq. Vulteius in praef. a. 1549. de se scripserat, *aetate iuuenili;* tum neque in praefat. neque in dedicat. *codicum* fecit mentionem; sed in fine tantum pag. 414. *reliqua*, inquit, *in graeco nostro exemplari desiderantur*, Ergo vnico tantummodo codice Msto. vsus fuisse videtur. Neque editio 1550. 4. exstare, probabile, videtur cl. Matth. Namque prima editio inscripta est: *Polyaeni strategematum* ad DD. Antoninum et Verum impp. *libri octo*, quibus am-

amplissima foecundissimaque rei militaris doctrina continetur: numquam antea in lucem editi, ac nuper adeo e graeco sermone in latinum conuersi. *Iusto Vulteio*, Vuetterano interprete. Basileae per Joan. Oporinum. 8. Dedicatio ad Landgrafios Hassiae Guilelmum et Ludouic. data est Basil. 1549. Contra cl. *Kordes* in eodem diario litterario, Lips. A. L. Anz. a. 1801 nr. 199. pag. 1913. sqq. primum monet, quum Vulteius a. 1575. demum sit mortuus: editionem *post eius mortem* non potuisse a. 1550. prodire; sed patrem ipsum curasse editionem 1549. Agit deinde de edit. illius versionis. Lubec. 1601. 4. In dedicatione ad illam Lubec. edit. scripta Marburgi d. 18. Dec. MDC. filius, *Hermannus Vulteius* ipse narrat patrem, quam adolescens esset, non amplius, quum octodecim annos natus, vertisse Polyaenum. Notatu digna est illa praefatio, a Kordesio repetita, et ea, quae de *Palthenio* eiusque incognita Polyaeni edit. profert; atque nr. 200. pag. 1923. agit de Zacharia Palthenio.

Ad pag. 161. *lin.* 21.

Mursinnae ed. non probat cel. *Matthaei* l. c. et errorem quemdam notat.

Ad pag. 162. *sect.* 6. *lin.* 3.

Interpretationis franco-gallicae, cum notis, auctor est *Guil. Alexis Lobineau*, mort. 1727., post cuius mortem in lucem produxit illam *Pierre Nic. Desmolets*. Paris. 1739. 12.

II.

II. tom. rec. ib. 1743. 12. v. cat. bibl. Bunau. vol. I. pag. 174. ſq. et *Taſſin gelehrte Geſchichte den Congregat. von S. Maur.* II. pag. 143. — Anglice vertit *R. Shepherd.* Londini. 1793. 4. — Loca quaedam Polyaeni emendat *Paulus Fermat* in litteris ad Ranchin. quas exhibet *Bachetus* in adpendice ad Diophantum pag. 43. ſq. rec. in *Fermati* Opp. variis mathematicis Toloſae 1679. fol. etiam in Murſinnae ed. Polyaeni ſub finem praefat. Plura leges, ſi placet, ad *Fabr.* B. Gr. vol. V. cap. 17. ſect. VI. pag. 321. ſqq.

Ad §. 52. *HERMOGENES.*

Ad pag. 164. *lin.* 29.

Sec. meam *Fabr.* B. Gr. ed. libr. 33. §. IV. de *Hermogene*, p. 69. ſqq., vbi plura, praeſertim de codd. et veteribus commentatoribus adſcripſi.

Ad pag. 165. *ſect.* 4. *lin. vlt.*

Hermog. artem rhetor. edidit gr. *Io. Caſelius* Roſtok. 1583. 8. — Habeo craſſum volumen inſcriptum: Ῥητορικὴ πραγματεῖα, ἤτοι τῆς ἑρμογένους τοῦ Ταρσέως τοῦ κατ' ἐξοχὴν Τεχνικοῦ καλουμένου, ῥητορικῆς τέχνης ἐξήγησις, συνοψισθεῖσα μὲν ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ διαφόρων ἐξηγητῶν καὶ ὡς ἔνι ἀκριβέςατα φιλοπονηθεῖσά τε καὶ ἐπεξεργασθεῖσα, καὶ ἀναπληρωθεῖσα, καὶ ἐλλείποντα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερομάχοις ἐλαχίςου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα

τοῖς

τοῖς φιλολόγοις, προθυμίᾳ καὶ δαπάνῃ ἀδρᾷ τοῦ τιμιωτάτου καὶ τὰ μάλιςα φιλομούσου Μεσὲρ (h. e. *Monsieur*) Μικὲ (Μιχαὴλ) Καράλη, ἀνδρὸς χιοπολίτου καὶ τὰ πρῶτα φέροντος τοῦ Εὐπατριδῶν. Διορθωθεῖσα μεθ᾽ ὅσης οἷόντε τῆς ἐπιμελείας παρὰ Σ. Β. Δ. τοῦ φ. φ. Ἐνετιῆσιν αψηθ᾽. 1799. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων 4. Est *Hermogenis* rhetorica cum supplementis *Athanasii*, Prof. rhetor. Logices et Metaphysices in schola Graecorum Veneta. Is inuenit in bibl. monasterii Iber. in monte Athos catenam III. et IV. interpretum, quos etiam adhibuit. Hermogenes autem omiserat genus demonstratiuum; ideo in hac edit. optima et correcta artem rhetoricam excipit ἐγχειρίδιον διδάσκον ἴδια τὰ περὶ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ γένους. V. etiam cl. *Alter* in Lips. A. L. Anz. a. 1800. nr. 166. col. 1638. sq. Sed plura sunt memoratu digna in hoc volumine, quae ita sese excipiunt: 1) *Aphthonii* progymnasmata; 2) prolegomena in vniuersam *Hermogenis* rhetoricam; 3) *Hermog.* rhetor. περὶ τῶν Στασέων 4) eiusd. de inuentione, tom. I. II. III. et IV. περὶ σχημάτων ἢ περὶ ἑρμηνείας. 5) noua incipit paginarum series, περὶ τοῦ ἐπιδεικτικοῦ ἐγχειρίδιον 6) octo analyses, rhetoricae a) orat. *Demosthen.* περὶ παραπρεσβείας, b) eiusd. primae orat. Olynth. c) eiusd. tertiae orat. contra Philippum; d) declamationis 26. *Libanii;* e) prima oratio τοῦ Ἰταλοῦ Πάτρε Σεγνέρου, Σενιερὶ, de morte, cum insequenti illius expositione rhetorica; f) analysis primae orat. Meniati; g) quintae or. τῆς α. Περιόδου de poenitentia; orat. τοῦ Δεσποτικοῦ

ποτικοῦ Πάθους; h. e. vltimi ſupplicii Jeſu Chriſti denique Σημειώσεις τινὲς εἰς τὸνυδ', τῆς δευτέρας Περιόδου.

Ad pag. 165. *ſect.* 6. *lin.* 3.

Sec. m. edit. l. cit. pag. 109. ſqq.

Ad §. 53. *AEL. HERODIANVS.*

Ad pag. 166. *ſect.* 4. *lin.* 3.

Corr. 1495. et lin. 7. corr. 1523. v. Serie dell' Edizioni Aldini ed. ſec. p. 2. 3. ſq. et 60. Excerpta ex ſcriptis Herodiani de magno verbo, gr. ap. Wechel. 1542. 8. — *Herodiani* fragmentum περὶ ἡμαρτημένων λέξεων, (quae pars eſt Herodianei libelli, ex quo excerpta habemus Phrynicho et Moeridi adiecta,) ex cod. Auguſtano deſcriptum ſubiecit additis notis, cl. *Godofr. Hermann.* de emendanda ratione graecae grammaticae part. I. Lipſ. 1801. pag. 299. ſqq. idemque primus ex codd. Auguſt. vulgauit pag. 319. ſqq. fragmentum Lexici graeci; (in cod. Auguſtano praefixus eſt titulus: τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ τεχνολογίαι περὶ γραμματικῆς) libellum de conſtructione verborum; et praecepta, κάνονες, de menſura ſyllabarum et accentibus, atque in praef. p. XIV. ſq. de ſingulis vberius diſputat.

Ad pag. 168. *ſect.* 6. *lin.* 1.

Sec. m. ed. cap. 39 ſect. VI. vol. VI. pag. 278. ſqq., vbi plura adſcripſi.

Ad

Ad §. 54. CLAVDIVS GALENVS.

Ad pag. 168. fect. 1.

Ackermann, qui in Fabr. B. Gr. nou. edit. vol. V. cap. XIX. pag. 377. fqq. *Galeni* vitam, merita et fcripta tam genuina, quam fufpectae originis illorumque codd. Msst. atque editiones tam cum textu graeco, quam illo deftitutas, commentatores aliaque diligenter copiofeque perfequutus eft, pag 386. fq. de tempore, quo Galenus diem obiit fupremum, multus eft, et tandem probabile effe profitetur, Galenum annos demum LXX. vixiffe, proinde obiiffe poftremo faeculi tertii poft Chriftum natum anno, a morte Lucii Veri vno fupra tricefimum. Ego vero nolo ea, quae Ackerm. iam docte narrauit diligenterque excuffit, h. l. repetere, fed malo lectores ad eum ablegare. add. *Brehm bibliograph. Handbuch etc.* II. pag. 454. fqq.

Ad pag. 174. lin. 1.

Idem *Sprengel* edidit *Briefe über Galens philofoph. Syftem in Beyträgen zur Gefchichte der Medicin*, part. I. p. 117—195. — *Gal.* lib. quomodo morbum fimulantes fint deprehendendi, german. verfus a *I. D. Metzgero in Pylii Repertor. für die öffentl. und gerichtliche Arzney-Wiffenfchaft*, tom. I. p. 27. fqq. Berol. 1789. — *Ofterhaufen* germanice vertit capp. VII. et XI. libri primi de valetudine tuenda, in *Witweri Archiv für die Gefchichte der Arzneykunft*, tom. IV. part. I. pag.

pag. 56. sqq. Noriberg. 1790. 8. — *Galenus vom Aderlassen gegen den Erasistrat, übersetzt und mit Anmerkungen versehen von M. v. Gallaba.* Vindobon. 1791. 8. v. etiam Add. ad Introd, II. 2. pag. 351.

Ad §. 57. *de ALEXAN. NVMENIO.*

Ad pag. 178. *sect.* 3. *lin.* 1.

Corr. pag. 486. s. in noua ed. vol. VI. cap. 34. pag. 135.

Ad §. 58. *HYPSICLES.*

Ad pag. 178. *lin.* 8.

Ab *Hambergero in zuverl. Nachricht.* tom. II. pag. 393. citatur edit. mem. a. 1680. 4. in *Fabricii* autem B. Gr. vol. IV. pag. 20. et in catal. Pinell. tom. I. pag. 325. nr. 1954. ed. a. 1657. 4.

Ad. §. 59. *PAVSANIAS.*

Ad pag. 180. *lin.* 6.

Leg. *magna*, et v. Add. ad Introd. II. 2. pag. 351.

Ad pag. 180. *lin.* 17.

Atque clar. *Facius* curauit editionem praeclaram, inscriptam: Παυσανιου ἑλλαδος περιηγησις. *Pausaniae Graeciae descriptio.* Graece. Re-

Recensuit, ex codd. et aliunde emendauit, explanauit *Io. Frid. Facius*; tom. I. Lipsiae, in bibliopol. Schaeferiano. 1794. m. 8. (ex codd. Vindobon. et Mosquensi lectiones vel meliores in textum recepit, vel eas et coniecturas tam suas, quam aliorum, in animaduerss. quae modo criticae sunt, modo exegeticae, notauit. Iure laudatur opera atque eruditio *Facii* in ephem. litter.; quaedam tamen emendationes proponuntur in censura primi tomi in Kilon. vnivers. bibl. germ. vol. 22. part. I. fasc. 1—4. a. 1796. p. 24 sqq.) — tom. II. ibid. 1795. — tom. III cum quatuor vtilibus indicibus. ibid. 1796. — Acc. tom. IV. continens *Romuli Amasaei* interpretationem latin. ib. 1796.

Ad pag. 181. sect. 4. lin. pen.

Goldhagen. versioni suae germ. etiam adiecit obseruatt. — ea iterum prodiit a. 1799. — Noua editio versionis gallicae, a *Gedoyn* factae, cum animaduersion. prodiit Paris. an. 2. (1793.) IV. voll. 8. — Italica interpretatio, Viaggio istorico della Grecia, Rom. Desiderj. 1792—1793. V. tom. 4. — Anglica — with notes, in which much of the Mythologie of the Greeks is unfolded from a Theory which has been for many Ages unknown (by *Th. Taylor*.) London. Faulder, 1794.*) III. vol. 8. cum figg. et tabulis.

Ad

*) Aut a. 1793. sec. *Brüggemann* View etc. pag. 359. vbi alia Britannorum, qui in vertendo aut il-

***Ad pag.* 182. *sect.* 6. *lin.* 1.**

Sec. m. edit. libr. IV. cap. 17. vol. V. pag. 307. sqq. vbi alia quaedam notaui.

Ad pag. 183. *lin.* 17.

Leg. *Polygnoti*: et pag. 184. lin. 1. scr. comm. I. 1790. — comm. II. 1791. — *Lessing.* in Obss. criticis in ordinem redactis a *J. Fr. Jac. Reichenbach*, Berol. 1794. min. 8. pag. 91. sqq. explicat illustratque *Pausan.* Eliac. cap. 18. pag. 442. ed. Kuhn. de figura et repraesentatione mortis in cista quadam et pag. 143. sq. interpretatur *Pausan.* IV. pag. 762. — cl. *Sturz* in tertio Pr. de nominibus Graecor. pag. 10. sq. ap. Pausan. tom. I. pag. 77. ed. Facii, pro Τάνταλος legere iubet Τάλως, et in libr. IX. 36. Ἄωρις legitur pro χλῶρις. — In *Millin* Mag. encyclop. tom. VI. an. 7. pag. 22 — 32. legitur epistola *Clauierii* ad Corrayum de noua, quam parat, Pausaniae versione franco-gall. quamque *Viscontii* commentar. archaeologicus ornabit, Barbié du Boccage geographicis notis illustrabit. Haud omnino laudat Facii editionem Clauierius, atque in textu graeco emendando versatus, adhibitis aliquot codd. Parienssib. suarum emendationum proposuit specimina, quae paucis repetita sunt in *Beckii* comm. societ. philol. Lips. III. part. I. pag. 140.

Ad

illustrando Pausania versati sunt, scripta enumerantur.

Ad §. 60. *LVCIANVS.*

Ad pag. 184. *sect.* 2. *lin.* 9.

Leg. *Gallias.* De Luciani aetate v. quoque Add. ad Introd. II. 2. pag. 351.

Ad pag. 187. *lin.* 17.

Sec. m. ed. libr. V. cap. 9. vol. VIII. pag. 406. not. — mox lin. 25. v. Fabr. m. ed. libr. IV. cap. 18. de *Luciano*, vol. V. p. 344. sq.

Ad pag. 188. *lin.* 3.

Corr. tom. II. — Ad pag. 189. de dialogo *de morte Peregrini Fabr.* l. c. pag. 340. sq. m. edit. Ex illo dialogo posse doctrinam s. religionem christianam egregie illustrari, monent *Huetius* in demonstratione euangel. pag. 62. *Buddeus* in diss. de veritate religionis christianae, philosophorum gentilium obtrectatione confirmata, (Jenae. 1711. et 1727. rec. in Miscellan. sacris, tom. I. pag. 451—522.) pag. 475—481. et *Iortinus* in adnotatt. ad histor. eccles. tom. I. pag. 145. Praeter ea *Frid. Theodor. Withof.* in Pr. 1762. et 1763. Lingae editis, putat, Lucianum in eo nobilissimam historiae mosaicae particulam, hucusque sepultam quasi et a nemine obseruatam exhibere. Add. *Tenzelii* exercitatt. selectas, part. I. pag. 142. et *Io. Andr. Schmidtii* histor. saec. II. fabulis variorum maculatam p. 20—27. — Quem Lucianus (cap. 13. dial. pag. 557. vbi v. interpr. in ed. *Reitzii,*) per νομοθέτην πρῶτον Christianorum intelligere videatur, vi-

ri docti non consentiunt. Fabricius l. c. p. 34:. arbitratur, Ioannem euangelistam eo significari. Contra innui Christum, opinatur *Tob. Pfonner* de catechumenis cap. I. §. 15. pag. 13. sed, quia primum legislatorem ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρου distinguat Lucianus, negant illam interpretationem *Lampe*, (qui fauere videtur hypothesi de Ioanne) prolegg. ad Joh. lib. I. cap. 6. §. 9. pag. 100. *Buddeus* l. cit. ac *Tanaquil Faber* ad suam dialogi Lucianei edit. Paris. 1673. 4. pag. 68. qui intelligit Paullum apostolum. Enimuero, quoniam Lucianus Peregrinum distinguat a primo Christianorum legislatore, *C. Buttinghausenio* in Pr. Heidelbergae 1761. (v. *Tübingische Berichte* a. 1761. nr. VII. VIII.) et in bibl. Hagana, class. III. fasc. 1. nr. 6. in comm. de primo Christianorum legislatore apud Lucianum in Peregrino, postquam p. 178—184. diversas variorum recitauit sententias p. 184. Lucianus videtur neutiquam in mente habuisse Paullum apost. sed Petrum, legatum diuinum, qui et φιλαδελφίαν et opera caritatis aeque ac Paullus, passim I. Petr. I. 22. II. 17. III. 8. V. 9. in II. epist. I. 7. commendet.

Ad pag. 190. *lin.* 1.

De hac *Florentina* et de aliis edd. Luciani tam graecis quam latinis v. ad *Fabr.* B. Gr. V. pag. 348. sqq.

Ad pag. 190. *lin.* 25.

Scr. VIII. voll. — Editionis Bipontinae vol. X. additum est a. 1793. Virtutes et vitia il-

illius edit. liberius indicantur in Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 120—122. vbi aliae quorumdam opufculorum edd. fimul recenfentur; in his vberius examinatur et laudatur editio, quae noua quodammodo eft recenfio: Λουκιανου Σαμοσ, ἁπαντα. *Luciani Samofat. Opera omnia*, maxime ex fide codd. Paris. recenfita. Edidit *Frider. Schmieder*, Gymn. Luther. Hal. collega. tom. prior. Halae Magdeb. 1800. mai. 8. — Acc. tomus *pofterior*, cum additamento ad tomum priorem, ibid. 1801. Ad pofterior. tomum ornandum accepit VV. LL. plurium opufc. Lucian. ex cod. Goerlicenfi et codd. tribus Auguftanis defcriptas. In praefat. promifit commentarios in omnes Luciani libros.

Ad pag. 193. *med.*

Aliquot Platinae verfionis editt. hic memorare lubet: *Luciani Samos.* Saturnalia. Cronofolon, i. e. faturnalium legum lator. Epiftolae Saturnales. De luctu. Abdicatus Icaromenippus f. hypernephelus. Toxaris f. amicitia. Alexander f. Pfeudomantis. Gallus f. fomnium. Timon. Mifanthropus. Pro tyrannicida declamatio. *Erafmi* declamatio lucianicae refpondens. De iis, qui mercede conducti degunt. Dialogi XVIII. Hercules gallicus. Eunuchus f. Pamphilus. De facrificiis. Conuiuium f. Lapithae. De aftrologia. *Des. Erafmo* interprete ex pofteriori recognitione. Bafil. per Jo. Froben. 1517. 4. v. *Panzeri* A. T. vol. VI. pag. 202. nr. 196. — (De prio-

priore ed. 1514. 4. v. Fabr. l. c. pag. 351. ſq.) Eadem cum additamento in fronte libri: *Aliquot item ex eodem commentarii, Thoma Moro* interprete, quos*) in calce huius libri numeratos reperies. Quibus ſi graece ſcripta, quae propediem, diis propiciis, adiicientur, conferat ſtudioſus lector, facile cognoſcet, arbitror, cuiusmodi res ſit peregrinam linguam, vt in aliam quamuis, ita in Latinam bene ac ſideliter vertere. Baſil. ap. Jo. Froben. M.D.XXI. (1521.) fol.

Luciani Samos, Hermotimus, ſeu de ſectis dialogus ſane perquam elegans ac feſtiuus, *Obſopoeo* interprete. Eiusdem item dialogi amatorii quatuor, *Chiliano Manſueto* interprete. *Plutarchi* Chaeronenſis de liberorum educatione libellus, *Jo. Metzler* interprete. Iam omnia haec recens verſa ac edita. Haganoae, per Jo. Secerium. 1527. 8. De hac editione et memoratis interpretibus docte copioſeque diſſeruit *Fr. Otto Mencken*. in Miſcell. Lipſ. nouis, vol. VI. part. IV. p. 569—576. — *Luciani* elegantiſſima aliquot opuſcula, iam recens per *Vincent. Obſopoeum* latinitate donata. Haganoae per Jo. Sec. an. MDXXIX.

*) A Moro h. l. pag. 244. ſqq. verſa ſunt opuſc. Luciani: Cynicus. Menippus ſiue Necromantia: Philopſeudes ſ. incredulus: declamat. pro tyrannicida: verſiones quae ab Eraſmianis pag. 136—175 ſunt diuerſae. — Editio *graeca*, in titulo promiſſa, forſan per ed. Aldinam retardata, tum temporis nondum adſpexit lucem. — Opuſc. a *Moro* verſa, ſunt quoque in eius Opp. Francof. et Lipſ. 1689. fol. p. 257. ſq.

MDXXIX. (1529.) in fine: Apud Haganoam per J. Secer. excudebatur, a. Dom. MDXXIX. menſe Mart. in 8.

Luciani Samos. Inſomnium, ſeu vita. Ad liberalium diſciplinarum ſtudia commendanda plurimum conducens. Idem dialogus eiusdem, (graece.) *Franciſc. Paedareus* Salisburgen. M. D. XXXVI. 8. In fine: Auguſtae procuſit Philippus Vlhardus, menſ. Januar. 1536. v. *Panzeri* A. T. vol. VI. pag. 170. nr. 266. — Add. *Bünau.* catal. I. pag. 175. vbi multae edd. atque verſiones praecipue ſcriptorum ſeorſim editorum enumerantur. — Editt. atque verſiones, a doctis Britannis curatae, aliaque Britannorum ſcripta, in quibus Luciani quaedam opuſc. aut loca vel emendantur, vel illuſtrantur, late indicantur a *Brüggemanno* in View etc. p. 360. ſqq. et in Supplement etc. pag. 71. ſqq.

Ad pag. 194. lin. 27.

Leedes edit. dialogorum ſelectorum cum ſcholiis primum prodiit Londini 1678. 12. — rec. Cantabrig. 1704. 8. — Dein, altera parte aucta, accedentibus notis Graeuii, Gronouii, Ienſii et ſcholiaſte graeco, Lond. 1710. 8. — 1726. 8. — 1730. et 1736. 8. Conf. noua acta erud. ſuppl. tom. II. ſect. V. pag. 149. — *Luciani* quomodo hiſtoria conſcribenda ſit. Edidit ac notis illuſtrauit *Franc. Riollay* (cum vers. latina ex ed Reitzii depromta, in notis interdum emendata,) Oxon. e typogr. Clarendon. 1770. 8.

Ad

Ad pag. 195. med.

Luciani Samos. quaestio, quomodo historia sit scribenda. graece. Selectis aliorum suisque animaduerss. illustrauit et indicem vocabulorum ac rerum adiecit M. *Aug. Frid. Wilh. Rudolphus*, ord. philos. in acad. Viteberg. Adiunctus. Lips. 1797. 8. Basis est ed. Reitzii, correctis tamen erroribus typographicis aliisque. In animaduerss. de veritate lection. et sensus agitur, et emendationes proponuntur, v. Eph. litter. Lips. a. 1797. plag. 87. p. 659. sqq. et bibl. vniuers. germ. Kilon. vol. 36. part. I. fasc. 4. p. 266. sqq. vbi laudatur quidem clar. Rudolphi opera; sed bonae correctiones atque interpretationes locorum quorumdam adduntur. — Eadem laudatur, adspersis tamen quibusdam animaduerss., item *Bremeri* ac *Gehrichii* edd. (paullo post memorandae,) commendantur, contra *Martini* ac *Bielingii* opera parui aestimatur in Jen. A. L. Z. a. 1800. nr. 120 — 122.

Ad pag. 197. lin. 9.

Schierii edit. in nouo tituli folio notam a. 1796. 8. Brunsuici, quasi noua esset editio, tantummodo accepit. *J. Chr. Bremer* cum notis edidit gr. *Luciani* dial. deorum. Lipsiae. 1790. 8. — Pariter dialogus mortuorum. ib. 1791. 8. — *Sammlung einiger Schriften aus Lucians Werken, zum Gebrauche für Schulen, herausgegeben u. mit einem Register von Ch. E. Gehrich, Rector der Schule zu Goslar.* Gottingae. 1797. 8. sunt XII. dialogi, exclu-

clusis dialogis deorum ac mortuorum. Textui sunt subiectae memoratu digniores VV. lectt. et correctiones ex Reitzii editione excerptae. Conf. nou. bibl. germ. vniuers. Kilon. vol. 36. part. I. fasc. IV. pag. 271. sq.

Lucians Timon oder Menschenfeind. Mit erläuternden Anmerkungen, einem vollständigen Wortregister und einer Abhandlung über Lucians Lebensumstände, Schriften, Ausgaben, und Uebersetzungen, zum Gebrauch für Schulen, und Gymnas. Lipſ. 1796. 8. — *Lucians Göttergespräche, übersetzt, mit Anmerkungen. Ein Versuch von J. H. Quentel. Mülhaus.* 1796. 8. De vtraque edit. v. bibl. Kilon. laudat. a. 1798. vol. 38. part. I. fasc. IV. pag. 235. sq.

Ad pag. 198. lin. 6.

Opera *Luciani* in anglicum sermonem translata a *J. Carr.* Londin. III. priora voll. 1786. et duo reliqua voll. demum a. 1798. 8. ap. Longmann, cum adnotatt. nostra potissimum tempora spectantibus. Liberalis, at bona dicitur esse, versio, rescisis obscoenioribus. v. Monthly Magaz. m. Mart. 1798. nr. 29. pag. 220. — Podagra et Anacharsis a *Westio* anglice vers. cum *Pindari* odis. vol. I. pag. 257. sqq. Londin. 1749. 4. v. act. erud. Lipſ. 1753. m. Febr. pag. 90. sqq. — Le Songe de *Lucien*, la Fable des Alcyons et du Misanthrope du même Auteur, trad. en Fr. par *P. F. Lavau.* Paris. ap. Didot. 1801. 8. cum notis grammaticis. — Variae VI. codd. numquam antea col-

collatorum lectiones a *Bellin du Ballu* in sua versione gallica enotatae, in *Schulen-Magazin*, II. 1. 1791. sunt excerptae. — Dialogi mortuorum in belgicam linguam conuersi notisque illustrati a B. V. F. Vltraiecti ad Rh. pars I. 1791. 8.

Ad pag. 199. *sect.* 6. *lin.* 1.

Sec. m. edit. vol. V. pag. 325. sqq. — Add. *Kistemacker* in adpend. II. ad Thucydid. edit. Bipontinae illustratum ac emendatum, Monasterii 1791. p. 131. sqq. in Luciano explicando versatur. — M. *Wilh. Lange* Animaduersiones ad quosdam Luciani libellos, (n. eos, qui in Wolfii collectione reperiuntur,) vna cum diss. de fabulis romanensibus, vt vocantur, historicis. Halae Sax. 1795. 8. Conf. censuram in bibl. vniuers. germ. Kilon. vol. 28. part. 1. fasc. 4. pag. 270. sq. — *Santenii* obseru. ad Lucianum de Saltat. c. 36. tom. II. pag. 289. excerptae in *Beckii* comm. Lips. soc. philol. II. part. 2. pag. 158.

Ad §. 61. *AELIVS ARISTIDES.*

Ad pag. 202. *sect.* 1. *et* 2.

De patria, aetate, peregrinationibus, vita, scriptis, editt etc. Aristidis plura notaui ad *Fabricii* B Gr. libr. IV. cap. 32. vol. VI. p. 12. sqq. quae hic repetere nolo.

Ad pag. 204. *lin.* 2.

Aristid. cum aliis opusculis ex *latina Guil. Canteri versione* prius prodiit Basil. ap. Petr. Per-

Pernam 1566. fol. quatuor tom. in vno volumine. Subiungitur Canteri libellus de ratione emendandi ſcriptores graecos, in quo ex Ariſtide potiſſimum exempla repetit. Vſus eſt edit. Ariſtidis Florentina, ab Arlenio cum Mts. collata. Vid. de hac et ſequenti edit. Fabric. l. c. pag. 36. — Editio autem *graecolat.* ab ipſo *Guil. Cantero*, qui nondum XXXIII annos natus, iam d. 18. Mai. 1575. mortuus eſſet, curari non potuit. Repetita tamen ſunt in hac ed. praeter interpretationem Canteri latinam, Canteri epiſtola nuncupatoria ad Maximilian. II. imperator. editioni verſionis lat. praemiſſa, et Canteri in Ariſtidem prolegomena, in quorum fine, ſe, profitetur, omnia fideliſſime conatum eſſe interpretari. „In erratis porro, inquit, corrigendis ea ſumus vſi libertate, quam ſcriptor a multis iam ſaeculis neglectus merito concedebat, ita tamen, vt audaciam nimiam diligentiſſime cauerimus. Ac in duabus quidem orationibus. Panathenaica, et proxima, in Vrbem, ab Aldina editione nonnihil adiuti ſumus, in reliquis autem noſtri ingenii coniectura qualicunque, rationis tamen haud experte, ſemper fere vſi ſumus." Denique declarat, codicem ab Arlenio collatum, ſuas coniecturas permultas confirmaſſe, et nouas emendationes aliquot, nec non defectuum ſupplementa ſubieciſſe. — Secundam hanc verſionis editionem et Ph. Iuntae Florentinam edita eſt illa *P. Stephani*, inſcripta: Ἀρισείδου λόγοι, *Aelii Ariſtidis Adrianenſis* oratoris

ris clarissimi, orationum tomi III. Interprete *Guilielmo Cantero*, Vltraiectino. Adiunximus varias eiusdem *Gulielmi Canteri* et aliorum lectiones, lectoris iudicio examinandas. Vna cum indice duplici: altero gnomologiarum: altero rerum et verborum, eoque locupletissimo. Oliua Pauli Stephani. Anno M.DCIV. 8. sine vlla editoris praefatione. Typographus tamen in tom. III. indici praemisit *varias lectiones* tam *Guil. Canteri* quam et ex alterius codice, quas, ait, examines Lector, et in textum remittas, vt plerasque omnes necessarias. Stephan. autem in Panathenaica et in Romam oratione Aldinum sequutus est exemplar et contra fidem Canterianae versionis, atque omisit non solum Canteri notas marginales, sed etiam ὑποθέσεις graecas in Panathenaicam atque orationes Platonicas, in graeca Iuntina editione obuias.

Ad pag. 204. lin. 5.

Corrige *Hagan.* 1535. et conf. Introduct. I. pag. 173. sq.

Ad pag. 206. de PHRYNICHO, sect. 6. lin. 1.

Sec. m. edit. cap. 36. vol. VI. p. 175. sqq.

Ad §. 63. *IAMBLICHVS.*

Ad pag. 207. lin. vlt.

In *Paciaudii* proloquio §. 11. pag. IV. sq. ed. Longi e rec. *G. H. Schaeferi* Lips. 1803. 12.

Ad

Ad pag. 208. *lin.* 3.

Sec. m. edit. cap. VI. vol. VIII. pag. 152. ſqq. vbi quaedam adieci, praſertim in nota y.

Ad §. 64. *IVLIVS POLLVX.*

Ad pag. 209. *lin.* 3.

Corr. *per Balthaſarem Laſium et Thom. Platterum.*

Ad pag. 210. *ſect.* 6. *lin.* 2.

Sec. m. edit. cap. XXXV. vol. VI. pag. 141. ſqq.

***Ad pag.* 211. *de ADRIANO. lin.* 5.**

In noua edit. cap. XXXII. vol. VI. pag. 50. ſqq.

Ad §. 66. *SEXTVS.*

Ad pag.* 211. *lin. antepen.

Exemplar. Antwerp. 1569. eſt in bibl. publ. Erlangenſi.

***Ad pag.* 212. *lin.* 18.**

Sexti Empirici Opera, ex recens. Fabricii curauit et commentario illuſtrauit *J. G. Mund.* voluminis I. pars prior, (quae continet textum gr. hypotypos.) Halae. 1796. 4. Vitia typographica, praecipue interpunctio ed. Fabric. interdum bene emendantur; inter-

terdum tamen noua operarum vitia ſunt orta, nec vbique melior facta eſt interpunctio. Germanice vers. a *J. G. Buhle.* tom. I. Gottingae. 1801. 8.

Ad pag. 212. *ſect.* 6. *lin.* 1.

Sec. m. edit. cap. XXI. vol. V. p. 527. ſqq.

Ad §. 67. *MOERIS ATTICISTA.*

Ad pag. 213. *lin.* 1.

Inſcriptio libelli eſt: Μοιριδος Αττικιςου Λεξεις Αττικων και Ἑλληνων κατα ςοιχειον. Ἐκ θεατρου ἐν Οξονιᾳ. Ἐν τῷ ἔτει αψιβ. Poſt Moerin peculiaris ſequitur inſcriptio: *Gregorius Martinus ad Adolph. Mekerchum* pro veteri et vera graecarum litterarum pronuntiatione. E bibliotheca Cl. V. Joannis Seldeni. Oxoniae e theatro Sheldoniano. 1712. 8.

Ad pag. 214. *ſect.* 4.

Quae Fabricius vtroque loco cit. ſcripſerat, ea coniuncta et aliquantum auctiora repoſui in noua B. Gr. edit libr. IV. cap. 36. ſect. V. vol. VI. pag. 171. ſqq.

Ad §. 68. *MAXIMVS TYRIVS.*

Ad pag. 214. *ſect.* 4. *lin.* 6.

Pacii ſ. *Paccii* verſio primum edita eſt Romae ap. Jac. Mazochium 1517. fol. — De edit.

Baſil.

Basil. 1519. fol. v. *Panzeri* A. T. vol. VI. pag. 210. sqq.

Ad pag. 216. *sect.* 6. *lin.* 1.

Sec. m. edit. cap. XX. vol. V. pag. 515. sqq.

Ad §. 61. *PHILOSTRATI.*

Ad pag. 218. *lin.* 5.

Vulgarem sententiam *Tiedemannus* quoque in *Geist der spekulativen Philosophie*, tom. III. pag. 110. sqq. oppugnauit. Vid. *Fabr.* B. Gr. vol. V. p. 541. sq.

Ad pag. 219. *lin.* 22.

Corr. (1502.) *fol.* v. not. *d.* ad *Fabr.* l. c. pag. 545.

Ad pag. 222. *lin.* 20.

Corr. 1680. *fol.*

Ad pag. 223. *sect.* 6. *lin.* 3.

Sec. m. edit. cap. XXII. vol. V. p. 540. sqq. *Ueber den jüngern Philostratus u. seine Gemälde - Beschreibung v. M. P. I. Rehfues.* Tübing. 1800. 8. Conf. eph. litt. Erlang. a. 1800. nr. 40. m. Febr. — Cel. Heynii Pr. I — VIII. Philostrati maginum illustratio. Gottingae. 1796 — 1799. fol. (Multa Philostrati loca in notis emendantur.) — Eiusdem Pr. duo: Philostrati iunioris imaginum illustratio. ib. 1800.

1800. fol. quae omnia, auctiora, recusa sunt in *Chr. G. Heynii* Opusculis academicis, vol. V. Gottingae 1802. m 8. pag. 1. sqq. et pag. 196. rec. est progr. (Gottingae 1801, fol. prius editum:) *Callistrati* statuarum illustratio cap. 1—14. ac p. 222. sqq. additum est Epimetrum in Philostratos et Callistratum. — Huius nimirum *Callistrati* ἐκφράσεις, seu quatuordecim imaginum siue statuarum *descriptiones* addi solent editionibus Philostratorum. *Callistratum* quidem antiquiorem Philostratis esse putabat *Fabr.* l. c. §. XIII. (vbi p. 558. sqq. persequitur illius vitam atque aetatem, et ego plura adnotaui;) *Heyne* vero p. 198. istis seriorem. Neque cl. *Frid. Jacobs* in Animaduerss. criticis in Callistrati statuas et Philostratorum imagines; acc. descriptio nondum edita anaglyphorum in templo Apolloniadis, (etiam inscr. Exercitation. critic. in scriptores vett. tom. II.) Lips. 1797. m. 8. pag. 5—7. probat Fabricii sententiam; negat quoque, illum fuisse *Callistratum Aphidnaeum*, tempore Demosthenis viventem, (quae erat opinio Meursii). Add. *Ruhnken.* in historia critica oratorum graecor. pag. LVIII. sqq. de Callistrato Aphidnaeo. — Icones a Philostrato seniore non ex ingenio describi, sed vere fuisse, multumque posse artificibus prodesse, contendit cl. *C. A. Böttiger* in: *Archäologisches Museum* etc. Wimar. 1801. 8. pag. 19.

Ad

Ad §. 70. *de ZENOBIO.*

pag. 225. *lin.* 11.

In noua Fabr. edit. cap. XI. §. III. vol. V. p. 108. ſq.

Ad §. 71. *OPPIANVS.*

Ad pag. 231. *ſect.* 6. *lin.* 1.

In noua Fabr. edit. libr. IV. cap. XXIV. pag. 590. ſeqq. — *Jani Kutgerſii* Gloſſarium graecum nunc penitus reſtitutum, origini ſuae vindicatum atque annotatt. illuſtratum a *Frid. Strunzio*, Vitemberg. 1719. 8. de quo gloſſario eiusque editt. plura ſcripſi ad Fabric. l. cit. p. 600.

Ad §. 73. *ATHENAEVS.*

Ad pag. 231. *ſect.* 1. *lin.* 7. *et* 8.

In n. edit. cap. XXV. *de Athenaeo*. vol. V. p. 604.

Ad pag. 234. *lin.* 12.

Atque duae *Athenaei* editt. interea lucem adſpexerunt. Prior nondum abſoluta, habet inſcriptionem generalem: Ἀθηναίου — *Athenaei Deipnoſophiſtarum libri quindecim. Graece. tom. I. libr. I—V. continens:* ſpecialem autem: *Athenaei Deipnoſophiſtarum libri quindecim.* Ad editionem Lugdunenſem poſtre-

 mam

mam emendatius expressi. Acced. *Villebrunii* interpretatio gallica et notae itemque *Isaaci Casauboni* animaduersiones integrae. Curauit, virorum doctorum emendationes, adnotationes vel editas, vel ineditas adiecit, indices nouos confecit *Godofred. Henricus Schäfer.* AA. LL. M. *Pars I. Athenaei textum graecum* (librorum V.) *continens.* Lipsiae in bibliopolio Schäferiano. 1796. m. 8. — *Pars II. Villebrunii interpretationem gallicam et notas continens.* ib. eod. anno. etiam cum peculiari gallica inscriptione: *Banquet des Savans. par Athenée — tom.* I. *Livre I—V. Pars* III. *Is. Casauboni* animaduerssiones virorumque doctorum emendationes, adnotationes vel editas vel ineditas continens, aut in peculiari inscript. *Casauboni animaduerss. — — tom. I. anidmadu. Is. Casaub. libr. I—V. continens.* ibid. eod. anno. — Praestantior tamen est editio huius sententiae; Ἀθηναιοῦ — *Athenaei Naucratitae Dipnosophistarum libri quindecim.* Ex optimis codd. nunc primum collatis emendauit ac suppleuit; noua latina versione et animaduersionibus, cum Is. Casauboni aliorumque, tum suis illustrauit, commodisque indicibus instruxit *Jo. Schweighäuserus,* — T. I. continens textum priorum trium librorum et tom. I. animaduerss. in duo priores libros. Argentor. ex typogr. societ. Bipont. an. IX. (1801.) — tom. II. siue textus libror. IV—VI. et tom. II. animaduerss. in III. et IV. libros. ac tom. III. animaduerss. in V. et VI. ibid. a. X. (1802.) conf. ephem. litt. Gothan.

a.

a. 1802. fcid. 101. p. 878. fqq. vbi cenfor quasdam profert emendatt. et cl. *Beckii* comment. foc. Lipf. philol III. 2. p. 377., vbi cenfor iudicat, in emendandis poetarum fragmentis opera editori minus feliciter ceffiffe, et p. 378. laudat libellum: Obferuationes criticae in Athenaeum fcripfit *Raphael Fiorillo.* Pars prima. Gottingae 1803. 8.

Ad pag. 234. fect. 6, lin. 1.

Sec. m. ed. vol. V. p. 602. fqq. add. *Brehmii bibliogr. Handbuch* tom. II. p 241. fqq. — *Leffing* in Obff. criticis, in ordinem redactis a *J. Fr. Reichenbach*, illuftrat. *Athen.* I. p. 20. ed. Cafaub. et libr. II. p. 44. de *Lampro* pag. 22. et 31. fqq.

Ad pag. 235. lin. 5.

Emendatius in *Ilgen.* Opufculis philolog. Erfurt. 1797. 8. pag. 247. fqq. nr. VI. cum Ruhnkenii notis et Ilg. 319. commentar. v. Ien. A. L. Z. a. 1800. nr. 134. p. 332. fqq., vbi a cenfore eruditae acutaeque adfperguntur animaduerfiones. — Add. *Car. Frid. Heinrich obferuatt. in Hermefin. in eius Obferuatt. in auctores vett. partic. I. Hannou.* 1794. 8. et *Brehm.* l. cit. p. 489. fq.

Ad. pag. 235. lin. vlt.

Addantur: *Vlpiani* rhetoris obferuationes ex XVIII. Demofthenis orationibus: a *Paullo Rofa*, Cremnitz-Vngaro, in tom. V. Gnomologiae Demofthenicae *Balthafar. Imbricii.* Bafil. 1570. 8.

Ad pag. 237. *ALEXAND. APHRODISIENSIS.*

sect. 4. *lin.* 4.

Memorantur exemplaria cum nota a. 1534. v. *Fabr.* B. Gr. cap. 28. de *Alex. Aphrod.* vol. V. p. 654. et quae ibi in nota *k.* animaduerti.

Ad pag. 238. *med.*

De *Alex. Aphrod.* commentariis in Ariſtotel. XII. Metaphyſic. de codd. atque editt. latinae verſionis *Jo. Geneſii Sepuluedae*, v. *Fabric.* l. cit. p. 657. ſq. ac pag. 658. ſqq. de reliquis Alex. Aphrod. libris horumque edd. et de eius *ſcriptis deperditis* aut nondum editis.

Ad pag. 239. *sect.* 4.

De fato et libertate voluntatis lib. germanice verſus a *Jo. Ge. Schulteſſio*, in huius Biblioth. *der griech. Philoſophen.* tom. IV. Tiguri 1782. 8.

Ad §. 74. *DIOGENES LAERTIVS.*

Ad pag. 241. *lin.* 19.

Edit. Bonon. a. 1495. eſt in 4. et continet latinam *Ben. Brognoli* interpretationem. — Eodem an. Bononiae per Iac. de Ragazonibus prelo emiſſa eſt verſio italica huius ſententiae in 4.: Vite de Philoſophi vulgare, libro extracto da D. Laerthio e da altri antiquiſſimi doctori v. *Paitoni* biblioteca degli Autori — volgarizzati, tom. I. vbi pag. 292—300. multae

ver-

versiones italicae, etiam antiquiores, enumerantur. Add. ad *Fabr.* B. Gr. V. p. 576. sq.

Ad pag. 242. *lin.* 17.

Loco a. 1593. in aliis editt. scribitur nota anni 1594. Cum huius quidem anni indicio designatur illa Stephani edit. in catal. Pinell. tom. III. p. 165. (vbi plures Diogenis Laertii editt. occurrunt,) a *Freytagio* l. cit. p. 801. sq. etc. Cum nota tamen anni 1593. et Longolius et alii excitant illam edit. v. ad *Fabricii* B. Gr. vol. V. p. 572. a me adnotata.

Ad pag. 243. *lin.* 13.

Jo. Pearson, curam illius edit. tantum susceperat; v. *Freytag.* l. cit. p. 802. sq. Hinc factum esse videtur, vt illa in cat. Pinell. laudato sic citaretur. Eaedem, (n. Diog. Laert. vitae,) a *Jo. Pearson* gr. lat. Londini 1664. fol.

Ad pag. 246. *sect.* 6. *lin.* 4.

Sec. m. edit. Fabr. cap. XXIII. vol. V. pag. 564. sqq. — Add. de Thalete excerpta e *Diog. Laertio*, *in neuen Miscellaneen historischen, politischen, moralischen, auch sonst verschiedenen Inhalts*, Lips. part. VII. pag. 94—118. — *Gotthold Ephr. Lessingii* emendatt. et illustrationes Diog. Laertii in eius *philologisch. Nachlass über griech. und röm. Schriftsteller*, adiect. eius vitae a fratre Car. Gotthelf. Lessing editae, III. partt. Berol. 1793—1795. 8. — *Franc. Volcmari Reinhardi* progr. de veterum inductione, ad locum Diogenis Laert.

L

I. III. segm. 53. sq. — *Brehmii bibliograph. Handbuch.* tom. II, p. 342. sqq. — *Frid. Guil. Sturz* in specimine II. animaduersionum in Empedoclis carmina, in Beckii comment. soc. philol. Lips. vol. I. part. II. p 271. sq. tentat et explicat vers. Empedoclis ap. Diog. Laert. VIII. 59.

Ad pag. 248. *sect.* 4. *lin.* 2.

Add. *cap.* II. *in vol.* IV. *pag.* 615. sqq.

Ad §. 76. *CLAVDIVS AELIANVS.*

Ad pag. 252. *fin.*

Griechisches Lesebuch, enthaltend die interessantesten Erzählungen aus Aelians XIV. *Büchern der vermischten Geschichte, mit grammatischen v. andern Anmerkungen, und einem vollständigen Wortregister, nach Trendelenburgs Theorie der griechischen Konjugation eingerichtet; für Schulen und Priuat-Studium herausgegeben von M. Wilh. Lange, Lehrer am Lutherischen Gymnas. in Halle.* Halle. Halis Sax. 1797. 8. Jn commoda hac Aelian. Chrestomathia lectiones codd. aut coniecturae VV. DD. sunt iuterdum in textum receptae.

Ad pag. 255. *lin.* 5.

Sec. m. edit. cap. XXVI. vol. V. pag. 609. sqq. — *C. G. Kühn* progr. de via ac ratione, qua Aelianus sophista in historia animalium conscribenda vsus est. Lips. 1777. 4. — *Jo.*

Her-

Hermann progr. ad Ael. hiſt. animal. XVI. 6. de voc. Φαττάγης (quod ſec. Linneum, *Manis*, a Germanis autem dicitur *Schuppenthier*) Argentor. 1782. — *Jo. Chriſti. Henrici* locum Ael. V. H. XII. 43. vbi Μοθακες memorantur, illuſtrauit in tertio progr. de militibus amicitia deuotis. Witteb. 1792. 4.

Ad pag. 255. *lin.* 13.

Frommanni Pr. auctius et caſtigatius recuſum eſt in eius Opuſculis philologici atque hiſtorici argumenti, tom. I. pag. 407. ſqq. Coburgi 1770. 8. — De criticis *Richteri* obſſ. vide ſupra pag. 39. — *Frid. Jacobs* in Exercitt. criticis in ſcriptores veteres, tom. I. Lipſ. 1796. 8. cap. 1. et 16 et 17. loca quaedam Aeliani et V. H. et hiſt. anim. tentat illuſtratque. — *G. Fr. Creuzer* in adpend. ad diſſertat. de Xenophonte hiſtorico etc. part. I. Lipſ. 1799. varia Aelian. in V. H. loca emendare ſtuduit. Add. *Brehmii bibliogr. Handbuch* etc. II. pag. 5. ſqq.

Ad §. 77. *DIO CASSIVS.*

Ad pag. 258. *not. lin.* 2.

Leg. *et tamen.* — Enimuero notam anni 1591. exhibet quoque exemplar in cat. bibl. Bünau. vol. I. p. 163.

Ad pag. 260. *lin.* 15.

Cel. *Morellius* in cod. quondam Veneto D. Marci nunc Pariſino, ſaec. XI. detexit fra-

fragmenta libri LV. et LVI. de rebus Romanorum, Augusto imper. gestis, quae vna cum variis lectionibus reliquorum, quoad in cod. seruati sunt, librorum et cum eruditis adnotatt. edidit in libello, futuro editori et vero lectoribus Dionis Cassii vtilissimo maximeque necessario, atque inscripto: *Dionis Cassii historiarum romanarum fragmenta cum nouis earundem lectionibus a Jac. Morellio*, bibliothecae Venetae praefecto, nunc primum edita. Bassani, ex typogr. Remondiniana. 1798. 8. In praef. docte disserit de Dionis Cassii libris, inprimis de illo codice. — Recusus est libellus, huius sententiae: *Dionis Cassii historiarum rom. fragmenta*, cum nouis earundem lectionibus a *Jac. Morellio* — primum Bassani — a. 1798. forma minori vulgata, nunc castigatius, formaque maiori, ad Reimarianam editionem accommodata, denuo excusa typis *J. J. Delance*. Paris. 1800. fol. Versio latina duorum fragmentorum, quam Morellius in sua edit. min. in notis proposuerat, in hac Parisina textui subiecta est. conf. *Beck*. comm. soc. Lipf. philol. vol II. part. 1. p. 165. Add. humanissimum *Morell*. in Bibliotheca Msta gr. et lat. tom. I. pag. 259. sqq. vbi duas quoque particularum Dionis Cassii versiones lat. ex codd. msst. saec. XV. factas memorat. Altera est *Caesaris oratio ad milites* ex libr. XXXVIII. (tom. I. p. 178. edit.) a *Lauro Quirino*, Patricio Veneto, latine reddita, nonnisi tamen ex media circiter parte, quam ex codice bibl. Mal. testianae Caesenaten-

tensis Frater *Josephus Maria Mucciolus* edidit in Catalogo codd. Mss. illius biblioth. Caesenae, tom. II. p. 234. sqq. — Altera est: *Neruae Coccei* et *Vlpii Traiani vitae ex Dionis reliquiis,* (a Xiphilino seruatis.) *Bonifacio Bembo Brixiensi interprete:* quae adiectae sunt *Herodiano* ex versione Angeli Politiani in edit. romana a. 1493.

Ad pag. 260. *lin.* 20.

Viuiani versionis ital. tom. I. et II. prodierunt Romae 1790. — tom. III. 1791. tom. IV. 1792. — Entretien de Philisius et de Ciceron, trad. de *Dion-Cassius* (XXXVIII. 18 — 29.) avec des Remarques par *Saint Croix*; in Magasin encyclop. de M. Millin, tom. IV. 7. an. nr. 13. p. 7 — 32. Versioni subiectae sunt notae, quae ad crisin atque interpretationem spectant: adnotationes autem, in calce adiectae, sunt philosophicae et historicae. — *Penzel* versionis germ. tom. I. prima sectio, quae continet libros Dion. Cassii 36 — 44. prodiit 1786. 8. — tom. II. sect. 2. a. 1799. Penzel in altero tomo saepe culpat interpretationem Wagnerianam eamque ex latina Xylandri versione maximam partem, existimat, esse factam. Penzelii tamen animaduersiones historicae ac geographicae maiorem, quam ipsa versio, tulerat laudem. De priore tomo v. Bibl. vniuers. germ. vol. 76. part. 1. p. 226. sqq. Jen. A. L. Z. a. 1786. V. p. 389. et Gotting. eph. litt. a. 1788. p. 91. — de posteriore autem nouam bibl. vniu. vol. 56. part. 2.

fasc.

fafc. 8. p. 509. fqq — *Demokratie v. Monarchie; eine freie Ueberſetzung aus dem Griechiſch. des Dio Caſſius, nebſt einem Fragmente über die Regierungsform in Vranos*, fine loci veri nota, 1796. 8.

Ad pag. 262. ſect. 6.

Birger. Thorlacii comm. Suetonius, *Dio, Caſſius*, Joſephus et Philo imperio Caii Caligulae et inuicem et cum aliis comparati. Hafniae 1797. — *De Moulines* recitatio de Dione Caſſio, in Mem. de l'Acad des ſc. et B L. ad an. 1790 et 1791. Berol. 1796. 4. nr. 23. — ***Brehm*** *bibl. Handbuch* etc. II. p. 327. ſqq. — ***Fabric.*** B. G. meae edit. cap. XII. vol. V. p. 138. ſqq. et pag. 149. ſq. de *Xiphilino.*

Ad pag. 262. ſect. 7. lin. 7.

Alia exemplaria ſcriptor. hiſt. Auguſtae in fronte habent notam a. 1568.

Ad pag. 263. de APSINE, lin. 6.

Sec. m. edit. cap. XXXIII. vol. VI. p. 106. ſq. nr. 12.

Ad §. 79. *HERODIANVS.*

Ad pag. 264. lin. 14.

Corr. 192. et 193. — De duplici edit. Bonon. 1493. v. ad *Fabr.* B. Gr. VI. p. 288. et *Panzeri* A. T. I. p. 227. nr. 173. et 175.

Ad pag. 269. lin. 6.

Vol. III. Lipſ. 1792.

Ad

Ad pag. 271. sect. 5. lin. 1.

Sec. m. ed. cap. XXXXIX. sect. VIII. vol. VI. pag. 286. sqq. add. *Brehm.* bibliogr. Handbuch etc. tom. II. p. 492. sqq.

Ad pag. 272. de AMMONIO SACCA, lin. 23.

In primis consule *Fabr.* B. Gr. libr. IV. cap XXIX. sect. XI. vol. V. p. 701. sqq. vbi quoque p. 702. in nota *gg* et *hh* de *Origene* quaedam adscripsi.

Ad §. 80. *PLOTINVS.*

Ad pag. 274. sect. 3. lin. 2.

De ed. Florent. 1492. fol. v. cel. Morell. ad Pinelli catal. tom. I. p. 231. sq. Ibid. memorantur exemplaria *Plotini* opp. lat. ex versione et cum commentario *Marsilii Ficini.* Basil. 1562. fol. et Opp. gr. ac lat. ex versione *Mars. Ficini,* Basil. impensis Ludou. Regis. 1615. fol.

Ad pag. 276. lin. 1.

Sec. nouam edit. cap. XXIX. vol. V. pag. 676. sqq. Add. cl. *M. Christ. Gottfr. Mulleri,* Rect. Citzensis scholae, progr. de cod. Plotini mst. qui in biblioth. episcopali Citzae seruatur. Lips. 1798. m. 8. Multae lectt. variae ex illo cod. adducuntur. — Concerning the Beautyful, or a paraphrase translation from the Greek of *Plotinus* Ennead. I. Book VI. by *Thomas Taylor.* Londin; 1787. 8.

Ad

Ad pag. 277. §. 83. *de MINVCIANO, lin.* 8.

Sec. nou. edit. lib. IV. cap. XXXIII. nr. 13. vol. VI. p. 107. sq. — et p. 105. nr. 10. de *MENANDRO* rhetore, qui probabiliter vixit sub finem saeculi tertii, et de ed. *A. H. L. Heeren*. Gott. 1785. 8.

Ad §. 84. DION. CASSIVS LONGINVS.

Ad pag. 280. *lin.* 14.

Langbaeni ed. a. 1636. et 1638. ex prelo exiisse, notatur in *Brüggem.* View. etc. p. 386.

Ad pag. 281. *lin.* 18.

Heineckė edit. prodiit primum Dresdae 1737. mai. 8. — rec. cum praef. *Liscouii* ibid. 1742. m. 8.

Ad pag. 282. *lin.* 15.

Longin. de sublimitate. Parmae typ. Bodon. in fol. mai. 4. et min. 8. — *Boilauii* versio recusa est in *Desessarts* Recueil de Préceptes et d'Exemples sur le Beau et le sublime dans les Ouvrages d'Esprit. Paris 1798. 12. De aliis editt. ac versionibus et commentatoribus v. ad *Fabr* B. Gr. lib. IV. cap. XXXIII. nr. IX. vbi a pag. 79. de *Longino* agitur, p. 85. f.

Ad pag. 183. *not. lin. vlt.*

Corr. 135. Add. *Ruhnken* ad Longin. not. p. 250. sq.

Ad

Ad pag. 284. *lin.* 1.

Franc. Buddei diff. de eo, quod in oratione diuinum eft, ad fect. I. D. Longini. Jenae. 1691. 4. Add. ad Introd. II. 2. p. 351. fqq. — *Brüggemann* View etc. pag. 386. fqq.

Ad §. 85. DEXIPPVS.

Ad pag. 284. *lin.* 5.

Sec. m. edit. libr. V. cap. I. vol. VII. pag. 535. — Conf. *Rectemeieri* comment. de Zofimi fide, in Volborth. bibl philol. vol. II. p. 230. fq.

Ad §. 86. ACHILLES TATIVS.

Ad pag. 286. *med.*

Nitidam Achillis Tatii edit. curauit *Lud. Dutens.* Paris. 1776. 8.

Germanice verterunt *Aft* et *Güldenapfel*, Lipf. 1802. 8. — Ad gallicas verfiones praeterea pertinent: Les amours de Clitophon et de Leucippe trad. du Grec d' *Achilles Tatius* avec des notes par *Perron de Caftera.* nouvelle ed. cum IV. figg. Paris. 1796. 18. II. voll. — *Barthelemy Mercier* Abbé de St Leger curavit *Bibliothèque des Romans,* trad. du Grec. cont. les narrations d'Amour de *Parthenius de Nicée,* et les affections d'amour par *Plutarche* (I. vol.) *Leucippe et Clitophon d'Achille-Statius.* (II. voll.) Théagénes et Chariclée par *He-*

Héliodore (II. voll.) Daphnis et Cloé par *Longus* (I. vol.) Abrocome et Anthia par *Xenophon d'Ephese* (I. vol.) Cheréas et Callirhoé par *Chariton* (II. voll.) Ifmene et Ifmenias par *Euftathe.* (I. vol.) Rhodomanthe et Doficles, par *Theodorus Prodromus.* (I. vol.) L'ane de *Lucien* et l'Hiftoire véritable du même. (I. vol.) Paris. 1796—1797. 12. XII. voll. praemiffae funt fingulis tomis hiftoricae atque litterariae animaduerfiones. — rec. 1798. Omiffum ibi librum romanenfem gallice vertit *le Brun*: Avantures *d'Apollonius de Tyr*, Roman trad. du grec par M. *le Brun.* Paris. 1798. 12. — *Achillem Tatium* gallice quoque vertit *Clement.* Paris. 1800. 12.

Ad pag. 287. fect. 6. lin. 1. et 2.

Sec. m. edit. libr. III. cap. XVIII. nr. XXIII. vol. IV. pag. 41. fqq. et libr. V. cap. VI. vol. VIII. p. 130. fqq. — *Brehm bibliogr Handbuch etc.* tom. II. pag. 1. fqq.

Finis tomi prioris.

